

SREDA, 21. APRIL 2010

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Zahteva za odvzem poslanske imunitete: gl. zapisnik

3. Razrešnice 2008 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjem:

- poročilu gospoda Liberadzkega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek III – Komisija in izvajalske agencije (SEC(2009)1089 – C7-0172/2009 – 2009/2068(DEC)) (A7-0099/2010),
- poročilu gospe Ayala Sender v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna sedmega, osmega in devetega Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2008 (KOM(2009)0397 – C7-0171/2009 – 2009/2077(DEC)) (A7-0063/2010),
- poročilu gospoda Staesa v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek I – Evropski parlament (SEC(2009)1089 – C7-0173/2009 – 2009/2069(DEC)) (A7-0095/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek II – Svet (SEC(2009)1089 – C7-0174/2009 – 2009/2070(DEC)) (A7-0096/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek IV – Sodišče Evropskih skupnosti (SEC(2009)1089 – C7-0175/2009 – 2009/2071(DEC)) (A7-0079/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek V – Računsko sodišče (SEC(2009)1089 – C7-0176/2009 – 2009/2072(DEC)) (A7-0097/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek VI – Evropski ekonomsko-socialni odbor (SEC(2009)1089 – C7-0177/2009 – 2009/2073(DEC)) (A7-0080/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek VII – Odbor regij (SEC(2009)1089 – C7-0178/2009 – 2009/2074(DEC)) (A7-0082/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek VIII – Evropski varuh človekovih pravic (SEC(2009)1089 – C7-0179/2009 – 2009/2075(DEC)) (A7-0070/2010),
- poročilu gospoda Czarneckega v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2008, Oddelek IX – Evropski nadzornik za varstvo podatkov (SEC(2009)1089 – C7-0180/2009 – 2009/2076(DEC)) (A7-0098/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici za leto 2008: uspešnost, finančno poslovanje in nadzor agencij (2010/2007(INI)) (A7-0074/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Prevajalskega centra za organe Evropske unije za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0188/2009 – 2009/2117(DEC)) (A7-0071/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0181/2009 – 2009/2110(DEC)) (A7-0091/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske policijske akademije za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0198/2009 – 2009/2127(DEC)) (A7-0075/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Agencije Skupnosti za nadzor ribištva za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0201/2009 – 2009/2130(DEC)) (A7-0105/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za obnovo za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0183/2009 – 2009/2112(DEC)) (A7-0072/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za varnost v letalstvu za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0193/2009 – 2009/2122(DEC)) (A7-0068/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropskega centra za preprečevanje in obvladovanje bolezni za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0195/2009 – 2009/2124(DEC)) (A7-0104/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za kemikalije za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0202/2009 – 2009/2131(DEC)) (A7-0089/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za okolje za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0186/2009 – 2009/2115(DEC)) (A7-0092/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za varnost hrane za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0194/2009 – 2009/2123(DEC)) (A7-0086/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0185/2009 – 2009/2114(DEC)) (A7-0067/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za zdravila za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0189/2009 – 2009/2118(DEC)) (A7-0078/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za pomorsko varnost za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0192/2009 – 2009/2121(DEC)) (A7-0081/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za varnost omrežij in informacij za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0196/2009 – 2009/2125(DEC)) (A7-0087/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za železniški promet za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0197/2009 – 2009/2126(DEC)) (A7-0084/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske fundacije za usposabljanje za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0191/2009 – 2009/2120(DEC)) (A7-0083/2010),
- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0187/2009 – 2009/2116(DEC)) (A7-0069/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Agencije za oskrbo Euratom za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0203/2009 – 2009/2132(DEC)) (A7-0076/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0182/2009 – 2009/2111(DEC)) (A7-0088/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Eurojusta za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0190/2009 – 2009/2119(DEC)) (A7-0093/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Agencije Evropske unije za temeljne pravice za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0184/2009 – 2009/2113(DEC)) (A7-0090/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (FRONTEX) za proračunsko leto 2007 (SEC(2009)1089 – C7-0199/2009 – 2009/2128(DEC)) (A7-0085/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropskega nadzornega organa za GNSS za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0200/2009 – 2009/2129(DEC)) (A7-0073/2010),

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Evropskega skupnega podjetja za ITER in razvoj fuzijske energije za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0261/2009 – 2009/2187(DEC)) (A7-0094/2010) in

- poročilu gospe Mathieu v imenu Odbora za proračunski nadzor o razrešnici glede izvrševanja proračuna Skupnega podjetja SESAR za proračunsko leto 2008 (SEC(2009)1089 – C7-0262/2009 – 2009/2188(DEC)) (A7-0077/2010).

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, opazil sem, da Računsko sodišče ni prisotno v Parlamentu. Potrebujemo stališče Računskega sodišča, da bi pojasnili zadeve. Imamo razlog za to odsotnost? Opažam tudi, da so prazni sedeži Sveta, čeprav bomo obravnavali razrešnico Svetu, v zvezi s katero imamo številne pomisleke. Imamo tudi razlog za odsotnost Sveta?

(Seja je bila prekinjena ob 9.10 in se je nadaljevala ob 9.20)

Predsednik. – Kolegi, prisotnost Sveta ni nepogrešljiva. Niso dolžni biti tu, vendar pa smo seveda pričakovali visoke predstavnike Računskega sodišča. Ni jih tu, zaradi česar smo zelo presenečeni, saj zagotovo ne gre za težavo s prevozom. Nismo tako oddaljeni od Luxembourgja in bi lahko brez težav potovali z avtomobilom. Kljub temu moramo začeti našo razpravo, čeprav še ne vemo, zakaj niso prišli.

Razpravo bomo začeli brez njih. Vemo, da so glasovanja odložena in bodo potekala čez dva tedna v Bruslju. O tem smo že odločili. Zato imamo samo eno možnost: začeti moramo razpravo, saj ne vemo, ali jim bo uspelo priti v naslednje pol ure ali naslednji uri.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, povedal bi vam, da Računsko sodišče, čeprav ne poznamo razloga za njegovo odsotnost, opravlja odlično delo glede izvajanja revizij evropskih institucij. Vendar pa nasprotujem odsotnosti Sveta, saj moramo razpravljati z njim, predvsem glede razrešnic v zvezi z njegovimi aktivnostmi. Zato nasprotujem današnji odsotnosti Sveta.

Predsednik. – Gospe in gospodje, v vsakem primeru lahko začnemo razpravo. Pomembno je samo, da lahko začnemo s svojim delom.

Edit Herczog (S&D). – Gospod predsednik, omenila bi, da ne smemo kriviti samo Sveta. Odsoten je generalni sekretar Parlamenta. Razrešnica generalnemu sekretarju nekaj pove o Parlamentu, zato bi bili zelo srečni, če bi bil tudi on danes z nami.

Predsednik. – Prepričan sem, da bo generalni sekretar prišel – o tem ni dvoma.

Jens Geier, namestnik poročevalca. – (DE) Dobro jutro, gospod predsednik, gospe in gospodje. Ponovno bi omenil, da je po mojem mnenju nekoliko težje razpravljati v odsotnosti tistih, ki naj bi jim podelili razrešnico,

s katerimi hočemo razpravljati o razlogih za razrešnico ali odlog razrešnice ali o čemer koli drugem, o čemer moramo govoriti z njimi.

Mnoge izmed spoštovanih poslancev tega parlamenta poznam iz odbora. Poznamo tudi medsebojna stališča. Dobro je, da jih bomo to jutro ponovno izmenjali, vendar pa to pravzaprav ni v pomoč. V tem okviru bi rad predlagal, da se v odboru uradno posvetujemo in na naslednjo razpravo o razrešnici povabimo institucije, o katerih razpravljamo, ter ustrezno odložimo razprave, če niso prisotne.

Razrešnica evropskim institucijam prihaja v težkem, toda pomembnem trenutku. Posledica finančne krize je, da morajo vse vlade revidirati svoje proračune in zagotoviti, da izpolnjujejo njihove zahteve. Smo v prvem letu novega zakonodajnega obdobja Evropskega parlamenta in imamo opravka z novo sestavljeno Komisijo. V smislu razrešnice pa obravnavamo proračun za leto 2008, za katero je odgovorna predhodna Komisija. To odpira številne nove vidike.

Med temi novimi vidiki lahko pričakujemo nov način razmišljanja in nov pristop držav članic, saj jih Lizbonska pogodba prvič navaja kot soodgovorne za izvrševanje proračuna EU.

V smislu pregleda proračuna za leto 2008 je bil namen poročevalca zagotoviti, da se Komisija popolnoma osredotoči na možnosti za izboljšanje proračunskega nadzora in da pri tem sodelujejo tudi države članice. Kot Skupina naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Odboru za proračunski nadzor smo si zadali cilj, da bo v prihodnosti vsako poročilo o razrešnici – na podlagi sodbe Evropskega računskega sodišča – boljše od predhodnega. Pri tem gre predvsem za to, da Svet prevzame svojo novo ključno vlogo v luči pomena držav članic.

Prav tako bi bilo v pomoč, če bi Evropsko računsko sodišče poiskalo načine za odpravo neravnovesja, ki je po eni strani posledica letnega poročanja in po drugi strani večletnega trajanja številnih programov EU in logike njihovega izvajanja s strani Komisije in držav članic.

Kot proračunski organ imamo še naprej resne pomisleke v zvezi z nekaterimi določenimi področji pristojnosti in predvsem tistimi, na katerih namerava EU izvajati svoje politične prednostne naloge. Ključnega pomena v Evropski uniji je na primer kohezija, zato so sredstva, ki se stekajo v strukturno politiko, posebno pomembna. Tu moramo odločno nadaljevati z bojem proti virom napak z enostavnejšimi pravili in povračilo napačno porabljenih sredstev. Potrebujemo bolj izpopolnjene instrumente za merjenje rezultatov in pozivamo Računsko sodišče, naj razvije te instrumente, da bi lahko natančno opredelili vire napak.

Vemo, da se akcijski načrt za strukturne sklade, ki zagotavlja povračilo, končno izvaja, zato moramo zdaj počakati na njegove učinke. Cilj predpristopne pomoči je omogočanje temeljnih procesov sprememb v teh državah, in odpraviti je treba probleme pri določanju ciljev in izvajanju. Nesprejemljivo pa je, da se cilj pristopnega procesa učinkovito preprečuje skozi zadnja vrata.

Zato Parlament pozivam, naj zavrne poskus skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), da bi z uporabo sprememb postavila na glavo stališče Evropskega parlamenta glede pristopnega procesa Turčije, kot je zabeleženo v resoluciji o poročilu o napredku. Pričakujemo imenovanje novega generalnega direktorja Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), da bi končali trenutno razpravo, in tudi predloge Komisije o reformi urada OLAF, da bi izboljšali ključno delo tega urada.

Nazadnje se bom posvetil ukrepom zunanje politike. Potrebujemo dokaz odločenosti EU, da prispeva k reševanju problemov po vsem svetu. Ti ukrepi morajo biti nadvse učinkoviti, celo v najtežjih okoliščinah. V prihodnjih mesecih moramo s Komisijo razpravljati o trenutnem upravljanju sredstev EU na tem področju in o tem, kako bo ta sredstva v prihodnje upravljala Evropska služba za zunanje politično delovanje.

Vendar pa dosegamo tudi napredek. Naša skupina je še posebno zadovoljna na primer s koraki Komisije v zvezi z letnimi poročili držav članic o upravljanju, saj se s tem približujemo uresnitvi stare zahteve Skupine naprednega zaveznitva socialistov in demokratov. Enako velja za finančne popravke in izterjave, saj je to tudi priložnost za zmanjšanje nesprejemljivo visoke stopnje napak.

Te točke nam med drugim kljub nekaterim pomislekom dajejo priložnost, da pozovemo k razrešnici Komisije. Zahvaljujem se vam in se veselim vaših pripomb.

Inés Ayala Sender, poročevalka. – (ES) Gospod predsednik, danes imamo pomembno nalogo, da podelimo razrešnico glede izvrševanja proračuna sedmega, osmega in devetega Evropskega razvojnega sklada (ERS) in del desetega Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2008. Poleg tega je to kritično obdobje, ko se odvijajo pomembne institucionalne spremembe in ko so različne svetovne katastrofe pokazale, da je

evropska pomoč vse pomembnejša. Pokazale so tudi, da mora biti usklajena, da mora biti učinkovita, in predvsem, da mora biti pregledna, da bodo vsi Evropejci še naprej podpirali to pomoč in ohranili pozitivno mnenje o njej.

Prav tako je to ključen čas v institucionalnem smislu. Izvajanje Lizbonske pogodbe in vzpostavitev urada visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Evropske službe za zunanjepolitično delovanje nam zagotavlja dvojno priložnost. Po eni strani imamo priložnost znatno izboljšati uporabo in učinkovitost naše zunanje pomoči; po drugi strani pa obstajajo številni dvomi, saj smo zaskrbljeni zaradi velikega tveganja, da bi lahko naraščajočo učinkovitost, ki smo jo skupaj z Računskim sodiščem in Komisijo s težavo dosegli v zvezi z evropsko razvojno pomočjo, spodkopali nadaljnja reorganizacija, nejasnost sprejemanja odločitev in verige odgovornosti ter predvsem razdrobljeno upravljanje. Potrebujemo večjo gotovost Komisije, da bi se izognili takšnemu nazadovanju, in zato čim prej potrebujemo jasne, točne informacije o tem, kakšen bo novi sistem in kako bo vplival na razvojno pomoč.

Najprej bi rada v zvezi s trenutnim finančnim letom izrazila potrebo po tem, da je Evropski razvojni sklad popolnoma vključen v proračun – ponavljam, da to zahtevamo –, da bi povečali njegovo usklajenost, preglednost in učinkovitost ter okrepili njegov kontrolni mehanizem. Zato vztrajamo pri tem, da je ključnega pomena, da imata Komisija in Parlament to zahtevo trdno zasidrano v mislih za naslednji finančni okvir.

Pomembno je tudi okrepiti skupno načrtovanje, da bi v delu dosegli večje osredotočanje, usklajevanje in vizijo. Zato moramo deseti Evropski razvojni sklad osredotočiti na omejeno število sektorjev.

Pomembno je, da se izognemo negativnim učinkom podvajanja ciljev, vendar pa moramo biti zelo previdni, da ne podcenimo zmožnosti in učinkovitosti nevladnih organizacij na terenu, saj so uspešne. Gre za zapleteno in težavno nalogo iskanja rešitve, toda upamo, da lahko skupaj s Komisijo dosežemo napredek.

Zadovoljni smo tudi, da je bila v tem finančnem letu izjava o zanesljivosti pozitivna, z izjemo težav v zvezi z metodo Komisije glede ocenitve rezervacije za stroške. V poslovnih dogodkih ni pomembnih napak, čeprav še vedno odkrivamo – in moramo zato izboljšati – veliko pogostost količinsko neopredeljivih napak pri obveznostih za proračunsko podporo in pri plačilih.

Prav tako smo zelo zaskrbljeni, da Računsko sodišče ponovno ni moglo pridobiti pomembne dokumentacije o plačilih v višini 6,7 % letnih odhodkov v zvezi s sodelovanjem z mednarodnimi organizacijami. Potrebujemo ustaljeno metodo in *ad hoc* koledar, da bi zagotovili, da informacij in dokumentacije o tem skupnem financiranju ne spodkoplje pomanjkanje preglednosti.

Poleg tega menimo, da je bilo finančno izvajanje zadovoljivo, saj je bil sedmi ERS zaključen in preostali znesek prenesen v deveti ERS. Pozdravljamo tudi hitro izvajanje desetega ERS od 1. julija 2008 in upamo, da bo rezultat prizadevanj Komisije poravnava starih in neizkoriščenih plačil.

Viri so še ena izmed pomembnih tem. Kljub nekaterim razpravam smo zaskrbljeni, da sredstev devetega in desetega ERS, ki jih upravlja Evropska investicijska banka (EIB), izjava o zanesljivosti ne zajema in bi zato morala biti obravnavana v rednih poročilih EIB.

Bart Staes, poročevalec. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, spraševal sem se, kaj pravzaprav je razrešnica. Razrešnica je parlamentarni postopek, javni postopek; je javni kritični pregled finančnega upravljanja. Odgovoren sem bil za izvedbo te naloge glede Evropskega parlamenta za finančno leto 2008. Ta pregled poslancem Evropskega parlamenta in tudi državljanom omogoča razumevanje posebnega ustroja Parlamenta, njegove strukture in delovnih metod. Nenazadnje imajo, gospe in gospodje, državljani pravico vedeti, kaj se dogaja z njihovimi davki. Gre za veliko denarja. Govorimo o parlamentarnem proračunu v višini 1,4 milijard EUR za leto 2008; proračun za leto 2011 bo verjetno znašal 1,7 milijard EUR. To je zelo velika vsota denarja.

Postopek je pomemben, prav tako pa je pomembno delo Odbora za proračunski nadzor. Nenazadnje kritični pristop tega odbora zagotavlja napredek, kot se je izkazalo v preteklosti. Kritično stališče Odbora za proračunski nadzor je na primer zagotovilo uvedbo statuta za poslance Evropskega parlamenta in statuta za pomočnike, zagotovilo je izvedbo kritičnega preverjanja nabave stavb tu v Strasbourgu in zagotovilo je izoblikovanje postopka EMAS, ki je zmanjšal okoljski vpliv našega dela.

To so vse dobre novice, gospe in gospodje. Zaradi svojega kritičnega stališča nam je v treh letih uspelo zmanjšati porabo električne energije za 25 %. Uspelo nam je uporabljati 100-odstotno zeleno energijo. Uspelo nam je zmanjšati emisije CO₂ za 17 %. Uspelo nam je zmanjšati, kompostirati ali ponovno uporabiti 50 % tokov odpadkov.

Moje poročilo uvaja tudi nov koncept: koncept „škodovanja ugledu“ Parlamenta. To pomeni, da lahko celo najmanjši vplivi finančnih sredstev zelo škodijo ugledu tega parlamenta. Na to moramo biti pozorni. Imenovanje upravitelja tveganj znotraj administracije 24. februarja je treba toplo pozdraviti. To osebo bi pozval, naj se obrne na pristojne odbore in se nam pridruži pri razpravljanju o načinih za zmanjšanje tveganj nezakonitih prisvojitvev v tem parlamentu. Kot sem dejal, je kritični pristop nujen. Zato pozivam k preglednosti in odprtosti, k vzpostavitvi sistema zavor in ravnesij ter k zanesljivosti in odgovornosti.

Gospod predsednik, predlagam podelitev razrešnice, saj nisem odkril nobenih primerov goljufij ali nezakonitih prisvajanj ali nedopustnih dejanj: naj bo to povsem jasno. Kljub temu je moje poročilo kritično. Pokazati sem hotel, da nam lahko uspe še bolje. Namen poročila je zagotoviti, da ne bo škandalov, velikih ali majhnih, ko se približujemo naslednjim volitvam leta 2014, in da nam ne bodo namenjena tovrstna neprijetna poročila v tisku.

V svojem poročilu sem si prizadeval generalnemu sekretarju in višji administraciji Parlamenta ponuditi številna sredstva za zaščito pred določeno kritiko. Obravnaval sem številne pomisleke. Eden izmed njih je dejstvo, da generalni sekretar sestavi svoje letno poročilo na podlagi izjav generalnih direktorjev, vendar pa bi mi bilo ljubše, če bi obstajalo drugo mnenje. Predlagam, da še natančneje pogledamo celotni zapleten sistem javnega naročanja, saj slednje predstavlja velik dejavnik tveganja. Predlagam, da zagotovimo, da se javnih davkov ne porablja za prostovoljni pokojninski sklad z njegovim aktuarskim primanjkljajem v višini 121 milijonov EUR.

Gospe in gospodje, zaključil bi z nekaj besedami glede priprave mojega poročila. Prizadeval sem si za pozitivno sodelovanje s poročevalci v senci, predložene pa so bile nekatere zelo konstruktivne spremembe. Vendar pa obžalujem, da je skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) predložila okoli 50 sprememb, s katerimi je hotela izbrisati pomembne dele mojega poročila. Samo mislim si lahko, da je prišlo do navzkrižja mnenj med določenimi strukturami Parlamenta in poslanci Evropskega parlamenta, ki so hoteli to storiti. To obžalujem, saj sem si kot proevropski, toda kritičen poslanec Evropskega parlamenta v tem poročilu o razrešnici prizadeval predvsem predstaviti zelo konstruktiven, zelo pozitiven pristop.

Ryszard Czarnecki, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, gospod Šemeta, povedati je treba, da je v vseh institucijah, v katerih sem sodeloval – Sodišče Evropskih skupnosti, Računsko sodišče, ki danes ni prisotno, Ekonomsko-socialni odbor, Odbor regij, evropski varuh človekovih pravic in Evropski nadzornik za varstvo podatkov –, prišlo do znatnega izboljšanja, vendar pa to ne pomeni, da je vse idealno.

Odkrito povejmo, da je situacija najmanj pregledna v zvezi s financami Sveta. Poleg tega je sodelovanje s Svetom glede proračunske razrešnice pomanjkljivo. Odbor za proračunski nadzor je sprejel moj predlog o odlogu sklepa o razrešnici generalnemu sekretarju Sveta glede izvrševanja njegovega proračuna za finančno leto 2008. Situacija je podobna lanskoletni situaciji. Koordinatorji Odbora za proračunski nadzor so se sestali s predstavniki španskega predsedstva Sveta, pri čemer so domnevali, da je treba zavzeti pozitivno stališče glede napredka sodelovanja, ki je bil dosežen lani in ki je bil posledica dolgotrajnega postopka razrešnice. Letos so bili odgovori na vprašanja, ki sem jih zastavil skupaj s koordinatorji, žal povsem nezadovoljivi in so povzročili mnoge dvome. Zaradi tega in s podporo koordinatorjev političnih skupin sem se odločil odložiti sklep o razrešnici. Zadeve v zvezi s financiranjem različnih vidikov skupne zunanje politike in varnosti, letnimi finančnimi poročili in zapiranjem izvenproračunskih izkazov so še vedno nejasne. Doseči je treba pomembno izboljšanje glede preverjanja računov in objave upravnih odločitev, ki se uporabljajo za pravno podlago proračunskih postavk. Poleg tega je paradoksalno, da je mnogo podatkov, ki jih je predstavil Svet, zadevalo predhodno proračunsko obdobje.

V zvezi s Sodiščem Evropskih skupnosti lahko razberemo določeno slabost v notranjih razpisih postopkov oddaje javnih naročil, prav tako pa tudi Računsko sodišče. Glede tega podpiramo predlog Računskega sodišča v zvezi s potrebo po izboljšanju postopkov javnih naročil v tej instituciji. Zadovoljni smo zaradi skrajšanja trajanja postopkov, po drugi strani pa smo opazili trajne zaostanke pri primerih. Zadovoljni smo z odprtjem enote za notranjo revizijo. Pozdravljamo prakso, da se v poročilo o dejavnostih vključi informacije o napredku, doseženem v zvezi z lanskoletno razrešnico. Odločno poudarjam, da obžalujemo nenehno oklevanje SES, da objavi izjave o finančnih interesih svojih članov.

Glede Računskega sodišča zunanja revizija ni dala razloga za ugotovitev, da se finančna sredstva, dodeljena sodišču, uporabljata neustrezno. Ponavljam predlog, da se preuči možnost racionalizacije strukture sodišča, na primer z omejitvijo števila članic in s tem, da se Računsko sodišče ne obravnava kot politično skupino posebne vrste.

V primeru Ekonomsko-socialnega odbora revizija, ki jo je izvedlo Računsko sodišče, ni pokazala pomembnih nepravilnosti. Priporočiti je treba, naj določbe v zvezi s finančnimi vidiki osebja vse institucije EU razlagajo in izvajajo enako, tako da osebje nobene institucije ne bo obravnavano bolj privilegirano. Zelo dobro je, da je bil sprejet sporazum o upravnem sodelovanju med Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij. Obe instituciji spodbujamo, naj poročata o napredku, doseženem v zvezi z usklajevanjem njunih standardov za nadzor.

Nimamo resnih zadržkov glede Odbora regij ali evropskega varuha človekovih pravic. Opažamo, da je evropski varuh človekovih pravic zelo povečal število delovnih mest. Vprašanje je, ali naj povečuje število delovnih mest tako hitro, čeprav ima več dela.

Če povzamem, težava je samo glede Sveta. Ni težav z drugimi šestimi institucijami.

Predsednik. – Držati se moramo dodeljenega časa.

Imam nekaj informacij. Bili smo v stiku z vodjo kabineta predsednika Računskega sodišča, pregledali pa smo tudi naše zadnje razprave v Evropskem parlamentu v letih 2008 in 2009. Računsko sodišče med našimi razpravami ni bilo prisotno in prav tako ne Svet. Računsko sodišče in Svet med našimi razpravami nista bila prisotna.

Gospod Caldeira, predsednik Računskega sodišča, je pripomnil tudi, da je stališče sodišča glede njegovega tehničnega delovanja, da se udeleži zasedanja Odbora za proračunski nadzor, vendar pa na plenarnem zasedanju v političnih razpravah ostane v ozadju. Predsednik Caldeira bo danes navezal stik z mano in razložil stališče Računskega sodišča glede naših razprav.

Preverili smo zadnji dve leti in Računsko sodišče ni bilo prisotno. Če hočemo vse organizirati za naslednjič, bo morda lahko prisotno naslednje leto. Bilo je seveda obveščeno o našem zasedanju, vendar v zadnjih dveh letih ni bilo prisotno. Zagotovo bo prisotno oktobra in novembra, ko bo predstavilo svoje poročilo.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Gospod predsednik, popolnoma lahko sprejemem, da Evropskega računskega sodišča danes ni tu, vendar pa to, kar ste pravkar povedali o odsotnosti Sveta, vključno v zadnjih letih, kaže zgolj to, da gre bolj za strukturni kot občasni problem. To je značilno za vedenje Sveta, ko gre za odgovorno uporabo evropskih sredstev, vaše sporočilo pa pravzaprav samo meče še slabšo luč na odsotnost Sveta. Zaradi tega in kot kristalno jasen signal Parlamenta Svetu želim predlagati, da odložimo današnjo razpravo o razrešnici Svetu in se danes vzdržimo razpravljanja o tej temi.

Ryszard Czarnecki, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, najlepša hvala za vašo skrbno predstavitev dejstev v zvezi s prejšnjimi leti. Vendar pa bi rad odločno poudaril, da je začela veljati Lizbonska pogodba, ki povečuje vlogo Evropskega parlamenta. V zvezi s tem imamo iz razlogov, ki niso tako zelo formalni kot praktični in politični, pravico pričakovati, da so predstavniki Sveta, kot je dejal predhodni govornik, prisotni med to izredno pomembno razpravo, razpravo, ki je morda najpomembnejša z vidika evropskih davkoplačevalcev in evropskih volivcev. Odsotnost Sveta je popoln nespornost in nagibam se k strinjanju s predlogom predhodnega govornika, da bi morali v tej situaciji odložiti del razprave, ki zadeva Svet, in počakati, da prispejo predstavniki Sveta. Ponovno poudarjam, kar sem dejal prej, in sicer, da Svet ni pokazal volje za konstruktivno delo z nami kot predstavniki Odbora za proračunski nadzor ali kot koordinatorji odbora, današnja odsotnost pa se zdi še en pokazatelj tega pomanjkanja sodelovanja.

Edit Herczog (S&D). – Gospod predsednik, ko bomo pregledali postopek razrešnice in glasovali o njej, bo Evropski parlament prevzel polno odgovornost za leto 2008. To je trenutek, ko prevzamemo odgovornost Komisije, Sveta in drugih institucij na svoja ramena. Ne gre zgolj za formalnost, ampak je to zelo pomemben trenutek.

Vendar pa menim, da smo se dogovorili, da bomo nadaljevali razpravo in šli naprej. Ne pozabite, da imamo objektivni razlog, namreč da ni lahko priti sem iz Španije. To vem, ker sem iz Azerbajdžana prišla prek Bakuja in Madrida in nato po cesti. Dobro se zavedam, da danes ni pravi dan, da nadaljujemo s tem. Menim, da je dovolj, da te institucije in druge, ki so vključeni v razrešnico, pozovemo, naj pokažejo interes in bodo prisotne na majskem glasovanju. To je moj predlog.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, navajeni smo, da so sedeži Sveta prazni. Torej to ni prvič; ne bodimo hinavski. Naj ponovim, da se mi zdi to obžalovanja vredno. Glede razprave naj povem, da sem za to, da se nadaljuje.

Poleg tega v zvezi z vašo oceno administracije nisem mnenja, da smo pristojni za spreminjanje dnevnega reda, saj je ta, odkar smo začeli plenarno zasedanje, vaša odgovornost. Zato sem za to, da se razprava nadaljuje, čeprav bom še enkrat izrazil svoje obžalovanje zaradi odsotnosti Sveta.

Predsednik. – Gospe in gospodje, danes bom stopil v stik z Računskim sodiščem in tudi Svetom. Odločno bom predstavil naša pričakovanja za prihodnje v zvezi s Svetom in Računskim sodiščem in povedal, da morata biti na takšnih zasedanjih prisotna. O tem bom tudi osebno govoril z gospodom Zapaterom, saj vodi rotirajoče predsedstvo. Danes bom našel rešitev za to tudi za prihodnje.

To je čudež! Kolegi, razpravljali ste o tem, kako vplivni smo po uveljavitvi Lizbonske pogodbe. To je čudovita moč. Svet bo prisoten čez nekaj minut! Gospod predsedujoči Svetu, hvala, ker ste prišli. Stopil bom v stik s predsednikom Računskega sodišča. Nujno je, da je prisoten med našo razpravo, prav tako pa druge institucije. Danes ga bom kontaktiral.

Zdaj bomo nadaljevali in prosil bi vas, da se držite dodeljenega časa.

Véronique Mathieu, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, gospod Šemeta, gospod López Garrido, zelo sem vesela, da vas vidim in vas lahko nagovorim – dobrodošli. V obdobju 2000–2010 smo doživeli 610-odstotno povečanje prispevkov EU decentraliziranim agencijam. Prispevki so se s 95 milijonov EUR zvišali na 579 milijonov EUR, čeprav se je število osebja teh agencij povišalo za okoli 271 %.

Leta 2000 so agencije zaposlovale 1 219 ljudi, medtem ko jih danes zaposlujejo 4 794. V teh številkah ni upoštevana Evropska agencija za obnovo, ki je bila zaprta leta 2008, in zadnja razrešnica, o kateri bomo glasovali danes oziroma kasneje v Bruslju.

To splošno povišanje je vsekakor izrazito. V obdobju 2000–2010 se je morala Evropska unija soočiti z mnogimi izzivi. Najprej z dvema širitvama leta 2004 in 2007, ko je pristopilo 12 novih držav članic, in z mnogimi drugimi izzivi kot so zaposlovanje in poklicno usposabljanje, priseljevanje, okolje, varnost v letalskem prometu in mnogi drugi.

V tem okviru decentralizirane agencije, ki so bile ustanovljene za odzivanje na posebne potrebe, z znanji in spretnostmi, ki jih razvijajo, neposredno prispevajo k napredku Evropske unije spričo teh velikih izzivov. Podobno morajo države članice tesno sodelovati glede teh vprašanj, agencije pa so močno gonilo za te izmenjave. Ustanavljanje agencij po celotnem ozemlju EU Evropo približuje državljanom in omogoča določeno stopnjo decentralizacije dejavnosti EU.

Obseg nalog, zaupanih agencijam, in povečanje njihovega števila, velikosti in proračunov pa zahteva, da institucije izpolnijo svoje odgovornosti proračunskega organa. Prav tako je treba krepiti pristojnost Parlamenta za proračunski nadzor in tudi enote za notranji nadzor Komisije ter Računskega sodišča, da bi zagotovili ustrezen nadzor agencij. Vendar pa zaradi tega niso oproščene upoštevanja veljavnih pravil.

Glede razrešnice za leto 2008 bi tu izpostavila težave, ki se ponavljajo in s katerimi se soočajo mnoge agencije: pomanjkljivosti v postopkih javnih naročil; nerealno načrtovanje zaposlovanja in pomanjkanje preglednosti v postopkih za izbiro osebja; velik obseg prenosov in razveljavitev operativnih sredstev; in pomanjkljivosti v načrtovanju dejavnosti ob pomanjkanju konkretnih ciljev.

Opažamo, da imajo mnoge agencije kljub svojim prizadevanjem še vedno težave pri uporabi finančnih in proračunskih predpisov EU, nenazadnje zaradi svoje velikosti. Najmanjše agencije imajo več težav pri upoštevanju nadležnih postopkov, ki jih določa zakonodaja EU. Glede tega pričakujem hitre sklepe medinstitucionalne delovne skupine, da se zagotovi, da se ne bodo leto za letom ponavljale enake težave. Vendar pa te težave kljub temu ne ogrožajo podelitve razrešnice za finančno leto 2008.

Položaj je drugačen za Evropsko policijsko akademijo (CEPOL). Čeprav lahko v primerjavi s situacijo v letu 2007 opazimo nekatera izboljšanja v upravljanju CEPOL, so izvedene revizije odkrile nekatere očitne nepravilnosti pri uporabi upravnih in finančnih pravil. Zato predlagamo odlog razrešnice.

Za zaključek bi poudarila prizadevanja nekaterih agencij za izboljšanje njihovega upravljanja. Nekateri so si zadali nalogo preseči to in so uvedli pravila, ki so hvalevredna, omenila pa jih bom samo nekaj. Evropska agencija za varnost hrane, ki je bila, če dodam, v svoji vlogi koordinatorke agencij zelo uspešna, je uvedla postopek ocene tveganja. Evropska agencija za okolje je sprejela sistem nadzora upravljanja za spremljanje napredka svojih projektov in uporabe svojih sredstev v realnem času. Nazadnje, Evropska fundacija za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer je vzpostavila sistem za nadzor informacij, ki jih zagotavlja. Za konec seveda spodbujam agencije, da sledijo temu zgledu.

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospod predsednik, dovolite mi, da se zahvalim Odboru za proračunski nadzor in zlasti poročevalcu gospodu Liberadzemu in njegovim kolegom poročevalcem za poročila, ki so jih pripravili in za priporočila, naj se Komisiji za finančno leto 2008 podeli razrešnica. Zahvalil bi se tudi gospe Alaya Sender za njeno poročilo o izvrševanju proračuna Evropskega razvojnega sklada in gospe Mathieu za njeno celovito analizo ponavljajočih se vprašanj za agencije.

Postopek razrešnice za leto 2008 se zaključuje. To je bilo intenzivno obdobje, toda, kar je najpomembneje, začetek novega konstruktivnega dialoga med institucijami. Kolegialni cilj Komisije ostaja izjava brez pridržka o zanesljivosti, ki jo poda Računsko sodišče. Menim, da je bilo to jasno pokazano v naših nedavnih prizadevanjih.

Do napredka že prihaja, saj uvedene poenostavitve ter boljši sistemi upravljanja in nadzora v skladu s programskim obdobjem 2007–2013 in različni akcijski načrti postopno kažejo svoj pozitiven vpliv na stopnje napak. Z novo generacijo programov za naslednje finančno obdobje, ki se jih trenutno pripravlja, bo mogoča velika sprememba; namen teh programov bo boljše uravnoteženje ciljnih meril za upravičenost, stroškov nadzora in kakovosti porabe.

Vendar pa s kolegi komisarji delim željo, izraženo v vaši resoluciji o razrešnici: kmalu želimo videti merljivo pospešitev napredka, ki je bil v zadnjih letih dosežen glede izboljšanja finančnega upravljanja evropskega proračuna, vključno s krepitvijo pristojnosti in odgovornosti glavnih zainteresiranih strani. Tesno in intenzivno sodelovanje med Komisijo in Evropskim parlamentom je v tem pogledu bistvenega pomena. Vendar pa vsi vemo, da takojšnja pospešitev konkretnega in trajnostnega napredka ne bo zadostovala. Da bi uspeli, potrebujemo novo partnerstvo z vsemi zainteresiranimi stranmi, nenazadnje aktivno udeležbo držav članic in Evropskega računskega sodišča.

Komisija ne bo čakala do začetka veljavnosti sprememb k finančni uredbi, da bi pozvala organe držav članic, naj v celoti prevzamejo svoje odgovornosti, kot so okrepljene z Lizbonsko pogodbo, in sprejmejo ukrepe, ki so ključnega pomena za izboljšanje finančnega upravljanja.

Menim tudi, da ima Računsko sodišče ključno vlogo pri objavi svoje neodvisne izjave o zanesljivosti o finančnem upravljanju Komisije. Kakršna koli sprememba pri razdelitvi izjave o zanesljivosti glede na področja bi spremenila delež proračuna, povezanega z različnimi področji.

Komisija bi toplo pozdravila, če bi Računsko sodišče v bližnji prihodnosti preučilo razlikovanje med področji, kjer je tveganje napak različno, in nas obvestilo o dejanski dodani vrednosti sistemov za upravljanje in nadzor, uvedenih v zakonodajnem obdobju 2007–2013. Upam tudi, da bo Računsko sodišče, ko se bo sozakonodajalec dogovoril o sprejemljivem tveganju napak, preučilo ta novi koncept na način, ki se mu zdi ustrezen.

Kot je bilo zahtevano, bo Komisija pripravila in Parlamentu poslala novi program od leta 2010 dalje. Komisija si bo skupaj z drugimi udeleženiimi akterji po svojih najboljših močeh prizadevala pospešiti zmanjšanje stopenj napak, da bi zagotovila, da lahko Evropsko računsko sodišče leta 2014 razporedi nadaljnjih 20 % proračuna.

Udeležba vseh zainteresiranih strani pri skupnem cilju izboljšanja finančnega upravljanja in zaščite finančnih interesov Unije bo v središču tega novega programa, s katerim vas bom seznanil že naslednji mesec. Vaše ugotovitve v resoluciji o razrešnici za leto 2008 bodo upoštevane. Veselim se konstruktivnih razprav.

Michael Gahler, poročevalec mnenja Odbora za zunanje zadeve. – (DE) Gospod predsednik, v finančnem letu 2008 so bila izvršena plačila v višini okoli 5 milijard EUR na področjih politike, za katera je odgovoren Odbor za zunanje zadeve. Če se ozremo nazaj, je jasno pomanjkljivo financiranje kategorije IV. Računsko sodišče je ugotovilo nekatere nepravilnosti in meni, da so sistem za nadzor in kontrolo za zunanjo pomoč, razvojna pomoč in predpristopna pomoč Komisije samo delno učinkovite. Komisija navaja poseben, zgolj letni pristop Računskega sodišča, ki lahko oceni samo del dela Komisije, in trdi, da se razlog za to skriva v večletnem značaju večine programov in njihovih povezanih nadzornih sistemih. Po mojem mnenju je pomembno, da Računsko sodišče ne govori o goljufiji ali poneverbi.

Gre predvsem za to, da mora biti ravnanje z zunanjo pomočjo EU previdno, hitro in čim učinkovitejše, in tudi za podrobno dokumentacijo in odgovornost, saj je nadležno, če projekti niso pravočasno zaključeni ali njihov izid ni povsem jasen. To ogroža uspeh naše zunanje politike. Dejstvo, da je Računsko sodišče ugotovilo, da stopnje napak upadajo, je zato pohvala delu predhodne Komisije v zvezi z zunanjo pomočjo, razvojnim sodelovanjem in politiko širitve.

Očitno začenjajo imeti vpliv tudi spremembe pravnega okvira. Posebno poročilo o predpristopni pomoči za Turčijo vsebuje prve ugotovitve o izboljšanjem nadzoru uporabe sredstev, ki je mogoč od leta 2007 z novim instrumentom za predpristopno pomoč. Prihodnja poročila in pregledi računovodskih izkazov morajo navajati, kako odgovorno in uspešno prejemniki ravna s pomočjo EU. Sposobni moramo biti prožno prilagoditi našo zunanjo politiko, da bi lahko učinkovito zaščitili svoje interese zunanje politike.

Zato Komisijo pozivamo, naj nadaljuje z izboljšanjem finančne uredbe, novim finančnim okvirom, proračunsko reformo in zlasti razvojem Evropske službe za zunanjepolitično delovanje. Glede na vse priporočam razrešnico za finančno leto 2008 za področje Odbora za zunanje zadeve.

PRESEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

Ingeborg Gräßle, pripravljavka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (DE) Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, komisar, gospe in gospodje, skupaj smo preživeli zanimivo jutro. Pravzaprav sem hotela govoriti o nečem povsem drugem. Tega zdaj ne bom storila, saj menim, da ne moremo enostavno prezreti tega, kar se je zgodilo danes.

Opravka imamo z dejstvom, da niti ta parlament niti druge institucije razrešnice v kakršni koli obliki ne jemljejo resno. Edina institucija, ki jo mora jemati resno, je Komisija. Komisija je tista, s katero razpravljamo, in tista, ki se ji v skladu s Pogodbo podeli razrešnica. Za vse druge, namreč druge institucije, razrešnica v Pogodbi ni bila urejena. To je za nas problem. Zdaj si moramo predstavljati, kako čez dve leti tu z nami ne bo sedela Evropska služba za zunanjepolitično delovanje, če bo postala institucija. Potem bomo doživeli, kar zdaj že imamo, namreč da se vsem drugim institucijam ne bo zdelo niti potrebno, da se pojavijo tu in poslušajo, kar jim ima povedati Parlament kot zakonodajalec za proračun. Svet je letos naredil pohvalno izjemo, prav tako pa švedsko predsedstvo lansko leto.

Če to, kar se dogaja, vzamemo kot temeljno parlamentarno pravico razrešnice, potem vas lahko samo opozorim, da trenutnega predloga ne spremenite v dejanja, in sicer, da Evropske službe za zunanjepolitično delovanje ne spremenite v še eno institucijo, saj bi to napovedalo konec našega vpliva, saj je temu vplivu tako lahko ubežati. Edina druga institucija, ki je zastopana, je Parlament. Predsedniku Parlamenta bi se rada izrecno zahvalila, da je danes zjutraj branil naše pravice in je napovedal, da bo začel razgovore z vsemi drugimi.

Kaj nam koristi, da imamo pravico do razrešnice, če je ne jemljemo resno in če tega ne zahtevamo od drugih? Zato moramo temeljito razmisliti o postopku razrešnice. Ne moremo nadaljevati kot doslej.

Rada bi prevzela pobudo in se ponovno obrnila na Svet. V skladu z Lizbonsko pogodbo je Svet zdaj ena institucija in tudi predsednik Sveta je ena funkcija. Pričakujemo takojšnjo uzakonitev tega stanja v proračunski zakonodaji. Sami morate zagotoviti ustrezno uvesti svojo lastno odgovornost v proračunsko pravo, to pa velja celo za predsednika Sveta. Uzakoniti morate svoje odgovornosti in pozivam vas, da to storite prednostno.

Jutta Haug, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, obravnavati želim eno samo točko, ki je resnično škandalозна. Govorim o Evropskem centru za preprečevanje in obvladovanje bolezni, ECDC, v Stockholmu. Vse od maja 2005 morajo visoko kvalificirani ljudje tam delati v izredno sovražnem okolju. Švedska vlada doslej ni mogla skleniti *accord de siege* z ECDC, čeprav so si obupano želeli te agencije, tako kot si vse države članice vedno želijo imeti katero koli agencijo.

Vse do danes nihče izmed zaposlenih nima osebne identifikacijske številke, tako imenovane številke *Folkbokföring*. To številko uporabljajo javna uprava, institucije in zasebna podjetja za identifikacijo svojih strank. Zaradi tega na primer otrok, rojenih na Švedskem, ni mogoče registrirati, ponudniki električne energije, plina telekomunikacij in televizije jim odrekajo svoje storitve, najemodajalci zavračajo dolgoročne najemne pogodbe, prihaja pa tudi do problemov pri dostopu do zdravnikov in bolnišnic. Za življenjske partnerje to pomeni, da se na Švedskem ne morejo samozaposliti. Seveda prihaja tudi do velikih težav pri iskanju delovnega mesta. Seznam se lahko še nadaljuje. Nekaj je jasno: določene temeljne pravice, zasidrane v evropskem pravu, se osebju ECDC na Švedskem preprosto odreka. Zaradi tega je bilo vse to predloženo našemu Odboru za peticije. Vsekakor je položaj nevzdržen....

(Predsednik je prekinil govornico)

Wim van de Camp, pripravljač mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. – (NL) Gospod predsednik, Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov ni ostalo več veliko povedati o proračunu za leto 2008; razprava v odboru in poročila so že precej dobro osvetlili zadevo. Videli so premajhno porabo v zvezi z mrežo Solvit v letu 2008, vendar pa se bo ta izboljšala v letu 2009 in 2010. Kljub temu bi komisarja pozval, naj zagotovi, da se proračun za mrežo Solvit uporablja razumno. Razumem, da je treba proračune porabljati odgovorno, vendar pa zdaj vidim, da je zagotavljanje informacij na tem področju še vedno nezadostno.

Na podlagi tega bi v nadaljevanju podal pripombo v zvezi z Direktivo o storitvah, ki je bila uvedena decembra 2009. V Evropski uniji obstaja velika potreba po informacijah o tej direktivi.

Gospod predsednik, nadaljnja pripomba zadeva dejanske carinske kontrole s strani držav članic. To pravzaprav ni tema, o kateri bi morali razpravljati tu, vendar pa smo videli, da države članice ne izvajajo dovolj kontrol uvoženega blaga, zato bi ponovno pozval Komisijo, naj skupaj z državami članicami skrbno preuči to zadevo, da bi zagotovila, da se uvoze blaga obvezno ustrezno preveri.

Kot so omenili že mnogi kolegi poslanci in sam komisar, so proračunska pravila glede številnih zadev še vedno zelo zapletena, kar pomeni tudi, da so zapleteni tudi povezani nadzorni mehanizmi. Zato bi se tudi sam pridružil pozivom, naj se jih poenostavi in vsekakor tudi izboljša.

Inés Ayala Sender, pripravljalica mnenja Odbora za promet in turizem. – (ES) Gospod predsednik, prosila bi vas, da prvi del obravnavate kot dnevni red, ker bi pred koncem te razprave rada vedela, ali je Parlament povabil Računsko sodišče in tudi Svet, naj prisostvujeta tej razpravi, in bi se rada seznanila ali prejela dokumentacijo. Vedeti želim tudi, ali je bil lani – čeprav je gospa Gräßle povedala, da je bilo švedsko predsedstvo prisotno – Svet prisoten na razpravi o razrešnici.

Bi zdaj prosim začeli meriti čas za moj govor o razrešnici v zvezi s prometom?

Najprej bi radi poudarili naše zadovoljstvo zaradi visoke stopnje izkoriščenosti, ki jo je Odbor za promet in turizem opazil pri obveznostih in plačilih za vseevropska omrežja in so dosegla skoraj 100 %.

Seveda potrebujemo države članice, da zagotovijo razpoložljivost ustreznega financiranja iz nacionalnih proračunov, in ponovno bi izpostavila, da je Parlament vedno podpiral višjo stopnjo financiranja za te mreže. Menimo, da bo letos, v letu 2010, pregled projektov mrež priložnost za oceno, ali so bili ti izdatki zadostni in učinkoviti. Nadzor je vsekakor bil zadosten in učinkovit.

Prav tako pozdravljamo dejstvo, da so računovodski izkazi Izvajalske agencije za vseevropska prometna omrežja zakoniti in pravilni, čeprav smo zaskrbljeni zaradi zamud pri zaposlovanju. Vendar pa nas je Generalni direktorat Komisije za mobilnost in promet obvestil, da se bo to uskladilo.

Po drugi strani smo zaskrbljeni zaradi majhnega koriščenja odobritve plačil za prometno varnost, še manjšega koriščenja za program Marco Polo, ki ga podpira Parlament, in tudi zaradi izredno majhnega koriščenja plačil za pravice potnikov.

Glede na velikost projekta smo zaskrbljeni tudi zaradi neustrezne izkoriščenosti odobritve plačil v programu Galileo in obžalujemo popolno pomanjkanje podatkov o turizmu. Upamo, da bo to pomanjkanje podatkov v novem institucionalnem okviru odpravljeno.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, ne morem se odločiti, ali naj prevzamem besedo. Žal mi je za te spremembe dnevnega reda. Najprej bi pozdravil Svet in se zahvalil ministru, da se nam je pridružil. Gospod predsednik, menim, da se običajno po govoru Komisije besedo prepusti Svetu. Vendar pa Svet ni prevzel besede pred politično razpravo, čeprav je govoril na koncu razprave. Morda bi bila dobra zamisel prepustiti mu besedo, da bi se lahko zlasti odzval na stališče našega poročevalca, ki predlaga odlog podelitve razrešnice Svetu.

Predsednik. – S Svetom se bomo dogovorili o tem, ali meni, da bi moral prevzeti besedo.

László Surján, pripravljač mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (HU) Razrešnica je pravni akt in menim, da Odbor za regionalni razvoj nima razloga, da bi ugovarjal podelitvi razrešnice. Razrešnica je sočasno tudi politična ocena. Pojasnjuje, ali smo dosegli cilje, ki smo si jih zastavili leta 2008, in ali smo za izdatke dobili zadostno vrednost.

Kroži kar nekaj napačnih domnev v zvezi s postopkom ocene kohezijske politike, tudi v tem parlamentu. Nadvse odločno bi rad vašo pozornost usmeril k dejstvu, da vsaka napaka še ni goljufija. Pogosto precenjujemo kritike – drugače povsem upravičene – s strani Računskega sodišča ali v kateri koli drugi reviziji. Poudaril

bi, da nimamo preglednih meril. Potrebujemo enotno metodologijo za merjenje učinkovitosti in celo sposobnost črpanja, ki igra ključno vlogo pri določanju, kako nadaljevati s kohezijsko politiko.

Leta 2008 je samo 32 % izdatkov prišlo iz tega postopka načrtovanja, medtem ko je preostali del izhajal iz postopka porabe pred letom 2006. Zato je težko presoditi, kako uspešni smo bili leta 2008 pri izpolnjevanju ciljev novega postopka. Nekatere države članice niso dosegle niti 32 %. Vsak nosi del odgovornosti za zamude pri porabi sredstev. Priporočila Komisije in Parlamenta glede poenostavitve, ki smo jih podajali vse od leta 2008 kot odziv na krizo, so vsa izpolnila svoj namen izboljšanja. Zdaj so na potezi države članice; tu je treba doseči znaten napredek.

Edít Bauer, pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (HU) Spomniti vas želim, da je v skladu s členom 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije spodbujanje enakosti moških in žensk ena izmed temeljnih vrednot Evropske unije, vrednota, ki jo mora spoštovati vsakršno ukrepanje EU in ki se jo mora potemtakem nadzorovati tudi v postopku razrešnice glede izvrševanja proračuna EU. V ta namen je nepogrešljivo, da so statistični podatki o porabi proračuna na voljo ustrezno razčlenjeni.

Z obžalovanjem opažamo, da podatki, ki bi omogočili sledenje proračunski porabi glede na spol, še vedno niso na voljo. To predvsem velja za tista področja, ki se jih zlasti poziva, naj končajo diskriminacijo na primer s pomočjo Evropskega socialnega sklada.

Omenila bi predvsem eno zadevo: zamudo pri vzpostavitvi delovanja Evropskega inštituta za enakost spolov. Ta inštitut naj bi začel delovati leta 2008, vendar pa bo dejansko uradno odprt šele junija letos. Seveda to povzroča različne probleme tudi v proračunskem postopku. Glede na to, da naj bi bil srednjeročni pregled različnih večletnih programov izveden leta 2010, bi ponovno pozvala Komisijo, naj razvije sistem za nadzor in ocenjevanje, ki bi omogočil izvajanje načela enakosti v različnih proračunskih postavkah in sledenje učinkom porabe različnih proračunskih postavk na razvoj neupravičenih razlik.

Gay Mitchell, pripravljavec mnenja Odbora za razvoj. – Gospod predsednik, z vidika razvoja je pomen proračunske razrešnice v tem, da se davkoplačevalec po vsej Evropi zagotovi, da se denar v svetu v razvoju porablja učinkovito in uspešno v smislu učinkovitosti pomoči in v smislu doseganja našega 0,7-odstotnega cilja za prispevke za razvojno pomoč. Naš trenutni proračun za pomoč moramo porabljati učinkovito, kar ni samo več pomoči, ampak tudi boljša pomoč.

Denar EU moramo uporabiti kot seme, iz katerega bodo zrasle lokalne rešitve. Preučiti moramo priložnosti, da bodo ljudje v svetu v razvoju na primer lastniki svojega razvoja, in predvsem spodbujanje zemljiškega lastništva za posameznike, družine in skupnosti.

Vsako leto pri porodu umre nešteto žensk. AIDS, malarija in tuberkuloza letno še vedno zahtevajo okoli štiri milijone življenj. V svetu v razvoju je skoraj milijarda nepismenih ljudi. Zato smo si Parlament, Komisija in Svet zastavili cilj porabe 20 % osnovne porabe za izobraževanje in zdravje. Zanima me, ali smo dosegli te cilje.

Kadar koli obiščem svet v razvoju, me osupnejo inteligentni in voljni mladi ljudje, ki jih srečam. Ti mladi ljudje so prav toliko sposobni kot mladi ljudje kjer koli drugje. Potrebujemo priložnost in spodbudo za podjetništvo. Naložbe v izobraževanje so ključ do tega. Zato so se Parlament, Komisija in Svet strinjali s temi cilji. Zdaj moramo z revizijskimi programi zagotoviti izpolnjevanje teh ciljev.

Parlamentu želim v teh nekaj sekundah, ki so mi na voljo, povedati, da so po mojem mnenju eden izmed načinov, na katerega lahko ljudi odrešimo grozne revščine, s katero se soočajo, naložbe v uresničevanje lastništva zemlje v svetu v razvoju. Podam lahko primer, kjer je to delovalo. Gre za mojo državo v 18. in 19. stoletju. Če pogledate, zakaj je Irska razdeljena, je zato, ker so uspešni ljudje dobili majhne kose zemlje.

Čas je, da o ljudeh prenehamo razmišljati v smislu pomoči, temveč začnemo razmišljati v smislu ljudi, ki so sposobni podjetništva in lahko nekaj storijo zase, če dobijo podporo.

Ville Itälä, v imenu skupine PPE. – (FI) Gospod predsednik, za začetek bi se rad zahvalil Svetu in cenim, da je Svet prisoten, saj se zastavlja vprašanje, ali hoče Svet resnično prevzeti odgovornost za porabo davkoplačevalskega denarja in ali želi pokazati nekoliko spoštovanja do Parlamenta in do sodelovanja. Zato je prisotnost Sveta pomembna.

V svojem govoru se bom osredotočil na razrešnico Parlamentu, gospodu Staesu pa se želim zahvaliti za zelo visoko raven sodelovanja. Strinjam se z njim glede zelo razumne osnovne zamisli, da lahko Parlament dela dobro samo, če je sprejemanje odločitev dovolj odprto in pregledno. Tako lahko zagotovimo, da ne prihaja

do škandalov. Vemo, da bo, ne glede na to, o kako majhnih vsotah denarja govorimo, naš ugled oškodovan za dolgo časa, če se začnejo pojavljati zlorabe. Zelo pomembno je preprečiti, da bi se to zgodilo. Ne govorimo o denarju Parlamenta, ampak o denarju davkoplačevalcev. Zato mora biti sistem brezhiben, da bi lahko nazadnje prevzeli odgovornost za to.

V poročilu gospoda Staesa je veliko dobrih načel, toda moja skupina meni, da bi moralo biti poročilo krajše in bolj jedrnato, zato smo iz njega odstranili nekatere zadeve. Poleg tega menimo, da bi moralo poročilo vsebovati konkretne točke o dejavnosti poslancev Evropskega parlamenta in Parlamenta kot celote v dejanskem zakonodajnem delu.

Dodali smo na primer nekaj točk o nepremičninski politiki, v kateri je še vedno veliko prostora za izboljšave. Dobiti moramo podrobno in jasno razlago, zakaj so na tem področju problemi. To je razlog za dolgo razpravo. Vedeti hočemo, zakaj center za obiskovalce glede na časovni raspored že nekaj let zamuja. Kakšen problem bi lahko obstajal tu? Hočemo odgovore na ta vprašanja.

Tu moramo čestitati, ker je Parlament končno pripravil nove uredbe za poslance in tudi za pomočnike. Res je, da je bila to velika izboljšava, vendar pa je treba tu še vedno precej spremeniti.

Naj navedem primer. V skladu z novo uredbo moram od tu najprej odleteti na Finsko in šele od tam lahko odletim v Bruselj. Tudi če bi imel v Bruslju gostujočo skupino ali bi jutri moral pripraviti poročilo, ne bi bilo nič drugače: od tu ne morem iti neposredno v Bruselj. Če bi to storil, ne bi dobil izplačanih potnih stroškov ali drugih nadomestil.

Ne razumem, zakaj mora biti naše življenje tako neprijetno, če vemo, da potovanje od tu do mojega domačega mesta Turku na Finskem traja en dan in da je potreben še en dan, da se vrnem od tam, če hočem iti v Bruselj, da bi tam opravil delo. Ko sem vprašal, zakaj je tako, mi je administracija odgovorila, da bi lahko na Finsko letel preko Rima ali Aten. V Rimu ali Atenah nimam pisarne ali dela, ki bi ga moral tam opraviti; to oboje je v Bruslju.

Če imamo dve delovni mesti, potem je razumljivo, da moramo imeti možnost delati na obeh mestih. Še vedno obstajajo področja, kjer se moramo vrniti na pravo pot. K njim se bomo vrnili v poročilu naslednje leto.

Edit Herczog, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za začetek bi se rada zahvalila. Izvrstno in temeljito delo gospoda Staesa in Računskega sodišča Evropske unije sta nam omogočila skrbno pripraviti pregled porabe proračuna za leto 2008 za Parlament. Zahvalo dolgujem tudi kolegom poslancem, katerih predlagane spremembe so prispevale k izboljšavi poročila.

Na splošno smo se strinjali s presojo dejstev; razlike, ki so se pojavile, so v glavnem zadevale načine za popravilo ugotovljenih napak. Zdaj, ko glasujemo o razrešnici, izvoljeni poslanci Evropskega parlamenta prevzemamo zakonsko odgovornost za proračun za leto 2008. Državljanom Evrope s tem potrdimo, da je Parlament denar porabil za namene, za katere je bil namenjen, in v skladu s pravili. V današnjih dneh, ko kriza državljanom nalaga težka bremena, moramo biti še posebno skrbni pri porabi denarja davkoplačevalcev. Standardi, ki si jih nalagamo, morajo biti višji od tistih, ki jih nalagamo drugim, saj je to ključ do naše verodostojnosti in integritete. Sočasno moramo biti tudi jasni, da nadzor, ki ga izvajamo, sam po sebi ne zadostuje za zagotovitev, da so bila sredstva porabljena pametno in v skladu s pravili. To je mogoče samo, če vzpostavimo tudi zanesljiv, trden, notranji nadzorni sistem. Socialdemokrati menimo, da je to najpomembnejše. Zato bi se rada osredotočila na to točko.

Velik poudarek moramo nameniti ustreznemu delovanju notranjega nadzornega sistema nadzorovanih institucij, saj smo prepričani, da je probleme bolje preprečevati kot zanje iskati rešitve kasneje. Institucionalna neodvisnost je pomembno zagotovilo za ustrezno delujoč notranji nadzorni sistem. To je zagotovilo za objektivnost in način za zagotavljanje skladnosti z mednarodnimi računovodskimi pravili in najboljšimi praksami. Vendar pa standardi sami po sebi ne zagotavljajo učinkovitega notranjega nadzornega sistema. Tozadevno so bile leta 2009 dosežene izboljšave. Ni notranjega nadzornega sistema – ne glede na to, kako je celovit –, ki bi bil brez napak, saj je delo ljudi, zato vsako leto podelimo razrešnico.

Po mojem mnenju je pomembno poudariti, da smo podprli vse tiste predlagane spremembe, ki so bile konkretne, uresničljive in realne, vendar pa smo zavrnil vsako posploševanje, ki ne izboljšuje, ampak slabi naše stališče. Zavrnil smo vse predloge, ki bi zmanjšali neodvisnost politične skupine. Prepričani smo, da je neodvisnost skupin Evropskega parlamenta neločljivo povezana z njihovo finančno odgovornostjo. Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov se pri opravljanju svojega dela popolnoma zaveda

te odgovornosti. Če želijo druge politične skupine izboljšati svoje dejavnosti, naj to storijo. Po povedanem bi vas prosila, da sprejmete to poročilo in v imenu Evropskega parlamenta podelite razrešnico.

Gerben-Jan Gerbrandy, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, sem velik oboževalec britanske rockovske skupine Genesis. Imajo fantastično skladbo z naslovom „Dance on a Volcano“, in ta mi je prišla na misel ta teden, ki ga obvladoval vulkanski pepel. Ne da bi si zaradi pesmi želel plesati na Islandiji; namesto tega mi je na misel prišla v zvezi z razpravo danes zjutraj o utemeljenosti izdatkov v letu 2008, še eno leto, za katero Evropsko računsko sodišče ni moglo dati svoje odobritve. Tu vidim vzporednico s plesanjem na vulkanu; vulkanu, ki ni poln lave ali pepela, ampak poln nezaupanja. Evropa je podvržena močnim pritiskom vseh vrst, kot so pritisk na evro in pritisk spora med EU in nacionalnimi perspektivami. To je že dovolj, da bi ta metaforični vulkan dosegel krizno točko, zato ne potrebujemo slabe finančne odgovornosti in nezaupanja javnosti, da bi vulkan izbruhnil.

Kako lahko to preprečimo? Po mojem mnenju obstaja samo en način, in to je preglednost; največja preglednost v vseh institucijah. Preglednost v Svetu – in s tem v državah članicah – prav zato, ker je ta glavni vir nepravilnosti, ugotovljenih vsako leto. Mimogrede, vesel sem, da je Svet še tu. Pozval bi tudi države članice, naj z letnim javnim poročanjem o teh izdatkih vzpostavijo preglednost svojih izdatkov evropskih sredstev. Ne morem razumeti, zakaj vztrajno nasprotujejo temu. Prepričan sem, da bi se državljanom zdelo nesprejemljivo, če bi njihove države članice enako ravnale s svojim denarjem.

Vendar pa moramo biti pravični in priznati, da je večja preglednost potrebna tudi v našem Parlamentu. Gospod Staes je upravičeno sestavil zelo kritično poročilo in zdaj je po mnogim izboljšavah v zadnjih letih čas, da za vselej odpremo okna in evropski javnosti s to preglednostjo pokažemo, da smo sposobni odgovorno ravnati z njenim denarjem, saj gre prav za to.

Moja zadnja točka zadeva medsebojne odnose med Svetom in Parlamentom. Pred kakšnimi 40 leti se je zdel potreben prijateljski sporazum, da bi omogočil, da obe strani delata relativno mirno in se ne bojujeta na nizki ravni. Sporazum se je takrat izkazal za zelo koristnega, vendar pa bi bilo pošteno povedati, da ne deluje več, saj se zdaj bojujemo na nizki ravni. Kot vidim, pa je najpomembnejša točka, da sta Svet in Parlament zdaj močni, zreli instituciji in bi morali biti kot takšni sposobni nadzorovati druga drugo na zrel način tudi brez prijateljskega sporazuma. Svet bi zdaj, ko je tu, vprašal, ali lahko poda svoje odgovore na to in ali se strinja, da lahko obe instituciji učinkovito nadzorujeta druga drugo brez prijateljskega sporazuma.

Z medsebojno odprtostjo namesto prijateljskega sporazuma lahko Svet in Parlament ubrano plešeta brez strahu, da se jima bodo spodmaknila tla pod nogami ali da bo nadaljnje nezaupanje javnosti povzročilo izbruh.

Bart Staes, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, komisar, gospod López Garrido, gospe in gospodje, zdaj govorim v imenu svoje skupine in ne kot poročevalec o razrešnici Parlamentu. Za to bom imel priložnost kasneje.

Načeti želim nekaj vprašanj. Prvo zadeva razrešnico Komisiji. To je vprašanje, namenjeno komisarju in Svetu, in zadeva dejstvo, da se 80 % naših sredstev dejansko porabi v državah članicah in da je Parlament mnogo let zagovarjal nacionalne izjave o upravljanju. Poročevalec gospod Liberadzki nove možnosti zelo jasno razlaga v številnih odstavkih. Imamo novo Pogodbo, besedilo člena 317(2) te pogodbe pa Komisiji omogoča, da čim prej pripravi predloge za uvedbo obveznih nacionalnih izjav o upravljanju. Komisar Šemeta, prosil bi vas, da to obravnavate v vašem odgovoru. Ste se pripravljene lotiti te možnosti? Štiri države članice to že delajo, kar je treba pozdraviti, vendar pa to delajo na štiri različne načine, zato uskladimo ta prizadevanja.

Svet bo rekel: pošteno, vendar pa obstajajo praktični pomisleki. Nekatere države članice so zvezne države z vzajemnimi subjekti, kot na primer Belgija z Valonijo, Bruselj in Flandrija, torej kako naj bi belgijski zvezni minister pripravil nacionalno izjavo o upravljanju? Vendar pa to ni problem, gospe in gospodje. Nacionalni minister mora preprosto doseči dogovor z regionalnimi ministri, počakati na njihove izjave o regionalni politiki in izjave o upravljanju, in jih nato vse predložiti temu parlamentu in javnosti. Potem bo na primer lahko rekel, da gre na primer Valoniji in Bruslju dobro, Flandriji pa ne, ali obratno, in tako dalje.

Drugi vidik zadeva resolucijo gospoda Liberadzkega, ki obravnava posebno poročilo Računskega sodišča o upravljanju predpristopne pomoči za Turčijo s strani Evropske komisije. Po mojem mnenju uporabljeno besedilo ni preveč dobro; z določenega vidika in v določenih odstavkih je bilo izrabljeno za vmešavanje v pristopna pogajanja. Skupaj z gospodom Geierjem sem predložil številne predloge sprememb, s katerimi se predlaga črtanje. Podal sem tudi predlog za izboljšanje besedila in kolege poslance bi prosil, naj to preučijo.

Nazadnje bi nagovoril Svet in povedal, da upam, da ste zdaj pozorni, predsedujoči Svetu. Ste pripravljeni v svojem odgovoru malo kasneje povedati, ali boste izpolnili zahtevo poročevalca, Odbora za proračunski nadzor in tega parlamenta ali ne in odgovorili pred 1. junijem 2010 ter pripravili dokumente, zahtevane v odstavkih 25 in 26 resolucije? Ste pripravljeni končno podati odgovor na to, ali boste izpolnili te zahteve ali ne? To je za nas izredno pomembno za ugotavljanje, ali so odnosi med Svetom in Parlamentom takšni kot bi morali biti.

Richard Ashworth, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, govorim v imenu britanske konzervativne stranke, ki bo letos ponovno glasovala proti razrešnici proračuna. To je stališče, ki smo ga nenehno zavzemali in ki ga bomo tudi v prihodnje, dokler ne bomo videli, da se dosegi pozitivne izjave o zanesljivosti poslovnih knjig s strani Računskega sodišča pripisuje večja nujnost.

Vendar pa želim javno pohvaliti napredek pri izboljšanju standardov finančnega poslovanja, ki ga je dosegla predhodna Komisija. Računsko sodišče upošteva predvsem napredek, dosežen na področju kmetijstva, raziskav, energije, prometa in izobraževanja. Komisiji čestitam za narejene izboljšave. To je nadvse spodbudno.

Vendar pa je treba storiti še veliko. Računsko sodišče je ponovno negativno komentiralo pomanjkljivosti nadzora, številne nepravilnosti in počasno napredovanje vračila denarja Evropski uniji.

Jasno je tudi, da morajo biti, čeprav odgovornost nazadnje prevzame Evropska komisija, države članice in Svet – predvsem Svet – tisti, ki morajo biti precej vestnejši pri svoji porabi evropskega financiranja in ki morajo pokazati precej večjo nujnost v svojih prizadevanjih za dosego pozitivne izjave o zanesljivosti poslovnih knjig.

Delujemo v skladu z Lizbonsko pogodbo in kot poslanci Evropskega parlamenta smo evropskim davkoplačevalcem dolžni, da zagotovimo javnosti, da proračun zagotavlja vrednost za denar, in prav tako zagotoviti javnosti celovitost računovodskih postopkov Evropske unije. Dokler Računsko sodišče ne bo moglo dati pozitivne izjave o zanesljivosti poslovnih knjig, bom skupaj s svojo stranko še naprej glasoval proti razrešnici proračuna.

Søren Bo Søndergaard, v imenu skupine GUE/NGL. – (DA) Gospod predsednik, ta razprava je o nas parlamentarcih, ki prevzemamo odgovornost ne samo kolektivno, ampak tudi posamezno za to, kako so bila leta 2008 porabljena sredstva EU. Ko bo razprava zaključena in ko bodo glasovi maja oddani, bomo mi tisti, ki jih bodo naši državljani imeli za odgovorne.

Naj takoj povem nekaj: naša skupina je kritična do načina, na katerega je EU leta 2008 uporabila denar davkoplačevalcev. Seveda je veliko dobrih stvari, ki jih ni treba nadalje komentirati. Na nekaterih področjih je bilo doseženega celo nekaj napredka v primerjavi z letom 2007. Vendar pa je še vedno preveč področij, za katera moramo reči, da stvari niso sprejemljive. En primer so računovodski izkazi Komisije. Ko gre za strukturne sklade, je Računsko sodišče zaključilo, da je bilo najmanj – ponavljam, najmanj – 11 % izplačil iz skladov v nasprotju s pravili. Delno zaradi napak in opustitev; delno zaradi goljufije in nezakonitega prisvajanja. To ne spreminja dejstva, da se samo na tem področju ne bi smelo izplačati na milijarde evrov.

Je to sprejemljivo? Poznamo vse izgovore. Komisija pravi, da je to krivda držav članic, saj so one odgovorne za nadzor. Države članice pravijo, da je treba kriviti Komisijo, saj so pravila prezapletena. Krivdo se podaja od Poncija do Pilata.

Vprašanje, ki si ga moramo zastaviti, je naslednje: bi potrdili računovodske izkaze športnega kluba, sindikata ali politične stranke, kjer bi bilo 11 % izdatkov na osrednjem področju izplačanih v nasprotju s pravili? Strinjam se s tistimi, ki pravijo, da so za spremembo položaja potrebne temeljne strukturne spremembe. Zato moramo za uveljavitev takšnih sprememb uporabiti razrešnico. Takšen pritisk je treba izvajati tudi na Svet.

Aprila lani je Parlament z veliko večino zavrnil podelitev razrešnice za računovodske izkaze Sveta za leto 2007. Rekli smo, da ne moremo prevzeti odgovornosti za računovodske izkaze pred našimi volivci, dokler se ni Svet strinjal, da se uradno sestane z zadevnimi odbori v Parlamentu in javno odgovori na naša vprašanja. Da bi pokazali svojo dobro voljo, smo novembra kljub temu glasovali o razrešnici računovodskih izkazov Sveta – pod jasnim pogojem, da se letos uvede spremembe.

Danes moramo ugotoviti, da do teh sprememb ni prišlo. Naj navedem poseben primer. Svet leto za letom nakazuje milijone evrov z računa za prevajanje na račun za potovanja. Z drugimi besedami, dodatno k sredstvom, ki so že na računu za potovanja. Zato moramo Svetu zastaviti očitno vprašanje. Zakaj to počnete? Za kaj se porablja ves ta denar za potovanja? Katere države imajo korist od njega? Svet z veseljem odgovarja

neuradno, zaupno. Vse do danes – čeprav se lahko to spremeni – Svet ni želel odgovoriti odprto in javno. To enostavno ni dovolj dobro. Zato menimo, da mora kakršna koli razrešnica počakati na medinstitucionalni sporazum, ki jasno določa obveznosti Sveta v zvezi s preglednostjo in sodelovanjem s Parlamentom.

Naša kritika Sveta in Komisije je jasna. Z njo se strinjajo mnogi kolegi poslanci v drugih političnih skupinah. Prav zato, ker je naša kritika tako jasna, smo dolžni biti tudi kritični do sebe glede lastnega finančnega upravljanja, finančnega upravljanja Parlamenta. Zato se mi zdi obžalovanja vredno, da je bilo poročilo Odbora za proračunski nadzor na koncu manj kritično kot je bilo v prvotni različici predsednika. Zato podpiramo tudi ponovno vstavev kritičnih delov. Upam, da bo na majskem glasovanju široka podpora dejstvu, da je naša pripravljenost kritike samih sebe točno tisto, kar naši kritiki in zahtevam glede Sveta in Komisije daje dodatno moč in veljavo.

Nazadnje bi se zahvalil kolegom iz Odbora za proračunski nadzor, ki so si letos ponovno prizadevali za večjo preglednost in odgovornost glede načina, na katerega EU skrbi za denar svojih državljanov.

Marta Andreasen, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, razrešnica je eden izmed najpomembnejših aktov, za katere smo odgovorni. Učinkovito se nas poziva k izboljšanju načina, na katerega se porablja denar evropskih davkoplačevalcev, svojo odločitev pa moramo utemeljiti na poročilu Evropskega računskega sodišča.

Poročilo revizorjev za leto 2008 potrjuje samo 10 % proračuna. Pri preostanku so bile ugotovljene različne ravni napak. Bi kateri koli svet direktorjev potrdil poslovanje podjetja v takšnih okoliščinah? Seveda ne.

Situacija je bila v zadnjih 15 letih enaka in Parlament je vedno podal razrešnico na podlagi izboljšanja uporabe sredstev Evropske unije. Žal moram povedati, da je to, kar hočejo vedeti davkoplačevalci, ali je njihov denar bil namenjen pravi osebi za pravi namen in v pravi višini. Sklep o razrešnici bi morali sprejeti glede na to.

Z leti je bil edini napredek, ki so ga dosegli Komisija, Parlament in Svet, prenos odgovornosti na države članice. Čeprav je res, da se programe izvaja v državah članicah, je institucija, ki ji evropski davkoplačevalci zaupajo svoj denar, Evropska komisija. To je institucija, ki daje denar na razpolago in ki bi zato morala pred tem izvajati potrebni nadzor.

Da bi bilo še slabše, Komisija in Parlament zdaj razpravljata o dopustnem tveganju napake. Zakaj bi dopuščali napake – novo poimenovanje za nepravilnosti –, ko je finančna zapletenost Evropske unije podobna zapletenosti srednje velike banke? Lansko leto je bila razrešnica Svetu odložena z aprila na november, ker je ta parlament rekel, da ni zadovoljen z njegovim finančnim poslovanjem, čeprav revizorji niso kritizirali njegovega finančnega upravljanja. Ko se situacija do novembra ni spremenila, je ta parlament sprejel sklep o podelitvi razrešnice Svetu. Zdaj so ponovno vsi topovi usmerjeni v Svet in predlaga se odlog.

Smo resni glede svoje odgovornosti ali se tu igramo politiko? Je razrešnica medinstitucionalna igra, kot je bilo rečeno v preteklosti? Ali lahko davkoplačevalci še naprej dopuščajo to igro? Gre za njihov denar.

Kolegi, pozivam vse vas, da svojo odgovornost opravljate s potrebno skrbnostjo in zadržite podelitev razrešnice Komisiji, Parlamentu, Svetu, Evropskemu razvojnemu skladu in Računskemu sodišču, ki ne objavlja izjave o finančnih interesih, dokler ne bodo vse te institucije predložile dokazov o dobrem finančnem poslovanju.

Ryszard Czarnecki, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, prišlo je do težave, saj na oglasni deski vidim ime gospoda Lópeza Garrida, ki bo govoril v imenu Sveta, vendar pa bo odgovoril na to, kar sem povedal o proračunu Sveta in njegovem neuspehu pri izvrševanju proračuna in drugih dokumentih – besede, ki jih ni slišal, ker je prišel zelo pozno.

Predsednik. – Gospod Czarnecki, prosim vas, da prevzamete besedo v zvezi s pravilnostjo postopka.

Ryszard Czarnecki, poročevalec. – (PL) Na kratko sem hotel povedati, da bi rad ministru dal priložnost, da se odzove na moje kritike, in da bi potreboval minuto, da jih ponovim.

Predsednik. – Prav ste imeli, ko ste dejali, da je gospod López Garrido na seznamu govornikov. Bomo videli. Ima enako pravico do govora kot vi.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospod predsednik, mislim, da se vsi člani Odbora za proračunski nadzor strinjajo glede nečesa, če sem natančen, glede dejstva, da potrebujemo rešitve za sistem agencij EU. Iz tega

razloga bi rad predlagal enajst pristopov k rešitvi. Lahko bi nam omogočili prihraniti 500 milijonov EUR vsako leto, ne da bi vplivali na kakovost upravne uspešnosti.

Mojih enajst pristopov k rešitvi se glasi: 1) Potrebna je zadostna osnova primarne zakonodaje. Tudi Lizbonski pogodbi ni uspelo vzpostaviti te osnove. 2) Takojšnja zamrznitev, dokler neodvisna analiza enkrat za vselej ne ugotovi dodane vrednosti te decentralizacije. 3) Zaprtje sedmih agencij in združitve upravnih nalog posameznih agencij. 4) V prihodnje mora biti vsaka agencija neposredna odgovornost posameznega komisarja EU, poleg tega pa bi moral biti komisar EU za medinstitucionalne odnose odgovoren za horizontalna vprašanja. 5) Zmanjšanje članov upravnega odbora. Število polnopravnih članov ne sme preseči 10 % položajev ali skupnega števila 20. 6) Potreben je katalog lokacijskih meril, ki ga je treba upoštevati pri določanju lokacij agencij – kot smo že slišali v govoru gospe Haug, je to nujno potrebno. 7) Agencije EU je treba oprostiti kadrovskih predpisov EU. 8) Vse direktorje agencij je treba izvoliti za določen čas na predlog Komisije in samo po posvetovanju z Evropskim parlamentom ter prejemu njegove odobritve. 9) Jasna pogodba o uspešnosti med Komisijo in agencijami z jasno opredeljenimi količinskimi merili, ki jih Evropsko računsko sodišče povzame v letni oceni uspešnosti. 10) Vse agencije morajo finančne podatke prenesti v podatkovno zbirko. Potem bi bilo za nas poročevalce o proračunu precej enostavno narediti statistično analizo. Doslej je bilo to nemogoče, saj podatki prihajajo v papirni obliki. 11) Načelo subsidiarnosti. Zahtevo po utemeljitvi bo Komisija šele začela upoštevati.

Rešitve so torej na mizi. Gospod Geier, gospa Gräßle, čas je, da tudi vi dopustite to rešitev tu v Parlamentu.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, vesel sem, da prisostvujem tej razpravi, čeprav nisem bil uradno povabljen. Parlament me ni uradno povabil, naj se udeležim te razprave. Kljub temu mi je bilo v veliko veselje takoj priti in se udeležiti razprave, ko sem izvedel, da ta parlament in nekateri poslanci zahtevajo mojo prisotnost.

Menim, da je bilo izvrševanje proračuna Sveta za finančno leto 2008 pravilno, kot je mogoče razbrati iz poročila Računskega sodišča. Bila sta govor ali dva – na primer govor gospoda Søndergaarda –, ki sta omenila preglednost, pomanjkanje preglednosti ali nezadostno preglednost. Glede tega želim jasno povedati: Svet meni, da je povsem pregleden glede načina, na katerega izvršuje svoj proračun, in da torej pravilno uporablja zahteve, ki so bile podane, kot zahteva Finančna uredba.

Poleg tega, kot veste, Svet na svojem spletišču objavi poročilo o finančnem poslovanju v predhodnem letu. Vašo pozornost bi rad pritegnil k dejstvu, da je danes Svet edina institucija, ki je objavila predhodno poročilo o svojih računovodskih izkazih za leto 2009, katerega lahko vidi splošna javnost.

Podobno sta se pred nekaj dnevi, 15. marca, če sem natančen, predsednik Coreperja in generalni sekretar Sveta sestala z delegacijo Odbora Parlamenta za proračunski nadzor. Na tem sestanku sta podala vse zahtevane informacije glede tem in vprašanj, ki jih je v zvezi z izvrševanjem proračuna Sveta za leto 2008 zastavil Odbor Parlamenta za proračunski nadzor.

Gospod Gerbrandy je vprašal o potrebi o napredovanju medsebojnega nadzora obeh institucij glede proračunskih vprašanj brez prijateljskega sporazuma. To je rekel gospod Gerbrandy. Če bi Parlament želel pregledati ta sporazum, bi bil Svet pripravljen preučiti ga in razpravljati o novem sporazumu, utemeljenem na vzajemnosti med obema institucijama. Tako torej ni težave pri razpravljanju o tem položaju in morda sklenitvi novega sporazuma, ki bo, če je mogoče, izboljšal dosedanega.

To bi želel Svet povedati v zvezi z razpravo, ki je potekala danes zjutraj. Zelo sem vam hvaležen za ustno povabilo, naj pridem sem, vendar ponavljam, da nisem bil uradno povabljen na to sejo.

Predsednik. – Hvala, minister. Najlepša hvala, da ste tako prijazno izpolnili našo prošnjo. Zaradi tega moram povedati, da tudi komisar nikoli ne prejme uradnega vabila na to sejo. Že nekaj časa sem poslanec tega parlamenta in opazil sem, da v primerih kot je vaš, ko je tu zastopan Svet – tudi ko ni resnično potrebno –, to zelo prispeva k uspehu predsedstva. V zvezi s tem bi se vam ponovno iskreno zahvalil.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Šemeta, gospod López Garrido, še enkrat hvala, da ste se nam pridružili. Moje prve besede bodo zahvala kolegu poslancu gospodu Liberadzemu, saj v zvezi s podelitvijo razrešnice Evropski komisiji govorim v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Zahvalil bi se tudi poročevalcem drugih političnih skupin in tudi Računskemu sodišču ter predvsem njegovemu predsedniku gospodu Caldeiri, ki si izvrstno prizadeva, da bi nam pojasnil te izredno zapletene postopke.

Naša skupina bo glasovala za podelitev razrešnice Evropski komisiji, gospod Šemeta, in omenil bi vlogo, ki jo je igral vaš predhodnik, gospod Kallas – ki je z nami opravil veliko dela, zlasti v prejšnjem mandatu –, pri doseganju teh pozitivnih dosežkov.

Prvič, glede končnih letnih računovodskih izkazov je Računsko sodišče izdalo pozitivno izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig. Zato bodo morda, gospod Ashworth, vsaj konzervativci glasovali za končne letne računovodske izkaze. Naj to priložnost izkoristim za zahvalo gospodu Taverneju in njegovemu predhodniku gospodu Grayu.

Glede računovodskih izkazov moram ponovno izraziti zaskrbljenost spričo 50 milijard EUR negativnega lastnega kapitala, in še vedno ne razumem, zakaj v izkaze ne vključimo terjatev do držav članic, ki znašajo približno 40 milijard EUR in predstavljajo pokojnine, izplačljive osebu.

Glede zakonitosti in pravilnosti povezanih transakcij nekateri pravijo, da je izjava Računskega sodišča negativna. Dejstvo je, da nimamo pojma. Izjavo sem večkrat prebral. Ne vemo, ali imamo v skladu s členom 287 Pogodbe pozitivno mnenje o povezanih transakcijah ali ne. Sodišče nam je izdalo nekaj mnenj – pet odstavkov –, vendar ne vemo. Poleg tega resolucija predlaga, da Sodišče izpolni to nalogo, ki jo določa Pogodba. V tem okviru moramo skupaj pregledati vse te postopke razrešnice o stroških nadzora.

Glede metod naše vlade prosimo za nacionalne izjave o zanesljivosti poslovnih knjig, ki jih nikoli ne bomo dobili. Predlagam, da se nacionalne revizijske organe vključi v revizijsko verigo, da bi lahko svoji vladi izdali potrdila, ki bi bila vključena v postopek razrešnice.

Predlagam tudi skrajšanje rokov. Lahko verjamete, da je to april 2010 in govorimo o računovodskih izkazih za leto 2008? Roke je treba skrajšati. Predlagam študijo o konsolidiranih računovodskih izkazih. Ne strinjam se z odlogom podelitve razrešnice Svetu, saj Računsko sodišče ni podalo nobenih pripomb v zvezi z njim.

Zaključil bom, gospod predsednik, s predlogom medinstitucionalne konference s Komisijo, Svetom, vsemi nacionalnimi parlamenti, ki nadzirajo izvršilne organe, in nacionalnimi revizijskimi organi, da bi naš postopek razrešnice razvili na zelo tehničnih področjih in bi zadeve naredili jasnejše kot so danes.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Gospod predsednik, predstavniki Komisije in predvsem Svet, gospe in gospodje, o tem slišimo vsako leto v razpravi o izboljšavah pri izvajanju razporeditve evropskih sredstev: natančnejši in učinkovitejši nadzor izdatkov v vseh organih in institucijah, večja preglednost za Parlament in tudi za državljane. Današnja prisotnost Sveta je prvi pokazatelj, da se tudi v Svetu nekaj spreminja. Odlično, veseli smo – kot ste slišali –, vendar to za nas zagotovo ni dovolj. Gre prav za razliko, ki ste jo omenili – mislite, da ste vzpostavili popolno preglednost, medtem ko mi mislimo, da še niste odgovorili na naša vprašanja iz razprave konec novembra –, ki kaže, da še vedno ne sodelujemo drug z drugim tako dobro kot bi morali. Govorili ste o sporazumu iz leta 1970, ki ga hočete spremeniti in razviti. Vse dobro in prav, vendar pa je to naše pričakovanje komajda novo. Omenili smo ga nekajkrat, zdaj pa ste se odzvali, kot da bi bilo to nekaj povsem novega.

Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov bo podprla poročilo gospoda Czarneckega. Strinjamo se z njegovo kritiko in kritiko drugih skupin. Svetu ne bomo podelili razrešnice, ne danes ne naslednji mesec. Zato sem presenečena nad zahtevo gospe Andreasen, saj očitno menim, da so države članice odgovorne za 80 % sredstev. To Sveta ne izvzema iz njegovih odgovornosti, saj Svet ni četrta ali peta institucija v EU, ampak dela skupaj z državami članicami.

Vendar pa se strinjam, da naša kritika nima pravih posledic. Kot je poudaril gospod Audy, moramo razviti naša orodja. Svetu vsako leto pokažemo rumeno karto zavrnitve podelitve razrešnice in ne zgodi se nič. Zato moramo razviti svoja orodja: ne samo oprijemljivo kritiko, ampak tudi posledice – kaj se zgodi, če Svet ne sodeluje z nami. To bo morda pomenilo tudi ustavno spremembo.

Predsednik. – Najlepša hvala, gospe Weiler. Gospe in gospodje, pravkar sem ponovno preveril v poslovníku: na plenarnem zasedanju ne smemo peti pesmi, ne da bi najprej vprašali konferenco predsednikov. Vendar pa smemo čestitati kolegu. Gospod Chatzimarkakis, ki ima danes rojstni dan, ima za govor na razpolago dve minuti in pol. Mnogo uspešnih vrnitev!

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Hvala, gospod predsednik, to je bilo zelo prijazno. Komisar Šemeta, sprejetje poročil o upravljanju proračuna evropskih organov in institucij je ena izmed naših najpomembnejših obveznosti kot predstavnikov Evropejcev – to je naša suverena dolžnost. Vprašanje, kaj je Evropa storila s težko prisluženim denarjem davkoplačevalcev, je ključna za sprejemanje projekta evropskega združevanja.

Najprej bi se rad zahvalil vsem poročevalcem za njihova prizadevanja. Vendar pa v poročilih vidim svetlobo in sence. Vidim svetlobo v proračunskem upravljanju na splošno. Medtem velja, da EU povsod sama nadzoruje in upravlja sredstva, zadeve vodi v skladu s pravili. Ali je to učinkovito ali ne, je nekaj povsem drugega. Kot Evropski parlament bi morali večjo pozornost nameniti učinkovitosti politik, političnih vprašanj in izvajanja, predvsem v zvezi z agendo 2020.

Senca je na področju kohezijske politike. Enajst odstotkov zadev ni skladnih s pravili in ta odstotek je previsok. Zato je pomembno, da si EU močneje prizadeva za vračilo napačno izplačanih sredstev. Odbor za proračunski nadzor je zato sprejel spremembo, ki jo je predložila Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo. Nazaj hočemo 100 % denarja.

Čast imam biti poročevalec za razrešnico Evropski komisiji za leto 2010. Zaradi zapoznele uveljavitve Lizbonske pogodbe to ne bo lahka naloga. Zelo pozorno moramo spremljati, ali nove odgovornosti posameznih komisarjev vodijo k še manjši preglednosti in prikrivanju odgovornosti. To moramo zelo natančno preučiti in tudi bomo.

Dovolite mi, da izpostavim dve področji: prvič, tako imenovane nevladne organizacije, in drugič, prijateljski sporazum. Med letoma 2008 in 2009 je Evropska unija nevladnim organizacijam izplačala več kot 300 milijonov EUR sredstev. Te vključujejo ugledne organizacije kot je *Deutsche Welthungerhilfe*. Vendar pa so med njimi tudi takšne, ki hočejo uničiti ugled Evropske unije, namreč Counter Balance, ki je napadla Evropsko investicijsko banko. To ni sprejemljivo in s tem se moramo spopasti. Potrebujemo register in opredelitev takšnih nevladnih organizacij, saj prejemajo veliko davkoplačevalskega denarja.

Glede prijateljskega sporazuma bi se rad zahvalil gospodu Lópezu Garridu. Zahvalil bi se vam, da ste prišli. Izpostavil bi tudi zgodovinski element: dvom v prijateljski sporazum in njegova revizija po 40 letih sta velik korak. Glede na pomen Parlamenta na podlagi nove Lizbonske pogodbe je to tudi potreben korak. Tu in v Svetu moramo zagotoviti preglednost.

Ashley Fox (ECR). – Gospod predsednik, Parlamentu se je ponovno predložilo podstandardne računovodske izkaze in se ga prosi, naj poda razrešnico. To so računovodski izkazi, za katere je Računsko sodišče zavrnilo izdajo pozitivne izjave o zanesljivosti poslovnih knjig – zaključni izkazi, ki še zdaleč niso zakoniti in pravilni. Revizorji so rekli – ponovno –, da v teh računovodskih izkazih mrgoli napak, kljub temu pa se od nas pričakuje, da jih bomo potrdili.

Veseli me, da je gospa Mathieu priporočila odlog razrešnice za računovodske izkaze Evropske policijske akademije. Podprli bomo to priporočilo, ker OLAF potrebuje več časa, da zaključi svojo preiskavo. Podane so bile obtožbe zaradi goljufivih dejavnosti na tej akademiji, vključno s tem, da je osebje porabljal denar davkoplačevalcev za nakup pohištva za svojo osebno uporabo.

Parlamentu lahko povem, da britanski konzervativci ne bodo dopustili teh nepravilnosti. Zavrnilo bomo podelitev razrešnice, dokler Računsko sodišče ne poda pozitivnega mnenja o zanesljivosti poslovnih knjig.

Zaupanje v politike je na najnižji točki doslej in še bolj bomo zmanjšali svoj ugled, če bomo oprostili takšno zapravljjanje. Vsakič, ko podelimo razrešnico za podstandardne računovodske izkaze, spodbujamo še večje zapravljjanje in več goljufij. Vsakič, ko glasujemo o podelitvi razrešnice, Svetu, Komisiji in svojim volivcem pošljemo znak, da teh zadev ne jemljemo resno.

Moja stranka bo posebno pozorno spremljala, kako se bodo laburistični in liberalnodemokratski poslanci Evropskega parlamenta odločili glasovati o tem vprašanju. Doma ne morejo trditi, da hočejo v politiko vnesti spremembe – počistiti in preoblikovati politiko –, in kljub temu leto za letom glasovati za potrditev teh podstandardnih računovodskih izkazov. Kdor koli misli resno glede reforme tega sistema in glede zaščite davkoplačevalcev, mora glasovati proti podelitvi razrešnice.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Gospod predsednik, glede na visoko stopnjo napak ne odobravam podelitve razrešnice Evropski komisiji. Še vedno ne delamo dovolj za poenostavitev pravil, zlasti tistih za strukturne sklade. Štirje neodvisni svetovalni odbori so podali predlog, na katerega mora Komisija še podati zadovoljiv odgovor. Neodvisno, zunanje preverjanje znotraj Odbora Komisije za oceno učinka je resnično nepogrešljivo. Če bo skupina na visoki ravni dr. Stoiberja temu dala vsebino, bi bilo treba tej skupini dati tudi zadostna sredstva za potrebno pisarniško pomoč. Poleg tega je potreben razširjeni mandat. Zmanjšati moramo ne samo upravne obremenitve, ampak tudi stroške dejanske skladnosti, prav tako pa mandat ne sme ostati omejen na obstoječo zakonodajo: kritični analizi je treba podvreči tudi novo zakonodajo. Gospod predsednik,

to bi predstavljalo prispevek k strukturnemu zmanjšanju obremenitve s pravili, ki pretirano ovirajo delovanje organov in podjetij.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi obravnavala težave z razvojno pomočjo, ki jih skoraj vedno poudarja Računsko sodišče, in se zahvalila gospe Ayala Sender za njeno dobro sodelovanje, ki je bilo izjemno prijetno.

Prvič, pogosto je težava s proračunsko podporo. To pomeni, da se sumi celo, da v državah, v katerih poskušamo nekoliko pomagati prebivalstvu, proračunsko skorumpirani in totalitarni režimi podporo delno trošijo za zatiranje neželenih skupin prebivalstva ali celo kritike. Glede te proračunske podpore sem zelo kritična. Treba jo je zmanjšati ali ustaviti za države, v katerih imamo jasen problem z njeno porabo.

Drugič, tako kot prej imamo težavo, da so v plačilih pogosto napake, da obstaja pomanjkanje usklajevanja in ciljnosti projektov razvojne pomoči med različnimi institucijami in ravnmi v eni državi in ni prepoznavnega določanja prednostnih nalog. Ključno je, da to postane prednostna naloga, da bi lahko izboljšali trajnost in učinkovitost projektov v tistih državah, kjer so ljudje resnično v stiski.

Poleg tega tako kot prej menim, da je ključna vključitev razvojne pomoči in Evropskega razvojnega sklada v splošni proračun.

Glede predpristopne pomoči za Turčijo bi rada povedala, da sem bila presenečena, da je povsem običajna kritika, ki bi v drugih državah že zdavnaj vodila k ustavitvi in odklonitvi financiranja, tako hitro vodila h kolcanju v odnosih med Turčijo in Komisijo. Zdi se mi povsem običajno, da najprej določimo strategijo in cilje, nato časovne okvire, usmeritev projekta, merila za presojo in zatem metodo spremljanja učinkovitosti.

Če pa vsega tega ni in se izvaja projekte, ki se jih nato razglasi za uspešne, se mi zdi problematičen način izvajanja programa. Zato osebno menim, da je nujno zadržati vsaj del financiranja, dokler nimamo ustreznega zagotovila, da bodo sredstva pravilno porabljena. Zdaj smo dosegli kompromis, vendar pa se mi zdi nujno spremljati problem, saj bodo prizadete druge države kot so Bolgarija, Romunija ali Grčija. Menim, da je treba z vsakim ravnati enako in ne drugače.

Zato pozivam, naj se na področju nepremičninske politike zagotovi srednjeročna strategija gradnje z jasno konstrukcijo in finančnim načrtovanjem. Veliki projekti morajo dobiti svoje proračunske vrstice in sistem poročanja v zvezi z napredovanjem gradnje, prav tako pa ne smemo več plačevati stroškov za premostitvene posojilodajalce. Ker smo tako velike institucije, potrebujemo stavbe, ki jih je treba načrtovati natančno in pregledno.

Nazadnje želim povedati, da menim, da je nujno potrebno poenostaviti programe, saj so tako nastali problemi v zadevnih državah, ta poenostavitev pa ne sme ostati samo retorična zahteva, ampak jo je končno treba začeti izvajati.

(Aplavz)

Jens Geier (S&D). – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospod López Garrido, vesel sem, da ste tu in Svet tako potrjuje pomembnost te razprave. Gospe in gospodje, vsi poznamo ta majhno zvijačo: če hočeš nekoga osramotiti, ga vprašaj, ali še vedno klofuta svoje otroke, ali kaj podobnega. Čeprav zanika, implicitno prizna, da je v preteklosti klofutal svoje otroke.

Poročilo o razrešnici Parlamentu gospoda Staesa, ki bi se mu rad zahvalil za njegovo delo, je kritično poročilo, in je po mojem mnenju vsaj v nekaterih delih sledilo tej logiki. Samokritika je dobra, vendar pa mora biti točna. V moji skupini smo imeli številne razprave o tem, kako bi lahko zavrnili to ali to besedilo v poročilu o razrešnici Parlamentu. Nekateri izmed nas so bili v svoji domovini zaradi tega izpostavljeni nemajhnemu pritisku.

Razkriti vam želim svoje odgovore na ta vprašanja, zakaj smo zavrnili nekatere ubeseditve v poročilu o razrešnici Parlamentu. Nekateri predlogi so že realnost. Lahko bi jih ponovno predložili, toda zakaj? Nekateri predlogi niso koristni, kot na primer zamisel, da bi iz Odbora za proračunski nadzor naredili nekakšen alternativni organ za notranjo revizijo ali posrednika med predsedstvom in plenarnim zasedanjem. V tem poročilu so številni dobri predlogi, ki so bili vsi sprejeti.

Poleg tega pa so v tem poročilu predlogi, ki predstavljajo samo delno realnost, kot na primer v spremembi 26, ki je predložena zdaj. Ta sprememba zahteva vzpostavitev notranjega nadzornega sistema v skupinah tega parlamenta. Nič ni bolj jasno. Vendar pa je bila to v Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov

prav iz tega razloga že dolgo realnost. Če bi se moja skupina strinjala s tem, bi se vedli, kot da moramo nekaj nadoknaditi. Zato se lahko v tem primeru strinjamo samo, če se ta realnost odraža tudi v poročilu. Zato predlagam, da se temu odstavku doda naslednje besedilo: kot je dejansko v skupini S&D.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, čeprav mnogi problemi ostajajo, sta se nadzor in revizija sredstev EU izboljšala in postajata vse temeljitejša. Vidimo rezultate tega, kar je razveseljivo – vendar pa je mogoče storiti več. Naš moto bi moral biti, da ne smemo izgubiti niti enega samega centa. Ko gre za razvojna sredstva, je EU največja darovalka pomoči. Dobro je, da spreminjamo svet in kažemo svojo solidarnost z najrevnejšimi na svetu. Menim, da državljani EU z veseljem sledijo temu, vendar pa je treba denar porabiti na najboljši možen način. Ne sme iti pokvarjenim voditeljem, ki polnijo svoje lastne žepe, niti ne smemo denarja potrošiti za projekte in pobude, ki niso napredni in ustrezne kakovosti.

Tu v Parlamentu imamo v zvezi s tem posebno odgovornost. Odboru sem predložil številne spremembe, ki jih je poročevalec obravnaval precej dobrohotno. Dejstvo je, da mora EU biti jasnejša in mora zahtevati, da tiste države, ki jih podpira, podpirajo najosnovnejše človekove pravice kot sta svoboda izražanja in svoboda tiska. Žal trenutno ni tako.

Dovolite mi, da navedem zelo jasen primer: pomoč EU Eritreji. V Eritreji se kritike režima meče v zapor brez sojenja in nikoli ne izvedo, česa so obtoženi. Leta in leta so gnili v grozljivih pogojih v zaporu. Kaj so storili? Kritizirali so vodstvo in predsednika države.

Glede tega moramo biti jasnejši. EU mora biti zmožna svojo pomoč pogojiti s tem, da države prejemnice spoštujejo najbolj temeljne človekove pravice, in menim, da bi morale biti poročilo v zvezi s tem prepričljivejše in jasnejše. Menim, da je to tisto, kar bi od nas pričakovali evropski davkoplačevalci.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, poročilo gospoda Staesa vsebuje zelo pomemben odstavek z naslovom „Poslanci kot javne osebe“. Ta naslov je zelo primeren. Vsak poslanec tega parlamenta je javna oseba in mora biti sposoben kadar koli odgovarjati javnosti glede tega, kako dela, in mora biti predvsem sposoben upravičiti svojo porabo proračuna, ki so ga zagotovili davkoplačevalci. Vsekakor vsi izmed nas ravnamo z denarjem davkoplačevalcev in zato imajo državljani pravico vedeti, kako ga porabljamo.

V zadnjih letih se je v Parlamentu zelo izboljšala odgovornost, vendar pa se od poslancev Evropskega parlamenta še ne zahteva odgovornosti za vsa njihova sredstva. V mislih imam predvsem najvišjo vsoto 4 200 EUR na mesec, ki je na razpolago vsakemu poslancu za splošne izdatke. Zdaj moram plačevati precejšnjo vsoto za zunanjšega računovodjo, da zagotovi to odgovornost. To je čudno; zagotavljati bi jo morali samo v prisotnosti služb Parlamenta, kot to delamo za svoje potne stroške in stroške bivanja. Zato vas pozivam, da podprete spremembo 33 k odstavku 65 o tej zadevi.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Evropski urad za izbor osebja ali EPSO je medinstitucionalna enota, pristojna za izbiro osebja za institucije Evropske unije. Zelo sem zadovoljna, da so poročila o razrešnici vključila to temo. Potrebna so prizadevanja za ugotavljanje in odpravo geografskih neenakosti med kandidati in med uspešnimi kandidati za položaj v javni upravi institucij Evropske unije. Zlasti nesprejemljiva je nezadostna zastopanost državljanov novih držav članic, vključno s Poljsko, in ne samo v javni upravi Evropske unije. Ta pojav je po mojem mnenju zlasti očiten med srednjim in visokim vodilnim osebjem. Dvome povzroča tudi dolg postopek zaposlovanja in ravnanje s seznammi uspešnih kandidatov. Uspešni kandidati, ki so bili izbrani na razpisih – tisti, ki so bili uspešni na razpisu –, pogosto sprejmejo delovno mesto izven institucij Evropske unije, ker enostavno ne morejo čakati tako dolgo, in celotni postopek zaposlovanja je bil zaman.

Zadovoljna sem, da je EPSO oblikoval program popravljalnih ukrepov in sprejel pripombe Računskega sodišča ter da je že sprejel nekatere pripombe Parlamenta. Vsekakor bom pozorno spremljala učinke programa popravljalnih ukrepov ter pri tem nikoli ne bom pozabila, da bi moral biti cilj EPSO predvsem s ponudbami institucij EU doseči najboljše možne kandidate, izbrati najboljše možne kandidate in oblikovati najboljši možni seznam uspešnih kandidatov s sorazmerno zastopanostjo vseh držav članic.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Komisar, gospod López Garrido, gospe in gospodje, izraziti želim svoje stališče glede podelitve razrešnice za odgovornost evropskih agencij. Dovolite mi, da najprej prenesem opravičilo svojega kolega Georgiosa Stavrakakisa, ki se ni mogel udeležiti razprave na to temo, čeprav je v zadnjih nekaj mesecih kot poročevalec v senci za Skupino naprednega zaveznitva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu sodeloval pri pripravi poročila. Ne more priti zaradi dobro znanih težav s prevozom.

Po mnenju skupine S&D so vprašanja glede pregledne in zakonite uporabe proračuna Evropske unije prednostna naloga, upravljanje javnih financ kot celota pa je v veliki meri odvisno od rešitve teh vprašanj. Zato bi se rad zahvalil tudi poročevalki gospe Mathieu in tudi članom Evropskega računskega sodišča ter voditeljem agencij, s katerimi smo obsežno sodelovali. Poudariti želim, da je revizija proračunskih agencij zelo zapleten in težaven postopek, saj so med njimi velike razlike v smislu njihovih praks in pristojnosti.

Dovolite mi, da začnem s splošno izjavo, da leto 2008 dokazuje, da agencije iz leta v leto še naprej izboljšujejo izvrševanje svojega proračuna. Oddalžil bi se od teme in vsem kolegom poslancem, ki ne pričakujejo pripomb Računskega sodišča v podporo proračunu, povedal, da bo Računsko sodišče prenehalo podajati pripombe takrat, ko se bo zaupanje v ta organ zmanjšalo. Dejstvo je, da se število napak z izvrševanjem proračuna zmanjšuje ter raven preglednosti in discipline zvišuje. Ta napredek upošteva tudi Evropsko računsko sodišče, voditelji agencij pa si najmočnejše doslej prizadevajo za izboljšanje računovodskih in nadzornih sistemov.

Očitno še vedno obstajajo pomanjkljivosti. Te sta omenila Parlament in Računsko sodišče. Razlogi za pomanjkljivosti so objektivni in tudi subjektivni. Dobra novica je, da je mogoče vse odpraviti in da se ukrepa v zvezi s tem.

Največji problem se je pojavil glede Evropske policijske akademije CEPOL. Problemi v tej organizaciji se vlečejo že nekaj let in so nastali iz različnih razlogov: spremembe računovodskega sistema, nepojasnjenih zadev v zvezi z državo gostiteljico, opustitev v zvezi z oddajo naročil in uporabe javnih sredstev za druge namene kot so predvideni. Čeprav se je nekaj let popuščalo, kar je dalo rezultat počasneje kot je bilo pričakovati, letos podpiram odlog razrešnice glede izvrševanja proračuna te agencije za leto 2008, dokler ne bo izvedena nova revizija in nova uprava akademije jasno ne prevzame odgovornosti za zagotovitev, da bodo nepravilnosti in pravne nedoslednosti odpravljene v najkrajšem možnem času.

Drugi problem je bil povezan s Frontexom, zlasti z zmožnostjo agencije, da uporablja sredstva, ki so ji bila dodeljena. Voditelj agencije je v zvezi s tem podal zadovoljive odgovore med zaslišanjem v odboru.

V prihodnosti moramo sprejeti številne ukrepe na področju proračunskega nadzora znotraj agencij. Povzel jih bom v treh ukrepih. Prvič, voditelji agencij morajo nadaljevati prizadevanja za doslednejšo skladnost s proračunsko disciplino. Drugič, sprejeti je treba ukrepe za poenostavitev računovodskih pravil, predvsem v primeru sofinanciranih in samofinanciranih agencij. Nazadnje, preučiti moramo predlog Računskega sodišča glede uvedbe meril za ugotavljanje uspešnosti izvajanja nalog teh agencij.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nekaj pripomb o uporabi evropskih sredstev v procesu širitve. Tu smo morali oceniti posebno poročilo Računskega sodišča o uporabi predpristopne pomoči za Turčijo. Kot Odbor za proračunski nadzor smo zelo razočarani nad ugotovitvami v poročilu Računskega sodišča. V predhodnem obdobju je Komisija porabljala sredstva brez kakršne koli strategije ali učinkovite revizije, predvsem pa projekti niso bili konkretno povezani z napredovanjem glede pristopa. Celó z novim instrumentom za predpristopno pomoč (IPA), ki je začel veljati leta 2007, sodišče ne more presojati o učinkovitosti porabljenih sredstev. Vendar pa tu govorimo o približno 4,8 milijonih EUR do leta 2013.

Sprva je v odboru prevladoval občutek nemoči. Kje in kdaj imamo lahko kakršen koli politični vpliv na uporabo predpristopne pomoči, če bo naslednja presoja sodišča šele po letu 2012? Odbor za proračunski nadzor zato poziva Komisijo, naj nujno spremeni program IPA. Dokler ne bo ocenjen napredek, pozivamo tudi k zamrznitvi sredstev na letno raven iz leta 2006. Tu so začetki kompromisa.

Poleg tega priporočamo, da se na splošno – na splošno in brez izrecnega sklicevanja na Turčijo – IPA uporablja prožno, vključno za posebne oblike članstva ali sosedstva ali podobne možnosti. V postopku pristopnih pogajanj se lahko osredotočanje zgolj na članstvo v EU izkaže za zelo slabo naložbo.

Zeleni in levica zdaj kritizirajo, da bi se s to zahtevo vmešavali v zunanjo politiko in bi bila zato Turčija deležna posebne obravnave. Ne, če se ne bomo odzvali na očitne slabosti, zagotavljamo posebno obravnavanje. Če Turčiji dovolimo izjeme, potem lahko prenehamo tudi z delom glede proračunskega nadzora za Hrvaško, Romunijo, Bolgarijo ali Grčijo. To je konec koncev ena in ista tema.

Komisijo pozivam, naj ne zamiži samo zato, ker gre za Turčijo. Naj raje podpre pristop Turčije v skladu s pristopnimi merili, ki jih je določila sama Skupnost.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Gospod predsednik, danes bi rada govorila o poročilu o razrešnici Parlamenta. Pred seboj imamo poročilo, ki je po mojem mnenju najtemeljitejše, najbolj kritično in

najnaprednejše poročilo o razrešnici Evropskega parlamenta doslej. To je dobro. Zato bi se rada gospodu Staesu zahvalila za tako konstruktivno delo.

Nenavadno je, da si institucija sama podeli razrešnico, in to vsekakor zahteva visoko stopnjo odgovornosti, preglednosti in nadzora. Vendar pa poročilo dejansko pripomore k zagotavljanju, da lahko kot Parlament prevzamemo to odgovornost in pokažemo preglednost in zagotovimo boljši nadzor. To je seveda dobro.

Ob tem naj povem, da obstaja prostor za izboljšanje. Tu bom omenila samo nekaj področij, na katera se po mojem mnenju nanašajo spremembe. Menim, da moramo storiti več, da bi svojim državljanom omogočili, da spremljajo naše delo. To lahko zagotovimo tako, da državljanom omogočimo lažji dostop do naših poročil na spletišču – vključno s tistimi poročili, ki so kritična. Prav tako menim, da je potrebno tu v Parlamentu pregledati delovanje postopkov oddaje javnih naročil. To je področje z visokim tveganjem in v zvezi s tem so bile predlagane dobre spremembe. Menim tudi, da moramo preučiti, ali je mogoče izboljšati vodstveno strukturo in jo narediti preglednejšo za nas parlamentarce in tudi za naše državljane, da bodo lahko pomagali pri nadzoru Parlamenta. Poleg tega seveda ne menim, čeprav je bilo predhodno pogosto omenjeno, da bi morali denar porabiti za obnovo naših pisarniških prostorov tu v Strasbourgu. Namesto tega bi morali zagotoviti, da imamo samo en sedež.

Prihajam iz Danske, države z dolgo tradicijo preglednosti, odprtosti in nadzora, predvsem v zvezi s porabo denarja davkoplačevalcev. To so vrednote, ki jih spoštujem, in menim, da bi morale biti bolj razširjene po vsej EU. Menim, da poročilo o razrešnici za Evropski parlament kaže, da mi v Parlamentu to upoštevamo in se premikamo v pravo smer. Zagotavlja nam tudi boljši položaj za kritiziranje drugih institucij.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Gospod predsednik, v tej razpravi je bilo že veliko povedanega, zato bi se omejila na dve točki. Prva je razrešnica Parlamentu; nenazadnje moraš, če hočeš nadzorovati druge, ubrati posebno kritičen pristop do svojega proračuna. Gospod Staes je v zvezi s tem predstavil poročilo, ki bi ga pred šestimi ali sedmimi leti v celoti podprla, vendar pa se je v teh šestih ali sedmih letih mnogo stvari spremenilo na bolje. Primera vključujeta povračilo samo dejansko nastalih potnih stroškov in statut za pomočnike. Nenavadno je, da je gospod Staes to omenil v svojem govoru, škoda pa je, da ti dosežki niso vključeni v poročilo. Upam, da je to mogoče popraviti na glasovanju čez dva tedna, tako da bo poročilo nazadnje uravnoteženo. Prepričana sem, da se bo to zgodilo.

Druga točka je splošna pripomba, gospod predsednik, saj menim, da bomo v naslednjih letih priča težavnim razpravam o proračunu. Kljub dodatnim nalogam, ki smo jih dobili z Lizbonsko pogodbo, se v novem obdobju ne pričakuje povečanja našega proračuna, kar pomeni, da bo v okviru evropskih izdatkov postala dosega več političnih ciljev sočasno z enim samim izdatkom vse nujnejša. To zahteva Računsko sodišče, ki bo dejansko lahko opravilo revizijo več izdatkov, namesto zgolj preverjanja, ali so pravila upoštevana. Naše Računsko sodišče tega trenutno ni sposobno storiti. Zato bodo, če želimo sestaviti učinkovit proračun za novo proračunsko obdobje, ki ga je mogoče revidirati, potrebne spremembe glede Računskega sodišča. Zato priporočam, da Računsko sodišče v prihodnje dejansko prisostvuje razpravam o proračunu in o proračunskem nadzoru, in Evropsko komisijo prosim, naj mi pove, kako namerava pristopiti k temu izzivu.

Derek Vaughan (S&D). – Gospod predsednik, hotel sem govoriti o razrešnici Evropskemu parlamentu in se najprej zahvaliti poročevalcu za odlično delo, ki ga je opravil, in trdo delo, ki ga je opravil skupaj z mnogimi drugimi.

Mislim, da ni treba posebej poudarjati, da vsi v tej dvorani želimo izboljšanje odprtosti in preglednosti ter hočemo ustrezno vrednost za denar davkoplačevalcev, vendar pa moramo zagotoviti, da so kakršne koli spremembe naših postopkov dejansko izboljšave. Nisem prepričan, da so nekatera izmed priporočil v trenutnem poročilu izboljšave. Priporočilo za odpravo kopalnic v tej stavbi se bo na primer izkazalo za zelo drago, prav tako pa tudi predlog za obnovo celotnega voznega parka Evropskega parlamenta.

V poročilu je tudi nekaj priporočil, ki so že vključena v predloge proračuna za leto 2011. Primeri vključujejo pregled Europarl TV, da bi zagotovili, da je učinkovita in opravlja svoje delo, in tudi poziv k dolgoročni strategiji gradnje, ki je že uveljavljena ali pa se k njej vsaj poziva za prihodnost. V poročilu so tudi nekatera priporočila, ki zajemajo zadeve, glede katerih je že bilo doseženo izboljšanje ali pa so v postopku izboljšanja.

Vendar pa je v poročilu seveda tudi nekaj pozitivnih zadev, ki jih je resnično treba podpreti – na primer zmanjšanje obsega papirja, ki se ga porabi za tiskanje. Vsi vidimo kupe papirja, ki se jih vsak dan porabi za tiskanje, in prepričan sem, da je tu mogoče doseči zmanjšanje.

Dobrodošel je tudi poziv k racionalizaciji zunanjih študij in sodelovanju z drugimi institucijami pri teh študijah, da bi se tako izognili podvajanju in dosegli učinkovite prihranke. Kakor vem, bodo nekatere spremembe ponovno predložene za proračun Evropskega parlamenta za leto 2011.

Poročilo zahteva tudi letno poročilo upravljalca tveganj, za kar ponovno menim, da je dobra zamisel. Vse to kaže, da obstaja potreba po uravnoteženju razprav o razrešnici Evropskemu parlamentu. Prepričan sem, da bo Odbor za proračunski nadzor zagotovil, da bo v prihodnje izvajal svoje odgovornosti in bo želel v prihodnje poročati o tem, kako se izvaja in obravnava priporočila iz tega poročila.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi rad povedal, da sem bil vesel, da sem moral ta teden potovati samo v Strasbourg in ne v Bruselj, saj mi je Strasbourg precej bliže, zato je bila velika prednost, da sem lahko kljub motnjam v letalskih povezavah nemoteno potoval.

Moja druga prošnja zadeva proračunski nadzor. Še vedno imamo isti stari kup dokumentacije, ki kaže, kaj se bo ta teden dogajalo na plenarnem zasedanju. Vesel bi bil, če bi lahko tu na delovnih mestih dobili računalnik, saj bi tako lahko vse pregledali elektronsko in bi tako ob glasovanju imeli pred seboj spremembe v svojih jezikih ter se lahko glasovanje izvede ciljno. Imamo na stotine glasovanj, vedno okoli poldneva, in bilo bi dobro, če nam ne bi bilo treba s seboj nositi papirja, ampak bi bila besedila v elektronski obliki. Nenazadnje bi moral Evropski parlament imeti vodilno tehnologijo.

Tretjič, ko kam potujemo, moramo potem vedno opraviti računovodstvo, ki je nedavno postalo zelo birokratsko. To je za nas poslance Evropskega parlamenta, toda tudi za upravo Parlamenta dodatno breme. Dodatna revizija nalaga dodatne pogoje. Tu bi morali oblikovati delovno skupino, ki bi se vrnila k temu, kar je pomembno – pravilno in natančno računovodstvo –, da bi zmanjšali birokratsko breme za 25 % in ga ne povečali za 50 %, kot se je zgodilo v zadnjih mesecih.

Glede strukture bi Komisijo prosil, naj preveri, ali bi se morali glede na to, da so se mnoge države znašle v krizi v smislu finančne situacije, bolj osredotočiti na Kohezijski sklad in regionalni sklad in ne toliko na porabo evropskih sredstev. Smiselno bi bilo tudi povečanje sredstev na 1,27 % bruto nacionalnega dohodka (BND), da bi dosegli več glede naložbenih dejavnosti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Za začetek bi rada omenila izvrševanje splošnega proračuna Evropske unije za finančno leto 2008, Oddelek III – Komisija in izvajalske agencije. Pozdravljamo prostovoljne pobude na Danskem, Nizozemskem, Švedskem in v Združenem kraljestvu za izdajo izjav o nacionalnem upravljanju.

Trdno verjamemo, da bo napredek dosežen, ko bodo izjave o nacionalnem upravljanju prejele za vsa sredstva Evropske unije, ki so v deljenem upravljanju. V zvezi s tem Komisijo pozivamo, naj pripravi priporočila o oblikovanju teh izjav o nacionalnem upravljanju.

Glede okvirnega programa za raziskave smo zaskrbljeni, da trenutni program ne izpolnjuje potreb modernega raziskovalnega okolja. Menimo, da je treba za prihodnji okvirni program izvesti modernizacijo in dodatno poenostavitev.

Omeniti bi želela tudi izvrševanje proračuna Evropske agencije za varnost omrežij in informacij za proračunsko leto 2008. V računovodskih izkazih te agencije je navedeno, da so bili zabeleženi prihodki, ki izhajajo iz obresti v višini več kot 143 000 EUR za finančno leto 2008, kar kaže, da ima agencija dolga obdobja veliko likvidnost. V zvezi s tem Komisijo pozivamo, naj preuči ne samo možnosti za polno izvrševanje gotovinskega poslovanja na temelju potreb, ampak tudi predvsem podaljšanje mandata agencije ENISA po letu 2012 ter tudi razširitev njegovih pristojnosti.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Gospod predsednik, če želimo Evropsko unijo, ki jo njeni državljani sprejemajo, potem je ključnega pomena, da državljani vedo tudi, kaj se dogaja z denarjem, ki ga plačajo v obliki davkov. Zato je zahteva gospe Schaldemose po večji preglednosti povsem upravičena in menim, da se tu skriva uspeh ali neuspeh evropskega projekta.

Vendar ne gre samo za preglednost, temveč tudi za čitljivost. Smo namreč plačani, da se s takšnimi zadevami ukvarjamo poln delovni čas. Menim, da bi morali biti državljani, ko občasno pogledajo takšen dokument, sposobni tudi narediti nekaj konkretnega z njim. Zato moramo Komisijo pozvati, naj si prizadeva za čitljivost svojih dokumentov, zlasti tistih, ki zadevajo proračunski okvir. Potem bi državljani zelo hitro vedeli, kako velik ali majhen je proračun EU in koliko se vedno zahteva od nje.

Dejstvo, da države članice pričakujejo, da bo EU nekaj storila, vendar pa po drugi strani niso pripravljene zagotoviti denarja, je politični problem nas vseh, in to je področje, ki se ga mora Komisija lotiti v naslednjih letih.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, nekaj besed o posebno kritični razpravi o instrumentu za predpristopno pomoč za Turčijo. Ta se je vse od leta 2002 nenehno povečevala, čeprav Turčija bolj nazaduje kot napreduje. Zadnje posebno poročilo Računskega sodišča razkriva velike probleme. Sredstva niso bila porabljena učinkovito in njihova presoja ni bila zadostna.

Zato Komisijo pozivam, naj se pred razrešnico sooči z državljani EU in jim razloži, kaj točno se je zgodilo z 800 milijoni EUR letno za Turčijo.

Zdaj pa k različnim agencijam na splošno. Nenadzorovana rast, ustanovitev, ponovna ustanovitev in razširitev agencij EU, ki se je od leta 2000 skoraj potrojila, jasno nasprotuje zahtevam Lizbonske strategije po manjši birokraciji. To vključuje tudi novi Evropski urad za podporo azilu.

Čeprav govorimo o letu 2008, samo beseda o Evropskem centru za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami. Resnično bi rad vedel, ali je spal, ko so bile v začetku leta v Češki republiki legalizirane trde droge in imamo zdaj zaradi odprtih mej krasen turizem z drogami. Smo neusmiljeni s kadilci, ko gre za trde droge, pa zaspimo.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi se rad posvetil vprašanju predpristopne pomoči. Računsko sodišče v svojem poročilu jasno pravi, da na podlagi trenutnih programov ne more dokazati pravilne uporabe sredstev. Evropska komisija je torej vzpostavila program, ki jih ne moremo nadzorovati in katerih učinkovitosti ne moremo preveriti.

V svojem mnenju je Odbor za proračunski nadzor podal jasno stališče, zdaj pa turška stran neverjetno lobira. Glede proračunske razrešnice vprašanje tu ni, ali se bo Turčija pridružila EU ali ne. Ne gre za to, ali hočemo ustreči predstavnikom drugih prijateljskih držav ali ne, gre za to, da preverimo, ali so programi resnično učinkoviti, gre za to, da denar doseže tiste, ki jim je namenjen, in ne odteka drugam. Gre tudi za to, da ustrezno ravnamo z denarjem evropskih državljanov, ki ga plačajo za davke. Zato bi bil zelo hvaležen, če bi se večina Parlamenta lahko pravilno odločila, ko bomo končno glasovali.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, predstavljam stranko, ki nasprotuje celotnemu projektu EU in članstvu naše države v EU. To bi lahko ljudi napeljalo k sumu, da bomo nasprotovali podelitvi razrešnice za računovodske izkaze ne glede na dokaze. Ta sum bi rad zdaj ovrgel.

Medtem ko bi bilo naše stališče praviloma nasprotovati odobritvi skoraj vseh prihodnjih izdatkov, sem upal, da bomo podprli podelitev razrešnice za računovodske izkaze za pretekle izdatke, če bi jih dokazi upravičili, čeprav se ne bi strinjali z namenom teh izdatkov. Vendar pa bomo zaradi količine nepravilnosti nasprotovali podelitvi razrešnice za računovodske izkaze kot celoto.

Presojanja o pravilnosti ali nepravilnosti izdatka ne bi zamenjali z odobravanjem ali nestrinjanjem z namenom. Upam, da bo pristop vseh drugih, ne glede na to, ali odobravajo namen izdatkov ali ne, enak.

Christa Klač (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, razpravljamo o razrešnici za proračun za leto 2008, vendar pa je razrešnica vedno priložnost, da se zazremo naprej, in menim, da se moramo predvsem v tem okviru osredotočiti na številne agencije, ki smo jih ustanovili. Tem agencijam moramo vsekakor zagotoviti finančna sredstva, vendar pa moramo zagotoviti tudi, da lahko opravijo obsežno delo.

V mislih imam Evropsko agencijo za kemikalije (ECHA), ki je odgovorna za kemično industrijo in ki bo v prihodnjem obdobju prevzela dodatne naloge ter bo pristojna za biocide. Zagotoviti moramo, da bo opravljeno učinkovito, napredno delo, ki ustreza tudi našim politikam, zato pozivam, da vsi zagotovimo, da bodo te agencije sposobne tudi v prihodnosti dobro in učinkovito delati za nas.

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospod predsednik, ponovno bi želel poudariti zavezanost Komisije napredku, ki smo ga dosegli v zadnjih letih, da bi še bolj izboljšali kakovost porabe. Seveda bom pozorno preučil sklepe o razrešnici, ki jih bo Evropski parlament sprejel čez dva tedna, Komisija pa bo zagotovila ustrezne nadaljnje ukrepe.

Prav tako bi se vam rad zahvalil za zelo dobro današnjo razpravo. Menim, da so bile v razpravi izražene številne dobre zamisli, izmed katerih bi jih rad nekaj preučil.

Prvič, glede nacionalnih izjav o upravljanju, vprašanja, ki so ga načeli Bart Staes in drugi poslanci, bi vas spomnil samo, da smo skupaj s komisarjem Lewandowskim Odboru za proračunski nadzor poslali pismo, v katerem pravimo, da bomo podali predlog v zvezi z nacionalnimi izjavami o upravljanju v prihodnjem pregledu finančne uredbe. Menim, da bo to skupaj s predlogi o poenostavitvi in uvedbo koncepta o sprejemljivem tveganju napake omogočilo znatne izboljšave položaja upravljanja strukturnih skladov. Gospod Søndergaard je bil glede tega zelo zaskrbljen.

Gospa Herczog je načela vprašanje vloge notranjih revizij in notranjega nadzora. Glede tega se povsem strinjam z njo in bi rekel samo, da bomo naslednji teden razpravljali o strategiji revizije za obdobje 2010–2012 ter bomo veliko več pozornosti namenili izboljšanju sistemov notranjega nadzora v Komisiji.

Prav tako se strinjam z mnenjem gospoda Audyja in nekaterih drugih spoštovanih poslancev o postopku razrešnice. Menim, da moramo začeti razpravo o tem, kako izboljšati postopek razrešnice, da bi zagotovili, da se začne večino rezultatov razrešnice izvajati čim prej. Zdaj smo leta 2010 in razpravljamo o razrešnici za leto 2008, saj je bilo leta 2009 nemogoče izvajati karkoli. Menim, da je potrebna temeljita razprava z zainteresiranimi stranmi in Računskim sodiščem. Povsem se strinjam z vašimi stališči in stališči drugih poslancev, ki so govorili o tem vprašanju.

Menim tudi, da je zelo pomembno obravnavati vprašanje učinkovitosti porabe sredstev EU. V svoji splošni strategiji revizije veliko pozornost posvečamo izboljšanju revizije v smislu revidiranja tudi učinkovitosti porabe EU. Menim, da bo to dalo rezultate v prihodnosti.

Glede Turčije bo Komisija nadaljevala priporočila za izboljšanje ciljev in nadzora napredka. Na vseh področjih porabe moramo izboljšati kakovost porabe, od določitve cilja do ocene vpliva.

Doslej doseženi rezultati kažejo, da Evropska unija nadaljuje svoja prizadevanja za izboljšanje načina porabe denarja davkoplačevalcev in dodaja vrednost našim državljanom. Ta napredek je tudi rezultat našega ukrepanja kot organ za podelitev razrešnice, saj ste bili vedno pozorni na to, kako se porablja proračun EU, kritični, ko to ni zadovoljivo, vendar tudi spodbudni pri doseganju napredka. To je pomembno sporočilo državljanom EU.

Zato mi dovolite, da zaključim z zahvalo Evropskemu parlamentu za njegovo podporo prizadevanjem Komisije za boljše finančno upravljanje proračuna Evropske unije.

Jens Geier, namestnik poročevalca. – (DE) Gospod predsednik, za pravilnost zapisnika naj povem, da zastopam poročevalca Bogusława Liberadzkega, ki je bil kot mnogi drugi v tem parlamentu žrtev prevoznih težav ta teden. V veselje mi je storiti to in bi priložnost izkoristil za obravnavo nekaterih pripomb, ki so bile podane med razpravo.

Za začetek, komisar Šemeta, ste v moje veliko zadovoljstvo poudarili, da bo Komisija ukrepala za nadaljnjo krepitev odgovornosti vodilnih akterjev pri upravljanju sredstev EU. Vsi vemo, kaj to pomeni. Vsi vemo, da to pomeni, da moramo države članice Evropske unije, ki upravljajo velik del evropskih sredstev, spomniti na njihovo odgovornost, da to delajo v skladu z dobro prakso, saj tudi vsi vemo, da večino napak, ki se pojavljajo pri uporabi evropskih sredstev, storijo države članice in do njih pride na tej stopnji.

Zato je precej nezadovoljivo slišati kolege iz skupine Evropskih konzervativcev in reformistov ter skupine Evropa svobode in demokracije, izmed katerih imajo vsi, vključno z gospodom Czarneckim, druge obveznosti, kako v razpravi močno kritizirajo Komisijo in pravijo, da bo razrešnica Komisiji zavrnjena. Pričakoval bi, da bodo moji kolegi poslanci podprli prizadevanja za nacionalne izjave o upravljanju v tem parlamentu in tudi v državah članicah, saj tu prihaja do napak in sodelovanje ni zadostno. Prav tako je precej nezadovoljivo slišati kolege iz skupine ECR govoriti, da je vse, kar se zgodi tu, podstandardno – pri čemer prav dobro vedo, da odgovornost v celoti leži nekje drugje.

Ponovno bi omenil predpristopno pomoč, saj menim, da da je tam treba popraviti nekaj zadev. Spomnil bi vas, da je Odbor za proračunski nadzor z majhno večino podprl poročevalca. Spomnil bi vas tudi, da je med poročanjem predstavnik Evropskega računskega sodišča poročevalca opomnil, da gre v njegovem poročilu o vedenju Komisije v smislu tega, kaj je vredno kritike, in ne za vedenje Turčije. Naši kolegi poslanci v skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) so glasovali za spremembe v razrešnici Komisiji, ki bi jih radi nemudoma odpravili, saj tu očitno ne gre toliko za uporabo denarja davkoplačevalcev kot za vprašanje, kam vodijo pristopna pogajanja s Turčijo. Odločitev o tem na tej točki je napačna pot.

Inés Ayala Sender, *poročevalka*. – (ES) Gospod predsednik, v svojem zaključnem govoru bi se rada zahvalila komisarju Šemeti in službam Komisije, pristojnim za razvojno pomoč in humanitarno pomoč, za njihovo prizadevno in učinkovito sodelovanje v tem postopku.

Prav tako želim priznati prizadevanja španskega predsedstva v tem postopku razrešnice, zlasti za njegov predlog za začetek razprave o obnovitvi medinstitucionalnega sporazuma s Svetom, saj je trenutni očitno že nekaj časa zastarel. Vendar pa moram prav tako povedati, da zavračam improvizirani postopek tega parlamenta, ki očitno vse do 9.00 ure danes ni pomislil na uradno vabilo Računskemu sodišču ali Svetu.

Zdi se mi, da kritiziranje njune odsotnosti, medtem ko ju nismo niti povabili, meji na nesmisel in slabe namene. Menim, da morajo biti naši medinstitucionalni postopki strožji in resnejši ter manj preračunljivi, če hočemo biti spoštovani in sposobni izpolniti svoje nove obveznosti.

Za zaključek razprave o razrešnici Evropskemu razvojnemu skladu želim izraziti svojo hvaležnost za odlično sodelovanje, ki sem ga bila deležna s strani svojih kolegov, zlasti gospe Hohlmeier, in pozdraviti velika izboljšanja, dosežena pri učinkovitem in preglednem izvrševanju evropske razvojne pomoči.

Izmed vseh pozitivnih dejanj, ki izhajajo iz dela Evropske unije, državljani še posebno cenijo evropsko razvojno pomoč in celo pozivajo k temu, naj bo vidnejša in obsežnejša. Vendar pa postanejo tudi zaskrbljeni, če se ne pojasni, zakaj določenim vladam pomagamo s proračunsko pomočjo, ali če ne pojasnimo razlogov ali zagotovimo zadostna jamstva za strog nadzor v primerih, kjer se okoliščine spreminjajo zaradi državnih udarov, korupcijskih škandalov, kršitev človekovih pravic ali nazadovanja na poti k demokraciji ali enakosti spolov.

Pomemben napredek, ki smo ga videli in ga priznavamo, je dober razlog, da podelimo razrešnico glede izvrševanja proračuna sedmega, osmega, devetega in desetega Evropskega razvojnega sklada, vendar pa bomo morali nadaljevati z izboljšavami. Ta parlament bo ostal še posebno pozoren, da bi zagotovil, da novi postlizbonski medinstitucionalni sistem in okvir Evropske službe za zunanje politično delovanje ne ogrožata doseženih izboljšav, tako da bodo lahko državljani še naprej ponosni na evropsko razvojno pomoč.

Bart Staes, *poročevalec*. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, seveda bi se rad zahvalil vsem svojim kolegom, ki so govorili o mojem poročilu, zlasti gospodu Itáli, gospodu Gerbrandyju, gospe Herczog, gospodu Geierju, gospodu van Dalenu, gospe Schaldemose, gospe de Lange in gospodu Vaughanu. Menim, da je bilo povedano vse, vendar pa moram izraziti svoje začudenje glede priprave tega poročila. To je tretjič, da sem bil poročevalec o razrešnici Evropskemu parlamentu, in zaznavam spremembo dojemanja.

Prvič in drugič je bilo v tem parlamentu sorazmerno lahko kritizirati. Tretjič je bilo težje. Jasno je, da je ta parlament nenadoma postal občutljivejši in mu morda manjka samokritike. V tisku me je nekaj ljudi obtožilo, nekateri kolegi poslanci mi oporekajo glede tega in pravijo: vse dobro in prav, vendar je to, kar pišeš, voda na mlin evroskeptikov. Ne strinjam se: sem poslanec Evropskega parlamenta in sem proevropski in tudi kritičen, in če bi naletel na zadeve, za katere menim, da jih je mogoče izboljšati ali spremeniti, ali stvari, kot je prostovoljni pokojninski sklad, ki se ga je v preteklosti povezovalo z nepravilnostmi, je moja dolžnost to tudi povedati. Proevropski poslanci Evropskega parlamenta moramo opozoriti na takšne stvari, saj je to način, da speljemo vodo z mlina evroskeptikov, ki živijo od tovrstnih polresnic – včasih samih laži. Naša naloga je, da to povemo, in to bom vedno storil; nikoli ne bom prikrival zlorab. To je moje osnovno stališče.

Ryszard Czarnecki, *poročevalec*. – (PL) Gospod predsednik, zahvalil bi se gospodu Geierju, ki je opazil, da včasih povem kar mislim. Povedati moram, da se bom od predstavnika Sveta naučil čudovitih stvari – od španskega ministra, ki vedno izgine, ko ve, da se bo kritiziralo Svet. Ni ga bilo tu, ko sem govoril na začetku, in ni ga tu zdaj, ko ponovno govorim.

Ni slučaj, da je šest izmed sedmih institucij, ki sem jih imel priložnost presojati, bolj ali manj v redu, ena pa je vzrok za nenehne probleme. Vse bi vas spomnil, da je bilo pred enim letom enako. Razrešnica Svetu je bila podeljena šele novembra. Menim, da mu bo letos podeljena prej, vendar pa ne bi hotel dopustiti situacije, v kateri prejmemo dokument ne za leto 2008, ampak za leto 2007. To kaže bodisi, da v generalnem sekretariatu Sveta vlada zmešnjava, ali pa, da s Parlamentom ravna kot z neumnim šolarjem. Situacija, v kateri so vse evropske institucije enake, toda Svet meni, da je bolj enak, tako kot v *Živalski farmi* Georgeja Orwella, je situacija, ki je zelo alarmantna.

Vendar pa menim – in bodimo poštene –, da je bil v tem, kar je povedal predstavnik Sveta, zelo pomemben predlog. Ta zadeva opustitev, kot razumem, slavnega prijateljskega sporazuma iz leta 1970 in je tako priznanje, da je treba s Parlamentom izpred 40 let, ki so ga takrat še imenovali nacionalni parlamenti in ni

bil izvoljen na volitvah, zdaj ravnati resneje. Opustitev tega prijateljskega sporazuma je zelo dobra poteza, za katero sem Svetu zelo hvaležen. Mislim, da sem takšen ustni predlog spremembe podal na majskem glasovanju.

Véronique Mathieu, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se zahvalila poročevalcem v senci, ki so pri pripravi tega poročila resnično zelo učinkovito sodelovali z mano, in nato še vsem članom sekretariata odbora, saj je bila to zelo zahtevna naloga.

Zahvalila bi se tudi tistim poslancem, ki so govorili v teh razpravah, in povsem se strinjam z njihovimi pomisleki. Iz njihovih govorov je bilo razvidno, da hočejo povečati preglednost in nadzor sredstev EU, kar je povsem razumljivo.

V zaključku bi izpostavila tudi, da imajo zadevne agencija tudi politično vlogo – to je treba izpostaviti, je tudi zelo pomembno – in da imajo za učinkovito izvajanje te pomembne politične naloge na voljo delovni program. Ta delovni program mora vsekakor biti skladen z delovnim programom Evropske unije in ga morajo – tako upam – nadzorovati naše tri institucije.

Medtem ko določene agencije samoumevno in same od sebe sodelujejo z njimi, so druge veliko manj dovzetne, in v takšnih primerih besedila naših institucij niso zavezujoča. Zelo resno moramo razmisliti o tem, gospod predsednik.

Predsednik. – Na kratko bi dodal, da so me službe obvestile, da so na hitro pregledale zapisnike preteklih let. V prejšnjem zakonodajnem obdobju je Svet sprejel stališče in enkrat sodeloval v razpravi, to pa je bilo šele na drugi obravnavi, ker je bila razrešnica leta 2009 sprva odložena in je bil Svet prisoten samo v drugem krogu. Glede na to občutek, da smo na poti k izboljšavam, zagotovo ni napačen.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na delnem zasedanju v maju.

Pisne izjave (člen 149)

Ivo Belet (PPE), v pisni obliki. – (NL) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta parlament mora biti vzor v smislu finančne preglednosti in notranjega proračunskega nadzora. V zvezi s tem sami s sabo ne moremo biti dovolj strogi. V tako velikem parlamentu s tako številnimi poslanci in člani osebja zadeve ne morejo vedno delovati perfektno. Ko ljudje sodelujejo, bo šlo kaj narobe. Tega ne more preprečiti niti najstrožji notranji nadzor. Vendar pa moramo priznati tudi, da je bilo v zadnjih letih veliko prizadevanj za ureditev zadev.

Navedel bi dva primera. Prvič, novi statut za pomočnike, ki je končno v veljavi po letih razpravljanja. Obstoječe zlorabe so zdaj skorajda odpravljene. Drugi primer je povračilo stroškov. Tudi na tem področju so bili sprejeti ukrepi in uvedena jasna in natančna pravila. Je to rešilo vse probleme? Nikakor ne. Pozdraviti je treba, da je bil notranji nadzor še okrepljen, vendar pa je nejasen občutek, da se zadeve prikriva, v mojih očeh nesprijemljiv, saj to ni res. Za konec bi rad v zvezi s prihodnjimi povečanimi proračuna povedal, da moramo biti pogumni in javnosti pojasniti, da Lizbonska pogodba pomeni veliko dodatnega dela in da je večji proračun za komuniciranje in stike z obiskovalci resnično upravičen.

Indrek Tarand (Verts/ALE), v pisni obliki. – Na splošno smo zadovoljni s trenutnim stanjem glede proračuna Evropske unije. Vendar pa še vedno obstaja prostor za izboljšave. Znatno izboljšanje, bi rekel. *Ceterum censeo* – Francija se je pravkar odločila Rusiji prodati bojno ladjo vrste Mistral; prepričani smo, da bo to dejanje globoko obžalovala.

(Seja je bila prekinjena ob 12.00 in se je nadaljevala ob 15.00)

PREDSEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

4. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

5. SWIFT (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o sistemu SWIFT.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospe in gospodje, prejšnji mesec, 24. marca, je Komisija sprejela priporočilo Svetu, naj odobri začetek pogajanj med Evropsko unijo in Združenimi državami o sporazumu, pri čemer se finančnemu ministrstvu ZDA da na razpolago podatke o finančnih transakcijah za boj proti terorizmu ter preprečevanje terorizma in njegovega financiranja.

Poročilo je bilo takoj predloženo poročevalcu in določenim poslancem Evropskega parlamenta ter posredovano Svetu Unije.

Svet unije ostaja prepričan o potrebi po sporazumu kot je ta in zato povsem podpira priporočilo Komisije o pogajanjih o sporazumu o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. Osnutek mandata Komisije je bil natančno preučen v Coreperju in načeloma bo to priporočilo Komisije dano na glasovanje na naslednjem zasedanju Sveta in glasovali bomo zanj, pri čemer bomo seveda upoštevali stališče Parlamenta in mnenja o zadevi, ki bodo izražena danes tu v parlamentu.

Svet se strinja s Parlamentom, da mora prihodnji sporazum, znan kot sporazum SWIFT, vključevati ustrezna jamstva in zaščitne ukrepe. Zato se strinja z občutkom, ki ga je pokazal Parlament, da je ključnega pomena v vseh primerih upoštevati Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti njen člen 8, Lizbonsko pogodbo in Evropsko konvencijo o človekovih pravicah. Poleg tega je treba pri prenosu osebnih podatkov spoštovati temeljna načela kot je pravica osebe, katere podatke se obdeluje, da se jo o tem obvesti, ali pravica do spremembe ali izbrisa takšnih podatkov, če so nepravilni.

Vse pravice v zvezi z varstvom podatkov je treba zagotoviti brez diskriminacije; z drugimi besedami, z državljanji Evropske unije je treba ravnati enako kot z državljanji Združenih držav Amerike.

Menimo, da se je mogoče dogovoriti o trajanju sporazuma, ki se ga podpiše z Združenimi državami, kar upam, da bo približno pet let.

Glede izmenjave podatkov s tretjimi državami razumemo tako, da se uporabi te podatke, ko imajo organi ZDA razlog za domnevo, da so to podatki, ki bi lahko organom v drugih državah pomagali pri pregonu terorističnih kaznivih dejanj. Prav to je tisto, kar dovoljuje evropska zakonodaja. Glede na evropsko zakonodajo se lahko v podobnih okoliščinah informacije, ki jih je država članica prejela od druge države članice, posreduje tretjim državam za namene boja proti terorizmu.

Potem gre še za vprašanje posredovanja podatkov v večjih količinah in ki ni v vseh primerih povezano z določeno domnevo, kar je nekaj, kar je treba hraniti iz tehničnih razlogov in tudi zaradi učinkovitosti, saj je pogosto pomembno imeti določeno količino podatkov, iz katerih je mogoče sklepati pri kazenskem pregonu terorizma. Takšen prenos podatkov mora biti seveda čim bolj specifičen in omejen ter mora vedno imeti zelo jasn cilj: kazenski pregon določenih terorističnih kaznivih dejanj, kar je cilj, ki upravičuje obstoj tovrstnega sporazuma.

Posledično imamo podroben osnutek mandata Komisije. Menim, da je to dober osnutek, osnutek, ki varuje temeljne pravice ljudi, upošteva učinkovitost teh sporazumov, temelji na vzajemnosti, temelji na sorazmernosti zbiranja podatkov. Vsekakor temelji na pregledu rezultatov učinkovitosti teh sporazumov – kot je navedeno tudi v priporočilu Komisije – nenazadnje s strani Parlamenta, ki se ga povsem povezuje s celoto teh pogajanj.

Parlament upravičeno meni, da mora biti tudi on vključen v ta sporazum, zato se strinjamo, da mu je treba zagotoviti ustrezne informacije in da mora Komisija kot pogajalka za ta sporazum te informacije posredovati na vsaki stopnji pogajanj.

Svet razume tudi, da bi moral imeti Parlament lažji dostop do zaupnih delov mednarodnih sporazumov, da bi lahko izvedel svojo presojo v primerih, v katerih ima pravico do odobritve. Poleg tega moram omeniti, da je Svet v svoji izjavi z dne 9. februarja 2010 obljubil pogajanja o medinstitucionalnem sporazumu s Parlamentom na to temo. Vesel sem, da lahko v imenu Sveta danes potrdim to obljubo.

Cecilia Malmström, *članica Komisije*. – Gospod predsednik, zbiranje podatkov programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti je pomembno v boju proti terorizmu. Vemo, da so bili podatki programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti v pomoč pri preprečevanju terorističnih napadov v Evropi, kot je na primer bombni napad leta 2006 na letališču Heathrow. Program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti je zato pomemben ne samo za ZDA, ampak tudi za Evropo.

Nedavno sem se sestala z ministrom za notranje zadeve ZDA Napolitanom in sva obravnavala ta vprašanja. Popolnoma se zavedajo potrebe po reformi vmesnega sporazuma, ki smo ga imeli, vendar pa so zaskrbljeni tudi zaradi številnih domnev o znanih teroristih, ki niso več na voljo. Zato moramo obravnavati varnostno

vrzel, vendar pa to storiti tudi na način, ki zagotavlja popolno spoštovanje temeljnih pravic in zadostno raven varstva podatkov.

Zato je po naši zadnji razpravi o tem Komisija takoj začela z delom glede novega mandata za novi sporazum o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti EU-ZDA. Menim, da je mandat ambiciozen, toda realen. Uravnoteža vzdrževanje naše skupne varnosti in hkrati obravnava temeljne pravice in varstvo podatkov na podlagi resolucij Parlamenta iz septembra lanskega leta in februarja letos.

Poročevalki gospe Hennis-Plasschaert bi se rada zahvalila za zelo konstruktivno preteklo sodelovanje. Komisija se je poskušala v tej zadevi povezati z njo in soporočevalci ter poročevalci o senci. Hvaležna sem tudi predsedstvu za delo, ki ga je opravilo, ko je poskušalo to spraviti skozi Svet.

Poskušali smo upoštevati pomisleke, izražene v resolucijah Evropskega parlamenta. Podatke se bo obdelovalo samo za namene terorizma. Zahteve morajo biti utemeljene s sodno odobritvijo. Tretje strani ne bodo dobivale podatkov v večjih količinah. Obstajala bo vzajemnost. Za posredovanje podatkov bo potrebna zahteva, podatki SEPA bodo izključeni, obravnavali pa bomo tudi vprašanje sodnih sredstev na nediskriminatorni podlagi. Zagotovila bom, da bo Komisija v postopku pogajanj v celoti in nemudoma obveščala Parlament. Naš cilj je podpisati ta sporazum pred koncem junija, da bi Parlament lahko o njem glasoval julija.

Glede vprašanja prenosa podatkov v večjih količinah vem, da je glede tega zelo zaskrbljen Evropski parlament, vem pa tudi, da razumete, da brez prenosa podatkov v večjih količinah ne bo programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. Vendar pa bodo pravno zavezujoča jamstva zagotovila, se do podatkov ne bo dostopalo brez objektivno preverjenega razloga, da je identificirana oseba terorist, domnevni terorist ali financira terorizem, in da so ti prenosi podatkov anonimni. Prenos podatkov v večjih količinah je seveda občutljiva zadeva, zato si bomo v pogajanjih prizadevali za nadaljnja zmanjšanja količine podatkov. Vendar pa moramo tu biti tudi realni. Ni verjetno, da bomo videli veliko zmanjšanje že tako ciljnih zahtev.

Vzajemnost je del mandata. Predvideni sporazum bi finančno ministrstvo ZDA pravno zavezal k izmenjavi domnev s svojimi kolegi v EU in organom EU omogočil iskanja v programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti glede znanih domnevnih teroristov v EU. Če bo EU razvila kaj podobnega – program EU za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti –, nam morajo tudi pri tem pomagati Američani. Komisija je pripravljena udeležiti se teh razprav z državami članicami.

Mandat poziva k petletnemu obdobju hrambe za nezajete podatke. Menim, da je to dokaj upravičeno glede na to, da je pet let tudi obdobje za podatke o finančnih transakcijah, ki ga morajo upoštevati banke v skladu z zakonodajo EU proti pranju denarja, vendar pa sem pripravljena poslušati stališča Parlamenta o tem in do konca tedna zadevo predati Svetu.

Za zaključek menim, da je osnutek mandata resnično znatno izboljšanje. Upošteva pomisleke Parlamenta, izražene v vaših resolucijah. Upošteva poziv poročevalca k dvotirnemu pristopu, ki bi morda vodil do programa EU za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti, čeprav je to seveda nekaj, o čemer moramo razpravljati znotraj EU. To ni del pogajanj. Upošteva odnose med EU in ZDA na tem področju kot enakih partnerjev, kar je seveda dolgoročni cilj.

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, prva stvar, ki jo je treba povedati, je, da ta parlament hoče sporazum. Seveda ta parlament noče sporazuma za vsako ceno in je treba paziti na podrobnosti. O tem bomo danes razpravljali tu v Parlamentu.

Po februarškem glasovanju smo se naučili dveh pomembnih lekcij. Prva lekcija je, da ima Evropski parlament zdaj nove pristojnosti, ima jasne pristojnosti; ima besedo in hoče izvajati te pristojnosti. To bo delal konstruktivno in odgovorno, vendar pa bo izvajal svoje pristojnosti. Druga lekcija, ki smo se je naučili, je, da prvi sporazum ni bil dovolj dober in ga je treba izboljšati.

Zelo pozdravljam pripravljenost Komisije, da pripravi mandat, kot je storila čim prej po februarškem glasovanju, prav tako pa si želim, da ta mandat čim prej potrdi Svet ministrov. Kot sem dejal, hoče Evropski parlament sporazum, in predložili smo podrobnosti o tem, kar si želimo v resoluciji, to pa je bilo deležno široke podpore v tem parlamentu, vsekakor podpore vodilnih skupin v tem parlamentu.

Gospa komisarka, podatki v večjih količinah so vprašanje za nas in dobro veste, da bo tisto, kar hočemo od podatkov v večjih količinah, zahtevalo ponoven premislek ne samo na strani naših kolegov v ZDA, ampak tudi na naši strani. Kaj točno hočemo tu v Evropi? Hočemo evropski program za sledenje financiranja

terorističnih dejavnosti in kako bomo to dosegli? Jasno je, da so podatki v večjih količinah vprašanje, in sicer vprašanje, ki ga ni mogoče zaobiti. Treba se je soočiti z njim.

Naslednji teden se bomo soočili s temi podrobnostmi, ko bomo o njih razpravljali s svojimi kolegi v ameriškem kongresu, ko bo v ZDA odpotovala delegacija tega parlamenta.

Naslednji teden bo v ZDA odpotovala delegacija Evropskega parlamenta in bomo o tem razpravljali s svojimi kolegi v kongresu, toda tudi z organi ZDA. To si želimo narediti na konstruktiven način. Tja hočemo iti, da organom ZDA pokažemo, da mislimo resno. Hočemo sporazum, vendar pa imamo pomisleke in jih hočemo obravnavati.

Birgit Sippel, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, glede ene točke bi ugovarjala tistim, ki so govorili doslej: ne želim skleniti sporazuma čim prej, ampak želim skleniti najboljši možni sporazum. Kakovost mora biti pred časovnim okvirom. Podala bi še eno uvodno pripombo. Evropski parlament je nekoč že zavrnil sporazum, eden izmed mnogih razlogov, povezanih z vsebino, pa je bila pomanjkljiva udeležba Evropskega parlamenta.

Glede na trenutne dogodke tega tedna smo se odločili, da tu v Parlamentu ne sprejmemo nobene odločitve. Potem je tu še odločitev o pozivu Svetu, naj prav tako odloži svoje odločitve, dokler mi ne sprejmemo svojih. Zdaj sem nekoliko presenečena, da obstajajo poslanci Parlamenta, ki svojih odločitev ne jemljejo resno, ampak si mislijo: da, kljub temu se lahko Svet enostavno odloči. Menim, da s svojimi odločitvami ne moremo ravnati tako. Še vedno trdim, da bi moral tudi Svet zadržati svojo odločitev vsaj do 6. maja, ko se bomo odločili mi. Prepričana sem, da to ne skriva nobenih pomanjkljivosti in da bi bile Združene države razumevajoče.

Glede samega osnutka mandata sem naklonjena dejstvu, da je Komisija zavezana izpolnitvi naših zahtev. Kljub temu bi rada jasno povedala, da so za ta pogajalski mandat potrebne znatne spremembe. Potrebne so, če naj večina Evropskega parlamenta glasuje za novi sporazum. Po mojem mnenju trenutni mandat ni dovolj ambiciozen za doseg tega. Problem prenosa podatkov v večjih količinah ostaja nerešen. Če nam organi ZDA povedo, da bomo vsak mesec govorili o določenih podatkih petih do desetih ljudi, potem je prenos milijonov delov podatkov v zvezi z evropskimi državljani zagotovo nesorazmeren s tem namenom.

Mimogrede bi rada še enkrat povedala Komisiji in Svetu, da čeprav se nenehno zatrjuje, da bo ta sporazum nad vse pomemben kot dodatno sredstvo za boj proti terorizmu, dokaz o tem ni tako jasen kot se nam vedno govori. Še naprej ostaja problem tudi dolgo obdobje hrambe podatkov v Združenih državah. Tudi tu mandat ne ponuja rešitve. Potrebujemo sodni organ na evropskem ozemlju, ki bo ne samo preveril zakonitost aplikacij ZDA, ampak tudi zajemanje podatkov ne glede na to, kje se izvaja. Prenos informacij tretjim državam je treba urediti z jasnimi smernicami. Skupaj s svojimi zahtevami potrebujemo ambiciozen mandat. Samo tako bomo lahko dosegli resnično dober rezultat, ki izpolnjuje naše zahteve ter upošteva varstvo podatkov in tudi boj proti terorizmu.

Nazadnje imam za Svet in Komisijo še eno vprašanje. Kako nameravate zagotoviti, da se bo zajelo in posredovalo samo točno tiste podatke, ki se jih je zahtevalo? Kako lahko to deluje? V Združenih državah? Ali pa obstajajo drugi predlogi?

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, tudi jaz zelo pozdravljam današnje razpravo, na kateri bo Parlament opredelil svoja pričakovanja glede pogajalskih smernic. Dejstvo, da Parlament ta teden ne bo glasoval o svoji resoluciji, je zelo neugodno, vendar pa Sveta ne bi smel, ponavljam, ne bi smel ovirati, da nadaljuje s sprejetjem kot je bilo načrtovano. Stališča Parlamenta se razkrivajo, ko govorimo, in ni skrivnost, da Svet in Komisija že poznata resolucijo in njeno vsebino. Glede tega lahko rečem samo, da cenim novi duh sodelovanja, ki sta ga pokazala Svet in tudi Komisija pri sodelovanju s tem parlamentom.

Po pogajalskih smernicah mora zdaj načrtovani sporazum med EU in ZDA zagotoviti pravice na enakopravni podlagi ne glede na državljanstvo oseb, katerih podatke se obdeluje v skladu s sporazumom. Moje vprašanje se glasi, kaj to pomeni? Kaj so te določene pravice v tem primeru na primer v zvezi z dostopom, popravki, izbrisom, odškodnino in pravnimi sredstvi? Prosim, pojasnite mi. Poleg tega bi rada poudarila, kot so to storili moji kolegi, da sta načeli sorazmernosti in nujnosti ključ do načrtovanega sporazuma. Dejstva, in ponovno ponavljam, dejstva, da merilni profili finančnih podatkov iz katerega koli razloga ne morejo preiskati vsebine sporočil, ki vodijo k prenosu podatkov v veliki količini, ni mogoče kasneje popraviti z mehanizmi nadzora in kontrole, saj so bila osnovna načela zakonodaje o varstvu podatkov že ogrožena.

Če sem odkrita, imam nekaj pomislekov glede tega, ali bo to vprašanje rešeno na podlagi veljavnih pogajalskih smernic. Poleg tega je pomembno vedeti, da sporazum o medsebojni pravni pomoči ni ustrezna podlaga za zahteve za pridobitev podatkov za namene programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti. Nenazadnje sporazum o medsebojni pravni pomoči ne velja za bančna nakazila med tretjimi državami in bi bila potrebna predhodna identifikacija določene banke, medtem ko TFCP temelji na iskanju prenosa sredstev. Zato je ključnega pomena, in to bi rada poudarila, zato je ključnega pomena, da se pogajanja osredotočijo na iskanje rešitve, ki bo omogočila skladnost enega z drugim. Seveda lahko vztrajamo pri preoblikovanju programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti, vendar pa to, če sem odkrita, nazadnje ni v naših rokah, zato lahko samo pozovem Svet in Komisijo, tako kot je to storil gospod Busuttil, naj nemudoma obravnavata temeljne odločitve politike.

Pričakujem jasno in zavezujočo obveznost Sveta in Komisije, da bosta storila vse, kar je potrebno, da bi učinkovito uvedla trajno, pravno utemeljeno evropsko rešitev za zajemanje podatkov na evropskem ozemlju. Naj še enkrat poudarim, da prenos in hrambo podatkov v večjih količinah s strani tuje sile, čeprav gre za naše najboljše prijatelje, sta in ostajata nesorazmerna. To pomeni velik odmik od zakonodaje in prakse EU. Pravna država je ključnega pomena in v tem okviru mora biti Parlament posebno pozoren pri oceni načrtovanih sporazumov kot je tisti, o katerem razpravljamo danes.

Tako kot drugi podpiram navzven usmerjeno EU, ki je sposobna kot enakovreden partner delovati z ramo ob rami z ZDA. V tem okviru lahko samo še enkrat poudarim, da je EU tista, ki mora določiti načela sodelovanja Evrope z ZDA za namene protiterorizma, vključno s pregonom in uporabo podatkov, zbranih za komercialne namene. Cilj bi moral biti, da to naredimo prav, evropske zakonske zahteve glede poštene, sorazmerne in zakonite obdelave osebnih podatkov pa so temeljnega pomena in jih moramo dosledno spoštovati. Zdaj sta na potezi Svet in Komisija, da to čim prej preneseta v konkretno ukrepanje in da izpogajata sporazum, ki bo izpolnil vsa pričakovanja EU in ZDA.

Jan Philipp Albrecht, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil predsedstvu in vam, komisarka Malmström, za to, kar ste povedali. Predsedstvo je upravičeno povedalo, da gre pri sporazumu o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti o izmenjavi bančnih podatkov SWIFT za načela. Gre za temeljna ustavna načela, gre za varstvo zasebnosti – člen 8 Listine o temeljnih pravicah in člen 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah. Vendar pa gre tudi za učinkovito pravno varstvo in poštene postopke – člena 6 in 13 Evropske konvencije o človekovih pravicah. Gre za resnično sorazmernost z ustavnega pravnega vidika, in poudarjam, z ustavnega pravnega vidika, ker ne gre za to, da se enostavno dobi občutek sorazmernosti; potrebujemo dejanski dokaz za potrebo po ukrepu in njegovo ustreznost ter nazadnje tudi dokaz o sami sorazmernosti.

Tudi tu moram ponovno pojasniti, kar so nenehno govorili drugi strokovnjaki in celo preiskovalni organi. Po mojem mnenju ni mogoče dokazati, da je množični prenos osebnih podatkov brez določenih začetnih sumov sploh primeren in da nimamo znatno manj intenzivnih sredstev za posredovanje, ki bi zadostovali za doseg teh ciljev. Brez predhodne odločitve v posameznem primeru na podlagi obstoječega suma je vsak dostop do bančnih podatkov evropskih državljanov nesorazmeren. Zato je treba zagotoviti, da ne bo prenosa podatkov v večjih količinah.

V nasprotnem primeru bi ta sporazum predstavljal kršitev obstoječih evropskih in mednarodnih pogodb, to pa je doslej v svojih sodbah pojasnila večina evropskih vrhovnih sodišč – zlasti marca nemško zvezno ustavno sodišče –, ko je šlo za hrambo podatkov. Zato Parlament ne more in ne sme sklepati kompromisov glede svojih predhodnih stališč, ampak mora zagotoviti skladnost z zakonodajo EU med pogajanjem in po njih, po potrebi vsekakor tudi s predstavitevijo mandata in rezultatov pogajanj pred Sodiščem Evropskih skupnosti.

Zato Komisijo in Svet pozivam, naj Združenim državam jasno predstavita pogoje in zagotovita potrebni jasni dokaz sorazmernosti. Drugače se Parlament ne bo mogel strinjati s sporazumom o programu za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, skupina ECR je podprla prvotni sporazum Sveta z Združenimi državami o sistemu SWIFT in njegov program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti za posredovanje podatkov o finančnih transakcijah, ki so seveda predmet določenih varoval. Takrat smo zavrnilo prikriti in odkriti protiamerikanizem, ki je značilen za nekatere v tem parlamentu.

Amerika nosi zelo nesorazmerno breme zagotavljanja svobode vseh nas po svetu. Želeli bi, da EU stori več, ne manj, da bi podprla ameriško načelno vodstvo v boju proti terorizmu. Zato smo sporazum SWIFT imeli

za ključno orodje, ki bo pripomoglo k odstranitvi raka financiranja terorizma in zaščiti državljanov na obeh straneh Atlantika. Čeprav sem bil užaloščen, da se je glasovalo proti, nisem bil niti malo presenečen.

Parlament je nedvomno kazal svojo moč in hotel razkazovati svoje nove pristojnosti v skladu z Lizbonsko pogodbo, toda začasen odstop od sporazuma SWIFT, dokler ni Komisija podala boljšega trenutnega predloga, bi lahko morda nazadnje bil dober in služil kot budnica za administracijo predsednika Obame, ki tako kot njene predhodnice zelo nejasno predstavo o EU in njenih institucijah, predvsem Parlamentu.

Zdi se, da ameriški diplomati ne cenijo povečanja pristojnosti in vpliva poslancev Evropskega parlamenta. Pismo o pomislekih glede sistema SWIFT, ki ga je sekretarka Clinton poslala predsedniku Buzeku, je bilo precej pozno. Poleg tega so ga mnogi poslanci tega parlamenta imeli v najboljšem primeru za naivnega in v najslabšem za arogantnega, saj je prezrlo, kako naš Parlament v resnici deluje prek političnih skupin.

Združene države ohranjajo skoraj nevidno lobiranje v Parlamentu. Primerjajte to z majhnimi državami kot so Izrael, Tajvan in Kolumbija, da ne omenjam velikanov kot sta Indija in Kitajska, ki v oblikovanje odnosov v tem parlamentu vlagata znatne diplomatske vire. Zato diplomatsko na ravni EU tekmujejo izven svojega razreda, Amerika pa še zdaleč ne dosega svojega potenciala. Nenavadno je, da je dvostranska ambasada ZDA v Belgiji še vedno dvakrat večja od predstavništva pri Evropski uniji.

Vendar pa me opogumlja, da novi ameriški veleposlanik pri EU William Kennard ceni pomen poslancev Evropskega parlamenta, to pa se zdaj odraža v Washingtonu. Upam, da bo njegov čas v Bruslju sovpadal s kvantnim skokom v smislu ameriških odnosov s poslanci Evropskega parlamenta, napovedani obisk podpredsednika Bidena pa je odličen začetek, saj si krepitve čezatlantskega partnerstva nihče ne želi bolj kot jaz.

Naslednja ovira bo sprejetje novega sporazuma SWIFT s strani tega parlamenta in tudi sporazuma o evidenci podatkov o potnikih (PNR), ki po mojem mnenju ni nič manj sporen.

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ponovno razpravljamo o mandatu Komisije in Sveta v zvezi s projektom SWIFT. Osnutek mandata, ki nam je bil predložen danes, vsekakor zajema nekatere izmed zahtev, ki jih je Evropski parlament podal v svoji resoluciji iz septembra 2009, vendar pa mnoge točke ostajajo nepopolne.

Tako je v primeru trajanja obdobja, v katerem se hrani podatke, in možnosti za naše državljane EU, da vložijo pritožbo. Zakon ZDA o zasebnosti še vedno diskriminira neameriške državljane: to priznavajo celo uradniki Komisije. Poleg tega se nam nenehno govori, da sistem SWIFT ne more obdelovati posameznih podatkov, ker za to nima možnosti, zlasti tehničnih.

Zato še vedno obstaja velik problem v zvezi s sorazmernostjo izvedenih prenosov. Kot ste nam pravkar povedali, komisarka, še vedno obstajajo pomisleki glede prenosov podatkov v večjih količinah. Žal mi je, toda kar zadeva mene, nimam zaupanja v način, na katerega organi ZDA delujejo na tem področju. Utemeljen sum ne more zadostovati. Škoda, ki so jo povzročile ZDA v boju proti terorizmu, je dobro znana.

Kot je povedala gospa Sippel, mora kakovost prevladati nad količino. Da, evropski organ bi moral biti zmožen imeti dejanski nadzor nad podatki, ki bodo preneseni. Še vedno čakamo na jamstva na tem področju za zaščito pravic naših državljanov in vseh tistih, ki prebivajo v Evropi.

Pozdravljamo napredek, ki je že bil dosežen, vendar ta še vedno ne zadostuje. Da, naši državljani imajo pravico do varnosti, vendar pa imajo pravico do nje na vseh področjih. V času, ko so mnogi državljani vse bolj ozavešeni o varstvu zasebnosti in osebnih podatkov – kar je jasno razvidno iz mnogih govorov v tem parlamentu –, je naša naloga, da vas še naprej opozarjamo in vam pri polni zavesti povemo, da se po našem mnenju načel nujnosti in sorazmernosti še vedno ne spoštuje.

Mario Borghezio, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dovolite mi, da to priložnost izkoristim za izpostavitve zakonitosti vaše pripombe, da Evropski parlament ne sme pozabiti niti na vlogo in pomen italijanskega jezika, uporabe italijanskega jezika, ki je toliko doprinesel k evropski kulturi.

Če se vrnem k temi, je treba reči, da se Evropski parlament navsezadnje, po navedenem zastoju, za katerega si je sam močno prizadeval, v tem primeru očitno ni v celoti zavedal nujne, dramatične potrebe, da bi na kakršen koli način in iz katerega koli razloga podprl temeljne zahteve Zahoda in Evrope, tj. obrambe pred terorizmom.

Seveda je povsem res, da mora obstajati ravnotežje, sorazmernost, da se pravic in zasebnosti državljanov ne sme prekomerno žrtvovati in da je treba zagotoviti možnost državljanov, da vložijo pritožbo, bodisi upravno pritožbo ali pravno pritožbo, proti kakršni koli odločitvi, sprejeti na podlagi sistema SWIFT – tako kot to zagotavlja novo besedilo Komisije, ki je sprejelo mnoge pomembne pripombe Evropskega parlamenta.

Zato je treba po mojem mnenju smernice, ki jih je v pogajalskem mandatu glede sistema SWIFT sprejela Komisija, smatrati za splošno upravičene v smislu zagotavljanja, ponavljam, učinkovitega in potrebnega sodelovanja z organi ZDA glede sledenja finančnim transakcijam za boj proti teroristični grožnji in njeno preprečevanje – kar je seveda v dvostranskem interesu, saj tudi Evropa ne sme pozabiti, da se mora zaščititi pred terorizmom; priča smo bili premnogim očitnim in tudi izredno resnim dokazom terorizma – ter za zagotavljanje demokratičnega nadzora pretoka podatkov, zaupanega Evropskemu parlamentu in ki je tako najzanesljivejša oblika varstva za osebne podatke evropskih državljanov in varstva njihove pravice, da se uveljavijo na vseh ustreznih forumih. Mandat upošteva tudi številne predloge poslancev Evropskega parlamenta, kar veliko pove o pomenu Evropskega parlamenta in njegovi novi vlogi, ki mu jo daje pogodba.

Nadalje ne smemo pozabiti, da sporazum zagotavlja vzajemnost s strani ZDA, če bo Evropski uniji uspelo začeti evropski program za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti.

Evropa mora začeti ukrepati – vsekakor ne sme vedno zaostajati –, začeti mora ukrepati ter zagotoviti bistveni prispevek in informacije. Za sistem PNR, o katerem bomo razpravljali kasneje, velja enaka logika: ukrep prepoznavanja potnikov, prav tako za namene boja proti terorizmu, je vsekakor ključnega pomena.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, v skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) hočemo sporazum. Hočemo dobro partnerstvo z našimi ameriški prijatelji, zlasti na področju varnosti. Hočemo dober sporazum in hočemo ga kmalu. Poudariti moramo, da je to čas, ki kot redkokdaj prej odraža duha Lizbonske pogodbe. Po resoluciji Parlamenta sredi septembra, po sklepu Sveta konec novembra, po razpravah januarja/februarja in po jasnem stališču Parlamenta februarja imamo zdaj situacijo, ki je dober primer sodelovanja med Komisijo, Svetom in Parlamentom. Resnično bi se vam rad zahvalil, komisarka, in tudi Svetu za ta nov začetek, ki sta ga prvotno sprožili skupaj s komisarko Reding. To je primer tega, kaj hočejo evropski državljani v smislu obsega ukrepov, kako si evropski državljani želijo, da skupaj najdemo rešitve – ne samo evropski državljani, ampak predvsem tisti, ki danes gledajo in poslušajo v tem parlamentu. Tu bi rad še posebej pozdravil naše prijatelje z Rena in Hunsrück ter naše prijatelje iz Avstrije, ki so danes tu.

V naši skupini ne iščemo težav, ampak se borimo za rešitve. Poudaril bi, da smo našli celo vrsto odličnih predlogov, ki smo jih opredelili v septembrski resoluciji, pa naj bo to glede vprašanja podatkov v večjih količinah, tretjih držav, trajanja, omejitve ali drugih zadev. To so zadeve, o katerih se moramo pogajati zdaj.

Nekoliko sem presenečen nad našimi kolegi iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze in Konfederalne skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve, ki so se takrat vzdržali glasovanja o resoluciji in niso hoteli prispevati, vendar zdaj pozivajo k njej. Zato vas pozivam, da se nam pridružite. Pomagajte nam pri pogajanjih in skupaj bomo dosegli dober izid. Kot smo preučili tu, bi si morali v prihodnje prizadevati tudi za zagotovitev, da pospešimo razvoj programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti, to pa ste povedali tudi v svoji izjavi. Da, potrebovali bomo ta orodja in časovni razpored moramo ohraniti točno takšen, kot ste ga sestavili, da bomo lahko o izidu vaših pogajanj razpravljali tu v Parlamentu pred koncem poletja in bomo, kot upam, sprejeli tudi odločitve.

Menim, da se način, kako ste vodili razprave, vključno z vašim akcijskim načrtom, ki bi ga rad povsem podprl, lahko tako nadaljuje tudi glede zadev v zvezi s sporazumom o podatkih, evidenco podatkov o letalskih potnikih (PNR), schengenskim informacijskim sistemom (SIS) in drugimi vprašanji.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Spomnila bi vas, da je bilo v nasprotju z negativnimi pričakovanji pred negativnim glasovanjem Parlamenta dejansko tudi nekaj pozitivnih dogodkov, in zdi se, da bo sporazum med Evropsko unijo in Združenimi državami boljši kot je bilo pričakovati; če bo vse potekalo kot mora, bo sklenjen do poletja. Od tedaj nam je najprej postalo jasno, da so ZDA precej bolj odprte za te zadržke in iskanje konstruktivnih rešitev za evropske zadržke kot smo mislili prej.

Mislim, da smo vsi ugotovili, da je sodelovanje boljše in da je dialog med Svetom in Parlamentom tesnejši, in menim, da je pomembno tudi, da komisarka Cecilia Malmström o razvoju redno obvešča Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, poročevalce in poročevalce v senci. Menim, da je to ključ do zagotavljanja, da se bo dobre sporazume sklepalo tudi v prihodnje. Menim, da je pomembno povedati to, preden nadaljujemo.

Tudi sama bi rada povedala, kar so izpostavili številni, namreč da je Parlament zavezan in da je tudi Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov zelo resno zavezana sklenitvi sporazuma čim prej in zagotovitvi, da je to dober sporazum, z drugimi besedami, sporazum, ki upošteva interese evropskih državljanov, vključno z njihovim interesom varstva podatkov. Poznamo in občutimo odgovornost, saj je to zelo pomemben element v boju proti terorizmu, čeprav ni edini ali celo najpomembnejši element, vendar pa je ta izmenjava podatkov zelo pomembna. Zdi se nam, da mandat v svoji trenutni obliki zagotavlja rešitve za mnoge probleme, vendar pa brez rešitve ostajajo mnogi drugi. Trenutno še ni rešitve za probleme kot so tisti, ki so jih prej omenili naši kolegi in ki bodo predmet nadaljnjih današnjih razprav. Menim, da nam ta dva tedna, ki sta na razpolago zaradi odloga glasovanja zaradi težav z letalskimi prevozi, ponujata priložnost; priložnost za iskanje rešitev nerešenih problemov in iskanje odgovorov na tista vprašanja in zadržke Parlamenta, na katere še nismo našli spodbudnega odgovora. Dobro bi bilo, če Svet ne bi sprejel odločitve pred glasovanjem Parlamenta, saj bi to lahko v bližnji prihodnosti povzročilo dodatne težave.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, jasno je, da je Komisija prisluhnila. Osnutek mandata je vsekakor jasno izboljšanje prejšnjih sporazumov, čeprav so moji kolegi izpostavili vidike, zaradi katerih smo še vedno zaskrbljeni. Ne bom ponavljala teh pomislekov, ampak se bom zahvalila kolegici gospe Hennis-Plasschaert za vse njeno trdo delo za Parlament.

Povedati želim nekaj o postopku in nekaj o okviru. Nedavni napredek je po mojem mnenju priznanje temu, kaj je mogoče doseči, ko se partnerji spoštujejo in si prisluhnejo, resno obravnavajo ugovore in si močno prizadevajo za uskladitev mnenj. Tako kot Komisija tudi jaz menim, da so si organi ZDA prizadevali za sodelovanje in razumevanje. Za to bi se rada zahvalila veleposlaniku Billu Kennardu. Zelo dobro je doumel, kako dela Evropski parlament, morda celo bolje kot nekatere naše države članice.

Od Parlamenta zdaj potrebujemo enaka prizadevanja in sprejetje naprednega mandata. Svet prejšnjikrat ni ukrepal in nam ponudil resnega izboljšanja, ki bi rešilo pomisleke poslancev Evropskega parlamenta, zaradi česar smo morali razveljaviti začasni sporazum.

V zadnjem desetletju – in to je pripomba k okviru – so se organi v ZDA in EU na resnične ali zaznane varnostne grožnje odzivali reaktivno, celo refleksno. Včasih so bile vlade krive celo politike, s katero so vplivali na javno mnenje, ali zavajajoče politike, ki je bila namenjena pridobivanju medijskih naslovnih ali za označevanje nasprotnikov, ki so bili mili s kriminalom ali terorizmom. Ne moremo nadaljevati tako in veselim se novega začetka, kjer bomo svoje odločitve, zlasti tiste o hrambi in prenosu podatkov, utemeljili na svojih temeljnih načelih sorazmernosti, nujnosti in zakonite obdelave. Potrebujemo pregled vseh programov in projektov, ki so se nabrali nenačrtovano. Opogumlja me, da – kot razumem – namerava komisarka Malmström storiti to, da bi dobili jasen pregled nad vzelmi, podvajanji in pretiranimi ukrepi ter vzpostavili racionalen in učinkovit varnostni okvir, ki ne zavrača naših državljanskih svoboščin.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Gospod predsednik, resolucija da ali ne, menim, da nas je Svet prejšnjič jasno slišal in dobro ve, kaj mora storiti. Ta parlament je zaskrbljen zaradi temeljnih pravic in varstva zasebnosti državljanov ter tudi zaradi varstva podatkov. To so temeljne pravice, enostavna analiza stroškov in koristi pa ni primerna, kjer gre zanje. Razlogi za zahtevo podatkov v večjih količinah – da je tehnično nemogoče narediti stvari natančneje – se mi zdijo nenavaden argument. Niti za hip ne verjamem, da je to tehnično nemogoče; po mojem mnenju gre bolj za denar in stroške. Kot sem povedala, tam, kjer gre za temeljne pravice, ne more biti pomembno samo to, koliko kaj stane.

Poleg tega je pomembno, da se Evropa zdaj pokaže kot enakovredna pogajalska partnerica, namesto kot takšna, ki se samo prilizuje ali čaka, da ZDA določijo pravila. Parlament je Svetu in Komisiji dal pristojnosti in manevrski prostor, da odslej k tej nalogi pristopata resno, in glede tega bi Komisijo in Svet pozvala, naj upoštevata Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je zdaj v veljavi. Tudi to bo treba vključiti v vaš mandat in izid vaših pogajanj. Upam, da se boste vrnili s pravim izidom, upam, da boste izkoristili vpliv in pristojnosti, ki smo vam jih dali zadnjič, in čakam na to, kaj boste lahko pokazali ob vrnitvi.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, ZDA so danes edina supersila v svetu. So absolutna in večdimenzionalna supersila – kulturno, vojaško in gospodarsko. Srečo imamo, da je ta supersila prijazna z nami in temelji na enakih vrednotah in temeljih kot so tisti, na katerih je zgrajena Evropska unija.

Zato moramo to ceniti in podpreti ZDA pri plemenitem boju proti terorizmu, saj so ZDA predvsem zahodno Evropo več desetletij ščitile pred komunizmom. Samo ZDA se lahko zahvalimo, da je bila svobodna Evropa svobodna 40 let. Danes ZDA močno podpirajo ves svobodni svet, da bi bil ta lahko brez terorizma. Primerjava

med ZDA in Evropsko unijo glede prizadevanj, finančnih stroškov in tehnologije, namenjenih boju proti terorizmu, je sramotna za evropske države in Evropsko unijo.

Če torej lahko kakor koli pomagamo ZDA v boju proti terorizmu – in tako dojemam ta sporazum –, ne smemo omahovati. Seveda moramo spoštovati načela, o katerih smo govorili, vendar pa je to po mojem mnenju vprašanje sodelovanja med Svetom, Komisijo in Parlamentom. Od nas se danes zahteva politična volja za sklenitev takšnega sporazuma. Menim, da bi morala takšna politična volja prisotna tu. ZDA morajo z Evropsko unijo skleniti pogodbeni sporazum, ki bo prijateljski in bo utemeljen na partnerstvu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Gospod predsednik, Komisiji in Svetu bi se rada zahvalila za napredek, ki je bil dosežen od februarja, ko je Parlament storil edino pravilno – z drugimi besedami, ko je zavrnil sporazum SWIFT. Parlament ima zdaj večje možnosti postavljati zahteve glede vsebine sporazuma. Inteligentna Komisija in inteligen svet bi morala upoštevati zahteve in nasprotovanja Parlamenta v februarju. Zadevajo naše svoboščine in državljanske pravice, te pa so temelj pravne države.

Zato ne moremo dopustiti množičnega prenosa podatkov brez omejitev. Takšen sporazum nedolžne državljane in tiste, ki so morda krivi, meče v isti koš. Posredovanje podatkov lahko dopustimo samo v primeru, ko obstaja močan razlog, da se zadevno osebo sumi vpletenosti v kriminal. Trdi se, da so s tem povezani tehnični problemi. Če je tako, se moramo vprašati, ali naj o naši zakonodaji odloča tehnologija ali naše temeljne svoboščine in državljanske pravice. Zame je odgovor jasen: naša zakonodaja mora temeljiti na naših pravicah.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Februarja smo zavrnilo ratifikacijo sporazuma o obdelavi in posredovanju podatkov iz finančnih poročil za namene programa finančnega ministrstva ZDA za nadzor terorizma. Razlogi za zavrnitev so bili jasno navedeni in vključujejo predvsem:

- kršitev temeljnih načel iz zakonodaje o varstvu podatkov pri velikem številu državljanov in subjektov Evropske unije (do 90 milijonov elementov podatkov na mesec),
- pomanjkanje varstva državljanov EU pred zlorabo njihovih podatkov, ki se jih v skladu s tem sporazumom zagotovi Združenim državam in tretjim državam, in
- pomanjkanje resnične vzajemnosti, saj druga stranka sporazuma EU ni zagotovila informacij podobne kakovosti in obsega.

Mnoge izmed teh pomanjkljivosti se lahko v novem sporazumu odpravi, vendar pa dejansko načelo celovitega prenosa vseh podatkov iz EU v ZDA, kjer slednje obdelajo, ocenijo in shranijo vse zapise o finančnem poslovanju EU brez kakršnih koli omejitev pod pretvezo iskanja povezav s terorizmom, neopravičljivo.

To načelo je treba spremeniti. Podatke o finančnem poslovanju evropskih bank naj bi se obdelovalo samo v skladu z evropskimi pravili in na evropskem ozemlju. Našim prijateljem iz Združenih držav bomo predali samo tiste podatke, ki resnično zadevajo terorizem.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospod predsednik, gospod López Garrido, komisarka, gospe in gospodje, v tem parlamentu sem podprl sporazum, sklenjen med Evropsko unijo in Združenimi državami, o medsebojni pravni pomoči. To sem storil zato, ker sem menil, da je čezatlantsko sodelovanje na splošno zelo pomembno, predvsem pa je pomembno na območju svobode, varnosti in pravice.

Na plenarnem zasedanju 11. februarja sem glasoval proti začasnemu sporazumu o prenosu finančnih podatkov, sklenjenem med Evropsko unijo in Združenimi državami. Tako sem storil zaradi pristoynosti Parlamenta, toda tudi zato, ker je bil sporazum nesprejemljiv. V tej razpravi sem pozval k spoštovanju načel nujnosti in sorazmernosti ter k celovitosti in varnosti evropskih finančnih podatkov.

Zadovoljen sem, ker sem na tem razpotju opazil nov odnos Komisije in Sveta do sodelovanja s Parlamentom. Menim, da nam bo skupaj uspelo uveljaviti temeljna načela, ki morajo v prihodnje usmerjati in omogočati sodelovanje med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike v boju proti terorizmu. Upam, da bodo pomisleki, ki jih je Parlament izrazil v svoji resoluciji iz septembra 2009, v tem novem sporazumu upoštevani.

Ponavljam, da je treba popolnoma spoštovati načela nujnosti, sorazmernosti in vzajemnosti. Poudarjam, da morajo obstajati osnovna varovala za zagotavljanje, da se takšne podatke hrani tako kratek čas, kot je resnično nujno, po čemer jih je treba uničiti.

Ponavljam zahtevo, da morajo biti mogoče pravne pritožbe in da je treba vzpostaviti ustrezna jamstva v zvezi s prenosom osebnih podatkov tretjim državam. Zlasti je treba dokazati, da so takšni podatki koristni pri preprečevanju terorističnih dejanj ali obtožbah teroristov.

Izven tega okvira ne bo mogoče dobiti našega soglasja. Evropski parlament bo vztrajal pri stališčih, ki jih je vedno zavzemal.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Gospod predsednik, komisarka, gospod López Garrido, osnutek mandata, ki ga je predložila Evropska komisija, je korak v pravo smer. Boj proti terorizmu je naša prednostna naloga. Zato je pomembno čim prej skleniti nov sporazum o izmenjavi finančnih podatkov z Združenimi državami, toda ne za vsako ceno. Februarja nas je velika večina rekla „ne“ slabemu začasnemu sporazumu z Združenimi državami; „ne“ izključitvi Evropskega parlamenta, organa, ki zastopa 500 milijonov državljanov. Državljeni nočejo, da se njihove bančne podatke enostavno prenese v Združene države brez zanesljivih jamstev za njihove pravice. Hočemo sporazum z zanesljivimi jamstvi za varstvo pravic evropskih državljanov. Če se teh ne zagotovi v tem pogajalskem mandatu, potem stanje v primerjavi s februarjem ne bo dosti drugačno. Potrebujemo zelo dobre razloge, če naj tokrat rečemo „da“. Svet in Komisija morata Evropski parlament obveščati celovito in neposredno. Pozdraviti je treba, da so bila upoštevana nasprotovanja Parlamenta glede jamstev temeljnih pravic in svoboščin v zvezi z varstvom osebnih podatkov. To bo moralo biti merilo za določanje, ali se podatke prenese ali ne, skupaj z merilom, da se morajo podatki nanašati na boj proti terorizmu.

To so lepe obljube, vendar pa me zanima, kako nameravata Svet in Komisija zagotoviti ta jamstva v praksi. Izredno pomembni sta načeli sorazmernosti in učinkovitosti. Prav tako, ali nameravajo Združene države enako storiti za nas?

Pozdravila bi celovito, podrobno izjavo o pravicah, ki jih bodo imeli naši državljani v skladu s pričakovanim sporazumom. Svet in Komisija predlagata, naj se evropskemu organu poveri preverjanje zahtev Združenih držav. Svet in Komisija, kakšno obliko naj bi imel tovrstni javni organ EU? Bo to pravosodni organ in ali bodo državljani imeli možnost sodnih postopkov, ki se jim jih zagotavlja v Evropi? Slišati želim vaše odgovore.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, hvala, komisarka Malmström. Pogajalski mandat, ki je pred nami, kaže predvsem, da Komisija in Parlament ponovno zavzemata enako stališče in da se je sodelovanje vsaj dobro začelo. Dejstvo, da je Evropski parlament februarja zavrnil sporazum – in to naslavljam na vse tiste, ki so to opisali kot razkazovanje moči –, nima nič opraviti z razkazovanjem moči; gre za prevzemanje odgovornosti. Prevzemanje odgovornosti za pravice tistih, ki jih zastopamo, namreč državljanov Evrope. Pogajanja o novem sporazumu o prenosu bančnih podatkov, ki potekajo zdaj, bodo predvsem odgovorila na ključno vprašanje, kakšno je stališče Parlamenta in Evropske unije glede spoštovanja. Spoštovanja med partnerji, spoštovanja državljanov in spoštovanja evropske zakonodaje.

V ta pogajalski mandat nam je uspelo vključiti veliko stvari, ki so pomembne za nas. Resolucija, ki jo bomo sprejeli maja, v veliki meri odraža zadeve, ki zadevajo varstvo naših državljanov, njihovih podatkov in njihova sodna sredstva, vključno z ekstrateritorialnim varstvom, zlasti kadar bi lahko prišlo do ekstrateritorialne kršitve njihovih pravic.

Veliko smo govorili o prenosu zbirnih podatkov, tako imenovanih prenosih podatkov v večjih količinah. Pojasniti moramo dejstvo, da moramo v zaključenem mandatu določiti, kako in kdaj bo rešen ta problem. Drugače bo zelo težko celotno zadevo predstaviti v luči tega, kar smo oblikovali doslej. Resolucija Evropskega parlamenta to poudarja v dveh odstavkih, pogajalski mandat v enem. Prepričan sem, da bo Komisija to rešila na razumen način.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Naša razprava poteka dobesedno dva dni pred srečanjem ministrov 27 držav članic Evropske unije glede iste teme. Zato je, povejmo direktno, naše stališče morda oblika političnega pritiska. O tem problemu razpravljamo v času, ko je na tehtnici usoda pogajalskega mandata v pogajanjih z Združenimi državami. Imamo samo dva meseca in en teden, da začnemo pogajanja z Washingtonom. Evropska komisija na tem področju ni preveč prožna. Ni predlagala – z največjim spoštovanjem do gospe Malmström – niti enega podobnega, vendar alternativnega stališča. Vendar pa je delovanje na temelju „vse ali nič“ ne samo nepomembno in neskladno z duhom Evropske unije, ampak je tudi pot, ki ne vodi nikamor, slepa ulica. Sem za tesno sodelovanje z ZDA in izmenjavo podatkov, vendar pa je problem v podrobnostih. Čeprav nisem navdušen nad Listino o temeljnih pravicah, bi kljub temu rad vprašal, ali je res, da ta mandat ne spoštuje določb listine. Kaj bomo storili, ko se bodo podatki o potnikih, ki jih prenesemo ZDA, in sem za to, uporabljali za nedovoljene namene?

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, čudi me, da Komisija še vedno vztraja pri prenosu občutljivih finančnih informacij o milijonih nedolžnih evropskih državljanov, vključno s tistimi iz Združenega kraljestva, kljub temu, da sta Parlament in Odbor za državljanske svoboščine zavrnila predloge. Vprašanje tu ni, kako lahko bolje upravljamo sistem SWIFT, ampak da ne sploh ne bi smelo biti sporazuma SWIFT.

V celoti nasprotujem tovrstni kršitvi s strani lastne vlade in sem odločno proti temu, da EU Ameriki preda osebne informacije volivcev. Predaja takšnih informacij je slab korak, ki bo vodil k strahu pred velikim bratom Evrope. V skladu z veljavnimi pravili lahko ZDA podatke hranijo 90 let, kar je dlje kot povprečna življenjska doba, in čeprav organi ZDA pravijo, da se nedotaknjene podatke po petih letih izbriše, je bila vlada ZDA že obtožena predaje podatkov velikim ameriškim podjetjem ne za boj proti terorizmu, ampak za krepitev gospodarskih interesov.

Evropski parlament je zavrnil te odvratne predloge, toda Komisija se noče umakniti, in tako je bil začasni sporazum lani podpisan brez parlamentarne odobritve s strani Evropskega sveta, en dan pred tem, ko bi ga Lizbonska pogodba prepovedala po postopku soodločanja.

11. februarja je Evropski parlament ponovno zavrnil začasni sporazum, teden dni prej pa ga je zavrnil Odbor Parlamenta za državljanske svoboščine. Vaša vztrajna prizadevanja za ta odvratni sporazum kažejo samo vaše preziranje demokracije in svoboščin ljudi, vključno s tistimi iz moje države Walesa in preostalega Združenega kraljestva.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, za razliko od predhodnega govornika bi se sama izrecno zahvalila komisarki Malmström in komisarki Reding za intenzivna prizadevanja za soočenje z vprašanji, ki jih je načel Parlament, in problemi, ki jih opažamo in smo jih opažali na področju varnosti in zaupnosti podatkov, da bi se pogajali z Združenimi državami.

Hvaležna sem tudi, da so bila ključna vprašanja – kot so omenili kolegi poslanci – analizirana ali upoštevana v mandatu in da to vključuje zlasti tudi vprašanja na področju inšpekcijskih pregledov in tudi na področju vzajemnosti. Glede izbrisa podatkov se mi zdi zelo pomembno, da bi se lahko ponovno pogajali o petletnem obdobju, saj tako dolga hramba podatkov resnično ni sprejemljiva.

Menim tudi, da je pomembno razpravljati o vprašanju kazni v primerih namernega zajemanja podatkov za napačne namene v občutljivih okoliščinah, saj to preprečuje zajemanje določenih stvari, za katere ne želimo, da se jih zajame. Osredotočiti se je treba samo na terorizem.

Po mojem mnenju je pomembna tudi zamisel, da se moramo lotiti svojega programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti in da dolgoročno Združenim državam ne moremo prenesti podatkov v velikih količinah, torej obsežnih podatkov. To nima nič opraviti z nezaupanjem, ampak z dejstvom, da hočemo dolgoročno sami prevzeti odgovornost znotraj Evrope pod enakimi pogoji ter nato izmenjevati določene zajete podatke za izključni namen boja proti terorizmu in končno doseči resnično vzajemnost.

V tem okviru bi Komisijo ponovno pozvala, naj pojasni, kako se na temo lastnega programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti gleda znotraj Komisije in v skupnih razpravah s Svetom.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Terorizem je še vedno ena od glavnih groženj za varnost v Evropski uniji, zato moramo čim prej začeti pogajanja z ZDA o posredovanju bančnih podatkov, a ne za vsako ceno. Nov sporazum mora zagotavljati strožje varstvo osebnih podatkov evropskih državljanov. Doseči moramo boljši sporazum, ki bo upošteval človekove pravice in ki bo rešil tudi prenos, problem prenosa podatkov v svežnjih o milijonih evropskih državljanov. Prihodnji sporazum mora biti tudi vzajemen, kar pomeni, da bi morali ameriški organi posredovati podobne podatke o finančnih transakcijah, če bi Evropska unija v prihodnosti vzpostavila svoj program sledenja finančnih sredstev, in veseli me, da se Komisija s tem strinja.

Nov sporazum mora zagotoviti strožja jamstva tudi glede posredovanja podatkov v tretje države. Bomo dovolili, da ZDA informacije posreduje kar kateri koli državi, ali bomo za to določili neke jasne kriterije? Nujno je, da imamo zelo primerne varovalke. Smiselno bi bilo tudi, da bi država, iz katere prihajajo podatki, privolila v posredovanje le-teh v tretje države, da bi vzpostavili nekakšen sistem privolitve države, iz katere podatki izvirajo. Zato sprašujem, ali lahko vzpostavimo nekakšne instrumente, in kakšne, da bi lahko tudi zavrnil posredovanje informacij v tretje države, če te za pridobivanje podatkov nimajo dovolj konkretnih razlogov.

Evropska unija nima vzpostavljenega svojega sistema sledenja finančnih sredstev in je zato naša varnost odvisna od ZDA, pa vendar, kaj lahko prosimo v zameno? Zagotoviti moramo tudi, da bo mogoče prihodnji sporazum z ZDA nemudoma končati, če kakšna od zavez ne bo izpolnjena. Prepričati moramo naše državljane

v smiselnost prenosa bančnih podatkov, saj nas vse bolj skrbi, do kakšne mere bomo dopustili poseganje v našo zasebnost v boju proti terorizmu.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, vse od konca druge svetovne vojne je bilo za nas liberalce pomembno poudarjati čezatlantske povezave med ZDA in Evropo ter izpostavljati naše sodelovanje na različnih področjih. Vendar pa lahko kot v vseh partnerstvih pride do zapletov in težav, ki jih moramo premagati. Eden izmed težavnejših zapletov je bilo vprašanje zakonite pravice ljudi do zasebnosti.

Menim, da bo čez nekaj časa postalo zelo jasno, da je Parlament storil prav, ko je zavrnil začasni sporazum SWIFT. EU morata zaznamovati demokracija in preglednost; izvoljeni predstavniki v tem parlamentu smo pomemben del tega. Postopki glede sistema SWIFT so daleč od sprejemljive ravni. Parlament je precej jasno izjavil, kaj zahtevamo, da bi odobrili novi trajni sporazum. Merila so navedena v resoluciji, ki jo obravnavamo in o njej razpravljamo danes, in veselim se novega glasovanja, ko bodo te zahteve izpolnjene.

Še vedno obstaja navzkrižje interesov med varnostjo po eni strani in pravico do zasebnosti drugi strani. Pustimo preteklost za seboj in si samozavestno prizadevamo za naš osrednji cilj, katerega pomemben del je novi trajni sporazum SWIFT: namreč varnost, zaščito in zasebnost državljanov Evrope.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Vsi se strinjamo – glede tega vprašanja ne more biti dvomnosti –, da je boj proti terorizmu skupen boj, v katerem mora Evropska unija odigrati pomembno vlogo.

Vendar pa je za nas poslance Evropskega parlamenta prav tako ključno zagotoviti spoštovanje pravic evropskih državljanov in zlasti pravice varstva osebnih podatkov. Mislim, da je treba to poudariti, to sporočilo pa je naslovljeno ne samo na predstavnike Sveta in Komisije, ki so prisotni v Parlamentu, ampak tudi na organe ZDA, s katerimi se moramo pogajati o novem sporazumu.

Natančneje želim izpostaviti točko, ki se nahaja med bistvenimi zahtevami Evropskega parlamenta, in sicer vprašanje hrambe podatkov s strani organov ZDA. Trenutni načrti so po mojem mnenju nesorazmerni. Zato je treba zastaviti številna vprašanja. Zakaj tako dolgo – pet let – hraniti podatke, ki se jih glede na izjave vpletenih strank sploh ne uporablja? Ali ni mogoče obdobja hrambe skrajšati na razumnejši čas? Glede izbranih podatkov se tokrat v mandatu ne omenja obdobje hrambe. Prejšnji sporazum je določal najdaljše obdobje 90 let. Ali ne bi bila dobra zamisel, da se odločimo o ustreznem obdobju hrambe, ki je sorazmeren z uporabo teh podatkov, na primer v zvezi s trajanjem določene preiskave ali določenega sojenja. Ali razen za boj proti terorizmu obstaja namen uporabe teh podatkov in kakšen? Nazadnje, ali bi lahko preučili hrambo teh podatkov v Evropi namesto v ZDA?

Prosila bi, da Svet in Komisija odgovorita na ta vprašanja. Ta točka je dejansko ključna in Evropski parlament glede tega vprašanja ne bo okolišilo. Zato je za Svet bistvenega pomena, da to natančno upošteva, ko bo sprejel pogajalski mandat Komisije.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, Evropski parlament je pred dvema mesecema naredil zelo pomemben korak, ko je zavrnil ta začasni sporazum.

Ne da bi se vračala k temu, ker sem sedemindvajseta govornica to popoldne, bi poudarila samo, da so nekateri zelo poetično opisali to fazo evropske demokracije kot prvi dan v življenju Evropskega parlamenta v skladu z Lizbonsko pogodbo. Vsekakor to ni bila samo zgodovinska zmaga v smislu spoštovanja zasebnosti in svoboščin državljanov Evrope in zunaj nje, ampak je bila tudi prelomnica za pristojnosti Evropskega parlamenta in sočasno velik trenutek smelosti in poguma naše poročevalke gospe Hennis-Plasschaert, ki bi se ji rada zahvalila predvsem za njeno odločenost samo nekaj tednov pred pomembnim datumom zanj.

Nima smisla omenjati osnovnih elementov, zaradi katerih smo soodvisni, ko gre za protiterorizem, varnost in uravnoteženje na področju posameznih svoboščin. Zato bomo morali kot del tega novega pogajalskega mandata doseči pošten in uravnotežen sporazum, ki spoštuje pravice in ki ga obdajajo jamstva, ki kažejo, kar po mojem mnenju in po mnenju mnogih sodržavljanov predstavlja vsebino in moč Evropske unije, namreč varstvo evropskih državljanov. Ker mora biti naša politična volja skladna z zakonodajo in izražanjem prek pravnih kanalov, se ne bom vrnila k elementom vzajemnosti in sorazmernosti. Kljub temu upam, da se uveljavlja strožja pravna pravila o prenosu podatkov v večjih količinah na zelo odločen in zahtevajoč način, kot vprašanje, ki je ločeno od hrambe in pravice do popravkov, spremembe in izbrisa podatkov ter pravice do pritožbe na sodiščih. Na nas je, da sodelujemo, da bi skupaj uravnotežili zahteve po varnosti in zahteve po svoboščinah.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Evropska unija priznava poseben pomen svetovne izmenjave informacij v boju proti terorizmu. Poslanci Evropskega parlamenta v Skupini naprednega zavezništva socialistov in demokratov

v Evropskem parlamentu podpirajo kakšno koli ukrepanje, katerega posledica bosta preprečevanje in ustavitev terorizma. Poslanci Evropskega parlamenta so bili demokratično izvoljeni za zastopanje interesov evropskih državljanov in na noben način ne morejo sklepati kompromisov glede dejstva, da morajo ščititi njihove pravice, zapisane v pogodbah in konvencijah. Obstaja nekaj stvari, ki jih ne moremo ignorirati, kot so varstvo osebnih podatkov, pravno varstvo, količina prenosa podatkov, sorazmernost, vzajemnost ali nenehna vključenost Evropskega parlamenta v postopek nadzora.

Menim, da bi bilo imenovanje evropskega organa za obdelavo, odobritev in prenos podatkov SWIFT rešitev, ki bi Evropski uniji zagotovila jamstvo, da se bo te podatke uporabljalo samo za namene boja proti terorizmu in se nanašajo samo na osumljence, ki so že bili identificirani. Tako bodo evropski državljani lahko tudi nekje vložili pritožbe glede kakršnih koli zlorab. Komisijo pozivamo, naj vsaj letno predloži poročila o izvajanju zadevnega sporazuma. Menim, da bo to zagotovilo, da se postopek izvaja v skladu z odobrenim sporazumom in da bomo lahko v kratkem času odpravili morebitne pomanjkljivosti.

S ciljem boljšega medsebojnega razumevanja točk, glede katerih se mnenja razhajajo, predlagam, da se takoj začnejo informacijska srečanja za politične skupine Evropskega parlamenta ali celo za nacionalne delegacije skupaj s predstavniki ZDA pri Evropski uniji ali državah članicah.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, preskus moči našega Parlamenta s Komisijo in Svetom glede osnutka sporazuma SWIFT je morda dober, če se bo zbiranje in prenos podatkov o bančnih transakcijah uporabljalo samo za protiteroristične namene. Doslej so skoraj vsi omenili to očitno dejstvo, toda izkušnje kažejo, da ko gre za uporabo osebnih podatkov, ni nič nezanesljivejšega. Domnevni terorist, ki je znan obveščevalni službi ZDA, ni nujno znan tudi njihovim evropskim kolegom, kot kaže odgovor Komisije na enega izmed mojih vprašanj.

Moje stališče glede katerega koli novega tozadevnega sporazuma bo odvisno od pomena zbiranja osebnih podatkov, zagotavljanja teh podatkov varnostnim nadzornim organom in od spoštovanja načela vzajemnosti glede informacij, ki jih imajo organi. Menim, da je zato pametno razmisliti o najboljšem načinu za uveljavljanje teh pogojev. Stvar Parlamenta je, da iz tega naredi eno izmed svojih pristojnosti.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam to razpravo, ki poteka pred uradno preučitvijo predlaganega mandata Komisije s strani Sveta. Pozdravljam tudi upoštevanje mnogih pomislekov s strani Komisije, ki jih je izrazil ta parlament, ko smo začasni sporazum zavrnil kot neprimeren.

Žal zaradi okoliščin, na katere danes tu ne moremo vplivati, ne moremo sprejeti stališča Parlamenta o osnutku mandata. Glasovali bomo 6. maja, Svet pa odločno pozivam, naj pred tem datumom ne odobri sporazuma. Strinjanje tega parlamenta je zahteva iz pogodbe, prav tako pa je skladnost z Listino o temeljnih pravicah v vsakem sporazumu, ki ga odobri Svet. Izjemno pomembno je, da ne pozabimo, da bo kratek odlog manj škodoval odnosom med EU in ZDA kot druga zavrnitev osnutka sporazuma.

Sam sem kot mnogi drugi nenehno zaskrbljen zaradi prenosa podatkov v večjih količinah in nadzora teh podatkov, ko ne bodo več pod našim nadzorom. Doslej še nisem prepričan, da bo to, kar se predlaga, dejansko odpravilo te pomisleke. Želim si tesnejšega sodelovanja med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike, vendar pa mora to sodelovanje temeljiti na medsebojnem spoštovanju pravic državljanov.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Kot dobro veste in kot je tudi bilo navedeno danes, je boj proti terorizmu skupni cilj v Evropi. Protiamerikanizem ni skupni cilj v Evropi. Zato ne verjamem, predvsem na podlagi tega, kar je prej povedal eden izmed kolegov poslancev, da bi se lahko izjavo, ki je očitno izražala protiameriška čustva, imelo za vir navdiha za vzpostavitev našega Parlamenta. Razlog za to je, da na splošno menim, da občutki, uperjeni proti Združenim državam, ne smejo preprečiti sporazuma o boju proti terorizmu.

Vsekakor bi rad govoril o zaupanju v odnosih z Združenimi državami. V Evropski uniji in Združenih državah imamo skupne sovražnike, ki ne bodo oklevali in bodo izkoristili vsako vrzel in vsak dokaz pomanjkanja zaupanja v tem odnosu. Podatkov, ki jih zagotavlja SWIFT, se ne sme uporabiti za noben drug namen kot za boj proti terorizmu. Izjema so le situacije, ko se s terorizmom povezuje druge izredno resne dejavnosti kot sta trgovina s prepovedanimi drogami in vohunstvo. Zaupajmo našim ameriškim partnerjem.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da je nekaj stvari, ki so nesporne, kot so čezatlantsko partnerstvo – saj je resnično temelj naše zunanje politike –, skupni boj proti terorizmu in tudi sodelovanje institucij EU. Vendar pa je res tudi, da smo z Lizbonsko pogodbo dobili nove temelje in imamo kot Evropski parlament nove pravice, te pa je treba izvajati predvsem za zaščito naših državljanov. Ena pravica je varstvo temeljnih pravic naših državljanov in tudi varstvo življenja in varstvo

zasebnosti. Zato smo za prenos določenih podatkov. Vendar pa je prenos zbirnih podatkov vsekakor pretiran. Novi sporazum mora zagotoviti ravnovesje med temi temeljnimi pravicami, toda tudi vzajemnost, sorazmernost in najnižjo raven varnosti podatkov.

Predstavnika Sveta, predsedstvo bi vprašal tudi, kje sta bila danes zjutraj, ko smo razpravljali o proračunu za leto 2008 – enem izmed najpomembnejših poglavij. Žal je predsedstvo Sveta s svojo odsotnostjo vzbudilo pozornost.

Andrew Henry William Brons (NI). – Gospod predsednik, eno izmed ključnih pomembnih vprašanj je, ali naj se podatke v večjih količinah – to je informacije vseh – preda ali pa bi bilo treba podatke omejiti na identificirane posameznike.

Obstaja seveda vmesno stališče. Ob določenem času se lahko osredotoči na skupine prebivalstva, ki se jih povezuje s terorizmom. Če bi na primer ribiči na Orkneyskih otokih nenadoma postali radikalni in začeli ubijati ljudi in ne samo rib, potem bi se bilo treba osredotočiti na njih. Če bi starajoči se, pretežki, osiveli upokojeni univerzitetni profesorji nenadoma imeli vsega dovolj in bi organizirali teroristični napad na svoje študente, namesto da jih samo na smrt dolgočasijo s svojim enoličnim govorjenjem, potem bi se bilo treba osredotočiti tudi na njih – oziroma bi moral reči nas.

Izbiranje se ima za neokusno in se ga obsoja kot diskriminatorno. Sam bi temu rekel zdrava pamet. Kljub temu je treba podatke nedolžnih oseb, ki pripadajo tem ciljnim skupinam, kmalu uničiti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, odkrivanje finančnih tokov terorističnih mrež je zelo učinkovit instrument v boju proti terorizmu. Februarja je levica zavrnila začasni sporazum, ne da bi sploh predlagala drug ustrezen okvir za varnostne enote, s čimer je otežila delo policije in sodstva. Zdaj moramo združiti sile, da bi sprejeli nov, dokončen sporazum. Pozdravljam dejstvo, da Svet in Komisija danes komunicirata odprto, zato bi vprašala komisarko, ali je potrebno vsak mesec prenesti 90 milijonov postavk podatkov, saj dvomim o tem, vprašala pa bi tudi, kako se bodo naši državljani zaradi domnevne zlorabe podatkov pritožili ameriškim organom in kdo bo nadzoroval podatke, ki se jih prenese ameriški vladi. Po mojem mnenju bi moral obstajati neodvisen sodni organ na podlagi mednarodnih pogodb o medsebojni pravni pomoči in ne Europol, katerega odločitev ni mogoče pregledati in ki ne bo imel niti ustreznih pristojnosti, če ne spremenimo njegovega statuta. Prednostna naloga je boj proti terorizmu, vendar pa ne moremo zaobiti Listine o temeljnih pravicah, ki naj bi zagotovila varstvo osebnih podatkov. Odprt dostop do sodnega nadzora v spornih primerih je po mojem mnenju dobro jamstvo.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, današnja razprava kaže, da državljskih pravic in boja proti terorizmu ni vedno lahko uskladiti. Sporazum SWIFT, o katerem ponovno razpravljamo danes, izpostavlja problem varstva naših državljskih pravic in sočasnega vlaganja v varnost naše svetovne skupnosti.

Osnutek mandata Komisije še naprej zagotavlja prenos velikih enot podatkov med ZDA in EU. Obdobja hrambe so še vedno predolga, nazadnje pa bi zastavila dve vprašanji. Ali je ta dvostranski sporazum časovno omejen? Če je, kakšen je časovni okvir in v kakšnem časovnem okviru bodo podatki končno izbrisani?

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, boj proti terorizmu je pomemben, EU pa mora biti del njega. Vendar pa tega ne moremo doseči s teptanjem človekovih pravic. Spoštovanje človekovih pravic je najpomembnejša evropska vrednota in bi morala biti dejavnik poenotenja tudi v čezatlantskem sodelovanju.

Delovanje čezatlantskega sodelovanja je pomembno, vendar pa mora delovati vzajemno in z občutkom medsebojnega spoštovanja. Spremembe podatkov morajo potekati posamezno, še enkrat pa želim poudariti, da ne moremo teptati človekovih pravic v imenu boja proti terorizmu. Če bo prišlo do tega, smo pomagali teroristom.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospod López Garrido, gospa Malmström, čestitala bi avtorjem predloga resolucije o sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike o obdelavi in posredovanju finančnih podatkov za boj proti terorizmu. Ta resolucija na uravnotežen način ponavlja ne samo zahteve v smislu varnosti, ampak tudi jamstva, da bodo podatki evropskih državljanov zaščiteni in da se bo spoštovalo njihove temeljne pravice.

Zato menim, da je imenovanje evropskega javnega sodnega organa, pristojnega za sprejemanje zahtev, ki jih izda finančno ministrstvo ZDA, ključ do uravnoteženega pristopa, za katerega si prizadevamo. Vsekakor

bo pripomogel k premagovanju mnogih ovir za načeli nujnosti in sorazmernosti, ki so se pojavile, predvsem v primeru prenosa podatkov v večjih količinah.

Utrl bi tudi pot uvedbi prave vzajemnosti; z drugimi besedami, evropski organi in pristojni organi držav članic bi lahko pridobili finančne podatke, shranjene na ozemlju ZDA. Tu je na kocki naša verodostojnost. Sporazum SWIFT je nekakšen demokratični preskus, ki smo ga zavezani opraviti za dobro naših državljanz.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospod predsednik, za začetek bi rad gospodu Seeberju povedal, da sem bil danes zjutraj prisoten na razpravi, ki jo je omenil. Čeprav nisem bil uradno povabljen, ste me vi, gospe in gospodje, prosili, naj pridem, in sem prišel: bil sem prisoten in govoril sem v tej razpravi. Morda tu ni bilo njega, tako kot ga ni na zasedanju zdaj in je zapustil dvorano.

Povedati sem hotel, da je bila po mojem mnenju naša razprava nadvse konstruktivna. Menim, da kaže, da obstaja resnični duh sodelovanja na obeh straneh, med vsemi vključenimi stranmi: Parlamentom, Komisijo in Svetom. Poročevalka gospa Hennis-Plasschaert je pohvalila duh sodelovanja, ki ga je videla v Svetu – za kar sem zelo hvaležen – in tudi Komisiji. Hvaležen sem, da je to povedala javno.

Ni nobenega dvoma, da bosta mandat, ki ga je za Komisijo predložila gospa Malmström, in mandat, ki ga bo odobril Svet, vsekakor upoštevala pomisleke in stališča, izražena v vaših govorih in v predlogu ali osnutku predloga resolucije, ki ga je predlagal poročevalec, in v njih našla tudi navdih.

Opazil sem, da obstaja vrsta problemov, ki zadeva predvsem vas, in rad bi vam zagotovil, da bodo ti problemi in pomisleki, ki ste jih omenili, predstavljali del pogajalskih smernic, ki jih bo potrdil Svet. Pogajanja bo vodila Komisija, njihov izid pa bosta morala podpisati Svet in Parlament. Prva točka v teh pogajalskih smernicah bo problem, ki je bil tu danes popoldne večkrat omenjen: prenos podatkov v večjih količinah.

Gospod Albrecht, gospod Busuttil, gospa Sippel, gospa Sargentini, gospa Svensson, gospod Paška, gospa De Rossa in številni drugi so načeli to vprašanje. Povedal bi vam rad, da seveda ne moremo dopustiti nerazlikovalnega prenosa podatkov v večjih količinah, vsega, kar se zahteva za kateri koli namen. Ne gre za to. Gre za podatke, za katere se zaprosi samo za preprečevanje, preiskovanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma ter z individualiziranimi cilji v zvezi z določeno osebo, ko obstajajo razlogi za domnevo, da je oseba del mreže ali je povezana s terorizmom ali njegovim financiranjem. Zato nimamo opravka z množičnim prenosom takšnih podatkov; cilj in razlog določata zelo jasne omejitve za ta prenos podatkov.

Poleg tega bo obstajal evropski organ, preko katerega se bo zaprosilo za te podatke, zatem pa se bodo izvajala tudi preverjanja predvsem s strani Komisije o uporabi zadevnih podatkov in o delovanju sporazuma, ki ga bomo podpisali. Zato menim, da je vzpostavljen mehanizem, ki je povsem sposoben odzvati se na pomisleke, ki so bili izraženi tu glede vprašanja.

Omenjeno je bilo tudi obdobje hrambe podatkov. Obdobje hrambe podatkov je določeno na približno pet let, ker je očitno nujno hraniti podatke minimalni čas zaradi učinkovitosti. Vendar pa je treba pojasniti, da mora biti obdobje čim krajše in ne daljše od obdobja, ki je potrebno za doseg cilja. Cilj – potreba po hrambi podatkov – mora biti vedno dobro opredeljen; drugače ne bi imelo smisla. Podatke je treba vedno hraniti z nekim ciljem in v zvezi z določeno osebo.

Pokazali ste tudi svojo zaskrbljenost v zvezi s pravico ljudi do dostopa, obveščanja in popravljanja podatkov. Gospod Coelho na primer, ki ga zdaj ni tu, je to nekoliko osvetlil. Povem vam lahko, da so pogajalske smernice skladne z osnutkom mandata, ki ga je pripravila gospa Malmström, in da bodo te pravice zagotovljene. Pravica o obveščnosti, dostopu in popravku bo in mora biti zagotovljena v sporazumu, ki ga bomo podpisali.

Načeli nujnosti in sorazmernosti bosta zagotovljeni v pogajalskih smernicah in v sporazumu, ki bo podpisan. Zagotovljena bo možnost pritožbe – upravna pritožba in sodna pritožba – brez diskriminacije na podlagi narodnosti ali iz katerega koli razloga. Tako bo v zvezi s pomisleki poslancev, vključno z gospo Bozkurt in gospo Vergiat, vse to zagotovljeno. Poleg tega bo obstajala popolna vzajemnost. To je ena izmed tem, ki je bila najbolj izpostavljena v prejšnji razpravi, ki se je vsi spominjamo. Obstajala bo popolna vzajemnost glede ZDA. To je še ena značilnost pogajalskih smernic, ki jih bo potrdil Svet in ki so skladne s tem, kar ste povedali, in s predlogom resolucije, ki ga je podala gospa Hennis-Plasschaert.

Tu bi rad poudaril, da je Svet trdno zavezan potrditvi mandata, ki varuje temeljne pravice evropskih državljanz in ki velja ter je popolnoma zvest in skladen z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah – ki tvori del Lizbonske pogodbe – in Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, ki jo namerava EU podpisati v naslednjih mesecih kot enega izmed ciljev, ki zaznamujejo začetek te nove politične stopnje Unije.

PRESEDSTVO: GOSPA DURANT*podpredsednica*

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospa predsednica, menim, da je bila to vsekakor zelo konstruktivna razprava. Pozorno smo prisluhnili in upoštevamo vse, kar je bilo povedano. Svet je odgovoril na precej vprašanj, ki so bila načeta, sama pa bom samo dodala nekaj stvari, saj je pomembno, da zadeve čim bolj pojasnimo.

Obstajala bo skupina EU za pregled. Imela bo pravico pregledati naključne vzorce, da bi zagotovila, da so bili podatki zajeti na način, ki je v skladu s sporazumom. Obstajati moramo utemeljeno prepričanje, da je cilj iskanja terorist ali oseba, ki financira terorizem. Pozabiti ne smemo tudi, da vsako iskanje podatkov programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti pred njihovo izdajo potrdita skrutinatorja SWIFT in neodvisni sodni organ. Do teh informacij bo imela dostop tudi skupina EU za pregled.

Sporazum bo zagotovil, da imajo državljani EU dostop do nediskriminatornih upravnih in sodnih pravic. Kako točno bo to opredeljeno, je seveda del pogajanj, zato glede tega ne morem biti natančnejša. Vendar pa je to – kot je povedal tudi Svet – zelo pomemben del pogajanj. Morali bomo najti rešitev za to ter za popravke in dostop.

Podatkov se ne bo preneslo tretjim državam – samo pomembne analize domnev, toda ne množice podatkov – in bodo na voljo samo za namene terorizma. Celotna zadeva je samo za namene terorizma. Sporazum bo zagotovil tudi, da bodo imeli državljani EU prek svojih organov za varstvo podatkov pravico vedeti, da so bile spoštovane pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Zahteve za uporabo podatkov so že ciljne, ko gre za podatke v večjih količinah. Obstajati mora domnevni terorist, ki ga je mogoče iskati. Tako se bo preneslo samo del podatkov SWIFT, dostopalo pa se bo samo do majhnega dela. Drugi bodo ostali anonimni.

Prizadevali si bomo za zmanjšanje in preučitev možnosti zmanjšanja in podrobne opredelitve, da bi se obseg še bolj zmanjšal, vendar pa so že vzpostavljena pravno zavezujoča pravila, ki bodo preprečila vsak dostop do teh podatkov brez utemeljenega suma. Skupina EU za pregled bo preverila reprezentativni vzorec – kot sem povedala –, in če bodo ugotovljene kršitve sporazuma, ga lahko Evropska unija takoj prekine.

Menim torej, da lahko ukrepamo takoj in da lahko imamo dober sporazum. Preučiti moramo vprašanje varnostne vrzeli, vendar pa je tudi veliko vprašanj, na katera je treba odgovoriti, v zvezi z varstvom podatkov in glede drugih zadev, ki ste jih načeli. Američani so doslej pokazali zelo odprt odnos. Pripravljeni so sodelovati z nami čim prej, toda tudi biti ustvarjalni in najti odgovore na naša vprašanja. Vem, da bo naslednji teden odpotovala skupina iz Evropskega parlamenta in boste lahko zastavili vprašanja in morda takrat dobili več odgovorov.

Drugo vzporedno vprašanje je seveda, ali naj imamo še eno rešitev na evropski ravni, ali naj vzpostavimo program EU za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti ali vzpostavimo nov organ. To je zelo pomembna razprava. To je treba v Evropi natančno preučiti. Seveda to ne bo del pogajanj. Zagotoviti moramo, da bodo Američani pomagali, če bo prišlo do tega, in da bo obstajala vzajemnost, vendar pa moramo to ugotoviti. Komisija je pripravljena sodelovati, biti inovativna in podati predloge, vendar morajo o tem odločiti države članice. Vem, da je Evropski parlament zelo dejaven, in veselim se teh razprav z vami. To je torej vzporedna razprava.

Vzporedno poteka tudi delo kolegice podpredsednice Viviane Reding, ki že začenja pripravljati mandat za dolgoročni sporazum o varstvu podatkov za vse sporazume, ki jih imamo z ZDA. Seveda je tudi to nekaj, o čemer je treba obveščati.

Nazadnje, vulkan na Islandiji je seveda povzročil veliko problemov s potovanji mnogim ljudem po svetu in zaradi tega ne morete glasovati. To zelo obžalujem, vendar pa ste lahko prepričani – predsedstvo je tu, jaz sem tu, naše službe so tu –, da smo ustrezno upoštevali razpravo. Videli smo osnutek resolucije, ki so jo podpisale štiri politične skupine. To bomo sporočili ministrom.

Če odložimo odločitev v Svetu, bomo izgubili dva pomembna tedna pogajanj. Prej sem povedala, da so Američani pripravljeni. So konstruktivni in se hočejo lotiti tega, vendar ne bo lahko. To bodo težka pogajanja in potrebujemo čas. Zadevo hočemo končati čim prej, vendar tudi čim bolje. Če hočemo, da bo Evropski parlament lahko glasoval pred poletnimi počitnicami, moramo sprejeti odločitev, da bomo lahko čim prej začeli s pogajanjem. Zato bodite razumevajoči. Zagotoviti vam želim, da sta predsedstvo in Komisija pozorno

prisluhnila vašim mnenjem in da bomo, kot je povedalo predsedstvo, upoštevali to razpravo in o njej v petek poročali ministrom.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju maja.

Pisne izjave (člen 149)

Marian-Jean Marinescu (PPE), *v pisni obliki*. – (RO) Pozdravljam novi mandat SWIFT za sporazum EU-ZDA kot del programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti, zlasti ker sta se Svet in Komisija naučila lekcije iz preteklosti in v pogajanja vključila strogo zahtevo Parlamenta, da je treba za varstvo podatkov uporabiti višje standarde. Vendar pa se je treba o posredovanju podatkov o finančnih transakcijah iz EU v ZDA trdno pogajati z ameriški organi. Ne sme se prenašati podatkov v večjih količinah in treba je vztrajati pri tehničnih sredstvih, ki lahko olajšajo prenos posameznih podatkov, ki se nanašajo samo na osumljence. Upam, da ta sporazum EU v prihodnosti ne bo kakor koli presenetil in da bo pred podpisom sporazuma pojasnjeno, da je EU upravičena do pridobivanja informacij iz ameriške podatkovne zbirke in da ni nobene možnosti za prenos podatkov tretjim državam. Poleg tega mora ta prenos zagotavljati varstvo in pravice državljanov, zlasti glede dostopa in popravkov njihovih podatkov, kot je določeno v nacionalni in evropski zakonodaji. Nenazadnje je treba pojasniti, da imajo evropski državljani pravico vložiti pritožbo, če se njihove osebne podatke uporablja nezakonito.

6. Evidenca podatkov o potnikih (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o evidenci podatkov o potnikih.

Diego López Garrido, *predsedujoči Svetu*. – (ES) Gospa predsednica, v skladu z Lizbonsko pogodbo je predsedstvo Sveta predložilo Parlamentu dva sporazuma o uporabi evidence podatkov o potnikih, ki sta znana kot „sporazuma PNR“, izmed katerih je eden iz leta 2007, sklenjen z Združenimi državami, in drugi iz leta 2008, sklenjen z Avstralijo. Parlament smo prosili, naj odobri oba sporazuma, da bi lahko začela trajno veljati, saj se ju trenutno uporablja samo začasno.

V skladu z Lizbonsko pogodbo je odločitev Parlamenta, ali bo odobril ta dva sporazuma, ki določata pogoje, pod katerimi se podatke PNR o potnikih na letalih, ki letijo iz Evropske unije, lahko izmenjuje s tretjimi državami.

Svet razume pomisleke Parlamenta – v skladu s tem, o čemer smo pravkar razpravljali – predvsem glede zajemanja in izmenjave teh osebnih podatkov, kar je povezano z dejstvom, da je oseba vključena na seznam letalskih potnikov za let zunaj EU. Svet je zato prosil Komisijo, naj v zvezi s tem predloži splošni dokument o smernicah.

Reči moram, da se predlog resolucije, ki smo ga videli, zdi izredno primeren, poleg tega pa pozdravljamo konstruktivno držo, da se trenutno ne glasuje o sporazumih, in dejstvo, da predlog resolucije poziva k ustreznim mehanizmom za pregled sporazumov.

V primeru Združenih držav je res, da tam že obstaja poročilo o pregledu načina delovanja sporazuma, in Svet bo izrazil svoje stališče, ko bo Komisija predlagala in podala svoja priporočila za novi sporazum z ZDA. V primeru sporazuma z Avstralijo še ni bilo pregleda tega, kako dobro deluje. Komisija bo morala odločiti, ali bo počakala na takšen pregled sporazuma, preden bo določila nov pogajalski mandat.

Ko bo Komisija predlagala nove mandate za pogajanja z Združenimi državami in Avstralijo, jih bo Svet natančno preučil. V zvezi s tem bo kot vedno upošteval želje Parlamenta.

Glede zahteve Sveta Komisiji za širšo, splošnejšo ureditev uporabe podatkov PNR, se moramo spomniti, da je Komisija leta 2007 predlagala okvirni sklep. Med švedskim predsedovanjem pa je bila sprejeta odločitev, da se ne nadaljuje razprav o tem okvirnem sklepu, saj je švedsko predsedstvo utemeljeno menilo, da bo tema, saj naj bi začela veljati Lizbonska pogodba, predmet soodločanja s Parlamentom in bi razprava torej morala vključevati tudi Parlament.

Zaradi tega predsedstvo trenutno ne more zavzeti stališča o vsebini prihodnje sheme podatkov o potnikih, ki so na seznamu za potovanje izven Evropske unije, dokler Komisija ne predlaga smernic za uporabo teh

podatkov in ne poteka razprava s Parlamentom po postopku soodločanja, ki je postopek, ki ga imamo od uveljavitve Lizbonske pogodbe 1. decembra lani.

V vsakem primeru so naše zamisli v veliki meri skladne in se ujemajo z merili in stališči, ki jih je mogoče povzeti iz predloga resolucije Parlamenta, ki je trenutno samo predlog. Poudaril bi tri njegove točke. Prvič, podatke se sme uporabljati samo za namene, za katere so bili pridobljeni, kar je podobno kot smo povedali prej v zvezi s sporazumom SWIFT; drugič, zbiranje takšnih podatkov mora biti skladno z našo zakonodajo o varstvu podatkov; in poleg tega mora obstajati vrsta jamstev in varoval za prenos teh podatkov v tretje države.

To so po mojem mnenju tri pomembna načela. So v predlogu resolucije in tozadevno se strinjamo z njo.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospa predsednica, pomen zajemanja podatkov PNR potrjuje naraščajoče število držav v svetu, vključno s državami članicami EU. Te podatke uporabljajo za boj proti terorizmu in drugim resnim kaznivim dejanjem.

Za zagotavljanje spoštovanja osnovnih načel varstva podatkov in uporabe podatkov PNR samo za posebne namene kazenskega pregona je EU s številnimi državami podpisala sporazume o prenosu in uporabi podatkov PNR. Dva izmed teh sporazumov, z ZDA in Avstralijo, sta zdaj pred vami, da daste soglasje za njihovo sklenitev.

Z vašo resolucijo predlagate odlog glasovanja o soglasju in Komisijo pozivate, naj predlaga vrsto zahtev za vse sporazume PNR s tretjimi državami. Komisijo pozivate tudi, naj se ponovno pogaja o teh dveh sporazumih na podlagi novih pogajalskih smernic, ki morajo izpolniti te zahteve. Mislim, da je to pametna strategija.

V vaši resoluciji navajate tudi sporazum PNR s Kanado. Ta sporazum je bil povezan z vrsto obveznosti Kanade in odločitvijo Komisije o ustreznosti. Ti dokumenti so potekali 22. septembra lani, zato se je treba ponovno pogajati s Kanado o novem sporazumu.

Iz praktičnih razlogov to ni bilo mogoče pred septembrom 2009. Vendar pa to ne zmanjšuje ravni varstva podatkov PNR, prenesenih Kanadi. Sporazum PNR nima datuma poteka; nikoli ni bil prekinjen in tako še naprej velja. Kanadska mejna agencija je v pismu Komisiji, predsedstvu Sveta in državam članicam potrdila, da bodo njene obveznosti polno veljale, dokler ne bo začel veljati nov sporazum.

Rada bi se zahvalila poročevalki gospe Sophii in t Veld in drugim političnim skupinam za njihov konstruktivni pristop k tem dokumentom, v skladu s katerimi ostajata sporazuma z ZDA in Avstralijo začasno veljavna vse do ponovnih pogajanj. Medtem bom Svetu kot del svežnja PNR predlagala tri priporočila za pogajalske smernice.

Sveženj bo sestavljen, prvič, iz sporočila o svetovni zunanji strategiji PNR, vključno z vrsto splošnih zahtev, ki jih mora upoštevati vsak sporazum PNR s tretjo državo; drugič, dveh pogajalskih smernic za ponovna pogajanja o sporazumih PNR z ZDA in Kanado ter pogajalskih smernic za nov sporazum s Kanado; in tretjič, novega predloga Komisije PNR EU na podlagi presoje vpliva.

Ta sveženj bo ustrezno upošteval vaše priporočila kot so predstavljena v tej resoluciji in tudi v resoluciji iz novembra 2008. Poleg tega bo ustrezno upošteval nasvet evropskega nadzornika za varstvo podatkov, člen 29 delovne skupine za varstvo podatkov in nacionalne organe za varstvo podatkov. Menim, da je pomembno predstaviti sistem PNR EU sočasno z ukrepi za zagotavljanje skladnosti in doslednosti notranje in zunanje politike EU o PNR.

Za konec pozdravljam to resolucijo in bom ukrepala v skladu s temi priporočili. Veselim se nadaljnega sodelovanja z vami glede tega vprašanja.

Axel Voss, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospod López Garrido, z analizo evidence podatkov o potnikih (PNR) se tako kot s sistemom SWIFT poskuša uskladiti boj proti svetovnemu terorizmu in težjim kaznivim dejanjem s temeljnimi pravicami vseh do varstva zasebnosti in samoodločanja o informacijah. Vendar pa se moramo zavedati tudi, da v tej dobi mobilnosti v Evropi in po svetu ne more biti ustrezne varnosti brez učinkovite in hitre izmenjave podatkov.

V digitalni dobi moramo prav tako zagotoviti posebno varstvo v zvezi s samoodločanjem o informacijah in zasebnosti. Zato menim tudi, da je bistvenega pomena natančneje razlikovati med podatki, potrebnimi za boj proti kaznivim dejanjem, in občutljivimi zasebnimi podatki. Po mojem mnenju ni dvoma, da moramo v sporazum trdno vključiti nadzor, pravico do pritožbe, pravico do dostopa, odškodninske zahtevke ter

trajanje obdobja hrambe. Z uporabo metode „push“ je treba preveriti, ali so lahko ali morajo v nujnih primerih biti izjeme.

Pri uporabi podatkov PNR moramo vključiti tudi težja kazniva dejanja. Po mojem mnenju to vključuje kazniva dejanja kot so otroška pornografija, trgovina z ljudmi, umor, posilstvo in tudi trgovina z drogami. Menim, da bi to pripomoglo tudi k varstvu osebnih pravic prizadetih.

Menim, da je dobro, da sprejemamo odločitev o sporazumu o podatkih PNR, da bi razvili osnovni model za vse prihodnje tovrstne sporazume in priporočili pogajalski okvir Komisiji, da bi ta upoštevala naše zamisli o varstvu podatkov. Morda bo v prihodnje tudi priložnost za premislek o boju proti terorizmu in kaznivim dejanjem skupaj z našimi čezatlantskimi partnerji v skupni instituciji. To bi bil zagotovo korak proti spopadanju s svetovnim kriminalom na svetovni ravni.

Birgit Sippel, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospa predsednica, o tem sporazumu bi rada povedala nekaj osnovnih stvari. Vsekakor obstaja podobnost s sistemom SWIFT, toda tudi razlike. Če bi Evropski parlament moral danes glasovati o sporazumu o evidenci podatkov o potnikih (PNR), ne bi imeli druge možnosti kot da glasujemo proti. To je povsem jasno. Še vedno obstajajo pomembni zadržki glede tega sporazuma. Na kratko jih bom ponovno podrobno opredelila. Zato nisem bila zadovoljna, ko smo govorili o odlogu glasovanja. Vendar pa so bili tu za razliko od sistema SWIFT vsekakor dobri razlogi za odlog. Kljub temu bom precej jasno povedala, da za ans to ne pomeni, da je mogoče glasovanje odlagati v nedogled in da bomo tako nekaj let imeli začasni sporazum. Za ans je zelo pomembno, da hitro dosežemo nov pogajalski mandat, če je mogoče, pred poletnimi počitnicami, da nam bo lahko z natančnimi vprašanji hitro jasno, kako moramo ravnati s temi podatki in katere podatke moramo vključiti.

Varstvo podatkov igra pomembno vlogo in tu bi rada izkoristila priložnost, da ponovno načnem vprašanje o tem, prenos katerih podatkov je potreben. PNR zajema 19 posameznih delov podatkov. Iz pogovorov, ki sem jih imela, vem, da je seveda mogoče – če hočeš – iz teh delov podatkov ustvariti osebne profile. Zdaj seveda tisti, s katerimi imamo takšen sporazum, pravijo, da jih to ne zanima, da tega ne bodo storili in da se zadevne podatke briše. Če pa se določenih podatkov, ki bi se jih lahko uporabilo za oblikovanje osebnostnega profila, sploh ne uporablja, potem moramo razmisliti, ali jih moramo dejansko zajemati ali – če sklenemo sporazum – če je treba prenesti vse podatke. To je ključno vprašanje. Preveriti moramo tudi, kakšna je raven varstva pri prenosu podatkov. Vemo, da so predpisi v obeh sporazumih z ZDA in Avstralijo zelo različni. Glede na nadaljnje zahteve drugih držav, ki hočejo podobne sporazume, moramo zagotoviti, da vsakič, ko sklenemo sporazum, veljajo posebni standardi.

Prav tako moramo podrobno preučiti vprašanje o tem, kako naj se uporablja te podatke. Prvotno se je vedno govorilo, da gre za boj proti terorizmu. Zdaj pa gre tudi za težja kazniva dejanja. O tem se lahko razpravlja. Vendar pa se moramo tu spustiti v podrobnosti. Vemo, da se celo znotraj Evropske unije pravni sistemi in pravna kultura zelo razlikujejo. To lahko pomeni, da se opredelitev, kaj je težje kaznivo dejanje, popolnoma razlikuje v smislu vrste kaznivega dejanja. To pomeni, da moramo ponovno podrobno preučiti, o čem razpravljamo, ko pravimo, da je treba seveda vključiti tudi težja kazniva dejanja.

Upam, da bomo v prihodnje z izvajanjem sporazuma zagotovili redno izmenjavo informacij med institucijami. Predsedujoči Svetu je navedel, da je bil izveden prvi pregled sporazuma z ZDA. Uradno še vedno nimamo teh rezultatov. To je bilo februarja. V prihodnje si ne želim samo redne priprave poročil, ampak tudi, da se ta poročila nemudoma da na razpolago Evropskemu parlamentu.

Zelo pomembno je oblikovati enoten sporazum. Ponovno je treba pregledati vprašanje podatkov. Vendar pa menim, da bomo na podlagi predhodnje razprave verjetno sklenili dober sporazum, zaradi česar na nadaljnja pogajanja gledam kot na nekaj popolnoma pozitivnega.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, kot poročevalka bi se rada najprej zahvalila poročevalcem v senci za njihovo odlično, prijetno in plodno sodelovanje, katerega rezultat je skupna resolucija. Seveda to ni zaključna faza, saj se bodo naši pogovori o temi in besedilu nadaljevali. Danes razpravljamo o prošnji za soglasje Sveta o dveh sporazumih z ZDA in Avstralijo.

Ta parlament je bil vedno zelo kritičen do uporabe in prenosa podatkov PNR. Parlament je leta 2004 zahteval razveljavitev sporazuma z ZDA pred Sodiščem Evropskih skupnosti. Zato bi bilo glede na naša prejšnja stališča nedosledno, če bi nemudoma dali soglasje.

Ker je Parlament kot vedno odgovoren in pripravljen sodelovati, se strinjamo, da bomo z zavrnitvijo obeh sporazumov ustvarili pravno negotovost in povzročili praktične težave državljanom in prevoznikom. Zato

namesto tega predlagamo odlog glasovanja in Komisijo prosimo, naj razvije celovit pristop k uporabi podatkov PNR, ki temelji na enotnem nizu načel. Z zadovoljstvom opažam, da sta Komisija in Svet sprejela to strategijo in sta pripravljena hitro in prožno delati. Zlasti Komisijo pozivamo, naj predloži sveženj PNR, kot se ga imenuje, pred poletnimi počitnicami.

Takšen celovit enoten pristop se zdi pragmatična možnost, ko vse več držav zahteva prenos podatkov o potnikih. Potem je tu še sporazum PNR s Kanado, ki je potekel – ali kakršen koli že je njegov pravni status, saj to ni povsem jasno –, in odloženi predlog za PNR EU. Ta predlog resolucije določa številna osnovna načela in najmanjše zahteve za sveženj PNR, ki so naši pogoji za soglasje. Ključni element ali ključna beseda tu je sorazmernost, saj je treba prepričljivo pokazati, da enakega cilja ni mogoče doseči z manj vsiljivimi sredstvi. To je pravzaprav ključ do vsega.

V tem okviru moramo preučiti izpopolnjene podatke o potnikih (API) in elektronski sistem za odobritev potovanj (ESTA). Zelo jasno moramo na primer razlikovati med obsežnim zajemanjem in uporabo podatkov vseh potnikov za namene avtomatiziranega iskanja kot sta prifiliranje in rudarjenje podatkov po eni strani in ciljna iskanja znanih osumljencev po drugi strani, identifikacija ljudi, ki so na primer na seznamu oseb s prepovedjo letenja ali na seznamu nevarnih potnikov. To je nekaj povsem drugega in moramo skrbno razlikovati.

Drugič, določiti je treba jasno in strogo omejitev namena v skladu s predhodnimi resolucijami, in vztrajamo, da se podatke uporablja samo za namene kazenskega pregona in varnostne namene in na podlagi zelo natančnih opredelitev, kaj je: organizirani mednarodni kriminal in mednarodni terorizem. Natančno moramo pojasniti, o čem govorimo. Vsakršna uporaba PNR mora biti v skladu s standardi EU za varstvo podatkov. Naša najpomembnejša odgovornost je zastopati interese naših evropskih državljanov. Imajo pravico vedeti, da zagovarjamo evropsko pravo v mednarodnih odnosih in v naši notranji politiki.

Nazadnje priznavamo potrebo, da se organom za kazenski pregon in varnostnim organom zagotovi potrebna sredstva za opravljanje njihovega dela v času brezprimerne mobilnosti, vendar pa je Evropa dolžna varovati tudi naše pravice in svoboščine. Menim, da imamo z bližnjim svežnjem PNR edinstveno priložnost, da nam uspe.

Jan Philipp Albrecht, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, nočem ponavljati, kar so kolegi poslanci povsem upravičeno povedali pred menoj, ampak bi podal nekaj splošnih pripomb.

Ne vem, ali ste gledali film *Posebno poročilo*. Če niste, bi vam priporočil, da si ga ogledate. V tem filmu agencije za kazenski pregon v prihodnosti uporabljajo tako imenovani sistem Predzločin, da bi zločince aretirale preden zagrešijo kaznivo dejanje. Tako imenovani predzločinski policaji poskušajo napovedati prihodnost tako, da nenehno nadzorujejo občutke in vedenje ljudi. Odlično! Navidez nezmotljiv sistem, ki končno zagotavlja varnost. Potem je osumljen sam glavni preiskovalec in hiša iz kart se zruši.

Nočem vas nadlegovati s še natančnejšim pregledom tega odličnega in pomembnega filma, toda nenadzorovan dostop do vseh podatkov o potnikih po svetu za namene profiliranja in ničesar drugega v ZDA poteka vsaj od 11. septembra 2001. Ta nenadzorovan dostop je v nasprotju ne samo z vsemi predpisi Evropske unije o varstvu podatkov, ampak tudi temeljnimi ustavnimi načeli kot so na primer predpostavljjanje nedolžnosti, pravica do poštenega postopka in prepoved samovoljne zlorabe pooblastil.

Po našem mnenju so sporazumi, o katerih se EU pogaja z ZDA in Avstralijo, resna kršitev evropskih temeljnih pravic in določb pravne države, kot Evropski parlament pa smo to omenili ob številnih priložnostih, kot je pojasnila že gospa in 't Veld. Kot Evropski parlament tega ne moremo podpreti, temveč Komisijo in Svet pozivamo, naj predloži nov mandat, ki varstvo državljanov po vsem svetu postavlja pred takšen sistem Predzločin.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospa predsednica, nisem dober filmski kritik, tako kot predhodni govornik. Nočem, da bi bila naša razprava razprava o kinu.

Če se vrnem k temi naše razprave, bi moral biti prenos podatkov PNR dejansko nekaj razumljivega. V preteklosti se je te podatke zbiral v komercialne namene, danes pa lahko dobro skužijo v boju proti kriminalu. Vendar pa je ta zakonita zadeva v nekem smislu postala element – odkrito povejmo – določene medinstitucionalne vojne, ki že leta poteka med Evropskim parlamentom in Svetom. Ni dobro, da je predlog, ki je po mojem mnenju in mnenju moje skupine tako zelo pomemben in zakonit, Svet predstavil neodvisno brez posvetovanj s Parlamentom. Kajti zaradi tega zdaj temu, kar je dejansko pameten predlog, avtomatično

nasprotujejo tisti, ki hočejo, čeprav so za prenos podatkov, zavarovati Evropski parlament kot močno institucijo, ki jo urejajo lastni zakoni in ima močno politično voljo za sprejemanje skupnih odločitev.

Občutek imam, da so v razpravi o PNR tisti, ki podpirajo prenos podatkov PNR, v nasprotnem taboru, ker ne marajo načina, na katerega Svet ravna s Parlamentom. Odkrito povejmo – iz mednarodnih izkušenj vemo, da se to ni zgodilo prvič. Poleg tega celo nekateri izmed tistih, ki podpirajo prenos podatkov PNR, menijo, da bi morali danes imeti politično predstavo in Svetu pokazati njegovo mesto v hierarhiji – na kratko, da bi Svet kaznovali za njegovo aroganco.

Nazadnje, kot pravi poljski pregovor, na ta način bomo, če to hočemo ali ne, zavrgli zrnje skupaj s plevami. Povsem upravičeno opozarjamo Svet, vendar pa po drugi strani na nek način omejujemo svoje lastne instrumente v boju proti terorizmu, mafiji in organiziranemu kriminalu.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospa predsednica, za razliko od predhodnih govornikov bi rada pohvalila gospoda Albrehta za njegovo primerjavo s svetom filma. Menim, da je pomembno, da občasno omogočimo, da kultura osvetli kritiko družbe, kar je nekaj, od česar bi se tu v Parlamentu lahko kaj naučili. Prav tako bi se rada zahvalila tudi poročevalki gospe in 't Veld za njeno zavezanost varstvu zasebnosti in pravni državi v tej zadevi in v mnogih drugih.

Pred nekaj dnevi je špansko predsedstvo povedalo, da letalski prevoz vpliva na pravico do svobode gibanja, ki je temeljna pravica. To je nekaj, kar danes, ko razpravljamo o PNR, ne smemo pozabiti, saj je namen, ki se skriva za uporabo podatkov PNR, odločiti, kdo ima pravico leteti in kdo ne. To seveda vpliva na naše pravice – ne samo na pravico do svobode gibanja, ampak tudi na politične in državljanske pravice, ki jih imamo v skladu s podpisanimi mednarodnimi konvencijami.

Cilj EU in notranje mobilnosti je izbris meja in posledično večja svoboda gibanja za EU. To velja za določene ljudi, toda za prosilce za azil, begunce in druge – večina katerih so dejansko ženske in otroci – odločitev zadeva vprašanje, ali imajo pravico, da se jim dopusti leteti, ali ne. To je za te ljudi lahko vprašanje življenja in smrti. Zato je pomembno, da tu v Parlamentu in Komisiji resnično dobro preučimo, kako se bo uporabljalo podatke PNR. Gre za svobodo gibanja, toda tudi za mednarodne konvencije in naše državljanske pravice.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Podal bi tri kratke pripombe. Prbič, pravkar smo govorili o sporazumu SWIFT in rekli, da nas je naučil določene lekcije. Menim, da se je ene takšne lekcije naučil Parlament, in sicer da večje pristojnosti prinašajo večjo odgovornost. Menim, da strategija, ki jo je glede sporazuma PNR sprejel Parlament, kaže, da je celo Parlament razumel, da ima večje pristojnosti in mora zato prevzeti večjo odgovornost. To je nekaj, kar moramo poudariti.

Drugič, je ta sporazum pomemben ali ne? Po mojem mnenju je vsekakor zelo pomemben. Naš boj proti terorizmu je pomemben za varnost naših državljanov in v zvezi s tem nosimo veliko odgovornost. Če bo prišlo do nesreče, se bodo naši državljani obrnili na nas in vprašali: „Kaj ste storili, da bi zagotovili našo varnost?“

Moja tretja pripomba: ali ta sporazum načenja vprašanja o varstvu podatkov in zasebnosti državljanov? Menim, da jih in da vzbuja določene pomisleke, ki jih moramo natančno obravnavati, da bi lahko sklenili sporazum, ki lahko zagotavlja in ščiti interese državljanov, zlasti v zvezi z njihovo zasebnostjo. Zato menim, da je resolucija, ki je pred nami, dobra in odlično uravnotežena. Jasno kaže, kaj hoče doseči Parlament v zvezi s tem sporazumom, in njegovo zavezanost, da dokaže, da svoje pristojnosti izvajamo odgovorno. Zato bi rad poročevalki za to resolucijo čestital za njeno delo na tem dokumentu.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Gospa predsednica, gospod López Garrido, komisarka, gospe in gospodje, razprava o evidenci podatkov o potnikih (PNR) je zelo podobna razpravi, ki smo jo pravkar imeli o sistemu SWIFT. V bistvu govorimo o prizadevanjih za zdravo, sprejemljivo ravnotežje med varnostjo in varstvom zasebnosti. Oba sta seveda pomembna, zato ju je treba skrbno uravnotežiti. Težave v evropskem letalstvu v zadnjih letih so ponovno pokazale ključno vlogo, ki jo imajo potniki in tovorni promet pri organizaciji današnje družbe. Skorajda vsak bo slej ali prej potoval z letalom.

Zato je za nas nesprejemljivo, da se nenehno prenaša in posodablja na desetine postavk v podatkih, pogosto povsem nenamerno, brez trdnih jamstev za preprečevanje zlorabe; zlasti, ker organi ZDA že dolgo časa uporabljajo velik izbor informacijskih virov, da bi presodile, ali je oseba sumljiva ali ne, kar sega vse od njene vloge za izdajo vizuma do prijave na let na letališču. Pred nekaj tedni sem imel v centru PNR v Washingtonu sam priložnost videti, kako celotna skupina neprekinjeno dela, da bi zmanjšala prvotni grobi seznam približno

5000 ljudi vsak dan na majhen seznam peščice ljudi, ki se jim zavrne dostop na ozemlje ZDA. Za takšno prepoved vstopa na ozemlje ZDA je mogoča samo upravna pritožba.

Jasno je, da mora ta pretok podatkov ostati omejen znotraj določenih meja in da je treba določiti najmanjše pogoje, zajete v resoluciji, kot so omejitve uporabe teh podatkov na odkrivanje terorizma in mednarodnega kriminala. Strinjam se s kolegi poslanci, ki so rekli, da je treba to vsekakor dobro opredeliti, da mora to vse seveda biti v skladu z evropskimi standardi za varstvo podatkov in da to velja tudi za prenos podatkov nadaljnjim tretjim državam, kjer je to primerno.

Po mojem mnenju moramo zagotoviti tudi večjo jasnost v zvezi z „občutljivimi“ podatki PNR, saj menim, da je mogoče kar nekaj stvari različno razlagati. Zato podpiram predlagani odlog, da bi raje prej kot kasneje omogočili predložitev novega pogajalskega mandata, ki upošteva naša vprašanja. Spoštujem konstruktivno stališče Sveta in Komisije in kot moji kolegi poslanci pričakujem večjo jasnost do poletja.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Napetost se je malo sprostila, gospe in gospodje. Gospa in 't Veld je pripravila odlično resolucijo, ki jo sprejemata Komisija in Svet. To je samo po sebi odlično in strinjam se z njo: menim, da je na tej prelomnici preudarno navesti, da pripravljamo enotno jasno smernico za vse prihodnje sporazume o evidenci podatkov potnikov (PNR), ki upošteva sorazmernost, kar pomeni samo prenos tistih podatkov, ki so resnično in nujno potrebni za predvideni namen, namreč boj proti terorizmu, in pojasnilo, da je namen samo ta. Ta smernica mora določati tudi vzajemnost in zagotavljati, da se podatkov ne more shranjevati za prihodnja leta, da so časovne omejitve resnično določene in da podpiramo naše temeljne pravice. Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin je zdaj postala zavezujoča, zato se bo moralo tudi to odražati v takšnih sporazumih PNR. Zato se mi zdi, da je pravi čas, da se to predloži Agenciji Evropske unije za temeljne pravice na Dunaju, k čemur bi pozvala Komisijo.

Upoštevati bi morali še nekaj, in sicer, da je zdaj za državljane postalo običajno, da komunicirajo s tujimi državami – v tem primeru pogosto z ZDA – prek podjetja, namreč letalskega prevoznika, ki nima nič s tem, ne potrebuje določenih mojih podrobnosti in ne bi smel poskušati igrati te posredniške vloge. Glede tega je treba nekaj storiti.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Gospa predsednica, svoboda nad oblaki, kot je nekoč pel pevec in pisatelj besedil Reinhard Mey, se bo nenadoma končala s sporazumom z ZDA o pridobivanju podatkov evidence podatkov o potnikih (PNR). Avgusta je član naše skupine na lastni koži izkusil učinke, ki jih že ima omejevanje te svobode. Ker so organi ZDA njegovo ime vključili na seznam teroristov, letalo, v katerem je bil, ni smelo prečkati zračnega prostora ZDA. Kot vemo vsi v Parlamentu, je imel ta seznam znatne pomanjkljivosti, kasneje pa se je razkrilo, da je prišlo do nesporazuma.

Danes organi ZDA že prejemajo vrsto podatkov – številke kreditnih kartic, podatke o rezervaciji, izbiri sedeža, posebni izbiri hrane, naslov IP in podatke o potnikih – brez jasnih predpisov o varstvu podatkov. Jasno želim povedati, da zavračamo to in tudi prenos podatkov v večjih količinah v zvezi z letenjem, tako imenovani PNR, kot naj bi bil oblikovan zdaj. Ne moremo ga podpreti v njegovi trenutni obliki, saj ne gre za določen namen in ni sorazmeren ali koristen. Nazadnje bi rada povedala, da ne smemo dopustiti pojava proaktivnih analiz tveganja vzorcev potovanja in vedenja. Potrebujemo predpise o razkrivanju kot je zakon ZDA o zasebnosti. Te je treba narediti dostopne za evropske državljane. Prav tako jim mora biti odprta tudi pot do pravnega ukrepanja.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospod López Garrido, tudi jaz bi najprej naredil kratko primerjavo z razpravo SWIFT. S precejšnjim zadovoljstvom sem poslušal predstavnika Sveta govoriti o predlaganih ciljih v pogajanjih za ta novi sporazum SWIFT. Zato sem nekoliko presenečen nad učinkom, ki sta ga na Svet, ki hoče zdaj odločno zastopati interese Evrope, imela Lizbonska pogodba in izjava Parlamenta. Upam, da bomo imeli enak zagon zdaj, ko razpravljamo o evidenci podatkov o potnikih, in da bo tudi tu močna zavezanost boju v imenu evropskih interesov.

Drugič, povedati želim, da menim, da se vsi strinjamo, da je z vidika pravne varnosti za letalske prevoznike in državljane, ko gre za vprašanje pravic varstva podatkov, takšen sporazum smiseln. Standardi, ki jih zahtevamo, so bili jasno določeni v skupni resoluciji.

Tretjič, omeniti želim točko, ki ni neposredno povezana s sporazumom, vendar je vsekakor povezana s temo, z drugimi besedami, razpravo v Svetu, ali resnično potrebujemo ali moramo razviti evropski sistem PNR. Zadnja velika grožnja v Evropi je bil primer Detroit, ko se je napadalec vkrca na letalo in hotel poleteti v Detroit. To se je zgodilo lani pred božičem.

V tem primeru smo ugotovili, da smo v Združenem kraljestvu vedeli, da je ta oseba nevarna. Vendar pa tisti, ki so odločali, ali sme leteti ali ne, niso imeli vseh potrebnih informacij. Tu hočem povedati, da po mojem mnenju v Evropski uniji ni problem to, ali je na razpolago dovolj podatkov. Menim, da že vemo, kdo predstavlja nevarnost. Problem je ta, da morajo podatki priti tja, kjer jih potrebujemo, da bi preprečili nevarnost.

V toledu je špansko predsedstvo predlagalo – in za to sem mu hvaležen –, da okrepimo povezovanje organov za boj proti terorizmu v Evropi. Žal tega predloga evropski ministri za notranje zadeve niso sprejeli. Namesto njega je bil podan predlog o oblikovanju novih podatkovnih nizov in zajemanju novih podatkov. Pogosto se mi zdi, da je za ministre za notranje zadeve zajemanje podatkov enostavna rešitev. Najprej bi vas prosil, da poskrbite za povezovanje vključenih organov; s tem bi veliko dosegli v boju proti terorizmu.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Prepričana sem, da se vsi evropski poslanke in poslanci zavedamo pomembnosti pravočasnih, točnih informacij za zagotavljanje varnosti pri številnih naših potovanjih. Danes ob kaosu v letalskem prometu nam je tudi precej bolj jasno, kolikšen je dejansko pretok potnikov vsak dan. Na žalost nam to zelo nazorno pokažejo rdeče številke letalskih družb zaradi neopravljenih poletov in množice, ki so in še čakajo na svoj sedež na prvem možnem poletu. Zdaj upam, da bomo lahko spet kmalu varno leteli.

Vsak potnik, ki se z letalom odpravi na pot, da svoje podatke izrecno samo organom, ki skrbijo za boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu. S tem nimam problema. Če prostovoljno javno objavim na Twitterju, kam in kdaj potujem, potem me niti ne moti, da se tovrstne informacije lahko tudi uporabijo za zagotavljanje vsakodnevnih varnosti v letalskem prometu. Me pa moti to, da v PNR sporazumih nimamo za vse države enako vnaprej določenih pogojev, kriterijev, katere podatke dajemo, in da ne vemo natančnih namenov, za kaj vse jih bodo ti organi uporabili.

Sprašujem vas, ali lahko pričakujemo mandat za pogajanje o novem sporazumu o evidenci prenosa podatkov še pred ali med poletjem? Bodo lahko končno vsi sporazumi Evropske unije s posameznimi državami, ki želijo skleniti sporazume, tipski, z enakimi visokimi in jasnimi standardi zaščite in uporabe podatkov? S kakšnimi ukrepi boste preprečili uporabo podatkov iz evidence PNR za profiliranje in opredelitev dejavnikov tveganja? Namreč, vsaka možnost dopustitve osebne profiliranja na osnovi etničnega porekla, državljanstva, vere, spolne usmerjenosti, spola, starosti ali zdravstvenega stanja je nedopustna.

Kar bi mogoče tu rada dodala, je, da noben sistem za zbiranje podatkov ni zadosten kar sam po sebi. Ne moremo preprečiti poskusov terorističnih napadov brez dobre izmenjave informacij in sodelovanja obveščevalnih služb. Na to nas je zelo dobro opomnil poskus napada letala okoli božiča lani na poti v Detroit. Rabimo torej predvsem tudi učinkovito koriščenje že obstoječih instrumentov, ki jih imamo v boju proti terorizmu, in predvsem boljše sodelovanje.

Nikakor, naj zaključim, ne želim reči ne sporazumu, ki bi nudil varnost nam, državljanom in državljanom. Še manj pa si želim, da bi bile naše temeljne pravice do zasebnosti kršene. Ampak prav je, da je poseganje v našo zasebnost res v ravnovesju med varnostjo in učinkovitostjo ukrepov ter zagotavljanjem človekovih pravic.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, danes imamo pred seboj drugi dokument o sporazumu z ZDA, ki ga zaznamujejo veliki problemi v zvezi z varstvom podatkov. S tem se navezujem na potrditev predloga našega evropskega nadzornika za varstvo podatkov gospoda Hustinx, ki je dejal, da bi bilo pametno enkrat za vselej pogajati se in skleniti celovit čezatlantski okvirni sporazum o varstvu podatkov. To bi bila za obe strani koristna naloga in bi nam pomagala na več načinov.

Na splošno je jasno, da tu in na drugi strani Atlantika povsem različno pojmuje varnost. Kot Evropski parlament moramo zagotoviti tudi, da Komisija ne sprejme vsega, kar predlagajo ZDA, ampak v ta pogajanja vnese naše standarde na sorazmeren način in na enakopravni podlagi. Zato je opredelitev pojma „težje kaznivo dejanje“ ključnega pomena. Mogoč mora biti jasen popravek podatkov. Za nas je treba aktivirati varstvo podatkov, drugače ta sporazum ne bo mogoč.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospod López Garrido, gospa Malmström, izrazili smo svojo zaskrbljenost glede prenosa podatkov PNR Združenim državam. Takšne podatke se lahko po varnostnih pregledih hrani leta dolgo in ni pravnega varstva za osebe, ki niso državljani ZDA.

Sporazuma, ki smo ju sklenili z Avstralijo in Kanado sta bila vedno bolj sprejemljiva in bolj skladna z načelom sorazmernosti, saj dopuščata omejen obseg dostopa, omejen čas dostopa in omejeno število podrobnosti ter tudi nadzor s strani sodnega organa. Strinjam se, da je treba kot podlago za sklenitev sporazuma s tretjimi državami določiti splošna načela in pravila. Morda bomo doživeli val podobnih zahtev iz drugih držav,

katerih običaji glede varstva podatkov in spoštovanja človekovih pravic so bolj zaskrbljujoči. Če hočemo resnično vzajemnost, bomo morali preučiti vzpostavitev enotnega sistema za Evropsko unijo, ki v celotnem procesu vključuje Evropo.

Gospod López Garrido, gospa Malmström, po mojem mnenju bo kakršen koli sporazum sprejemljiv samo, če so dana jamstva za ustrezno raven varstva podatkov ter spoštuje načeli nujnosti in sorazmernosti ter veljavna pravila EU. Pomembno je tudi zagotoviti, da se uporablja samo metoda „push“; z drugimi besedami, podatke moramo zagotavljati mi in jih ne smejo avtomatično črpati organi v tretjih državah, ki imajo dostop do naših podatkovnih zbirk.

Zato podpiram skupni predlog poročevalke gospe in 't Veld in političnih skupin, da se odloži glasovanje o soglasju Parlamenta, da bi imeli več časa, da bi pogajanja rešila pomisleke, ki smo jih izrazili tu.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Varstvo osebnih podatkov je ena izmed temeljnih pravic evropskih državljanov. Lizbonska pogodba zaradi pravne in obvezne narave Listine Evropske unije o temeljnih pravicah krepi prejšnje določbe. Vse osebne podatke je treba obdelati v skladu z direktivami 46/1995, 58/2002 in 24/2006. Evropski parlament zahteva, da se kakršen koli mednarodni sporazum v zvezi z osebnimi podatki, pri čemer imajo podpisnice v veljavi podobne določbe kot so določbe v zgoraj navedenih direktivah.

V informacijski družbi in predvsem med razvojem širokopasovne komunikacijske infrastrukture imata lahko center za hrambo podatkov in center za obdelavo podatkov sedež na različnih lokacijah ali celo v različnih državah. Zato pozivamo, da vsak mednarodni sporazum v zvezi z osebnimi podatki določa hrambo in obdelavo samo na lokacijah, ki imajo podobne pravne določbe kot so določbe v evropski zakonodaji. Še zadnja pripomba, gospa predsednica: kako lahko evropski državljani dajo soglasje in zlasti pod kakšnimi pogoji?

Diego López Garrido, predsedujoči Svetu. – (ES) Gospa predsednica, za naš zaključek te pomembne razprave bi rad podal tri pripombe.

Prva zadeva vprašanje, ki ga je načel gospod Weber, ali lahko Evropa ima ali mora imeti svoj sistem evidence podatkov o potnikih in kakšen naj bi bil njegov obseg. Smo za to, da se sprejme splošno ureditev o prenosu podatkov o potnikih – zlasti letalskih potnikih. Komisijo smo zato prosili, naj izvede študijo in po potrebi pripravi osnutek direktive o splošnih predpisih v zvezi s tem, vključno z – kot navaja predlog resolucije gospe in 't Veld – oceno učinkov na zasebnost. To pomeni, v kakšnem obsegu imata učinkovitost in sorazmernost, dve načeli, ki ju moramo upoštevati, vpliv na zasebnost in kako daleč naj gre v zvezi s tem evropski predpis ter katere ukrepe je treba sprejeti v vsakem primeru za varstvo temeljnih pravic.

To je omenila gospa Fayot: katere ukrepe je treba sprejeti?

Menim, da lahko razprava o sistemu SWIFT pojasni zadeve. Menim, da morajo biti tu prisotna načela, o katerih smo razpravljali in se o njih dogovorili tam. Govorimo o pravici do zasebnosti, pravici do zasebnega življenja, pravici do osebnosti in pravici do lastne podobe, ki jih je vedno treba ohraniti. Temeljne pravice so nedeljive, v tem primeru pa imamo opraviti z nečem, kar bi lahko ogrozilo temeljne pravice, zato menim, da moramo ukrepati enako skrbno, kot smo govorili v predhodni razpravi.

Nazadnje, moja tretja pripomba je povezana s predhodno. Na splošno se mi ne zdi, da sta varnost in svoboda dve nasprotujoči si načeli, ali z drugimi besedami, da gre za igro ničelne vsote ter bomo z zagotavljanjem večje varnosti imeli manj svobode ali da bomo z večjo zaščito temeljnih pravic in svoboščin ter fundamentalističnim varstvom svojih temeljnih pravic imeli manjšo varnost.

Mislim, da je to nepotrebna dilema. Nasprotno, menim, da sta varnost in svoboda načeli, ki se podpirata. Obe sta tako izraženi in priznani v ustavah in evropski zakonodaji in obe sta zajeti v Lizbonski pogodbi. Nikoli ne smemo pozabiti, da je v Lizbonski pogodbi Listina temeljnih pravic, listina, ki zahteva spoštovanje temeljnih pravic, ki so svete in se jih ne sme kršiti. Zato menim, da se, če ne razmišljamo samo kratkoročno – ker naše razmišljanje včasih kratkoročnost zelo omejuje – in razmišljamo dolgoročno, ukrepi, oblikovani za zaščito naše varnosti, če so razumni in dobro premišljeni, vedno izkažejo za učinkovite. Varstvo pravic in svoboščin je vedno nekaj, kar izboljšuje dobrobit državljanov in nenazadnje tudi njihovo varnost.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospa predsednica, da, ogledala sem si film *Posebno poročilo*. Je dober in zanimiv film, nekoliko grozljiv, to pa ni nekaj, kar hočemo doseči s tem.

Menim, da je bila to zelo zanimiva in konstruktivna razprava, in se strinjam, da obstajajo podobnosti z razpravo o sistemu SWIFT ali TFT. Gre za boj proti resnemu organiziranemu kriminalu in terorizmu, vendar

pa gre tudi za to, kako varujemo zasebnost posameznika. Načenja vprašanja varstva podatkov, sorazmernosti, pojasnitve namenov, opredelitev, pravnih gotovosti in tako dalje.

Pogajanja z našimi ameriški prijatelji o TFTP nam bodo dala tudi pomembne izkušnje, ki jih lahko vključimo v razprave o PNR. Pomagala nam bodo dodatno zbistriti razmišljanje Evropske unije in se približati temu, in menim, da nam bo to v pomoč. Menim, da nam je delo v zvezi s TFTP, doslej opravljeno v sodelovanju naših treh institucij, dalo izkušnje glede tega, kako lahko sodelujemo – Svet, Parlament in Komisija – glede teh izredno težkih in občutljivih vprašanj. Upam, da bomo dosegli dobre rezultate.

Pozorno sem prisluhnila razpravi. Prebrala sem vašo resolucijo. Menim, da je zelo uravnotežena in modra resolucija. Kot sem dejala, bomo na podlagi tega nemudoma začeli z delom, in veselim se dobrega sodelovanja in razprav z vami pri delu. Kot veste, sem Parlamentu med mojim zaslišanjem že obljubila, da bom izvedla pregled vseh protiterorističnih ukrepov, ki so nam na razpolago v Evropski uniji – jih opredelila, sestavila seznam in o njih razpravljala s Parlamentom –, in tudi splošne arhitekture vseh naših informacijskih sistemov in sistemov za izmenjavo podatkov, tako da bomot to imeli v mislih, ko začnemo z delom. Menim, da je to pomembno, in menim, da bo povečalo preglednost in intenzivnost naših razprav.

Predsednica. – Hvala, komisarka, za to sodelovanje; upam, da bo plodno. Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju maja.

7. Prepoved uporabe tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju Komisiji za ustni odgovor gospoda Áderja in gospoda Tőkésa v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) o prepovedi uporabe tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu (O-0035/2010 – B7-0206/2010).

János Áder, avtor. – (HU) Kolegi poslanci, v zadnjih nekaj letih so bile v Evropski uniji sprejete zelo pomembne odločitve, namenjene varstvu našega okolja. Omenil bi samo odločitev o biotski raznovrstnosti ali Okvirno direktivo o vodah. Na podlagi Okvirne direktive EU o vodah so države članice odgovorne za zaščito kakovosti vode in preprečevanje onesnaževanja. Je to plemenit cilj? Da, je. Je naša odgovornost storiti vse, kar lahko, da ga dosežemo? Seveda je. Ali obstajajo tehnologije v rudarstvu, ki ogrožajo naše vode in naše okolje? Žal so. Poleg tega obstaja tehnologija, ki je izredno nevarna in sočasno povsem zastarela. Skupaj s kar nekaj kolegi poslanci bi rad dosegel prepoved te tehnologije po vsej Evropski uniji. Nesreča s cianidom na reki Tisi pred desetimi leti in tudi nesreče, ki so se zgodile od takrat nas opominjajo na ta problem.

Gospe in gospodje, ta trenutek je srečen in nujen. Srečen, ker glede na informacije, ki smo jih prejeli od Komisije, danes samo tri države uporabljajo to tehnologijo na cianidni osnovi v rudarstvu, srečen pa je tudi zato, ker so tri druge držabe prepovedale tehnologijo na cianidni osnovi v rudarstvu, s čimer so dale zgled drugim državam članicam EU. Sočasno je tudi nujen, ker se zaradi naraščajočih cen zlata načrtuje odprtje novih rudnikov po vsej Evropi, kjer se bo uporabljala ta nevarna in zastarela tehnologija. To predstavlja resno grožnjo za naše okolje.

Gospe in gospodje, če smo resni glede potrebe po varstvu naših voda, ne moremo poleg naših rek in jezer ustvariti jezer, zastrupljenih s cianidom. Vendar pa je to posledica te zastarele tehnologije. Če smo resni glede varstva biotske raznovrstnosti, ne moremo dopustiti uporabe tehnologij, ki ubijajo vse oblike življenja v naših rekah, od mikroorganizmov do rakov in rib. Prišel je čas, cenjeni kolegi poslanci, da ukrepamo. Ne čakajmo na novo nesrečo, ki nas bo opozorila na to.

Dovolite mi, da se nazadnje zahvalim vsem tistim kolegom poslancem, ki so prisotni, in tistim, ki bodo sodelovali v razpravi, vendar ne morejo biti tu zaradi izbruha vulkana, ki so storili veliko, da bi pripomogli k pripravi tega predloga sklepa, in zaradi katerih lahko temu parlamentu podamo skupni predlog besedila, ki je plod kompromisa in ki ga podpira ne samo skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ampak tudi skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu ter Evropski konzervativci in reformisti. Menim, da je to glede na resnost zadeve povsem utemeljeno. Kolege poslance bi prosil, naj predlog še naprej podpirajo v zadnji fazi postopka odločanja.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospa predsednica, spoštovani poslanci, moj kolega komisar Piebalgs se opravičuje. Žal danes ne more biti tu z vami, zato mi je poveril to razpravo z vami. Hvala za to priložnost, da pojasnim stališče Komisije o uporabi cianida za pridobivanje zlata v Evropski uniji.

Prvič, kot spoštovani poslanci vedo, smo izvedli natančno in celovito študijo damatične nesreče in njenih vzrokov v kraju Baia Mare v Romuniji leta 2000, ko je popustil jez, ki je zadrževal strupene snovi. Ugotovitve te študije so bile upoštevane, ko je Evropska unija leta 2006 sprejela posebno Direktivo o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti.

Skraini rok za države članice za prenos direktive v nacionalno zakonodajo je bil pred samo dvema letoma, direktivo pa se še danes smatra za sodoben, sorazmeren in ustrezen pristop k nevarnosti uporabe cianida.

Direktiva vključuje številne zahteve za izboljšanje varnosti objektov za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti in omejitev njihovega vpliva na okolje.

Za gradnjo in upravljanje objektov za ravnanje z odpadki, ki se jih mora upravljati z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij, so navedene izrecne in natančne zahteve.

Za objekte za ravnanje ali skladiščenje strupenih snovi se zahteva popolna politika preprečevanja nesreč. Načrt ukrepov za ravnanje ob nesrečah mora pripraviti ne samo upravljavec, ampak tudi pristojni organ. V direktivo so vključene jasne zahteve glede informacij, če se pričakuje čezmejne učinke.

Ta zakonodaja vključuje tudi zahteve za zaprtje objektov za ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti in fazo po njihovem zaprtju. Vključuje obveznost pologa podpisane finančne garancije za vsak objekt pred začetkom delovanja. Direktiva vključuje stroge najvišje mejne vrednosti koncentracij cianida, preden se to snov skladišči v usedalnih bazenih, da preostale ostanke razgradijo oksidacija, sončna svetloba ali bakterije.

V praksi je za izpolnjevanje strogih mejnih vrednosti potrebno vgraditi posebno opremo, ki uniči večino cianida pred skladiščenjem v bazenih.

Kolikor nam je znano, na trgu žal ni ustrezne alternative uporabi cianida za pridobivanje zlata. V večini evropskih najdišč je zlato zlito z drugimi kovinami, kar pomeni, da je potrebna metoda ločevanja. Popolno prepoved cianida bi povzročila ustavitev pridobivanja v Evropi in posledično povečala uvoz zlata pogosto iz držav z nižjimi okoljskimi in socialnimi standardi.

Komisija kljub temu spremlja razvoj tehnologije v sektorju in razpravo bomo morda ponovno začeli, če se v naslednjih letih pojavijo alternativne tehnike.

Medtem je ključnega pomena izvajanje te direktive, da se zagotovi varnost teh objektov in zmanjša tveganje, povezano z njihovim upravljanjem. Naj poudarim tudi, da so države članice odgovorne za odločitev o tem, ali se na njihovem ozemlju odpre rudnike zlata.

Vloga Komisije je zagotoviti polno izvajanje te direktive, dobro izvajanje in uveljavljanje pa sta prednostni nalogi.

V skladu z direktivo so države članice dolžne Komisiji zagotoviti informacije o izvajanju najkasneje leta 2012, mi pa smo dolžni izvesti analizo in poročati na osnovi tega.

To bo očitno pravi čas, da ocenimo učinkovitost tega pristopa, in če se bo takrat izkazalo, da je trenutni pristop neučinkovit, ne smemo izključiti možnosti popolne prepovedi.

Nazadnje bi poudaril še pomen zagotavljanja visoke stopnje recikliranja odpadkov in izboljšanja učinkovitosti virov v sektorju pridobivanja rudnin. Celo brez uporabe cianida je rudarjenje zlata daleč od tega, da bi bilo prijazno okolju.

Za pridobivanje 1 g zlata je treba povprečno izkopati in obdelati 5 000 kg rude. Enako količino je mogoče dobiti z recikliranjem približno 5 kg starih mobilnih telefonov. Ta primer kaže pomen povečanja ločenega zbiranja in recikliranja odpadkov – v tem primeru elektronskih in električnih odpadkov, ki lahko vsebujejo zlato in druge podobne plemenite kovine. Zato je učinkovitost virov prednostna naloga te Komisije.

Richard Seeber, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, vesel sem, da je tu komisarka Malmström, toda v tem primeru bi raje videl njenega kolega gospoda Potočnika, pristojnega komisarja, saj mora ta problem rešiti on.

Najprej bi rad povedal, da Evropa proizvede 0,73 % svetovnega zlata in da se zlato trenutno pridobiva v Bulgariji, na Finskem, Madžarskem, v Italiji, Romuniji in na Švedskem. Nevarnih tehnologij na cianidni osnovi ne uporabljajo vse. Izpostavil bi, da je delovna skupina, sestavljena za preiskavo nesreče v kraju Baia Mare, ugotovila, da je bila zasnova objekta neprimerna za skladiščenje in odlaganje rudarskih odpadkov, da

odobritve te zasnove niso pregledali nadzorni organi in da nadzor zaježitve in delovanja objekta ni bil zadosten, tako da je upravljavec objekta storil mnogo napak. Kot je pravilno ugotovila komisarka, smo se naučili iz te nesreče. Vendar pa menim, da mora Komisija izluščiti nadaljnje zaključke glede na to zelo nevarno tehnologijo.

Ker alternativne tehnologije, ki so na trgu, kolikor mi je znano, ne zagotavljajo rezultatov, ki jih dejansko hočemo, moramo preučiti tudi, kaj lahko storimo na področju raziskav in razvoja, da bi zagotovili prihodnost pridobivanja zlata, vendar tudi varnost objektov. Evropa se je ob številnih priložnostih zavezala visokim standardom varstva okolja. Spomnil bi vas na okvirno direktivo o vodah, katere cilj je očitno preprečevanje teh nevarnosti, toda tudi obveznosti na področju biotske raznovrstnosti. Zato vas prosim, gospa Malmström, da komisarju Potočniku prenesete našo jasno zahtevo, naj na področju pridobivanja zlata Komisija, evropski zakonodajalec, doseže napredek.

Csaba Sándor Tabajdi, v imenu skupine S&D. – (HU) Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu brez zadržkov podpira prepoved uporabe tehnologij na cianidni osnovi, saj bi rad pozornost komisarke usmeril k dejstvu, da ni dovolj, da Komisija ukrepa po dogodku. Žal so v evropskem varstvu okolja – in zlasti v Odboru za peticije – številni primeri, kjer se onesnaževanje okolja začne in nadaljuje, ne da bi ga lahko preprečili; zato mora biti cilj Evropske unije odslej preprečevanje. Moja kolega gospod Ader in gospod Seeber sta omenila tudi nesrečo s cianidom v rudniku v kraju Baia Mare. Ko pozivamo k prepovedi uporabe cianida v rudarstvu, pridobivanju zlata, to delamo na podlagi izkušenj iz posebne, zelo žalostne okoljske katastrofe.

Glede na trenutne naložbe v Roşia Montană načrti vključujejo znatno večji rudnik zlata. Naložba je povezana s številnimi problemi. Ni zagotovila, da površinsko rudarjenje, ki spremlja naložbo, ne bo preoblikovalo krajine. V okolje se bo sprostilo veliko strupa. Pričakovana življenjska doba rudnika je samo 20 let in bo ustvaril komaj kaj delovnih mest. Ni jamstva, da bo investitor povrnil okolje v prejšnje stanje po koncu rudarjenja. Zaradi vseh teh razlogov Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu skupaj s skupino Zelenih/Evropske svobodne zveze in Konfederalno skupino Evropske združene leve/Zelene nordijske leve ne samo sproža pobudo, ampak Komisijo poziva tudi, naj do leta 2010 ali 2011 pripravi zakonodajo, s katero se dokončno prepove uporabo cianida v rudarstvu znotraj Evropske unije, saj se onesnaževanje okolja ne ustavi na nacionalnih mejah. Tudi če nekaj držav prepove uporabo cianida pri pridobivanju zlata, je to brez koristi, če problema ne rešimo na ravni EU.

Michail Tremopoulos, v imenu skupine Verts/ALE. – (EL) Gospa predsednica, tema, o kateri razpravljamo, je zelo pomembna, saj je cianid zelo nevarna snov. Ne strinjamo se s tem, kar je predstavnica Komisije povedala o tem, da ni varne tehnologije. Menimo, da bi se moralo tri trenutne naložbene načrte za pridobivanje zlata v Grčiji urediti tako, da se prepove ta tehnologija. V krajih Evros, Rodopi in Halkidiki so lokalne skupnosti ostro reagirale in vrhovno upravno sodišče v Grčiji, Svet države, je izreklo sodbe.

Grožnja z vključitvijo Mednarodnega denarnega sklada kot posledica krize v moji državi vzbuja strah pred morebitnimi pritiski za omilitev zakonodaje za varstvo okolja in nadzor. Obstajajo prakse in izkušnje iz drugih držav s tragičnimi rezultati. V Grčiji nevarnost izhaja iz pridobivanja zlata v Bolgariji, ki je povodje Evrosa.

Tu se zastavlja tudi vprašanje turške obale in povezanih groženj za Egejsko morje. Podobni načrti obstajajo tudi v drugih državah. Vendar se je Madžarska, kot že vemo, decembra lani odločila prepovedati uporabo tehnologij na cianidni osnovi v rudarstvu.

To bi morala podpreti tudi evropska zakonodaja s popolno prepovedjo in sočasno vzpostavitev varnostne mreže za gospodarsko ranljive države kot je Grčija. Pozivamo, naj šibka zakonodaja Evropske unije postane odločnejša in naj se odpravi različne ravni dovoljenih onesnaževal za vsako državo članico.

Nikolaos Chountis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospa predsednica, v imenu Konfederalne skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve bi rad povedal, da se nam zadeva zdi izredno resna; potrebno je takojšnje ukrepanje in to ni čas za oviranje.

Komisija in stališče, ki ga je zavzela, sta sproščena, direktiva pa je polna lukenj in ne preprečuje nevarnosti, ki so jih omenili drugi poslanci. Pomen in posledice uporabe cianida pri pridobivanju kovin sta dobro dokumentirana in videli smo, kaj se je zgodilo v Romuniji. Eden izmed poslancev je prej omenil rudarske programe, ki se trenutno pripravljajo v Grčiji. Ko sem Komisijo vprašal o načrtovanju rudnikov zlata v Bolgariji, ki uporabljajo tehnologijo na cianidni osnovi v rudarstvu, je odgovor Komisije podkrepil moj strah in potrebo po strožji zakonodaji in njenem ofločnejšem izvajanju. Prepričani smo, da se bodo odzvali

državljeni, vendar pa moramo ukrepati tudi mi. Zato se pridružujemo vsem, ki pozivajo k popolni prepovedi uporabe cianida pri pridobivanju kovin, takšni prepovedi pa bi se morale zavezati vse države, tako kot se je nedavno Madžarska.

Jaroslav Paška, v imenu skupine EFD. – (SK) Predstavniki organov EU javno pogosto zelo poudarjajo varovanje zdravja naših državljanov ter varstvo narave in okolja. Zato je presenetljivo, da so evropski predpisi skorajda sumljivo nedosledni, ko gre za uporabo zelo strupene kemične snovi cianida pri pridobivanju plemenitih kovin.

Med strokovnjaki je dobro znano, da je cianid ena izmed najbolj strupenih kemičnih snovi. V organizmu se vnese skozi nepoškodovano kožo ali z zaužitjem. V zadostnih koncentracijah v nekaj sekundah ali minutah sledi smrt.

Argumenti rudarskih družb, da lahko zagotovijo pogoje za pridobivanje zlata, ki bodo preprečili tveganje, da bi škodoval zdravju ali okolju, so se vedno izkazali za ničvredne. Včasih gre za človeško napako in včasih nas preseneti narava. To je mogoče razbrati iz desetih resnih nesreč po vsem svetu, katerih posledica je bilo obsežno uničenje narave, ogrožanje zdravja in tudi izguba življenja.

Omenimo jih samo nekaj iz zadnjih let: Summitville v Koloradu, Carson Hill v Kaliforniji, Brewer v Južni Karolini, Harmony v Južni Afriki, Omai v Gvajani, Gold Quarry v Nevadi, Zortman-Landusky v Montani, Kumtor v Kirgizistanu, Homestake v Južni Dakoti, Placer na Filipinih, Baia Mare v Romuniji in Tolukuma na Papui Novi Gvineji. V vseh teh krajih so prebivalci in narava drago plačali pohlep sodobnih zlatokopov, ki ga podpira nezanimanje organov.

Komisarka, prišel je čas, da ljudem v EU pokažete, kaj je za avs resnično pomembno: okolje ter zdravje in življenja ljudi ali dobički rudarskih družb.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Strinjati se moramo, da bo prepoved uporabe cianida v rudarstvu postala prednostno vprašanje okolja ne samo v Romuniji, ampak tudi po vsej Evropi. Med leti 1998 in 2006 se je po svetu zgodilo več kot 25 nesreč in izpustov, s čimer je postalo vse bolj jasno, da je cianid desetletja predstavljal nenehno nevarnost okolju. Te rudarske nesreče porajajo številna vprašanja o praksah in uporabi predpisov, ki urejajo ravnanje s cianidom, čeprav so vpletene družbe dobronamerne.

Poleg tega upravljanje prevoza, skladiščenja in uporabe cianida povezano s pomanjkljivostmi pri upravljanju in vzdrževanju usedalnih bazenov, da ne omenjam slabega vremena, lahko povzroči eksplozije z uničujočim učinkom na okolje. Obstajajo alternative uporabi cianida v rudarstvu, vendar jih rudarska industrija ne spodbuja, čeprav se na ravni Evropske unije izvaja predpise za aktivno spodbujanje novih tehnologij, ki so varne.

Novembra 2005 so poslanci Evropskega parlamenta in države članice sprejeli Direktivo o odpadkih iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti. Ta direktiva je neučinkovit zakonodajni instrument zaradi velikega pritiska, ki ga izvaja rudarska industrija, in pomislekov, ki so jih izrazile države v srednji in vzhodni Evropi zaradi zavračanja zahtev in odgovornosti za čiščenje starih, zapuščenih rudnikov. Nekatere izmed vrzeli v direktivi postanejo očitne, če pomislimo, da se na primer ne nanaša na emisije cianida v zraku.

Vzemimo primer rudarskega razvoja kraja Roșia Montană v okrožju Alba. Če bo rudnik začel delovati, se ocenjuje, da bo vsak dan v zrak spuščenih 1 34,2 kg cianida, kar se bo dogajalo vsak dan normalnega delovanja. To pomeni letno količino 48 983 kg emisij ali 783 728 kg v 16 letih delovanja rudnika. Poleg tega ne obstaja evropska zakonodaja o kakovosti zraka za takšne emisije. V tem okviru je naša moralna dolžnost do prihodnjih generacij in spoštovanje svetovnih teženj glede prepovedi uporabe cianida v rudarstvu, da podpremo ta zakonodajni predlog.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospe in gospodje, v času, ko obhajamo deseto obletnico velike okoljske katastrofe, ko je v evropske reke iz romunskega rudnika zlata ušel cianid, glasujemo o resoluciji, v kateri zahtevamo prepoved pridobivanja zlata z uporabo cianida po vsej EU. To je izredno nevarna tehnika ne samo v primeru nesreč, ki ogrozijo veliko območje, ampak tudi zato, ker povzroča okoljsko obremenitev v teku pridobivanja, ki je ni mogoče več dopuščati. Iz vsake tone rude, onesnažene z zelo strupenim materialom, ki se v okolju le stežka razgradi, se pridobi le nekaj gramov zlata. Hkrati se ustvarja veliko ton te strupene kamnine. Poleg tega so nasprotovanja večine tujih lastnikov rudnikov našim dejavnostim neutemeljena, saj obstajajo druge, varnejše, čeprav dražje metode pridobivanja.

Prosila bi vas za vašo podporo pri glasovanju o naši skupni resoluciji, s katero Evropsko komisijo pozivamo, naj prepove tehnologijo na cianidni osnovi znotraj EU od leta 2012 dalje, ter pozivamo Komisijo in države

članice, naj ne podpirajo rudarskih projektov, pri katerih se uporablja cianid, znotraj EU ali tretjih držav. Prepoved danes že velja v Češki republiki, Nemčiji in na Madžarskem, in tudi druge države bi morale prepovedati to tehniko pridobivanja. Menim, da je za rudarske družbe bistveno, da imajo obvezno zavarovanje za škodo, povzročeno z nesrečami, vključno s stroški za vračilo območij, ki so jih prizadele nesreče, v njihovo prvotno stanje. Za konec bi rada poudarila, da nas neznatni dobički zaradi cenejšega pridobivanja zlata z uporabo cianida ne morejo odvezati naše odgovornosti glede delujočega ekosistema in ohranjanja ekosistema za naslednje generacije.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Gospa predsednica, komisarka, po Černobilu vsi razumemo jedrsko nevarnost. Toda leta 2000 je drugo največjo okoljsko katastrofo v zgodovini Evrope – morda celo v zgodovini sveta – povzročila nesreča v kraju Baia Mare v Romuniji, ki so jo omenili številni poslanci. Sto tisoč kubičnih metrov vode z zelo visokimi koncentracijami cianida in drugih težkih kovin je ušlo iz rudnika zlata v reko Tiso in iz nje v Donavo, zaradi česar so bile prizadete Madžarska in Srbija ter tudi Romunija in je prišlo do pomora na deset tisoče rib ter zastrupitve pitne vode.

Onesnaženje prehranjevalne verige na neposredno prizadetih območjih je bilo dolgoročno. Madžarska je poročala o 1 367 tonah mrtvih rib. Več kot 100 oseb, pretežno otrok, se je zastrupilo z onesnaženimi ribami in so jih nemudoma zdravili.

Kljub temu se ne nadaljuje samo pridobivanje zlata z uporabo cianidnih topil, ki še vedno ni prepovedano na evropski ravni; nasprotno, zadevne naložbe subvencionirajo države članice in Evropska unija. Pridobivanje se nadaljuje ali načrtuje na Švedskem, Finskem, Slovaškem, v Romuniji, Bolgariji in Grčiji, medtem ko je z zakonom prepovedano na Madžarskem in v Češki republiki in s sodno prakso v Nemčiji.

Čas, ko smo žrtvovali lokalno okolje in zdravje naših državljanov za delovna mesta, je že dolgo mimo. Celo ekonomska upravičenost te dejavnosti bi se zrušila, če bi se uporabljalo načelo preprečevanja in načelo „onesnaževalec plača“.

Vsaka gospodarska dejavnost je dobrodošla, če je v skladu z varstvom okolja in varovanjem zdravja naših državljanov. Toda ko uporabljamo cianid, izpostavljammo okolje in tudi zdravje naših državljanov nepopravljivi nevarnosti.

Komisarka Malmström, nam lahko zagotovite, da bomo imeli ustrezno in močno zakonodajo in da se Baia Mare ne bo tokrat ponovila na Švedskem, Finskem, v Bolgariji ali Grčiji? Komisijo pozivam, naj dokaže, da spoštuje obveznosti, ki jih je pred samo dvema mesecema prevzela pred Evropskim parlamentom.

Svoj glas dodajam tistim v lokalnih skupnostih, ki bodo prvi trpeli posledice in ki se pridružujejo boju okoljskih gibanj, ter pozivamo k takojšnji prepovedi uporabe cianida pri pridobivanju zlata v Evropski uniji.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Gospa predsednica, komisarka, zlato je tam; ne more uiti. Poziva se nas, naj razpravljamo o tem, kdaj, kako in s kakšnim okoljskim vplivom se ga odločimo pridobiti.

Če se naložbo izvaja z uporabo cianida, so posledice nepopravljive, saj zlata ni več in mulj, ki vsebuje nevarni strupeni cianid, kot priznava sama direktiva, v velikih količinah ostane na območju pridobivanja. To vprašanje ne zadeva samo teh držav članic, saj so nižje ob reki tudi države članice, katerih objekti so ob rekah.

Obstoječa direktiva ima eno pomanjkljivost: zahtevana finančna garancija ne zajema vseh posledic v primeru nesreče, zlasti ko se zadevne objekte zapre. Posledično se krši osnovno načelo „onesnaževalec plača“, zlasti ker so družbe, ki uporabljajo to tehniko, večinoma zunaj Evrope in po koncu pridobivanja izvlečejo bel robček in nam pomahajo v slovo.

Zato moramo natančno preučiti alternativne metode pridobivanja in ponovno uveljaviti osnovno načelo „onesnaževalec plača“ s polnim in zanesljivim zavarovanjem v primeru nesreče od zdaj naprej in tako dolgo, dokler bodo te nevarne snovi ostale v tleh. Dokler ne bodo izpolnjeni ti predpogoji, menim, da je treba popolnoma prepovedati to tehnologijo, kar bo verjetno motiviralo družbe, da izvedejo natančne raziskave alternativ, tehnik, ki manj onesnažujejo, saj nimaš razloga, da bi raziskoval alternative, če imaš poceni metodo in ti ni treba plačati za onesnaženje, ki ga povzroča.

Jan Březina (PPE). – (CS) Gospe in gospodje, odločil sem se govoriti o tej temi, saj sem pozorno spremljal dogodke v zvezi z načrtovanjem in odprtjem najdišč Mokrsko in Kašperské Hory v Češki republiki, kjer je bilo treba drobno razpršeno zlato pridobiti s cianidnim postopkom. Takrat, sredi devetdesetih let 20. stoletja, smo preučili okoljski vpliv uporabljenih kemičnih snovi in dejstvo, da cianidni postopek vključuje obdelavo velikih količin rude, poleg česar so bili škodljivi učinki ne samo cianida, ampak tudi snovi, uporabljenih za

tako imenovano izpiranje cianida, ki sta klor in kalcijev oksid. Obstaja tudi nadaljnje dejstvo, da se lahko z uporabo tega postopka mobilizira škodljive spremljevalne elemente. Ti elementi vključujejo predvsem arzen, ki je zelo nevaren in se pogosto nahaja v arzenovem piritu, zelo pogostem spremljevalnem mineralu. V mnogih primerih se osebno zavzemam za pridobivanje kot potreben predpogoj za tehnološki napredek, toda ko gre za obdelavo rude, ki vsebuje zlato, s cianidom, nasprotujem tej tehnologiji in sem zadovoljen, da jo je leta 2000 sprememba zakona o rudarstvu v Češki republiki izključila iz dopustnih metod za obdelavo zlata. Glede na velika tveganja, povezana z uporabo cianidnega postopka, bi bilo dobro to tehnologijo izključiti ne samo v EU, ampak po vsem svetu. To pa zato, ker so tveganja cianidnega postopka nesorazmerno velika predvsem v državah tretjega sveta, kjer je raven varstva okolja nižja. Komisarka, ste prepričani, da so bile nove alternativne tehnologije ter novi načini ločevanja in flotacijskega ločevanja ustrezno preučeni?

PRESEDSTVO: GOSPOD ROUČEK

podpredsednik

Alajos Mészáros (PPE). – (SK) Najprej bi se rad zahvalil pobudnikoma, in sicer gospodu Áderju in gospodu Tórkésu, da sta načela to zelo resno vprašanje. Kolikor je mogoče močno bi rad podprl predlog resolucije o splošni prepovedi tehnologij na cianidni osnovi po vsej Evropski uniji.

Vsak, ki je doživel in videl posledice okoljske katastrofe, ki jo je povzročila napaka v tehnologiji v kraju Baia Mare, in posledični izpust strupenih cianidnih odpadkov v vodotoke z obsežnimi učinki na živalstvo v reki Tisi na Madžarskem in Donavi v Bolgariji, bi storil vse, kar je mogoče, da zagotovi, da se kaj podobnega v Evropski uniji ne bi moglo več ponoviti.

Moja država Slovaška je bila resno prizadeta zaradi katastrofe, saj se je odvijala ob naših mejah. Poleg tega obstaja podobna grožnja na Slovaškem zaradi ponovnega odprtja številnih starih rudnikov plemenitih kovin, kjer se razmišlja o uporabi tehnologije na cianidni osnovi zaradi nizkih koncentracij plemenitih kovin.

Bilo bi popolnoma napačno in nepravilno, če bi ta proces označili kot dvostransko zadevo med dvema državama članicama EU. Upam, da bo Komisija zavzela nekoliko odločnejše stališče kot je to, ki ga je tu predstavila komisarka.

S sprejetjem resolucije se moramo zavzeti za splošno in širšo obrambo evropskih vrednot v naši okoljski politiki.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Za začetek bi se zahvalil komisarki za uravnoteženo stališče, ki ga je komisarka predstavila na začetku razprave. Tehnologije, ki uporabljajo cianid, so nevarne. Vendar pa obstajajo druge tehnologije, ki so prav tako nevarne, na primer proizvodnja jedrske tehnologije. Sprejeti so predpisi, standardi in norme za preprečevanje nesreč. Ni nam treba uvesti prepovedi; upoštevati moramo samo pravila. Resolucija omenja 30 nesreč v zadnjih 25 letih. Ne navaja, koliko izmed teh se je zgodilo v Evropi, saj jih je bilo zelo malo, predvsem v državah, ki v času, ko se je zgodila nesreča, niso bile članice Evropske unije. Komisija je zaostрила pravila zaradi nesreče, ki se je zgodila leta 2000.

Tehnologija na osnovi cianida se uporablja za pridobivanje vrste proizvodov, celo farmacevtskih proizvodov in viraminov. Resolucija obravnava samo pridobivanje in podrobneje pridobivanje zlata. Zakaj? Razlog za to je, da ni problematičen cianid, ampak zlato. V njej ni samo zahteve po prepovedi te tehnologije, ampak tudi zahteva po ustavitvi tekočih projektov do datuma verjetne prepovedi. Edini prihodnji projekt v Evropi, za katerega vem in ki vključuje pridobivanje zlata, je v Romuniji.

Kolegi poslanci, prosil bi vas, da pozorno preberete besedilo resolucije; zlasti izjave kot so „obilno deževje v prihodnosti bo povečalo tveganje uhajanja“ ali „rudarska industrija zagotavlja malo zaposlitvenih priložnosti in še ta z omejenim trajanjem 16 let“ ali „pride lahko do človeške malomarnosti, ker so nekatere države članice nesposobne uveljaviti zakonodajo“. Menim, da za takšne izjave v besedilih Evropskega parlamenta ni prostora.

Kolegi poslanci, zato pretehtajte razloge za in posledice glasovanja proti resoluciji, ki zmanjšuje našo verodostojnost pred Komisijo in možnost, da se predloge resolucij, odobrene v Evropskem parlamentu, upošteva ne samo v trenutnem primeru, ampak na splošno.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Gospod predsednik, gospe in gospodje, uporaba cianidnih mešanic v rudarski industriji je vprašanje, do katerega nihče ne more biti nevtralen. Seznanjeni smo s pravnimi ukrepi, ki jih je sprejela Evropska unija. Posredujejo jasno sporočilo: še naprej moramo zagotavljati visoko raven varovanja zdravja ljudi in varstva okolja z uporabo ustreznih virov, struktur, nadzornih mehanizmov in

sistemov upravljanja. Tudi nadaljnja mobilizacija javnega mnenja v Evropi je del naše naloge. Vendar ko se to stori z izkoriščanjem strahu ljudi in uporabo okoljske karte za zaščito interesov drugačne vrste, sprejeto stališče popolnoma izgubi svojo vrednost.

V skladu s poročilom SRE Consulting se večino cianidnih mešanic, ki se trenutno uporabljajo na ravni industrije, uporablja za namene kemične industrije in površinsko obdelavo kovin. To pomeni, da se jih bo še naprej uporabljalo za druge namene, čeprav prepovemo njihovo uporabo za pridobivanje zlata, naša prepoved pa ne bo povzročila znatnega zmanjšanja njihove uporabe. V celoti podpiram nujno potrebo po oceni vpliva na okolje in da oba operaterja in nadzorni organi v naših državah izvajata predhodni in naknadni nadzor.

Moja država Bolgarija trenutno nima izrecne prepovedi uporabe cianidnih mešanic pri pridobivanju zlata. V tem primeru se uporaba drugih tehnologij, zlasti med trenutno krizo, ni izkazala za učinkovitejšo. To ne pomeni, da sklepamo kompromise, ampak da poslušamo glas razuma in ne zapadamo v skrajnosti. Zato most, ki povezuje skupino ljudi, ki nasprotuje prepovedi, s skupino ljudi z drugačnim mnenjem, poteka prek vas. To je most, ki ga, pozivam vas, ne smemo požgati.

Sari Essayah (PPE). – Gospod predsednik, strinjam se, da se jalovinskih pregrad, kakršna je leta 2000 povzročila nesrečo v kraju Baia Mare, ne sme graditi. Finska je velika proizvajalka zlata po evropskih standardih. Nov rudnik v kraju Kittilä je največji v Evropi in v njem vsako leto pridobijo 5 000 kg zlata. Vendar si moramo zapomniti eno znanstveno dejstvo: edina tekočina, v kateri se raztaplja zlato, je cianid. Zato postopek pridobivanja v kraju Kittilä vključuje tudi cianid, vendar v zaprtih postopkih. Cianid, ki se uporablja pri predelavi obogatene mulje, se uporabi ponovno, ostanki cianida pa se po končanem postopku uničijo. Očistijo se celo ostanki cianida v vodi iz jalovinskih pregrad. Bolj naravi prijazno bi bilo pridobivanje rude na osnovi bakterij, vendar se to še ne uporablja za zlato.

Edini rudnik na svetu, ki je na osnovi mikrobov pridobival nikljevo rudo, je v kraju Talvivaara, tudi na Finskem. Čiščenje ostankov cianida z mikrobi se razvija z dobrimi rezultati, zato močno priporočam, da se obrnemo v to smer. Zaradi tega ne podpiram predloga o popolni prepovedi uporabe cianida, zagotovo pa spodbujam strog okoljski nadzor z najboljšo razpoložljivo tehnologijo in zaprtimi postopki.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Mislim, da je pobuda za prepoved uporabe tehnologije na cianidni osnovi pri pridobivanju zlata neupravičena. Kot je bilo že omenjeno, na tem področju obstajajo številni veljavni evropski zakonodajni akti, ki močno zastrujejo predpise o pogojih za uporabo cianida, in sicer vse od prej omenjene tragične nesreče, ki se je zgodila v kraju Baia Mare in ki je žal povzročila onesnaženje.

Zato bi si morali predvsem prizadevati za to, da bi vse države članice v takšnih okoliščinah strogo izvrševale ta zakonodajni okvir na nacionalni ravni. Tehnologija na cianidni osnovi se za pridobivanje zlata uporablja že več kot 100 let pod pogoji, ki zagotavljajo varnost okolja, in kot del učinkovitega postopka za pridobivanje zlata. Pravzaprav je bilo prav s to in z nobeno drugo tehnologijo v svetu v zadnjih 20 letih pridobljenih 90 % zlata.

Tehnični predpisi, ki urejajo uporabo in nevtralizacijo cianida, so pomagali zmanjšati tveganja za okolje in zdravje delavcev. Mislim, da moram tudi poudariti, da ustrezna uporaba previdnostnega načela ne vključuje čustvenega odziva, ki bi prevzel obliko prepovedi tehnologije, ki je dokazala svoje koristi in katere tveganja so popolnoma znana in obvladljiva. Pri uporabi previdnostnega načela je treba preučiti tudi tveganja za okolje, ki jih povzroča uporaba drugih alternativnih sredstev, ki so podobni cianidu. V vsakem primeru strokovnjaki pravijo, da uporaba takšnih alternativnih sredstev predstavlja večje tveganje kot uporaba cianida.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Dopuščanje ali prepoved rudarskih postopkov, pri katerih se uporablja cianid, v nekaterih državah članicah odpira občutljiva vprašanja. Predvsem moramo dokazati, da reševanje tega problema ne more biti žrtev političnih namer ali interesov. Ocenjevanje nevarnosti onesnaženja je stvar strokovnjakov, in če takšna nevarnost obstaja, potem je dolžnost političnih voditeljev, da zaščitijo interese državljanov. Na tej točki vprašanje sega dlje od skrbi za varstvo okolja, kajti onesnaženje lahko ogrozi zdravje ljudi, kar je v nasprotju s pravico državljanov EU do visoke ravni varovanja zdravja (člen 35 Listine o temeljnih pravicah). Na tem področju ne more biti vprašanja o majhnem ali velikem tveganju. Če je zdravje državljanov ogroženo, potem je politična razprava brez pomena, organi pa morajo ukrepati proti morebitnem onesnaževalcu. Čeprav je uporaba cianida v nekaterih državah članicah prepovedana, v drugih pa dovoljena, se morajo države članice med seboj posvetovati in si prizadevati za oblikovanje partnerstev. Komisija pa mora prevzeti v zvezi s tem svoje stališče in začeti pripravljati predpise, ki izključujejo možnost škode za zdravje državljanov EU.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, ker prihajam iz države zlata, s severne Laponske, bi tudi sam želel prispevati k tej razpravi. Kot je v svojem odličnem govoru dejala gospa Essayah, se zlato raztaplja z uporabo cianida, to pa se na Finskem dogaja v zaprtih postopkih.

V rudniku zlata v kraju Kittilä, ki je dokaj blizu kraju, kjer živim, se vsako leto pridobi več kot 5 tisoč kilogramov zlata. Tam ni bilo nobenih problemov, ker so se okoljska vprašanja reševala tako, da se je zakonodaja dopolnjevala, postopki so zaprti, ostanki pa se uničijo. Pomembna je tudi tehnologija. Pri tem se evropske države zagotovo v veliki meri razlikujejo in prepričan sem, da moramo vzpostaviti sodelovanje in izmenjati najboljše prakse.

Drugo pomembno vprašanje je uporaba mikrobov, kar je novost. Tudi v to moramo vlagati v prihodnosti, da bi lahko začeli izvajati celo še bolj okolju prijazen in učinkovit postopek raztapljanja zlata. Po vsej Evropi si moramo usklajeno prizadevati, da se bo rudarjenje lahko nadaljevalo, pri tem pa moramo na trajnosten način upoštevati okolje.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, besede gospe Roithove, gospoda Brežina in gospoda Mészárosa so me zares prepričale, saj so govorili o tem, da je v državi, v kateri so živeli prej, tj. v komunistični Čehoslovaški, obstajalo podobno vsesplošno izkoriščanje, da se je potem pogled na to spremenil in da so danes oni tisti, ki zagovarjajo varstvo okolja in skupne evropske standarde.

Mislim, da ta drugačen pogled potrebujemo po vsej Evropi. Zavedati se moramo dejstva, da smo sredi procesa razvoja novih tehnologij. Zakaj ne bi okrepili izkopavanje rezerve, ki jo tako ali tako zmanjkuje, in najprej razvili te nove tehnologije? Želel bi pojasniti eno stvar: če ne bomo pazljivi, se bo uničilo nekaj nenadomestljivega, prihodnje generacije pa nas bodo zaradi tega preklele.

Zato moram tu zares pozvati k dolgoročnem pristopu. Ključnega pomena je, da imamo enotne evropske standarde, kajti reke prečkajo meje, cianid pa seveda prav tako predstavlja nevarnost za okolje, ki prečka meje.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Strinjam se, da je na ravni Evropske unije treba sprejeti vse možne ukrepe, da bi se zmanjšalo domnevno tveganje, ki ga povzroča uporaba strupenih, nevarnih snovi, kot je cianid. Vendar pa prepoved teh snovi ne sme biti edina rešitev. Strupene, nevarne snovi se razen v rudarstvu uporabljajo tudi v mnogih drugih industrijskih procesih. Poleg nesreče v kraju Baia Mare leta 2000 sta se v rudarskem sektorju zgodili še dve veliki nesreči: ena v Španiji leta 1998 in druga na Švedskem leta 2003, obe pa sta bili večje razsežnosti. Vzrok zanju pa je bil podoben: sesedla sta se jalovinska bazena.

Tehnologija na cianidni osnovi za pridobivanje kovin se uporablja pri več kot 90 % pridobivanja zlata in srebra po vsem svetu. Brezpogojna prepoved te tehnologije in njena nadomestitev s tehnologijo na osnovi snovi, ki so za okolje manj nevarne, vendar so pretirano drage in ustvarjajo manjše donose, pomeni, da bo neka država dejansko morala ustaviti pridobivanje teh kovin ne glede na gospodarske in družbene posledice, ki jih bo to povzročilo.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot je pravkar povedal gospod Takkula, je tehnologija na cianidni osnovi pogosta metoda v rudarstvu. Vendar pa je, kot smo slišali, izredno nevarna. Katastrofa, ki jo je pravkar omenila gospa Băsescu, je takrat povzročila onesnaženje Donave in nas vse pretresla, veste pa tudi, da se sam močno zavzemam za Podonavje. Zato se kot politik, usmerjen na trgovinsko področje, sprašujem, kaj lahko v zvezi s tem storimo? V Evropski uniji smo samo omejili zmogljivosti pridobivanja zlata. Cilj je vnesti spremembe po vsem svetu s tehničnimi inovacijami. Tu obstaja visoka tehnologija, to vem. V Nemčiji so bile razvite okoljske tehnologije, ki bodo pomagale, da se bomo v prihodnosti lahko izognili cianidu. Poskrbeti moramo, da bodo te evropske visoke tehnologije postale komercialno izvedljive in cenovno dostopne. V tem vidim velik potencial za trgovino. Ne smemo se omejiti na Evropsko unijo, temveč moramo poskrbeti, da bomo v interesu okolja in našega gospodarstva dosegli preboj tudi v mednarodni trgovini.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Tehnike za pridobivanje na cianidni osnovi so povezane z visokim tveganjem okoljske škode, zato predstavljajo tudi nevarnost za življenje in zdravje ljudi. Uporaba cianida za luženje plemenitih kovin, kot je zlato, je prepovedana v številnih državah članicah, vendar pa tveganja naravnih nesreč, ki vključujejo onesnaženje površinskih voda, segajo prek nacionalnih meja.

Razvpita nesreča v kraju Baia Mare (ki je v Romuniji, tukaj pa moram popraviti svojega kolega, gospoda Posselta: ni se zgodila na Čehoslovaškem, temveč v Romuniji, nato pa je onesnažila tako Madžarsko

kot Slovaško, s tem pa nekdanjo Čehoslovaško) je povzročila neizmerno škodo, celo do 1 000 km ali dlje stran od mesta, kjer se je zgodila. Med prizadetimi je bila tudi moja država.

Kljub temu zakoni v mnogih evropskih državah še vedno dovoljujejo uporabo takšnih tehnologij. V interesu varstva zdravja ljudi in okolja ter glede na dejstvo, da lahko tehnologije pridobivanja na cianidni osnovi v primeru nesreč prizadenejo več držav, sem trdno prepričan, da je nujno in prav zares temeljnega pomena, da na evropski ravni oblikujemo enotno zakonodajo.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Kemična snov, nad katero ni nadzora in ki je ušla v okolje, povzroča resne probleme, vendar pa imamo več kot 10 milijonov kemičnih snovi. Celotno večje pa je število lokacij, na katerih se opravlja delo z uporabo kemičnih snovi. Tukaj, v Evropskem parlamentu, bi lahko razpravljali o milijonih potencialno nevarnih scenarijev. Cianidi so nedvomno strupeni, toda jaz sem kemik in lahko vam povem, da imamo svetoven problem: v rudarstvu se uporablja manj kot 18 % cianidov. Preostali cianidi se uporabljajo pri proizvodnji zdravil, potrošniškega blaga v kozmetični industriji in na številnih drugih področjih.

Na našem planetu pa se uporabljajo še snovi, ki so tisočkrat bolj strupene od cianidov. Splošno rečeno, če kemične snovi pridejo v vodo, uničujejo življenje. V svetu imamo mnogo mrtvih rek, ki se jih cianidi niso niti dotaknili. V Mrtvem morju ni nobenih znakov življenja, ker vsebuje velike količine natrijevega klorida, z drugimi besedami, namizno sol. Pri uporabi katere koli kemične snovi je treba upoštevati vse tehnologije in predpise za varstvo okolja, ki se uporabljajo v letu 2010. To je zagotovo pot, ki jo je izbrala Romunija kot evropska država. Enako mora storiti vsaka država na svetu.

Traian Ungureanu (PPE). – Gospod predsednik, z vsem dolžnim spoštovanjem, rekel bi, da gre ta razprava v veliki meri v napačno smer. Tema, o kateri govorimo, je zelo nenavadna. Ponovno pogreva nesrečo, ki se je zgodila pred 10 leti. Zakaj? Zakaj je bila vmes tako dolga tišina? In zakaj zdaj? Zakaj razpravljamo zdaj? Če bomo sledili temu vzorcu, bi lahko prepovedali in bi morali prepovedati vse, kar bi lahko povezali z neko nesrečo iz preteklosti. Cela ta reč se mi zdi neutemeljena. Mislim, da okolje izkorišča kot paravan in da temelji na strahovih množic, ki so danes tako moderni. Po mojem mnenju, in to resnično mislim, je to samo slaba politična zarota.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, na kratko bi želel mojemu kolegu poslancu pojasniti nekaj, česar zaradi prevoda ni pravilno razumel. Kraj Baia Mare poznam zelo dobro in vem, da se ni nahajal v nekdanji Čehoslovaški, temveč na severu Transilvanije. To zelo dobro vem. Šlo je za prevajalsko napako. Govoril sem samo o tem, kar so rekli gospod Březina, gospe Roithová in gospod Mészáros, ki so govorili o izkušnjah v kraju Kašperské Hory ali Bergreichensteinu itd. Geografijo srednje Evrope pa poznam.

Cecilia Malmström, članica Komisije. – Gospod predsednik, zahvaljujem se vam za to razpravo. Seveda bom poskrbela, da bo gospod Potočnik z njo v celoti seznanjen.

Glede cianida smo enako zaskrbljeni kot vi. To je seveda zelo nevaren toksin in tega se zavedamo. Vendar naj vam zagotovim, da je Komisija potegnila določene zaključke iz strašne nesreče, ki se je pred 10 leti zgodila v kraju Baia Mare. Direktiva, ki smo jo sprejeli prav pred kratkim, vključuje veliko omejitev in zahtev, da bi se zagotovila največja zaščita v zvezi z vplivi na okolje in zdravje ljudi. Direktiva bo zmanjšala verjetnost, da bi se takšna nesreča ponovno zgodila, če pa bi do tega res prišlo, bo v veliki meri zmanjšala možen vpliv nesreče. Zato je ustrezno izvajanje direktive izredno pomembno.

Glede na zelo stroge zahteve direktive o rudarskih odpadkih ter na današnje pomanjkanje ustreznih alternativ, splošna prepoved uprabe cianida za pridobivanje zlata se v tem trenutku ne zdi ustrezna. Vendar pa to vprašanje spremljamo, preučujemo razvoj najnovejših tehnologij, leta 2012 pa bomo opravili oceno. V EU moramo povečati stopnje recikliranja proizvodov, ki vsebujejo plemenite kovine, da bi v celoti zmanjšali odvisnost od pridobivanja zlata.

Zahvaljujem se za to razpravo. Gospod Potočnik vam bo seveda na voljo in bo odgovoril na naknadna vprašanja v zvezi s tem. Komisija to jemlje zelo resno. Če boste preučili direktivo, boste videli, da so mnogi izmed vaših pomislekov že tam. Pomagajte nam, da prepričamo države članice, da jo bodo zares izvajale v celoti, saj bo to v veliki meri zmanjšalo tveganja.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo na prvem delnem zasedanju v maju.

Želim vam srečno pot domov. Upajmo, da je ne bo prekinil vulkan ali kar koli drugega oziroma kdor koli drug!

Pisne izjave (člen 149)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) 30. januarja 2000 je pregrada okrog jalovinskega bazena, v katerem so bili odpadki iz podjetja Aurul iz kraja Baia Mare v Romuniji, počil, zaradi česar je izteklo približno 100 000 kubičnih metrov onesnažene vode, ki je vsebovala 100 ton cianida in težkih kovin. Zaradi tega je 2,5 milijona ljudi v treh državah ostalo brez oskrbe s pitno vodo. V reki Somes so koncentracije cianida 700 krat presegle dovoljene ravni. Življenje v vodi je bilo popolnoma uničeno na razdalji več sto kilometrov. Ne smemo pozabiti podrobnosti te nesreče, ki je postala mednarodni sinonim za onesnaženje. Opozarja nas, da se kljub zakonodaji in nadzorom takšne nesreče lahko zgodijo kadar koli. Če želimo nesreče preprečiti, potem za nevarne snovi v rudarstvu ni prostora. V kraju Roșia Montană se namerava zgraditi najvišji površinski rudnik zlata v Evropi, ki bo temeljil na uporabi cianida. Kakšne bodo potem posledice? Uničenje okolja, izginotje vasi, preselitev prebivalcev, cerkev in pokopališč ter smrtna obsodba za dragocene ostanke iz rimskega in predrimskega obdobja. Iz zgodovine se učimo. To je dolžnost vseh nas. Popolnoma nujno je, da v celoti prepovemo uporabo cianida v rudarstvu znotraj EU, da bi preprečili tragedije, ki prizadenejo ljudi in okolje.

László Tőkés (PPE), v pisni obliki. – (HU) V zadnjih dveh letih sem ob več priložnostih, tako na plenarnih zasedanjih Evropskega parlamenta in v njegovih različnih forumih, govoril o nevarnostih rudarjenja na cianidni osnovi. Poleg tega sem napisal tudi pismo gospodu Stavrosu Dimasu, komisarju za okolje, in sicer o rudarskih postopkih v Romuniji (Roșia Montană) in Bolgariji (Čelopek in Krumovgrad). O uporabi tehnologij rudarjenja na cianidni osnovi se včasih govori kot o nevarni „kemični atomski bombi“ zaradi njenega vpliva na življenjsko okolje. Od leta 1990 je bilo po vsem svetu približno trideset primerov hudega onesnaženja, ki ga je povzročilo rudarjenje na cianidni osnovi. Nesreča na reki Tisi pred desetimi leti velja za najhujšo evropsko okoljsko katastrofo po Černobilu. V samo zadnjih nekaj dneh je reko Arieș, ki se zliva v Tiso, onesnažil rudnik zlata, ki so ga zaprli pred 40 leti. Lansko leto je na obisku v bližnjem rudarskem podjetju (Roșia Poieni) sam predsednik Traian Băsescu dejal, da „ne smemo sedeti na takšni ekoliški bombi, kajti to je čisti umor“. Na podlagi novih načrtov za razvoj rudarstva v Romuniji (Roșia Montană, Baia Mare, Certeju de Sus itd.) poudarjam, da prepoved rudarjenja na cianidni osnovi ni zgolj romunski niti na noben način „etnični“ problem, temveč univerzalno – evropsko – vprašanje, pri katerem lahko tako države članice EU kot skupine Evropskega parlamenta dosežejo razumen dogovor. Evropa ne more biti ravnodušna do nesreč, povezanih s cianidom, iz preteklosti ali do nevarnosti novih nesreč v prihodnosti. V interesu vseh nas je, da zaščitimo ljudi in okolje, ne samo pred radioaktivnostjo ali onesnaženjem zraka, temveč tudi pred zastrupitvijo s cianidom. Cenjeni Parlament prosim, da našo pobudo podpre.

8. Predložitev dokumentov: glej zapisnik**9. Izvedbeni ukrepi (člen 88 poslovnika): gl. zapisnik****10. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik****11. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 poslovnika): gl. zapisnik****12. Časovni razpored prihodnjih sej: glej zapisnik****13. Prekinitev zasedanja**

Predsednik. Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je zaključila ob 18.30)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 1 predložila Marian Harkin (H-0111/10)

Zadeva: Evropski statut društev

Glede na bližnjo evropsko državljansko konferenco Sveta prosim, če Svet lahko temeljiteje predstavi svoj predlog o evropskem statutu društev. Ali lahko sporoči, kdaj bi bil statut lahko vzpostavljen?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Spoštovana poslanka je seznanjena, da je bil predlog o „statutu evropskega društva“, ki ga je Komisija predložila decembra 1991, zavrnjen leta 2006 skupaj s številnimi predlogi, za katere je veljalo, da niso več pomembni in skladni z merili „boljše pravne ureditve“.

Od takrat dalje ni bil Svetu v zvezi s to zadevo predložen noben nov predlog in Svet ni seznanjen z namero Komisije, da bi sprejela takšen predlog.

Kot je spoštovana poslanka omenila v tem vprašanju, bo špansko predsedstvo organiziralo „Evropske državljanske dneve 2010“ od 7. do 9. maja 2010. Cilj te konference je približati Evropsko unijo njenim državljanom z izmenjavo zamisli o načinu spodbujanja civilnega dialoga od lokalne pa do evropske ravni ter o morebitnih načinih aktivnega vključevanja državljanov v evropski projekt za boj proti revščini in socialni izključenosti, spodbujanje nove medkulturne družbe in izobraževanja o državljskih vrednotah.

*
* *

Vprašanje št. 2 predložil Bernd Posselt (H-0112/10)

Zadeva: Sodelovanje med EU in Ukrajino

Kakšne ukrepe načrtuje Svet za izboljšanje sodelovanja med EU in Ukrajino v okviru vzhodnega partnerstva in širše?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Ukrajina je sosedja in strateško precej pomembna za EU. EU je zavezana, da bo okrepila svoj odnos z Ukrajino in to sporočilo prenesla predsedniku Janukoviču v času njegovega obiska v Bruslju 1. marca.

Ključ do tesnejših odnosov med EU in Ukrajino je reforma. Ukrajina se srečuje s številnimi političnimi in gospodarskimi izzivi, ki zahtevajo nujne korake reforme, da bi zagotovila dolgoročno stabilnost in blaginjo. Da bi se lotili politične stabilnosti, mora biti ukrajinsko vodstvo pripravljeno delati s široko politično volilno enoto, vključno z opozicijo. Konec koncev bo trajnosten odziv odvisen od ustavne reforme.

Kar zadeva gospodarske razmere v Ukrajini, bi morala nova uprava izvesti številne reforme. Najprej in predvsem mora Ukrajina obnoviti dogovor „stand-by“ z Mednarodnim denarnim skladom. Prav tako bi morala izvesti reforme v sektorju plina, sprejeti proračun za leto 2010 in nadaljevati z dokapitalizacijo bančnega sektorja. Resno si mora prizadevati za boj proti korupciji.

Evropska unija bo nadaljevala s podporo Ukrajini in obravnavala njene potrebe na praktične in otipljive načine. Še zlasti bo ohranjala proces krepitve odnosov med EU in Ukrajino – proces, ki je bil v minulih letih še posebno živahen. Pogajanja o novem pridružitvenem sporazumu med EU in Ukrajino, ki jih EU in Ukrajina vodita vse od leta 2007, so posebno pomembna za odnose med EU in Ukrajino. Ta novi sporazum bi moral biti velikopotezen ter napreden in imeti za cilj spodbujanje ukrajinske politične povezanosti in gospodarske vključenosti znotraj EU. Kot sestavni del bi moral vključevati obsežno in celovito območje proste trgovine

z EU. EU bo prav tako nadaljevala z zagotavljanjem finančne in tehnične podpore Ukrajini, okrepljene z dodatnimi sredstvi in mehanizmi vzhodnega partnerstva.

Leta 2009 je bil dogovorjen pridružitveni načrt EU-Ukrajina. To je pomemben instrument, ki bo pripravil in olajšal uveljavitev pridružitvenega sporazuma in spodbujal nadaljno politično povezanost z Ukrajino in gospodarsko vključenost Ukrajine v EU. Ustvarja celovit in praktičen okvir, s pomočjo katerega je te cilje mogoče uresničiti, prav tako pa opredeljuje prednostne naloge na podlagi posameznih sektorjev.

Kar zadeva morebitne pobude za Ukrajino, je EU določila makrofinančno pomoč, nenehno podporo reforme in posodobitve sektorja plina ter ciljno finančno in tehnično sodelovanje.

*
* *

Vprašanje št. 3 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0114/10)

Zadeva: Postopek sprejemanja sklepa Sveta o sporazumu med Evropsko unijo in Mehiko na področju letalskega prometa

Krepitev čezatlantskega dialoga med Evropsko unijo na eni strani ter Latinsko Ameriko in karibskimi državami na drugi je špansko predsedstvo Unije uvrstilo med svoje prednostne naloge. Želi poudariti strateški značaj odnosov med Evropsko unijo in Mehiko in doseči napredek pri pogajanjih o podpisu sporazumov med Unijo in osrednjo Ameriko, andskimi državami in Mercosurjem. Med prvinami dialoga z Mehiko je sprejetje sklepa Sveta o podpisu sporazuma med Unijo in Mehiko o določenih vidikih civilnega letalstva.. Podpis tega sporazuma je zelo pomemben za sodelovanje med Evropsko unijo in Mehiko. Ali Svet lahko sporoči, kako daleč je postopek sprejemanja teh sklepov?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) 5. maja 2009 je Svet sprejel sklep o podpisu sporazuma o nekaterih vidikih letalskega prometa med Evropsko skupnostjo in Združenimi državami Mehike.

Po jezikovnem pregledu je postala prilagoditev besedila za uveljavitev Lizbonske pogodbe nujna – Svet je sedaj zaključil s to prilagoditvijo, ki je bila predložena mehiški strani. Po njihovi odobritvi končnega besedila bo Svet lahko sprejel nov sklep o podpisu sporazuma, kar je načrtovano za marec/april 2010. Potem se sporazum lahko podpiše. Vendar pa datum podpisa še ni določen.

Po podpisu bo Svet pripravil osnutek sklepa Sveta o sklenitvi takšenga sporazuma. Ta sklep in tudi besedilo sporazuma bosta posredovana Evropskemu parlamentu za pridobitev njegovega soglasja.

*
* *

Vprašanje št. 4 predložil Jim Higgins (H-0116/10)

Zadeva: Diplomatska prisotnost Evrope zunaj Evropske unije

Katere ukrepe bo sprejel Svet za krepitev diplomatske prisotnosti Evrope zunaj Evropske unije v skladu s pristojnostmi, ki mu jih podeljuje novo sprejeta Lizbonska pogodba?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Lizbonska pogodba je ustanovila delegacije Unije in jih postavila pod okrilje visokega predstavnika. Te zastopajo Unijo in bodo vse bolj prevzemale naloge, ki jih je prej izvajalo predsedstvo EU po sistemu rotacije.

Kar zadeva infrastrukturo in osebje, ima EU že sedaj eno izmed svetovno največjih diplomatskih mrež (okoli 120 delegacij EU in delegacije na ravni mednarodnih organizacij kot so ZN, OECD, Svetovna zdravstvena organizacija itd.). Ta prisotnost se bo sedaj postopoma krepila z osebjem in strokovnim znanjem s strani diplomatskih služb držav članic EU, sekretariata Sveta in Komisije. To osebje bodo predstavljali člani Evropske službe za zunanje politično delovanje.

Infrastrukturo delegacij bo treba prilagoditi, zlasti zaradi upoštevanja vse večjih potreb po varnosti.

Okrepitev delegacij EU bo prav tako pripomogla k zagotavljanju krepitve političnega vpliva EU in prav delegacije bodo lahko prenesle sporočilo EU bolj prepričljivo in verodostojno.

Pogodba zahteva, da delegacije tesno sodelujejo z diplomatskimi predstavništvi in konzulati držav članic. Istočasno bodo vezi med delegacijami in veleposlaništvimi držav članic postale močnejše.

Vse to bo izboljšalo zmogljivost EU, da služi državljanom in učinkoviteje brani njihove interese v vse bolj globaliziranem svetu.

*
* *

Vprašanje št. 5 predložil Agustín Díaz de Mera García Consuegra (H-0121/10)

Zadeva: Kuba

Ali bi nas predsedstvo Sveta lahko obvestilo o politiki, ki jo namerava predlagati glede Kube po smrti političnega zapornika Orlanda Zapate Tamaya ter ob upoštevanju nedopustnega in neprestanega kršenja človekovih pravic v tej državi?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Tudi sam v celoti obžalujem smrt gospoda Orlanda Zapate in delim skrb s spoštovanim poslancem v zvezi z vprašanjem državljskih in političnih pravic na Kubi.

Predsednik Sveta je zelo jasno izrazil stališče z izjavo, ki jo je podal po nesrečni smrti gospoda Orlanda Zapate, v kateri je pozval k brezpogojni izpustitvi političnih zapornikov in k spoštovanju temeljnih svoboščin ter izrazil globoko zaskrbljenost v zvezi s položajem političnih zapornikov, zlasti tistih, ki trenutno gladovno stavkajo.

To stališče je bilo tudi jasno izraženo na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta 10. marca.

Najboljši kontekst, v katerem bi se morala EU lotiti tega položaja, je prej znotraj političnega dialoga, kot pa na podlagi začasnih pobud. Množenje pobud (demarše, deklaracije) bi v tem občutljivem trenutku lahko izzvalo nasproten učinek. Ne smemo izključiti, da bodo naslednji dnevi in tedni potekali v znamenju različnih razvojnih dogodkov, ki bi povzročili dodaten pritisk na EU, da se odzove. Poti, ki so na voljo preko političnega dialoga, bi bilo treba ohraniti in jih uporabiti za prenašanje trdnega stališča EU kubanskim oblastem. Na tej stopnji je diskretna diplomacija najboljši korak naprej.

Znotraj tega okvira bo izjemo pomembno, da si prizadevamo za ohranitev organizacije ministrskega srečanja, ki je načrtovano za 6. april. Svoja prizadevanja bi morali osredotočiti na pripravo tega pomembnega srečanja, da bi dosegli konkretne rezultate.

*
* *

Vprašanje št. 6 predložil Nikolaos Chountis (H-0123/10)

Zadeva: Sodelovanje Mednarodnega denarnega sklada v postopkih za zmanjšanje čezmernega primanjkljaja

Na izredni seji Sveta Evropske unije 11. februarja 2010 je bila v zvezi z gospodarskimi razmerami v Grčiji sprejeta odločitev, da bo Komisija skupaj z Evropsko centralno banko skrbno spremljala izvajanje priporočil in da bo, če bo potrebno, predlagala dodatne ukrepe na podlagi izkušenj Mednarodnega denarnega sklada. S tem, ko je Mednarodni denarni sklad skupaj s Komisijo in Evropsko centralno banko postal pooblaščen za nadzor nad ukrepi, ki jih mora Grčija izvajati, ustvarja njegova omemba v sklepu Sveta nevaren institucionalen precedens.

Prvič, sodelovanja Mednarodnega denarnega sklada ali katerega koli drugega mednarodnega telesa v postopkih nadzora ne predvideva niti člen 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki je najbolj podroben člen te pogodbe, niti protokol št. 12 o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem ali katero koli drugo pravno

besedilo Evropske unije. Drugič, takšno sodelovanje je mogoče upravičiti le, če za pomoč Mednarodnega denarnega sklada uradno zaprosi država sama, sicer bi ga lahko označili za zlorabo. Ali lahko Svet odgovori na naslednja vprašanja: Ali je upošteval dejstvo, da z omembo Mednarodnega denarnega sklada krši pogodbe, ker ustvarja nov institucionalni in politični precedens, ne da bi upošteval zahtevani postopek? Ali je Grčija Mednarodni denarni sklad zaprosila za pomoč?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Izjava, ki so jo odobrili voditelji držav ali vlad na neuradnem zasedanju Evropskega sveta 11. februarja 2010, je politične narave in ne predstavlja izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem, kot je določeno v pogodbah.

Da bi se odzvali na prvo bistveno vprašanje, je treba razlikovati med postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem na eni strani ter morebitnimi mehanizmi finančne pomoči državam članicam, ki jih pestijo proračunske težave, na drugi strani.

Postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz člena 126(2) do (13) Pogodbe o delovanju Evropske unije je postopek, katerega cilj je spodbuditi, in, če je potrebno, prisiliti zadevne države članice, da zmanjšajo proračunski primanjkljaj, ki ga je mogoče ugotoviti. Svet, ki je sprejel sklep v skladu s členom 104(6) Pogodbe ES – trenutno člen 126(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije – je aprila 2009 na priporočilo Komisije proti Grčiji sprožil postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem. Na svojem zasedanju 16. februarja 2010 je Svet sprejel Sklep v skladu s členom 126(9), s katerim je Grčijo opozoril, naj sprejme nujne ukrepe za zmanjšanje primanjkljaja, da bi odpravila razmere, do katerih je privedel čezmeren primanjkljaj.

Ker je postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem vprašanje, ki je konceptualno nepovezano z vprašanjem zagotavljanja finančne pomoči državam članicam, ki jih pestijo proračunske težave, obračanje na Mednarodni denarni sklad, kot morebiten vir financiranja Grčije, ne bi pomenilo kršenja pogodbenih določb glede postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem niti sklepov in priporočil, ki jih je Svet sprejel na podlagi teh določb.

Drugačno pa je vprašanje, povezano z morebitnim mehanizmom finančne pomoči državam članicam, natančnejše vprašanje o pogojenosti finančne pomoči, ki bi lahko bila odobrena Grčiji. Naj spomnimo, da so bili v izjavi voditeljev držav ali vlad evrskega območja, podani 25. marca, dogovorjeni načini finančne pomoči Grčiji kot združitev obsežne pomoči Mednarodnega denarnega sklada in večine evropskega financiranja. S to izjavo je postalo jasno, da bo črpanje evropskega financiranja postalo „predmet močne pogojenosti“.

Naj spomnimo, da bi lahko člen 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki Svet pooblašča, da sprejme ukrepe, določene za tiste države članice, katerih valuta je evro, da med drugim „okrepijo usklajevanje in nadzor nad svojo proračunsko disciplino“, uporabili kot instrument za takšne pogoje, naložene Grčiji.

Kar zadeva drugo vprašanje, poudarjamo, da sedanji Svet ni seznanjen z dejstvom, da bi Grčija Mednarodni denarni sklad zaprosila za pomoč.

*
* *

Vprašanje št. 7 predložil Frank Vanhecke (H-0126/10)

Zadeva: Odnosi med Evropsko unijo in Kubo

Znano je, da si špansko predsedstvo EU prizadeva za normalizacijo odnosov med Evropsko unijo in Kubo. Sklepi Sveta z dne 15. in 16. junija 2009 navajajo, da bo Svet junija 2010 odločal o morebitni spremembi sedanjega skupnega stališča o Kubi. Glede na to se bo upošteval napredek na področju človekovih pravic.

Ali se Svet strinja s stališčem španskega predsedstva? Če je tako, koliko je Kuba napredovala na področju človekovih pravic? Ali Kuba izvaja Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966 ter Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, k čemur jo je Svet pozval leta 2009? Ali se je Kuba konkretno (obvezujoče) zavezala, da bo odpravila „zakon o nevarnosti“, ki omogoča, da nekoga zaprejo zgolj na podlagi suma?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Svet se je v svojih sklepkih iz junija 2009 odločil, da bo junija 2010 opravil letni pregled Skupnega stališča vključno z oceno političnega dialoga v prihodnosti ob upoštevanju napredka glede vprašanj v sklepkih Sveta, zlasti na področju človekovih pravic. To je vsakoletna naloga vse od sprejetja skupnega stališča in bo ponovno potekala letos.

Špansko predsedstvo meni, da bi premislek v zvezi z odnosi med Evropsko unijo in Kubo lahko koristil pri politiki med Evropsko unijo in Kubo v prihodnosti. Rad bi spomnil, da je naša razprava tukaj na marčevskem delnem zasedanju poudarila pomembnost Skupnega stališča. Ta razprava je prav tako pokazala, da obstaja veliko soglasje glede pomembnosti človekovih pravic kot vrednot, ki jih EU skuša spodbujati na svetovni ravni.

Svet pozorno opazuje stanje človekovih pravic na Kubi. Obsežne in redne razprave o človekovih pravicah potekajo na srečanjih v okviru političnega dialoga na ministrski ravni, ki potekajo s Kubo dvakrat letno vse od leta 2008. Svet tudi javno izraža svojo zaskrbljenost glede stanja človekovih pravic na Kubi preko javnih izjav, svojih sklepov in demarš kubanskim oblastem, kot je denimo tista, ki jo je posredoval 23. marca 2010.

Glede Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah in Mednarodnega pakta o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah, oba iz leta 1966, bi rad spomnil, da je Kuba ta dva pakta sicer podpisala, ni pa ju ratificirala, čeprav je Svet Kubo pozval, naj to stori.

Kar zadeva zakonodajo, ki jo je omenil poslanec, se kubanske oblasti v okviru političnega dialoga med EU in Kubo še niso zavezale, da bodo to opravile.

Spoštovanemu poslancu lahko zagotovim, da bo Svet nadaljeval s pozornim spremljanjem razvoja dogodkov na Kubi in izkoristil vsako primerno priložnost, da bo izrazil svojo zaskrbljenost vsakokrat, ko bodo kršene človekove pravice.

*
* *

Vprašanje št. 8 predložila Laima Liucija Andrikiene (H-0131/10)

Zadeva: Potreba po enotnih pravilih za prodajo orožja tretjim državam

Francija se je pred nedavnim začela pogajati z Rusijo o morebitni prodaji štirih vojnih ladij razreda Mistral. Ti pogovori so izzvali vrsto odzivov iz držav članic EU, med njimi Latvije, Litve, Estonije in Poljske, ki trdijo, da bi prodaja ladij razreda Mistral negativno vplivala na njihovo varnost ter varnost nekaterih sosed Evropske unije. Te države poudarjajo, da imajo plovila razreda Mistral izrazito napadalen značaj.

Glede na to, da je v Lizbonski pogodbi omenjena želja po skupni obrambi, v pogodbi pa je tudi določba o solidarnosti na področju varnosti in obrambe, ali špansko predsedstvo vidi potrebo po enotnih pravilih EU o prodaji orožja držav članic EU tretjim državam?

Ali je predsedstvo pripravljeno sprožiti takšno razpravo?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) EU že dalj časa priznava potrebo po enotnih pravilih EU glede prodaje orožja tretjim državam.

V letih 1991 in 1992 se je Evropski svet dogovoril glede osmih meril, ki jih morajo države članice upoštevati, ko ocenjujejo zahteve za izvozna dovoljenja za orožje.

Leta 1998 je Svet sprejel enotna pravila glede prodaje orožja tretjim državam v obliki Kodeksa ravnanja Evropske unije pri izvozu orožja. Kodeks je vseboval razširjene različice osmih meril, dogovorjenih v letih 1991 in 1992, vzpostavil je obveščevalni in posvetovalni mehanizem za zavrnitve in vključil postopek za večjo preglednost preko objave letnih poročil EU o izvozu orožja. Kodeks je pomembno prispeval k uskladitvi nacionalnih politik na področju nadzora nad izvozom orožja. V operativni določbi 9 Kodeksa je bilo navedeno naslednje:

„Države članice bodo po potrebi skupaj v okviru SZVP ocenile stanje morebitnega ali dejanskega prejemnika izvoza vojaške tehnologije in opreme iz držav članic, pri čemer bodo upoštevale načela in merila Kodeksa ravnanja.“

8. decembra 2008 je Svet sprejel Skupno stališče 2008/944/SZVP, pomembno posodobljen in nadgrajen instrument, ki nadomešča Kodeks ravnanja. Člen 9 tega Skupnega stališča odraža operativno določbo 9 Kodeksa in navaja:

„Države članice bodo po potrebi skupaj v okviru SZVP ocenile stanje morebitnega ali dejanskega prejemnika izvoza vojaške tehnologije in opreme iz držav članic, pri čemer bodo upoštevale načela in merila tega Skupnega stališča.“

Takšno ocenjevanje poteka redno, med drugim v okviru organov Sveta in na ustreznih ravneh, na zahtevo države članice.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložila Mairead McGuinness (H-0135/10)

Zadeva: Napredek pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja Organizacije združenih narodov

Koliko je Svet napredoval pri načrtih za oblikovanje ambicioznega stališča Evropske unije do razvojnih ciljev tisočletja?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Leto 2010 predstavlja ključno stopnjo v napredku pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015. EU posebno pozornost namenja zagotavljanju uspeha plenarnega zasedanja na visoki ravni glede razvojnih ciljev tisočletja septembra letos.

V preteklih devetih letih smo si močno prizadevali za doseganje razvojnih ciljev tisočletja, čeprav je bil napredek tako po sektorjih kot po regijah nestanovit. Regija podsaharske Afrike še posebno zaostaja. Gospodarska in finančna kriza postavlja pod vprašaj sposobnost izpolnitve razvojnih ciljev tisočletja do leta 2015 in tveganja spodbujajo dosednji napredek.

Glede na to, da je do leta 2015 ostalo le še pet let, vidi Svet v septembrskem plenarnem zasedanju na visoki ravni edinstveno priložnost za preučitev in oceno doseženega in določitev, kaj vse je treba do leta 2015 še postoriti. To priložnost moramo izkoristiti za oživitev usklajenega mednarodnega prizadevanja, da bi pospešili nadaljnji napredek v smeri doseganja razvojnih ciljev tisočletja.

V smislu procesa bo EU še naprej igrala vodilno vlogo kot največja darovalka na svetu in storila bo vse, da bo zagotovila osredotočene in v dejavnost usmerjene rezultate plenarnega zasedanja na visoki ravni. Kot del priprav na to zasedanje se od Sveta pričakuje, da bo sprejel najnovejšo stališče EU, ki ga bo predložil na junijskem Evropskem svetu, ob upoštevanju spomladanskega svežnja Komisije o razvojnem sodelovanju in poročila, ki ga je pripravil generalni sekretar ZN za plenarno zasedanje na visoki ravni in ki je bilo predstavljeno prejšnji mesec.

*
* *

Vprašanje št. 10 predložil Zigmantas Balčytis (H-0138/10)

Zadeva: Davek na dohodek mornarjev, ki so dlje časa na morju

Po litovski davčni zakonodaji se dohodki litovskih mornarjev, ki so zaposleni na ladjah tretjih držav, obdavčijo po 15-odstotni davčni stopnji. Mornarjem, zaposlenim na ladjah, ki plujejo pod zastavo Evropske gospodarske skupnosti, pa tega davka ni treba plačati.

Ali je tudi v drugih državah EU praksa, da se mornarjem, ki so na morju najmanj 183 dni, obračuna ničta stopnja davka ali se jih oprosti plačila davka? Ta praksa se v Litvi ne uporablja.

Ali se Svet strinja, da bi morali biti davki na dohodek mornarjev urejeni na ravni Skupnosti, s čimer bi se zagotovilo spoštovanje načel enotnega notranjega trga?

Ali se Svet strinja, da bi uporaba standardizirane stopnje davka na dohodek za vse mornarje v EU in standardizacija davčnih sistemov lahko pomagali zaščititi delovna mesta državljanov EU?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Vprašanje, ki ga je predložil poslanec zadeva neposredno obdavčitev. V tem smislu je treba omeniti nekaj pomembnih točk.

Prvič, Svet opozarja, da, ker dohodnina ni usklajena po vsej EU, lahko države članice sprejmejo svoje lastne zakone, da bi izpolnile cilje in zahteve svoje domače politike, a samo če to pristojnost izvajajo skladno s temeljnimi načeli Pogodbe o prostem pretoku delovne sile, storitev in kapitala ter svobodo ustanavljanja. Komisija mora spremljati združljivost nacionalne zakonodaje z zakonodajo EU.

Svet bi prav tako rad opozoril, da lahko sprejme zakonodajo le na podlagi predloga, ki ga poda Komisija. Trenutno pa ne obstaja noben predlog Komisije glede zadev, ki jih omenja poslanec. V svojem sporočilu iz leta 2001 „Davčna politika v EU – Prednostne naloge za leta, ki so pred nami“ je Komisija navedla, da se dohodnino lahko prepusti državam članicam tudi takrat, ko bo EU dosegla višjo raven povezovanja kot trenutno in da postaja usklajevanje le-te na ravni EU nujno le zaradi preprečevanja čezmejne diskriminacije ali odpravljanja ovir za uveljavljanje svoboščin, zagotovljenih v pogodbah.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložila Niki Tzavela (H-0141/10)

Zadeva: Energetska politika

Predstavniki EU so izrazili željo po izboljšanju odnosov z Rusijo v energetskega sektorju ter razpravljali o vzpostavitvi poslovnega odnosa.

V jugovzhodnem Sredozemlju sta dva konkurenčna plinovoda: Nabucco in Južni tok. Po Južnem toku bo usmerjen ruski plin. Plinovod Nabucco je pripravljen na obratovanje, vendar je brez vira zemeljskega plina. Kje namerava EU najti plin za Nabucco glede na zastoj v turško-armenskih odnosih, ki onemogoča dobavo plina iz Azerbajdžana, in glede na nepripravljenost EU za poslovanje z Iranom?

Ali Svet preučuje možnosti za poslovne pogovore z Rusijo o Nabuccu in Južnem toku? Ali Svet preučuje možnosti o sodelovanju namesto konkurenčnosti med projektoma? Če je tako, kako bo to dosegel?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Svet poudarja, da je raznolikost goriv, virov in poti dolgoletna politika EU. To politiko smo na pregleden način sporočili tako tranzitnim državam, pa tudi državam dobaviteljicam.

Oba projekta, ki ju je imenoval poslanec, tj. Nabucco in Južni tok, sta še vedno deležna nenehne podpore Sveta, saj oba prispevata k raznolikosti, za katero si EU prizadeva. Vendar pa Svet opozarja, da ta projekta v največjem obsegu vodijo zasebna podjetja: zato se morajo nenazadnje zadevna podjetja odločiti za izbiro in delo s partnerji po njihovi izbiri.

Ustrezen instrument za razpravljanje o projektih Nabucco in Južni tok z Rusijo je dialog o energiji med EU in Rusijo, zlasti podskupina o energetskega infrastrukturi v okviru skupine za razvijanje energetskega trga. Določenih projektov ta podskupina na zadnjih zasedanjih ni obravnavala. Vsekakor je treba poudariti, da je treba trenutni politični okvir in težave glede iskanja dobave s plinom, ki jih je opisala cenjena poslanka, pri tako velikih infrastrukturnih projektih preučiti z dolgoročnega vidika (30 let ali več).

V tem kontekstu se Svet strinja, da bo raziskal izvedljivost mehanizma, ki bi olajšal dostop do novih virov plina preko razvojnega sodelovanja s kaspjsko regijo. Cilj predvidenega razvojnega sodelovanja s kaspjsko regijo je, morebitnim dobaviteljem, kot denimo Turkmenistanu, dokazati, da predstavlja EU verodostojen

obseg povpraševanja, ki upravičuje, da je pomembna količina plina namenjena temu trgu srednje- in dolgoročno.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Georgios Papastamkos (H-0143/10)

Zadeva: Sporazum med Evropsko unijo in Marokom o trženju kmetijskih proizvodov

17. decembra 2009 so Komisija in pristojni maroški organi podpisali potrjen zapisnik, s katerim so se zaključila pogajanja za doseglo boljših dvostranskih tržnih pogojev za proizvode kmetijsko-živilskega in ribiškega sektorja.

Znano je, da sredozemske države Evropske unije in države jugovzhodnega Sredozemlja v istih obdobjih proizvajajo številne podobne proizvode. Poleg tega morajo evropski proizvajalci med drugim spoštovati stroge standarde s področja varnosti in kakovosti proizvodov.

Kaj meni Svet o tem sporazumu, zlasti o vplivu, ki ga bo imelo večje odprtje trga Evropske unije na evropsko kmetijstvo, glede na pogoje, za katere se je dogovorila Komisija?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Kot je omenil poslanec, so pogajanja 17. decembra 2009 zaključili maroški pogajalci in pogajalci EU v obliki potrjenega zapisnika o prihodnjem sporazumu, katerega cilj je izboljšanje dvostranskih tržnih pogojev za proizvode kmetijsko-živilskega in ribiškega sektorja v okviru evrosredozemskega načrta za kmetijstvo (načrt Rabat), ki je bil sprejet 28. novembra 2005.

Na vrhu EU-Maroko, ki je potekal 7. marca 2010 v Granadi, sta obe podpisnici „pozdravili pomemben napredek, dosežen v zadnjih mesecih v trgovinskih pogajanjih, ki je omogočil zaključek pogajanj o trženju kmetijskih proizvodov, predelanih kmetijskih proizvodov in ribiških proizvodov, pa tudi o dogovoru o reševanju tržnih sporov, kar predstavlja pomemben korak v smeri obsežnega in celovitega sporazuma o prosti trgovini.“ Dogovorjeno je bilo, da „se podpisnici zavezujeta nadaljevati s postopki z namenom, da bosta podpisali sporazum o trženju kmetijskih proizvodov, predelanih kmetijskih proizvodov in ribiških proizvodov in da ga bosta uveljavili v najkrajšem možnem času“.

Sklenitev sporazuma morajo odobriti zadevne oblasti. Kar zadeva Evropsko unijo, mora Svet v skladu s postopkom iz člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejeti odločitev za sklenitev sporazuma na podlagi predloga s strani pogajalcev EU (Komisije) in po pridobitvi soglasja Evropskega parlamenta. Komisija mora še podati predlog Svetu. Svet zato na tej stopnji ne more zavzeti stališča v zvezi s tem sporazumom.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Gay Mitchell(H-0144/10)

Zadeva: Izvajanje pritiska na zatiralne režime

Po vsem svetu zatiralni režimi kršijo načela strpnosti, demokracije in svobode, ki so temelji Evropske unije. Ne mine dan brez novic o kakšnem režimu, ki zatira lastne državljane, najsibo zaradi verskega prepričanja, svobode vesti ali političnih nesoglasij.

Kako namerava Svet glede na novo usklajeno ureditev zunanjih zadev Evropske unije pospešiti svoja prizadevanja in izvajati dejanski pritisk na države in vlade, v katerih prihaja do takšnih gnusnih dejanj, vendar te še vedno sodelujejo z EU na področjih, kot je trgovina ali razvojna pomoč?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Ukrepanje EU na mednarodnem prizorišču vodijo načela in je usmerjeno v vrsto ciljev, določenih v čl. 21 Pogodbe o EU⁽¹⁾, vključno s spodbujanjem človekovih pravic, pravne države in demokracije. V skladu z evropsko varnostno strategijo je EU okrepila svoja prizadevanja „za vzpostavitev človekove varnosti z zmanjševanjem revščine in neenakosti, s spodbujanjem dobrega upravljanja in človekovih pravic, pomočjo razvoju in z obravnavanjem osnovnih vzrokov za spore in negotovost.“

EU ima široko paleto orodij za zunanje politično delovanje v skladu s temi cilji. Poleg teh uporablja EU dialoge o človekovih pravicah, politične določbe v sporazumih o trgovini in razvoju ter omejevalne ukrepe za spodbujanje spoštovanja svobode, človekovih pravic in pravne države po vsem svetu. Dialogi o človekovih pravicah predstavljajo bistven del celovite strategije EU v zvezi s tretjimi državami. Do zdaj je EU ustanovila skoraj 40 oblik razprav, usmerjenih v človekove pravice, da bi izpostavila posamezne primere in pospešila dejanske in oprijemljive izboljšave v zvezi s človekovimi pravicami po vsem svetu. Vprašanja človekovih pravic se obravnavajo tudi v okviru rednega političnega dialoga.

Kar zadeva trgovinske odnose in razvojno sodelovanje se „politične določbe“ običajno vključi v celovite sporazume med EU in tretjimi državami. Določbe v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic, demokratičnih načel in pravne države veljajo za „bistvene sestavine“ in kršitev le-teh prinaša posledice, vključno z delno ali popolno prekinitvijo zadevnega sporazuma.

Da bi dosegli spremembo v politiki, se lahko EU tudi odloči sprejeti omejevalne ukrepe proti tretjim državam, ki ne spoštujejo demokracije, človekovih pravic in pravne države. Kjer je to mogoče in v skladu s celovito strategijo Evropske unije v zvezi z zadevno tretjo državo, se lahko pravni instrumenti za sprejemanje omejevalnih ukrepov prav tako nanašajo na pobude za spodbujanje potrebne spremembe v politiki ali dejavnosti. Poleg celovitega in učinkovitega izvajanja omejevalnih ukrepov, ki ga v tem smislu odobri Varnostni svet ZN v okviru poglavja VII Listine ZN, lahko EU prav tako naloži samostojne sankcije, ki so v celoti skladne z obveznostmi EU po mednarodnem pravu.

Glavni režimi, proti katerim EU izvaja samostojne sankcije na tem področju, zadevajo Burmo/Mjanmar, Gvinejo (Conakry) in Zimbabve.

Lizbonska pogodba zagotavlja prenovljen okvir za ukrepanje EU na mednarodnem prizorišču s široko paleto instrumentov, ki so EU na voljo. S celovitim izvajanjem določb, določenih v Lizbonski pogodbi, bo EU imela boljše izhodišča za uporabo teh instrumentov na bolj celovit način in ob medsebojni podpori. Evropska služba za zunanje politično delovanje bo pri tem ključna.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložila Evelyn Regner (H-0147/10)

Zadeva: Število poslancev v Evropskem parlamentu po začetku veljave Lizbonske pogodbe

V skladu s členom 11 poslovnika Evropskega parlamenta, spremenjenega 25. novembra 2009, lahko 18 prihodnjih poslancev do ratifikacije dodatnega protokola sodeluje pri delu Evropskega parlamenta kot opazovalci brez pravice glasovanja.

Kako namerava Svet izvajati Lizbonsko pogodbo z ozirom na 18 dodatnih mest v Evropskem parlamentu?

S kakšno pobudo namerava Svet pospešiti ratifikacijo dodatnega protokola v državah članicah EU?

Kaj namerava storiti Svet, da bo Francija izpolnila sklepe Evropskega sveta z 18. in 19. junija 2009 ter imenovala dodatne poslance Evropskega parlamenta?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Kot vsi veste, po členu 14 Pogodbe o Evropski uniji, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, število poslancev Evropskega parlamenta ne sme presegati 750, skupaj s predsednikom. Ker so volitve v Evropski parlament junija 2009 potekale na podlagi nekdanje Pogodbe (tj. 736 izvoljenih poslancev), se je 4.–7. junija 2009

(1) Prečiščena različica Pogodbe o Evropski uniji. Na voljo na:
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2008:115:0013:0045:EN:PDF>.

Evropski svet dogovoril, da se doda 18 dodatnih sedežev 736 sedežem, ki so bili zasedeni na junijskih volitvah, v primeru, da Lizbonska pogodba stopi v veljavo⁽²⁾. Izvajanje tega sporazuma Evropskega sveta zahteva sprejetje in ratifikacijo Protokola, ki spreminja člen 2 Protokola (36) o prehodnih ukrepih, ki so priloženi Lizbonski pogodbi, s strani 27 držav članic po postopku, določenem v členu 48(3) Pogodbe o Evropski uniji. 4. decembra 2004 je španska vlada podala predlog za spremembo pogodb v ta namen.

Evropski svet se je 10.–11. decembra 2009 odločil⁽³⁾, da se bo posvetoval z Evropskim parlamentom in Komisijo v zvezi s preučitvijo tega predloga. V skladu z drugim pododstavkom člena 48(3) Pogodbe o Evropski uniji, je Evropski svet določil, da ne namerava sklicati konvencije (ki jo sestavljajo predstavniki nacionalnih parlamentov, voditelji držav ali vlad držav članic, Evropskega parlamenta in Komisije) pred konferenco predstavnikov vlad držav članic, saj to po mnenju Evropskega sveta ni bilo upravičeno z obsegom predlaganih sprememb. Predstavniki Evropskega sveta so zato v ta namen zahtevali soglasje Evropskega parlamenta, kot to zahteva člen 48(3) Pogodbe o Evropski uniji.

Ocenjen časovni razpored za otvoritev konference predstavnikov vlad držav članic je odvisen od potrditve stališča Evropskega parlamenta v zvezi s tema dvema vprašanjema, kolikor nam je znano, poslan šele po majskem mini plenarnem zasedanju, tj. 4. in 5. maja.

Naš namen je sklicati kratko konferenco predstavnikov vlad držav članic, čemur bo sledila ratifikacija te spremembe Pogodbe s strani vsake države članice in v skladu z njenimi ustavnimi pravili.

Kar zadeva način, na katerega bo Francija imenovala dva dodatna francoska poslanca Evropskega parlamenta, vas naj spomnim, da so v skladu z našo pobudo za predvideno spreminjanje Protokola 36 k Lizbonski pogodbi, so na podlagi sklepov Evropskega sveta iz junija 2009 predvidene tri možnosti za imenovanje prihodnjih poslancev EP s strani zadevnih držav članic:

bodisi volitve prek splošnega ali neposrednega ad hoc glasovanja v zadevni državi članici, v skladu z določbami, ki se uporabljajo za volitve v Evropski parlament;

ali na podlagi izida evropskih volitev od 4. do 7. junija 2009;

ali z imenovanjem potrebnega števila poslancev s strani nacionalnega parlamenta zadevne države članice izmed svojih članov, v skladu s postopkom, ki ga določi vsaka od teh držav članic.

Pri vseh treh možnostih mora biti imenovanje opravljeno v skladu z zakonodajo zadevne države članice in če so zadevne osebe izvoljene prek splošnih neposrednih volitev.

To se seveda uporabi le za prehodno obdobje, tj. za trenutni mandate Evropskega parlamenta. Vsi poslanci Evropskega parlamenta od leta 2014 dalje bodo morali biti imenovani v skladu z Aktom o volitvah.

Prav tako pozdravljam uravnotežen pristop, ki ga je 7. aprila zavzel Odbor za ustavne zadeve. Ta odbor je menil, da je treba za imenovanje dodatnih poslancev Evropskega parlamenta spoštovati duh Akta o volitvah iz leta 1976, vendar pa bi posredne volitve lahko sprejeli v primeru nepremostljivih tehničnih ali političnih težav.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložila Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0149/10)

Zadeva: Mehanizmi za finančni nadzor in gospodarsko usklajevanje med državami članicami z evrom

Španska finančna ministrica Elena Salgado in španski državni sekretar za evropske zadeve Diego López Garrido sta se v izjavah obvezala, da bosta iskala načine za odpravo strukturnih slabosti v gospodarstvih držav članic in resnično usklajevanje med njimi. Glede na to, da se nadzorni mehanizmi za finančne politike držav članic že izvajajo na podlagi členov 121 in 126 Lizbonske pogodbe, prosim, če predsedstvo Sveta lahko odgovori na naslednja vprašanja:

⁽²⁾ 11225/2/09 REV 2

⁽³⁾ EUCO 6/09.

Kako bi lahko izdelali učinkovitejši postopek za nadzor in usklajevanje? Ali so bili predstavljeni konkretni predlogi za pripravo vzdržnega in uravnoveženega gospodarskega modela, v katerem bi bile upoštevane velike razlike, ki se kažejo med gospodarstvi v območju evra? Če je odgovor pritrdilen, kako predloge sprejemajo države članice?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Postopki gospodarskega in proračunskega nadzora, določeni v členih 121 in 126 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), še naprej predstavljajo temelj našega usklajevanja gospodarske oziroma proračunske politike.

Evropski svet je v svojih sklepih iz marca 2010 navedel, da bo splošno usklajevanje gospodarske politike okrepljeno z boljšo uporabo instrumentov, zagotovljenih v členu 121 PDEU.

Kar zadeva evrsko območje ter potrebo po tesnejšem gospodarskem sodelovanju znotraj le-tega, je Lizbonska pogodba uvedla možnost sprejetja ukrepov za krepitev gospodarskega sodelovanja med državami članicami evrskega območja po členu 136 PDEU. Takšni ukrepi bi bili vedno sprejeti „v skladu s pomembnim postopkom med tistimi, ki so omenjeni v členih 121 in 126“ in tako po obstoječih postopkih v okviru mehanizmov za usklajevanje in nadzor in po postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, pri čemer bi omogočali boljšo usklajenost znotraj evrskega območja.

Evropski svet je prav tako pozval Komisijo, da do junija 2010 predstavi predloge v zvezi z uporabo novega instrumenta za gospodarsko usklajevanje, ki ga ponuja člen 136 PDEU, tako da se okrepi usklajevanje na ravni evrskega območja. Do zdaj ni Komisija Svetu posredovala nobenega predloga ali priporočila.

Poleg tega so se voditelji držav ali vlad držav članic evrskega območja na zasedanju Evropskega sveta marca 2010 zavezali spodbujanju intenzivnejšega usklajevanja gospodarskih politik v Evropi in menili, da je Evropski svet tisti, ki mora izboljšati gospodarsko upravljanje Evropske unije. Predlagali so, da poveča svojo vlogo pri gospodarskem usklajevanju in pripravi strategije Evropske unije za rast.

Na koncu naj spomnimo, da je isti Evropski svet prav tako povabil svojega predsednika, da v sodelovanju s Komisijo ustanovi delovno skupino s predstavniki držav članic, predsedstvom EU po sistemu rotacije in ECB, da bo Svetu še pred koncem tega leta predstavila ukrepe, potrebne za doseganje boljšega okvira za reševanje krize in boljše proračunske discipline, in raziskala vse možnosti za krepitev pravnega okvira.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil László Tőkés (H-0151/10)

Zadeva: Varstvo pravice do izobraževanja v manjšinskih jezikih v Ukrajini

S katerimi sredstvi in instrumenti Evropski svet jamči, da je v potekajočem političnem dialogu z Ukrajino pozornost namenjena tudi spoštovanju pravice do izobraževanja v manjšinskih jezikih?

Kako spremlja in zagotavlja, da Ukrajina v celoti izvaja svoje zaveze o spoštovanju manjšinskih pravic iz pridružitvenega načrta?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Vprašanje spoštovanja človekovih pravic in pravic pripadnikov narodnih manjšin predstavlja prednostno nalogo odnosov med EU in Ukrajino. Februarska plenarna razprava je pokazala, da Parlament namenja poseben poudarek razvoju pravne države, demokracije in postopku reforme v Ukrajini. Pomembnost vprašanja narodnih manjšin je zajeta v Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med EU in Ukrajino, ki je bil podpisan junija 1994 in je pričel veljati marca 1998. Člen 2 tega sporazuma opredeljuje spoštovanje demokratičnih načel in človekovih pravic kot splošno načelo, ki predstavlja bistveno sestavino sporazuma. Poleg tega sporazum zagotavlja, da se vprašanje spoštovanja človekovih pravic in pravic pripadnikov manjšin obravnava v okviru političnega dialoga med EU in Ukrajino, ki lahko vključuje tudi razprave o sorodnih zadevah OVSE in Sveta Evrope. Vprašanja glede pripadnikov manjšin so obravnavana tudi na zasedanjih

Sveta za sodelovanje in pododbora JLS z Ukrajino. Na 12. zasedanju Odbora za sodelovanje med EU in Ukrajino, ki je potekalo 26. novembra 2009 v Bruslju, je Svet poudaril potrebo po sprejetju učinkovitih ukrepov za zagotavljanje, da politike, katerih cilj je spodbujanje ukrajinskega jezika v izobraževanju, ne ovirajo ali omejujejo uporabo manjšinskih jezikov.

Pridružitveni načrt EU-Ukrajina, ki pripravlja in pospešuje zgodnje izvajanje novega pridružitvenega sporazuma EU-Ukrajina s pomočjo dogovora o konkretnih ukrepih za doseganje ciljev sporazuma, je vzpostavil politični dialog, katerega cilje je zlasti krepitev spoštovanja demokratičnih načel, pravne države in dobrega upravljanja, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključno s pravicami pripadnikov manjšin, kot je to zajeto v temeljnih Konvencijah ZN in Sveta Evrope ter pripadajočih protokolih. Takšen dialog in sodelovanje vključuje izmenjavo najboljših praks glede ukrepov za zaščito manjšin pred diskriminacijo in izključenostjo v skladu z evropskimi in mednarodnimi standardi, s ciljem, razvijati sodoben pravni okvir, razvijati tesno sodelovanje med oblastmi in predstavniki manjšinskih skupin, pa tudi sodelovati na področju ukrepov za boj proti naraščanju nestrpnosti in pogostnosti zločinov iz sovraštva.

EU je dosledno spodbujala Ukrajino k sodelovanju z Visokim komisarjem OVSE za narodne manjšine, vključno glede vprašanj, povezanih z manjšinskimi jeziki.

Prav tako bi bilo treba omeniti, da je spoštovanje pravic pripadnikov manjšin nazorno predstavljeno v pridružitvenem sporazumu, o katerem zdaj potekajo pogajanja med EU in Ukrajino, kot ena izmed ključnih skupnih vrednot, na katerih temelji tesen in trajen odnos med EU in Ukrajino.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Liam Aylward (H-0154/10)

Zadeva: Prednostne naloge evropske strategije za mlade

Prenovljena socialna agenda in resolucija o mladinski politiki z novembra 2009 sta mlade in otroke opredelila kot glavno prednostno nalogo in ciljno skupino za obdobje do leta 2018. Kot prednostni nalogi sta bila opredeljena reševanje vprašanja brezposelnosti mladih in upad števila mladih, vključenih v izobraževanje ali usposabljanje.

Ali Svet lahko, glede na to, da se je strinjal s tem, da se do leta 2018 ustvari več priložnosti in enake možnosti za vse mlade v izobraževanju in na trgu dela, poda praktične primere, kako bo ta cilj dosežen? Ali lahko v zvezi s tem pričakujemo nove programe in pobude in kakšen je časovni načrt za najbližjo prihodnost?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) 27. novembra 2009 se je Svet dogovoril o prenovljenem okviru za evropskem sodelovanju na področju mladine za naslednjih devet let. V tem okviru se je Svet dogovoril, da morajo biti v obdobju od 2010 do 2018 splošni cilji takšnega evropskega sodelovanja na področju mladine oblikovani tako, da bodo ustvarjali več in enake priložnosti za vse mlade, ki se izobražujejo in ki so na trgu dela, in da bodo spodbujali dejavno državljanstvo, socialno vključenost in solidarnost vseh mladih, hkrati pa upoštevali odgovornost držav članic za mladinsko politiko in prostovoljno naravo evropskega sodelovanja na področju mladine.

Svet se je prav tako dogovoril, da je treba v tem obdobju evropsko sodelovanje na področju mladine izvajati prek prenovljene odprte metode usklajevanja in da mora biti usmerjeno v splošne cilje, dvojen pristop in osem področij ukrepanja, ki so vzpostavljeni v okviru, vključno z „izobraževanjem in usposabljanjem“, pa tudi z „zaposlovanjem in podjetništvom“. Prav tako določa zaposlovanje mladih kot prednostno nalogo trenutnega predsedniškega tria.

Priloga I Resolucije Sveta, ki vzpostavlja takšen okvir, vsebuje predloge o številnih splošnih pobudah za države članice in za Komisijo na vseh področjih, tem pa sledi vrsta posebnih ciljev, povezanih z mladino in morebitne pobude za vsako področje ukrepov, ki jih lahko sprejmejo države članice in/ali Komisija v okviru svojih pristojnosti in ob upoštevanju načela subsidiarnosti.

Poleg tega se je marca 2010 Evropski svet⁽⁴⁾ dogovoril o številnih glavnih ciljih, ki predstavljajo skupne cilje, ki vodijo ukrepe držav članic in Unije v okviru strategije za rast za leta od 2010 do 2020. Dva glavna cilja neposredno obravnavata mlade:

s ciljem, doseči 75 % stopnjo zaposlenosti žensk in moških, starih od 20 do 64 let, vključno prek večje udeležbe mladine (kot tudi drugih skupin z nizko udeležbo);

izboljšati raven izobrazbe, zlasti s prizadevanji, da bi zmanjšali stopnje osipa v šolah in da bi povečali delež prebivalstva s terciarno ali enakovredno izobrazbo;

Medtem ko ti cilji, povezani z mladino, niso regulativne narave in ne pomenijo delitve bremena, predstavljajo skupen cilj prek mešanice ukrepov na nacionalni ravni in ravni EU.

In nazadnje, cilj španskega predsedstva je, da Svet maja sprejme Resolucijo o dejavnem vključevanju mladih, namenjeni boju proti brezposelnosti ter revščini in vzpostavljanju skupnih načel na tem področju, pa tudi vključevanju komponente mladine v druge politike.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložila Nicole Kiil-Nielsen (H-0156/10)

Zadeva: Varovanje človekovih pravic v Afganistanu

Države članice EU so 28. januarja 2010 v Londonu podprle načrt afganistanskega predsednika Hamida Karzaja za nacionalno spravo in obljubile, da bodo prispevale k njegovemu financiranju.

Ali so države članice izrazile svoje nestrinjanje z dejstvom, da se o tem načrtu poprej ni razpravljalo niti v afganistanskem parlamentu niti civilni družbi?

Ali je EU pridobila zagotovila o spoštovanju temeljnih pravic žensk, preden je potrdila ta načrt in se odločila za njegovo subvencioniranje?

Ali je Evropska unija je v Londonu vztrajala, da naj vsak sporazum z uporniki vključuje tudi jasno zavezo k spoštovanju človekovih pravic?

Če morajo proces nacionalne sprave voditi Afganistanci sami, kako lahko potem navzočnost predstavnikov EU na posvetovalni mirovni plemenski skupščini (džirgi) od 2. do 4. maja zagotovi spoštovanje demokratičnih pravic?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Človekove pravice, zlasti pravice žensk in otrok so v središču političnega dialoga EU z afganistansko vlado – kot je navedeno v akcijskem načrtu EU o Afganistanu in Pakistanu, ki ga je Svet sprejel 27. oktobra 2009.

Na londonski konferenci je afganistanska vlada ponovno izrazila svojo zavezo, da bo varovala in spodbujala človekove pravice vseh afganistanskih državljanov ter ustvarila takšen Afganistan, kjer so moški in ženske deležni varnosti, enakih pravic in enakih priložnosti na vseh področjih življenja. Mednarodna skupnost je pozdravila zavezo afganistanske vlade, da bo izvajala nacionalni akcijski načrt za ženske v Afganistanu in boj proti nasilju nad pravicami žensk. Poleg tega so udeleženci konference pozdravili zavezo afganistanske vlade, da bo krepila udeležbo žensk v vseh vladajočih institucijah, vključno z izvoljenimi in imenovanimi organi ter javno upravo.

EU še naprej spodbuja afganistansko vlado, naj sprejme konkretne ukrepe za polno spoštovanje človekovih pravic. Sprava in ponovna vključitev mora voditi Afganistan. Udeleženci londonske konference so pozdravili načrte afganistanske vlade, da ponudijo prostor v družbi tistim, ki so se pripravljene odreči nasilju, so pripravljene sodelovati v svobodni in odprti družbi in spoštovati načela, ki so zajeta v afganistanski ustavi, prekiniti vezi z Al Kaido in ostalimi terorističnimi skupinami ter uresničevati svoje politične cilje na miren način.

(4) Dok. EUCO 7/10.

Gospodarska rast, spoštovanje pravne države in človekovih pravic vzporedno z ustvarjanjem zaposlitvenih priložnosti ter dobro upravljanje za vse Afganistance so tudi ključni za preprečevanje poziva k uporabi, prav tako pa nujni za večjo stabilnost v Afganistanu.

Posredovanje EU v Afganistanu je dolgoročno. EU je zavezana, da bo pomagala afganistanski vladi pri političnem izzivu ponovne vključitve in sprave. EU namerava prek afganistanske vlade okrepiti afganistansko zmogljivost in izboljšati upravljanje na vseh ravneh. Izboljšanje volilnega sistema, boj proti korupciji, podpiranje pravne države in človekovih pravic so osrednjega pomena za dobro upravljanje. Na londonski konferenci so udeleženci konference pozdravili zavezo afganistanske vlade k oživitvi prizadevanj za ponovno vključevanje, ki jo vodi Afganistan, z razvijanjem in izvajanjem učinkovitega, vključujočega, preglednega in trajnostega nacionalnega programa za mir in ponovno vključenost. Mirovna plemenska skupščina džirga, ki bo zasedala maja, predstavlja del tega procesa.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Ryszard Czarnecki (H-0158/10)

Zadeva: Zavrnitev podelitve razrešnice Svetu za proračunsko leto 2008

Odbor za proračunski nadzor Evropskega parlamenta Svetu ni podelil razrešnice za izvrševanje proračuna za leto 2008. Dogodek spominja na razmere v lanskem letu, ko je bila razrešnica za izvrševanje proračuna za leto 2007 podeljena šele novembra 2009. Kaj namerava ukreniti Svet, da bi vpeljal preglednejše finančne mehanizme in jasnejša pravila glede odgovornosti? Kdaj se utegne to zgoditi?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Po mnenju Sveta se zdi, da ni nobenega objektivnega razloga za dvom glede izvrševanja proračuna za leto 2008 s strani Sveta: niti letno poročilo Računskega sodišča niti analiza letnih izkazov za leto 2008 Odbora za proračunski nadzor nista razkrila kakršnih koli nepravilnosti.

Kaže, da stališče Odbora za proračunski nadzor glede tega vprašanja temelji na dvomih glede ravni preglednosti, ki jo je izvajal Svet.

Na tej točki sem lahko zelo jasen: Svet meni, da je način, na katerega je izvrševal svoj proračun v preteklosti, v celoti pregleden.

V tem smislu Svet meni, da upošteva vse obveznosti poročanja, predvidene v finančni uredbi. Poleg tega Svet na svoji spletni strani objavlja poročilo o finančnem upravljanju za preteklo leto. Vašo pozornost bi rad pritegnil k dejstvu, da je danes Svet edina institucija, ki je objavila poročilo o predhodnih izkazih za leto 2009 za splošno javnost.

Poleg tega sta se 15. marca 2010 predsednik Coreperja in generalni sekretar Sveta sestala z delegacijo Odbora za proračunski nadzor. Na tem srečanju je bilo zagotovljenih dovolj informacij glede vprašanj, ki jih je v zvezi z izvrševanjem proračuna Sveta za leto 2008 načel Odbor za proračunski nadzor.

Tako imenovani „prijateljski sporazum“ je urejal odnose med našimi institucijami glede upravnega proračuna drugega.

Če bi Evropski parlament želel pregledati to ureditev, bi bil Svet pripravljen premisliti o začetku pogovorov o novi ureditvi, če bosta obe veji proračunskega organa obravnavani popolnoma enakovredno.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Hans-Peter Martin (H-0160/10)

Zadeva: Konkurenčnost držav EU

Po mnenju stalnega predsednika Evropskega sveta Hermana Van Rompuya naj bi z rednimi kontrolami povečali konkurenčnost držav EU in jo dopolnili z dodatnimi indikatorji.

Kakšno je stališče španskega predsedstva Sveta do predlogov Hermana Van Rompuya?

Katere kontrolne mehanizme, s katerimi bi učinkoviteje nadzirali konkurenčnost držav EU in hitreje odkrili nepravilno ravnanje, namerava vpeljati špansko predsedstvo?

Katere indikatorje, s katerimi bi povečali učinkovitost merjenja konkurenčnosti držav članic EU in oblikovali pregledne smernice glede potrebnih ukrepov, namerava vpeljati špansko predsedstvo?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Konkurenčnost je eden izmed ključnih parametrov strategije Evropa 2020, o kateri se je razpravljalo na spomladanskem Evropskem svetu 25. in 26. marca 2010.

Spomladanski Evropski svet se je strinjal zlasti glede petih glavnih ciljev, na katere lahko gledamo kot na indikatorje za konkurenčnost in skupne cilje, ki vodijo ukrepe držav članic:

75 % stopnja zaposlenosti žensk in moških, starih od 20 do 64 let;

3 % BDP za raziskave in razvoj, ki združuje javne in zasebne naložbe;

20 % manj emisij plinov v skladu s ciljem „20/20/20“, pri čemer bi moral biti v primerjavi z ravnmi leta 1990 povečan tudi delež obnovljivih virov energije in energetske učinkovitosti za 20 %;

izboljšanje stopenj izobrazbe: numerične stopnje bodo določeni na poletnem zasedanju Evropskega sveta, junija 2010;

zmanjšanje revščine v skladu z indikatorji, ki jih bo določil Evropski svet na svojem zasedanju junija 2010.

Glede na glavne cilje bodo države članice določile svoje nacionalne cilje, in sicer v dialogu s Komisijo. Rezultate tega dialoga bo preučil Svet junija 2010.

Nacionalni programi reform, ki so jih pripravile države članice, bo podrobno določil ukrepe, ki jih bodo sprejele za izvajanje nove strategije.

Spomladanski Evropski svet je prav tako sklenil, da so učinkoviti mehanizmi za nadzor ključnega pomena za uspešno izvajanje strategije. Ti vključujejo:

enkrat letno splošna ocena doseženega napredka s strani Evropskega sveta;

redne razprave na ravni Evropskega sveta, posvečene glavnim prednostnim nalogam strategije;

splošna krepitev usklajevanja gospodarske politike.

Na koncu je treba poudariti, da je Evropski svet za boljšo določitev mehanizmov za nadzor in preverjanje konkurenčnosti držav članic prosil svojega predsednika, da v sodelovanju z Evropsko komisijo ustanovi delovno skupino s predstavniki držav članic, predsedstvom Sveta po sistemu rotacije in Evropsko centralno banko, da bo Svetu še pred koncem tega leta predstavila ukrepe, potrebne za doseganje boljšega okvira za reševanje krize in boljše proračunske discipline, in raziskala vse možnosti za krepitev pravnega okvira.

*

* *

Vprašanje št. 21 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0169/10)

Zadeva: Članstvo Tajvana v mednarodnih organizacijah

Katere konkretne ukrepe je Evropski svet oblikoval po sprejetju poročila Evropskega parlamenta o skupni zunanji in varnostni politiki 10. marca 2010 (A7-0023/2010), da bi Kitajsko prepričal, naj preneha nasprotovati temu, da bi se Tajvan pridružil mednarodnim organizacijam, npr. Mednarodni organizaciji za civilno letalstvo (ICAO) in Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC)?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Odnosi med Kitajsko in Tajvanom so se zelo izboljšala po izvolitvi Ma Ying-jeouja leta 2008. To je dobrodošel razplet dogodkov za stabilnost v regiji.

Načeloma Svet zavzema trdno stališče, da je treba tajvansko vprašanje reševati po mirni poti prek konstruktivnega dialoga med vsemi zadevnimi stranmi. V tem duhu je Svet vedno podpiral – in bo nenehno podpiral – sleherno pragmatično rešitev, o kateri se vzajemno dogovorita obe strani na območju Tajvanske ožine in ki je usmerjena v sodelovanje Tajvana v pomembnih mednarodnih organizacijah.

Tajvan si trenutno prizadeva za status opazovalca v Mednarodni organizaciji civilnega letalstva (ICAO) in Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC). Svet bo pozdravil sleherno razpravo obeh strani o konkretnih korakih, usmerjenih v pomembno sodelovanje Tajvana na teh dveh forumih, in v obsegu, v katerem utegne biti to sodelovanje pomembno za EU in svetovne interese.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Brian Crowley (H-0171/10)

Zadeva: Bližnjevzhodni mirovni proces

Ali lahko Evropski svet na novo oceni napredek pri bližnjevzhodnem mirovnem procesu?

Kaj je Evropski svet ukrenil, da bi spodbudil izvajanje Goldstonovega poročila?

Ali lahko Evropski svet zagotovi najnovejše informacije o prizadevanjih za izpustitev zajetega izraelskega vojaka Gilada Šalita?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Bližnjevzhodni mirovni proces se še vedno sooča s pomanjkanjem napredka. Intenzivna mednarodna prizadevanja za nadaljevanje pogajanj o vseh vprašanih dokončnega statusa in ponovno sprožitev bližnjevzhodnega mirovnega procesa sp nenehno prisotna. Četverica se je 19. marca sestala v Moskvi in razglasila, da bi morala pogajanja privedi do dogovora, o katerem se strani pogajajo, v roku 24 mesecev.

Evropska unija je skrbno opazovala preiskave, ki jih izvajata Izrael in Palestinci v zvezi z domnevnimi kršitvami človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava. Istočasno Svet spodbuja Izrael, in podobno tudi Palestince, da zavzamejo konstruktiven pristop do nadaljnje verodostojne in povsem neodvisne preiskave obtožb. Takšne preiskave, ki jih opravljajo vse sprte strani, so bistvenega pomena za zagotavljanje prevzemanja odgovornosti za kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, izključujejo nekaznovanost in prispevajo k spravi in trajnemu miru. Kot se poslanec utegne spomniti, se je Svet udeležil razprave v EP o Goldstonovem poročilu, ki je potekala 24. februarja 2010 ter se seznanil z resolucijo, ki jo je kasneje sprejel EP.

Prizadevanja za izpustitev ugrabljenega izraelskega vojaka Gilada Šalita se nadaljujejo ob podpori Evropske unije. Svet dosledno in nenehno poziva k polnemu spoštovanju mednarodnega humanitarnega prava v Gazi.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Georgios Toussas (H-0174/10)

Zadeva: Izzivanje Turčije in načrti Nata v zvezi z Egejskim morjem

Turčija v Egejskem morju čedalje pogosteje izziva s prisotnostjo svojih bojnih letal in vojaškega ladjevja. To izzivanje je povezano z nenehnimi prizadevanji Turčije in imperialističnimi načrti Nata, da bi Egejsko morje razdelili na dva dela in s tem ustvarili „sivo območje“ vzhodno od 25. poldnevnik, omejili suverene pravice Grčije v zračnem in morskem prostoru tega morja ter v grških mestih in na otokih. Turško vojno ladjevje in kopenski radarji motijo letala in helikoptere obalne policije in civilnega letalstva, ki opravljajo lete znotraj grškega zračnega prostora. Ladje turške vojne mornarice se približujejo grškim obalam, kot se je zgodilo 24. marca 2010, ko je turška korveta Bafra nezakonito vstopila v grške teritorialne vode, s čimer je povzročila izjemno nevarnost v celotni regiji.

Ali Svet obsoja izzivanja, ki so uperjena v suverene pravice Grčije, ter načrte Nata za razdelitev Egejskega morja na dva dela, s katerimi močno ogroža varnost in mir v celotnem jugovzhodnem Sredozemlju?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Svet se zaveda razsežnosti tega vprašanja, saj je Grčija vložila precejšnje število uradnih pritožb zaradi nenehnih kršitev njenega zračnega prostora s strani Turčije.

Svet bi rad opozoril, da mora Turčija kot država kandidatka deliti vrednote in cilje Evropske unije, kot je to določeno v pogodbah. S tega vidika je jasna zavezanost dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov bistvenega pomena. To vprašanje ureja pogajalski okvir in predstavlja kratkoročno prednostno nalogo v revidiranem partnerstvu za pristop.

Svet je v svojih sklepih z dne 8. decembra 2009 poudaril, da se mora Turčija jasno zavezati dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov v skladu z listino Združenih narodov, po potrebi pa se lahko obrne na Meddržavno sodišče. V tem okviru je Unija pozvala k izogibanju kakršnim koli grožnjam, povodu za spor ali ukrepanju, ki bi lahko škodovali dobrim sosedskim odnosom in mirnemu reševanju sporov.

Ob upoštevanju tega lahko Svet poslancu zagotovi, da se bo to vprašanje še naprej pozorno spremljalo in obravnavalo na vseh ravneh, kot je to primerno, saj predstavljajo dobri sosedski odnosi eno izmed zahtev, na podlagi katerih se bo meril napredek Turčije v pogajanjih. To sporočilo se sistematično naglašja Turčiji na vseh ravneh – pred kratkim na srečanju v okviru političnega dialoga EU-Turčija, ki je potekalo 10. februarja 2010 v Ankari, pa tudi 26. marca 2010 na srečanju Pridružitvenega odbora.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Peter van Dalen (H-0176/10)

Zadeva: Množična grozodejstva v Nigeriji

Ali je Svet seznanjen z množičnimi grozodejstvi v nigerijski zvezni državi Plateau – zadnja so se zgodila 19. januarja 2010 in 7. marca 2010?

Ali je Svet seznanjen z dejstvom, da ne gre za osamljene primere, temveč je to del neprekinjenega kroga nasilja med različnimi etničnimi in verskimi skupinami v osrednji Nigeriji?

Ali je Svet seznanjen s poročili, da so lokalni organi včasih vpleteni v nasilje, mnogokrat pa zgolj pasivno spremljajo dogajanje?

Ali bo Svet pozval nigerijsko vlado in njene osrednje organe, naj si intenzivneje prizadevajo za prekinitev kroga nasilja med etničnimi in verskimi skupinami v osrednji Nigeriji, in sicer naj poskrbijo za boljšo varnost ogroženih skupnosti, vključno s tistimi na podežlju, naj privedejo storilce množičnih grozodejstev pred sodišče in naj začnejo reševati temeljne vzroke za sektaško nasilje, vključno s socialno, gospodarsko in politično diskriminacijo nekaterih skupin prebivalstva?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta aprila 2010 v Strasbourgu.

(EN) Svet pripisuje velik pomen pravici do verske svobode, svobode prepričanja in izražanja v svojih dialogih s tretjimi državami. Svoboda misli, vesti, verska svoboda in svoboda prepričanja predstavljajo temeljne človekove pravice in kot take so zajete v številnih mednarodnih instrumentih.

Visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, gospa Ashton, je javno obsodila nasilje in tragične izgube življenj v Nigeriji.

EU je vse strani pozvala k vzdržnosti in iskanju miroljubnega načina za reševanje sporov med verskimi in etničnimi skupinami v Nigeriji, prav tako pa je pozvala zvezno vlado Nigerije, da zagotovi, da bodo storilci nasilnih dejanj privedeni pred sodišče in da podpre medetnični in medverski dialog.

Po členu 8 Sporazuma iz Cotonouja se EU vključuje v redni politični dialog z Nigerijo o človekovih pravicah in demokratičnih načelih, vključno z etnično, versko in rasno diskriminacijo.

EU je prepričana, da sta nenehna zavezanost Nigerije in njeno spoštovanje lastnih demokratičnih norm in vrednot ključnega pomena za obravnavanje mnogih izzivov, s katerimi se sooča, vključno z volilno reformo, gospodarskim razvojem, medverskim razdorom in preglednostjo.

Skupaj s svojimi glavnimi mednarodnimi partnerji je EU zavezana skupaj z Nigerijo nadaljevati z delom glede notranjih zadev, s katerimi se sooča, medtem ko na mednarodnem prizorišču sodelujeta kot partnerici.

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 26 predložil Zigmantas Balčytis (H-0137/10)

Zadeva: Zaščita pravic otrok v Evropski uniji

Določba iz Lizbonske pogodbe o pravicah otrok omogoča Skupnosti, da sprejme ukrepe, ki zagotavljajo, da so pravice otrok vključene v vsa glavna politična področja. Spolna zloraba ostaja resna težava v EU, kar je zaskrbljujoče. V nekaterih državah članicah obstajajo otroški domovi, kjer niso zagotovljeni ustrezni življenjski standardi niti standardi oskrbe in kjer se pojavlja spolna zloraba. Preiskave teh primerov so zelo počasne.

Ali se vam ne zdi, da bi bilo treba na ravni Skupnosti spremljati izvajanje zaščite pravic otrok ter strožje nadzorovati, ali države članice zagotavljajo zaščito pravic otrok in ali odgovorne institucije opravljajo svoje delo primerno, da bi se zaščitila najbolj ranljiva skupina v družbi, in sicer otroci?

Odgovor

(EN) Komisija deli odločnost poslanca, da se zagotovi visoka stopnja zaščite in spodbujanja pravic otrok v EU.

Spolno izkoriščanje otrok in nasilje nad otroki sta nesprejemljiva. Da bi obravnavala to vprašanje, je Komisija pred kratkim sprejela predlog za Direktivo o boju proti spolni zlorabi, spolnemu izkoriščanju otrok in otroški pornografiji⁽⁵⁾.

Sporočilo iz leta 2006 „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“⁽⁶⁾ je postavila temelje za politiko EU o pravicah otrok, katere cilj je spodbujanje in varstvo pravic otrok v notranjih in zunanjih politikah Evropske unije. Komisija je zavezana zagotavljanju podpore državam članicam pri njihovih prizadevanjih za zaščito in spodbujanje pravic otrok v njihovih politikah. V tem smislu bo Komisija še naprej podpirala medsebojno sodelovanje, izmenjavo dobrih praks in dodeljevanje sredstev državam članicam pri njihovih dejavnostih, ki vplivajo na pravice otrok. Komisija ni pristojna za izvajanje spremljanja kršitev pravic otrok v zadevah, ki niso povezane s pravom EU.

Sporočilo Komisije o večletnem programu 2010–2014 na področju svobode, varnosti in pravice⁽⁷⁾, pa tudi sklepi Evropskega sveta z dne 11. decembra 2009⁽⁸⁾ („Stockholmski program“) so ponovili pomembnost razvijanja velikopotezne Strategije o pravicah otrok, ki opredeljuje prednostna področja: boj proti nasilju nad otroki in otroki v posebno ranljivem položaju, zlasti v okviru priseljevanja (mladoletniki brez spremstva, žrtve trgovanja itd.).

Komisija bo konec leta 2010 sprejela novo Sporočilo, v katerem bo predstavila, kako namerava zagotoviti, da bodo vse notranje in zunanje politike EU spoštovale pravice otrok v skladu z načeli prava EU, pa tudi da bodo v celoti skladne z načeli in določbami Konvencije ZN o otrokovih pravicah.

(5) COM(2010) 94 konč.

(6) COM(2006) 367 konč.

(7) COM(2009) 262 konč.

(8) Dokument Sveta EUCO 6/09.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložila Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0168/10)

Zadeva: Izvajanje evropskih konkurenčnih pravil na notranjem trgu s plinom

Čeprav je bila v Evropski uniji razglašena vzpostavitev notranjega trga s plinom, ima v nekaterih držav članicah monopol na trgu s plinom podjetje iz tretje države (Gazprom), ki neposredno ali posredno nadzoruje oskrbo ter prenosna in distribucijska omrežja s plinom. Takšne razmere negativno vplivajo na pogodbe teh držav z dobavitelji plina, cene plina pa so pogoste neugodne za končnega potrošnika.

Kako namerava Komisija zagotoviti preglednost in konkurenčnost energetskega trga EU, ob upoštevanju tretjega energetskega svežnja EU in še zlasti določb iz člena 11 direktive 2009/73/ES⁽⁹⁾ z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom? Ali namerava Komisija državam, ki so v veliki meri odvisne od enega samega zunanega dobavitelja, pomagati pri pogajanjih o ceni plina, da bi se izognili cenovnim nesorazmerjem? Ali bo Komisija preučila, ali Gazprom, s tem ko ima monopol v več državah članicah, krši konkurenčne predpise na notranjem trgu EU s plinom ter zlorablja svoj vladajoči položaj na trgu?

Odgovor

(EN) V skladu s tretjim svežnjem za notranji energetski trg, se lahko upravljavca prenosnih sistemov odobri in imenuje le kot upravljavca prenosnih sistemov po postopku potrjevanja, določenega v direktivah o električni energiji in plinu. Ta pravila morajo uporabljati vsi upravljavci prenosnih sistemov za svojo začetno potrditev in naknadno kadar koli se zahteva ponovna ocena skladnosti upravljavca prenosnih sistemov s pravili za ločevanje.

Kjer potrditev zahteva možen upravljavec prenosnih sistemov in postopek nadzoruje oseba iz tretje države, npr. Ruske federacije, se postopek iz člena 10 nadomesti s postopkom iz člena 11 direktiv o električni energiji in plinu, ki zadeva potrjevanje v povezavi s tretjimi državami.

Po členu 11 direktiv o električni energiji in plinu, mora regulativni organ zavrniti potrjevanje upravljavca prenosnih sistemov, ki ga nadzoruje oseba iz treje države, če ni bilo dokazano:

da zadevna entiteta upošteva zahteve pravil za ločevanje. To se uporablja na enak način za različne modele ločevanja: ločevanje lastništva, neodvisnega upravljavca sistema in neodvisnega upravljavca prenosa; in

da odobritev potrjevanja ne bo ogrozila zanesljivosti oskrbe z energijo države članice in Evropske unije. To oceno mora izvajati regulativen ali drug pristojen organ, ki ga imenuje država članica.

Pristojen organ mora pri svoji oceni zlasti upoštevati mednarodne sporazume med Evropsko unijo in/ali zadevno državo članico in zadevno tretjo državo, ki obravnava vprašanje zanesljivosti oskrbe z energijo, pa tudi drugih posebnih dejstev in okoliščin primera in zadevne tretje države.

Dokazno breme, ali se zgoraj navedene pogoje upošteva, nosi možen upravljavec prenosnih sistemov, kar nadzoruje oseba iz tretje države. Komisija mora zagotoviti predhodno mnenje glede potrjevanja. Nacionalen regulativni organ mora pri sprejemanju svoje končne odločitve glede potrjevanja to mnenje Komisije kar najbolj upoštevati.

Postopek potrjevanja, ki ga nadzorujejo osebe iz tretjih držav, se mora za upravljavca prenosnih sistemov uporabljati od 3. marca 2013 dalje. Nacionalni regulativni organi morajo zagotoviti skladnost upravljavca prenosnih sistemov z določbami za ločevanje in potrjevanje tretjega svežnja. Da bi to lahko izvedli, so nacionalni regulativni organi pristojni za sprejemanje zavezujočih odločitev, vključno z izrekanjem glob zadevnim podjetjem.

Kar zadeva preglednost bo tretji sveženj za notranji energetski trg izboljšal tržno preglednost nad upravljanjem omrežja in oskrbo. To bo zagotovilo enak dostop do informacij, preglednejše oblikovanje cen, povečalo zaupanje v trg in pripomoglo k izogibanju tržne manipulacije. Novi 10-letni naložbeni načrt za energetske omrežje EU bo vzpostavil preglednejše in bolj usklajeno načrtovanje naložb med državami članicami. Spodbuja zanesljivost oskrbe, istočasno pa krepi trg EU.

⁽⁹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 94.

Vloga Komisije je, da določi ustrezen pravni okvir za delovanje notranjega trga plina, prav tako pa ne sme biti vključena v poslovna pogajanja med posameznimi energetske družbami. Stvar vsake posamezne družbe, ki kupuje plin, je, da se z dobavitelji plina pogaja o pogodbenih obveznostih, skladno s svojimi potrebami.

V državah, ki so dobro vključene v energetske trg EU, imajo dostop do trgov promptnih poslov in različnih dobaviteljev plina, imajo lahko potrošniki koristi od nižjih cen na trgih promptnih poslov, ki danes prevladujejo. Vendar pa ločene države, ki bodisi nimajo nobenih fizičnih povezav ali pa je vsa zmogljivost njihovega omrežja zakupljena v dolgoročnih pogodbah, ne bodo imele nobenih koristi, saj nimajo izbire. Zato je povezanost za te države ključnega pomena, saj jim omogoča vključevanje na energetske trg EU in prinaša koristi od izbire, ki jo trg zagotavlja potrošnikom.

V primeru povezanega, celovitega in učinkovitega trga, se cene običajno začnejo zblíževati. Komisija je sprejela tretji sveženj za notranji energetske trg, da bi se spopadla s tem vprašanjem in tako dosegla cilj spodbujanja konkurenčnosti in povezovanja trgov. Cilj Komisije je vzpostaviti enake pogoje za vse akterje na trgu, kjer cene določa delovanje ali tržni mehanizem. Vendar pa se Komisija ne pogaja o cenah uvoženih energetskih virov.

Komisija je v zadnjih letih pozorno spremljala razvoj konkurence na energetskih trgih po Evropi, o čemer pričajo sektorske raziskave ter veliko število tožb, ki jih je izvršila. Čeprav Komisija ne daje nobenih pojasnil v zvezi z določenimi tožbami, je treba omeniti, da po konkurenčnem pravu sam prevladujoč položaj še ne pomeni kršitve. V vsakem primeru bo Komisija ostala pozorna glede zagotavljanja, da se ne bo nobena družba vedla nekonkurenčno in bo nadaljevala z izvrševanjem protimonopolnih tožb, s čimer brani konkurenco na evropskem energetskem trgu.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložil Georgios Toussas (H-0167/10)

Zadeva: Odstop letalskega prometa monopolnim družbam

Načrtovana združitev družb Olympic Air in Aegean Airlines – rezultat politike privatizacij in „liberalizacije“, ki jih spodbuja Evropska unija, v Grčiji pa tako sedanja vlada stranke PASOK kot prejšnja vlada Nove demokracije – krepi nastajanje monopolov na trgu zračnega prometa, kar pa ima negativne posledice za prebivalstvo in zaposlene v letalskem sektorju. Posledice privatizacije družbe Olympic Airlines (O.A.) – odpuščanja, zniževanje plač, čedalje več dela za tiste, ki so obdržali delovna mesta, podražitve cen letalskih vozovnic in zmanjšanje števila letalskih povezav, zlasti na deficitarnih linijah – se bodo še stopnjevale, končni rezultat pa bo slabša kakovost letalskega prometa. 4500 oseb, ki jih je družba Olympic Airlines že odpustila, od 15. decembra 2009 še vedno ni prejelo nadomestila, ki jim po zakonu pripada, postopki za dodelitev polne pokojnine osebam, ki izpolnjujejo zahtevane pogoje, ter postopki za preusmeritev ostalih delavcev v druge javne sektorje, pa so na mrtvi točki.

Bi lahko zato Komisija prosim odgovorila na naslednja vprašanja: Ali se je privatizacija družbe Olympic Airlines izvedla zato, da bi imela od nje koristi monopolne družbe? Kaj Komisija meni o: a) načrtovani zdžitvi družb Olympic Air in Aegean Airlines, ter b) prevari in težavah delavcev, ki jih je odpustila družba Olympic Airlines?

Odgovor

(EN) Kar zadeva vprašanje o tem, ali se je privatizacija družbe Olympic Airlines izvedla zato, da bi imela od nje koristi monopolne družbe, se odgovor Komisije glasi nikalno. Prodaja določenega dela premoženja družbe Olympic Airlines in družbe Olympic Airways Services je bila rešitev, ki so jo našle grške oblasti za dolgotrajne težave teh dveh družb (od katerih sta obe več let prejemale precejšnje zneske nezakonite in nezdržljive državne pomoči).

Komisija o predlaganem posegu še ni bila obveščena.

Po Uredbi Sveta 139/2004 („Uredba ES o združitvah“)⁽¹⁰⁾, bi bila Komisija pristojna za ocenjevanje združljivosti predlagane združitve z notranjim trgom, če ima ta „razsežnost Unije“, v skladu z zahtevami finančnega prometa, določenimi v členu 1 Uredbe ES o združitvah.

Ko se takšna „razsežnost Unije“ vzpostavi in se poseg naznani, Komisija izvede temeljito preiskavo in oceno posega, s čimer skuša ohraniti učinkovito konkurenco znotraj notranjega trga, pa tudi preprečiti škodljive učinke na konkurenco in potrošnike, zlasti na potnike na domačih in mednarodnih poteh, kjer družbi opravljata storitve.

V svojih analizah takšnih primerov Komisija poleg drugih zadev upošteva tržni položaj in moč zadevnih podjetij na trgih, kjer ta delujejo.

17. septembra 2008 in na podlagi obvestila s strani grških oblasti je Komisija sprejela odločitev v zvezi s prodajo določenega dela premoženja družbe Olympic Airlines in družbe Olympis Airways Services. Odločitev določa, da če se prodaja določeno premoženje po tržni ceni, preostanek družb pa likvidira, to ne vključuje državne pomoči.

Socialni ukrepi, ki so jih grške oblasti uveljavile v zvezi z nekdanjim osebjem družbe Olympic Airways Services in družbe Olympic Airlines, niso del odločitve Komisije, s Komisijo se še nihče ni posvetoval glede socialnih ukrepov in ni seznanjena niti z naravo niti z obsegom le-teh.

*
* *

Vprašanje št. 31 predložil Zbigniew Ziobro (H-0175/10)

Zadeva: Dostop do gradiv v digitalni obliki v EU

Državljeni EU še vedno nimajo enakega dostopa do gradiv v digitalni obliki. Tako na primer potrošniki iz Poljske še vedno ne morejo kupiti glasbenih posnetkov preko spletne trgovine iTunes. Neenak dostop se pojavlja tudi pri drugih kupcih in proizvodih.

Katere ukrepe bo sprejela Komisija na tem področju, da bi dosegla spremembo takšnih razmer? Kako hitro se bodo pokazali učinki ukrepov?

Odgovor

(EN) Poslančevo vprašanje načenja dejstvo obstoječih vrzeli na enotnem digitalnem trgu, ko navaja, da mnogi državljani EU nimajo dostopa do zakonitih ponudb iz čezmejnih spletnih glasbenih trgovin.

Eden izmed razlogov za ohranjanje nacionalnih spletnih trgovin in preprečevanje dostopanja potrošnikov iz drugih držav, na katere so se sklicevali trgovci e-trgovin, kot je denimo iTunes, je dodeljevanje licenc avtorskih pravic in licenc pravic, povezanih z avtorskimi pravicami, na nacionalni podlagi. Čeprav je dodeljevanje licence po celotnem EGP postalo pogostejše v primeru določenih imetnikov pravic, kot so glasbeni založniki, se avtorji še naprej odločajo za dodeljevanje licence svojih pravic v javnih nastopih na nacionalni teritorialni podlagi.

Komisija trenutno pripravlja digitalno agendo za Evropo, ki bo med drugim obravnavala vprašanje obstoječih vrzeli na enotnem digitalnem trgu EU. Cilje je omogočiti prost pretok vsebin in stroitev po vseh EU, da bi spodbudili povpraševanje in spopolnili enoten digitalni trg. V tem okviru namerava Komisija pripraviti ukrepe, usmerjene v poenostavitev neugotovljenega lastništva avtorstva, upravljanja in čezmejnega dodeljevanja licenc.

Komisija in zlasti člani Komisije, odgovorne za notranji trg in storitve, bodo priredili javno obravnavo o vodenju upravljanja kolektivnih pravic v EU, ki bo potekala 23. aprila 2010 v Bruslju.

Poleg tega razlike v obravnavanju s strani ponudnikov storitev glede na narodnost ali kraj prebivanja potrošnikov obravnava zlasti člen 20, odstavek 2 Direktive 123/2006/ES⁽¹¹⁾ o storitvah na notranjem trgu („Direktiva o storitvah“). V skladu s to določbo „Države članice zagotovijo, da splošni pogoji za dostop do storitev, ki jih ponudnik da na voljo širši javnosti, ne vsebujejo diskriminatornih določb zaradi državljanstva

⁽¹⁰⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah), UL L 24, 29.1.2004.

⁽¹¹⁾ UL L 376, 27.12.2006.

ali prebivališča prejemnika“. Ta določba prav tako določa, da niso prepovedane vse razlike v obravnavanju, saj bodo razlike v pogojih dostopa dovoljene, „kjer so te razlike upravičene na osnovi objektivnih meril.“

Ta Direktiva o storitvah je bila sprejeta konec leta 2006 in države članice so jo morale izvesti najkasneje do 28. decembra 2009. Po Direktivi so zavrnitve prodaje dopustne le, če trgovci dokažejo, da so razlike v obravnavanju z njihove strani „upravičene na osnovi objektivnih meril.“

Komisija je prepričana, da bo izvrševanje člena 20(2) Direktive o storitvah skupaj z odpravo preostalih ovir, ki še vedno otežujejo razvoj vseevropskega trga digitalnega prenosa, privedlo do progresivnega odprtja spletnih glasbenih trgovin strankam iz vse Evrope.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložil Hans-Peter Martin (H-0161/10)

Zadeva: Nemčija

Potem ko je prišlo do razkritja finančno-političnega poloma Grčije in Nemčija, sicer država članica EU, ni bila pripravljena ponuditi brezpogojne pomoči Grčiji, posamezne države članice, pa tudi predstavniki Komisije, nemški vladi posredno očitajo, da ravna „neevropsko“.

Ali je po mnenju Komisije določena država članica EU „neevropska“, ker je v nasprotju z drugimi državami članicami še dovolj finančno močna, da bi lahko ponudila pomoč, a ima prav v času gospodarske krize obveznost do davkoplačevalcev, da natančno preveri vse dodatne odhodke in jih pod določenimi pogoji tudi zavrne?

Kakšen signal bi z brezpogojno rešitvijo Grčije poslali Italiji, Irski, Španiji in Portugalski, ki jih je gospodarska kriza prav tako močno prizadela?

Odgovor

(EN) Brezpogojno rešitev Grčije niso nikoli preučevali niti Komisija niti države članice. Zaporedne izjave voditeljev držav ali vlad in Evroskupine so jasne in sporočajo, da bodo vsako podporo, če bo potrebna, spremljali strogi politični pogoji, zagotovljeni na podlagi nekoncesivnih obrestnih mer in skupaj z Mednarodnim denarnim skladom (MDS).

*
* *

Vprašanje št. 41 predložila Vilija Blinkevičiūtė (H-0113/10)

Zadeva: Revščina žensk v Evropi

V teh težavnih gospodarskih časih, ki vladajo praktično povsod po Evropi, so najbolj prizadete ženske in matere samohranilke. Matere, ki same vzgajajo otroke, se vsakodnevno spopadajo s težavami, kako zadostiti minimalne potrebe otrok. Več kot polovica mater samohranilk živi pod pragom revščine, pri čemer se vsak dan sproti trudijo, da uskladijo svoj delovni čas z izobraževanjem otrok, kar v njihovem položaju ni enostavno.

Čeprav je preteklo že skoraj 35 let od tedaj, ko je bila leta 1975 sprejeta direktiva o enakem plačilu, so ženske v Evropi še vedno žrtve diskriminacije na trgu dela in še vedno se plače žensk in moških za isto delo razlikujejo za približno 17 %.

Čeprav je bilo lani za izvajanje programov enakosti med spoloma in socialno kohezijo namenjenih 100 milijonov EUR in Komisija o teh pomembnih vprašanjih razpravlja že vrsto let, pa konkretni cilji Evropske unije za zmanjšanje revščine med ženskami še vedno niso opredeljeni, niti ne zakonsko urejeni. Kako torej namerava ukrepati Komisija v prihodnje za zmanjšanje revščine med ženskami v Evropi? Velja poudariti naslednje: če ne bomo sprejeli konkretnih ukrepov za zmanjšanje revščine med ženskami, tudi revščine otrok ne bo možno zmanjšati.

Odgovor

(EN) Komisija se strinja z zaskrbljenostjo poslanke glede nuje po zmanjšanju revščine v Evropski uniji, tako da bodo vsi njeni prebivalci, zlasti tisti najbolj ranljivi, vključno z ženskami, lahko dostojno živeli. Predlog za vključitev glavnega cilja zmanjšanja revščine v strategiji Evropa 2020 je odraz te zaskrbljenosti in spoznanj, pridobljenih v zadnjem desetletju. Prizadevanja za doseg tega cilja mora podpreti temu namenjena vodilna

pobuda, imenovana „Evropska platforma za boj proti revščini“. Po tej pobudi bi bilo treba okrepiti evropsko strategijo za socialno zaščito in socialno vključenost ter pospešiti prizadevanja za obravnavanje razmer najbolj ranljivih.

Nedavno je Komisija sprejela Listino žensk⁽¹²⁾, ki določa pet prednostnih področij za naslednjih pet let in krepi zavezanost za enakost spolov. Dve izmed prednostnih področij, namreč enaka ekonomska neodvisnost in enako plačilo za enako delo in enakovredno delo, sta neposredno pomembni za spopadanje z revščino, ki pesti ženske.

Komisija igra pomembno vlogo pri spodbujanju dejavnosti za povečevanje socialne vključenosti in spodbuja dober življenjski standard znotraj okvira dejavnega vključevanja. Strategije dejavnega vključevanja temeljijo na treh točkah, namreč na posameznikovi potrebi po dostopu do ustreznih sredstev, boljših povezavah s trgom dela in na kakovostnih socialnih storitvah. Kot nasleden korak Komisija pripravlja poročilo o načinu, kako lahko načela dejavnega vključevanja najbolj prispevajo k strategijam izhoda iz krize. Zmanjšanje revščine otrok predstavlja še eno prednostno nalogo, v zvezi s katero Komisija tesno sodeluje z državami članicami z namenom zagotavljanja, da bodo sprejeti nujni ukrepi in da bodo vsi otroci deležni enakih priložnosti v življenju.

Poleg programa Progress, ki ga omenja poslanka, je Evropski socialni sklad (ESS) namenjen tistim ljudem v družbi, vključno z ženskami, ki so najbolj dovzetni za brezposelnost in socialno izključenost. V obdobju 2007–2013 bo ESS financiral projekte in programe na šestih posebnih področjih, od katerih jih bo pet neposredno ali posredno vplivalo na revščino in revščino otrok, namreč reforme na področju zaposlovanja in socialnega vključevanja (1 %), izboljšanje socialnega vključevanja oseb z omejenimi možnostmi (14 %), povečevanje prilagodljivosti delavcev in podjetij (18 %), izboljšanje dostopa do zaposlitve in trajnosti (30 %) in izboljšanje človeškega kapitala (34 %).

*
* *

Vprašanje št. 42 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0115/10)

Zadeva: Ukrepi za povečanje privlačnosti turističnih krajev na ozemlju Unije in razvoj evropskega turističnega sektorja

Statistični podatki Eurostata kažejo na poslabšanje razmer v turističnem sektorju v letu 2009 v primerjavi z letom 2008. Število hotelskih nočitev (ali podobnih nočitev) se je znižalo za 5 %, pri čemer je kar za 9,1 % upadlo število tujih turistov: 56 % vseh nočitev v letu 2009 so rezervirali domači turisti, 44 % pa tuji. Lizbonska pogodba Evropski uniji omogoča dopolnjevanje dejavnosti držav članic v turističnem sektorju, in sicer s spodbujanjem konkurenčnosti sektorja in vzpostavitev primerne okvira za razvoj podjetij v njem. Katere ukrepe namerava Komisija sprejeti za povečanje privlačnosti turističnih krajev na ozemlju Unije in razvoj njenega turističnega sektorja?

Odgovor

(FR) Evropska komisija se zelo dobro zaveda zadnjih statistik, ki jih je objavil Eurostat v zvezi s številom nočitev v hotelih v EU27 in priznava upad, zabeležen v letu 2009, v primerjavi s preteklimi leti. Najobčutnejši upad je bilo opaziti v številu nočitev nerezidentov, ki so upadle za 9,1 % v primerjavi z 1,6-odstotnim upadom nočitev rezidentov v hotelih v njihovih lastnih državah. Vendar Komisija opaža, da je vse več turistov, še zlasti zaradi vpliva nedavne finančne in gospodarske krize, bolj naklonjenih izbiranju počitniških destinacij v svojih domačih ali bližnjih sosednjih državah. Novi trend do določene mere pojasnjuje upad števila tujih obiskovalcev. Rezultati treh raziskav Eurpbarometra, ki jih je izvedla Komisija leta 2009 in na začetku leta 2010 to potrjujejo.

Komisija je vsekakor pozorna na razmere v turistični panogi in ne bo oklevala z izvajanjem nove pristojnosti, ki jo Lizbonska pogodba daje EU na področju turizma. V ta namen so službe Komisije pričele s pripravljanim delom na Sporočilo, ki bo opredelilo usklajen okvir za evropsko turistično politiko.

Znotraj tega novega okvira Komisija priznava zlasti krepitev podobe in dojemanja Evrope kot turistične destinacije, pa tudi konkurenčen in trajnosten razvoj evropskega turizma kot ključni prednosti nalogi. Ukrepi, izvedeni znotraj tega okvira, bodo vsekakor med drugim namenjeni povečevanju privlačnosti turističnih destinacij v EU, vendar ne le povečevanju števila tujih turistov v Evropi, temveč tudi načinu, kako bolje

(12) COM(2010) 78 konč.

izkoristiti možnosti za državljane EU, da bodo počitnikovali v svojih lastnih državah in v drugih državah članicah. Prav na tej točki bi Komisija rada poudarila, da so bile nekatere široke smernice in predlogi za ukrepanje predstavljene Komisiji na Evropski konferenci o turizmu – prava konferenca na visoki ravni o panogi in izzivih, s katerimi se sooča –, ki so jo priredile sližbe Komisije v sodelovanju s španskim predsedstvom v Madridu.

Vendar da bi te cilje dosegli, morajo vsi, ki so vključeni v turistični sektor v Evropi, ponuditi svojo podporo: javni organi na svojih zadevnih ravneh, sama Evropska komisija, podjetja, turisti in vsi drugi organi, sposobni spodbujati, podpirati in vplivati na turizem.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Paul Rübig (H-0117/10)

Zadeva: Varstvo podatkov na internetu

Za boljše varstvo podatkov na internetu bi rad v naslednjih točkah predlagal spremembo direktive o varstvu podatkov:

Podatki, objavljeni na internetu, se smejo uporabljati samo na način, združljiv z izvirnim namenom objave.

Uporabniki storitev Web 2.0 bi morali vedno obdržati nadzor nad podatki, objavljenimi na internetu. Imeti bi morali pravico, da določijo datum zapadlosti za vsebino, ki so jo pripravili sami, in da izbrišejo osebne podatke.

Vsak ponudnik storitev bi moral omogočiti tudi uporabo z nadimkom ali psevdonimom.

Ali bo Komisija upoštevala te predloge za spremembo direktive o varstvu podatkov?

Odgovor

(EN) Komisija bi se rada zahvalila poslancu za številne predloge o spremembi Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov („Direktiva o varstvu podatkov“)⁽¹³⁾.

Direktiva o varstvu podatkov je trenutno v podrobnem pregledu. Pregled regulativnega okvira za varstvo podatkov je sprožila konferenca na visoki ravni o varstvu podatkov v prihodnosti maja 2009, ki je sledilo široko javno posvetovanje na spletu, ki se je zaključilo decembra 2009. Vprašanja, ki jih je predstavil poslanec, so pritegnila pozornost številnih zainteresiranih strani in jih bo Komisija vsekakor obravnavala.

Komisija je prejela velik obseg odgovorov na posvetovanje, kar kaže na pomembnost njene pobude. Trenutno preučuje odziv, ki ga je prejela v tem posvetovanju ter ocenjuje možne težave v zvezi z regulativnim okvirom, ki so bile ugotovljene, pa tudi možne rešitve.

Zahteva, da se podatki, objavljeni na internetu, uporabijo le za namene, dogovorjene v trenutku objave, že zdaj predstavlja obstoječe načelo, določeno v Direktivi o varstvu podatkov, namreč, da morajo biti podatki shranjeni v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se osebni podatki nanašajo, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere so bili podatki zbrani. Nujno je, da se zagotovi spoštovanje tega načela v vseh okvirih, zlasti na internetu.

V obsegu, v okviru katerega je znotraj pomena Direktive o varstvu podatkov uporabnike spleta mogoče šteti za posameznike, na katere se osebni podatki nanašajo, imajo ti pravico do ohranjanja nadzora nad podatki, do katerih so omogočili spletni dostop. V zapletenem spletnem okolju Web 2.0 je podatke izjemno zahtevno obvladovati in imeti popoln pregled nad tem, kam so bili podatki prenešeni in kako so bili uporabljeni. Zato bi moral ponudnik storitev, ki deluje kot upravljavec, na pregleden način, in preden podatke prenese na splet, posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, obvestiti o posledicah takšnega koraka.

Komisija, pa tudi njen svetovadni organ, po členu 29 Direktive o varstvu podatkov delovna skupina, zagovarjata v številnih mnenjih⁽¹⁴⁾ uporabo psevdonimov namesto razkrivanja identitete posameznika, ko ta dostopa do spleta, pa tudi zasebnosti prijazne privzete možnosti za uporabnike aplikacij Web 2.0.

⁽¹³⁾ UL L 281, 23.11.1995.

⁽¹⁴⁾ npr.: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2009/wp163_en.pdf.

Komisija bo upoštevala predloge poslanca, ko bo pripravljala svoj odziv na izid javnega posvetovanja.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0118/10)

Zadeva: Elektronsko glasovanje

Med volitvami za Evropski parlament leta 2009 je bila Estonija edina država v Evropski uniji, v kateri so državljani lahko glasovali prek interneta.

Po podatkih strokovnjakov bi elektronsko glasovanje lahko zagotovilo večjo učinkovitost volitev in višjo udeležbo državljanov. Poleg tega bi elektronsko glasovanje pritegnilo tudi mlajše volivce, ki so običajno pasivni in brezbrizni. Elektronsko glasovanje z zanesljivimi sistemi in jasnimi navodili za volivce bi okrepilo demokracijo in ustvarilo ugodnejše razmere za glasovanje invalidov in ljudi, ki veliko potujejo.

Ali je Komisija oblikovala predloge za države članice za uvedbo elektronskega glasovanja? Ali je preučila možnosti za pripravo ustreznih ukrepov in finančnih sredstev za države članice, da bi uvedle možnost elektronskega glasovanja do volitev v Evropski parlament leta 2014?

Odgovor

(EN) Komisija razume, kako pomembno je krepiti vključenost vseh državljanov v demokratično življenje Unije in povečati njihovo udeležbo na evropskih volitvah. Vendar si ureditve postopka glasovanja, kot je možnost elektronskega glasovanja, svobodno izbere vsaka država članica.

Dejansko so skupna načela evropskih volitev, ki jih morajo upoštevati države članice, določeni v Aktu o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta iz leta 1976, zadnjič spremenjen s Sklepom Sveta 2002/772. Ta načela med drugim vključujejo obveznost uporabe sistema sorazmerne zastopanosti in možnost določitve najnižjega praga za dodelitev poslanskih mest, z največ 5 odstotki oddanih glasov. Vendar lahko države članice svobodno določijo ureditve za tiste vidike volitev, ki jih akt ne pokriva. Takšna ureditev je elektronsko glasovanje.

V pristojnosti Evropskega parlamenta je, da am predlaga spremembe akta iz leta 1976. Komisija nima pristojnosti, da bi podala predlog o uporabi elektronskega glasovanja.

Kar zadeva omogočanje udeležbe državljanov na volitvah, vključno z državljani Unije, ki se preselijo v druge države članice, trenutna zakonodaja EU zagotavlja volilno pravico na evropskih in občinskih volitvah v državi članici prebivanja in pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložila Anna Hedh (H-0119/10)

Zadeva: Strategija o otrokovih pravicah

Ali ste se glede na to, da je Evropska unija zavezana svoji Strategiji o otrokovih pravicah, pripravljali oddaljiti od pristopa, ki temelji na tematskih razpravah, k zagotavljanju strateških smernic in podpori uresničevanja vidikov otrokovih pravic v vseh politikah, zakonodaji in programih Evropske unije?

Če je odgovor pritrdilen, kako nameravate prevzeti pozitivno vodilno vlogo pri spodbujanju strategije v vseh politikah pri vaših sodelavcih, jih spodbuditi k upoštevanju vidikov otrokovih pravic in opredelitvi konkretnih ukrepov na njihovih področjih - podobno kot se trenutno dela v vašem GD za nevidne otroke in nasilje v šolah?

Odgovor

(EN) Cilj Sporočila iz leta 2006 „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ je spodbujanje in varstvo otrokovih pravic v notranjih in zunanjih politikah Evropske unije.

Vloga zagotavljanja strateške usmeritve politik EU, ki vpliva na otrokove pravice, je že podprta s Sporočilom iz leta 2006. Komisija za konec leta 2010 načrtuje sprejetje novega Sporočila, v katerem bo predstavila, kako namerava zagotoviti, da bodo vse notranje in zunanje politike EU spoštovale otrokove pravice v skladu z

načeli prava EU, pa tudi da bodo v celoti skladne z načeli in določbami Konvencije ZN o otrokovih pravicah in drugih instrumentih.

Nadaljnje izvajanje in razvoj Strategije bi morala združevati splošnejši pristop strateške usmerjenosti politik EU, ki vplivajo na otroke s konkretnim izpolnjevanjem jasno opredeljenih prednostnih nalog.

Sporočilo Komisije o večletnem programu 2010–2014 na področju svobode, varnosti in pravice („Stockholmski program“), pa tudi sklepi Evropskega sveta z dne 11. decembra 2009 so ponovili pomembnost razvijanja velikopotezne Strategije o otrokovih pravicah, ki opredeljuje prednostna področja: boj proti nasilju nad otroki in otroki v posebno ranljivem položaju, zlasti v okviru priseljevanja (mladoletniki brez spremstva, žrtve trgovanja itd.).

Vprašanje, ki je še posebno zaskrbljujoče za prihodnji razvoj in izvajanje močne Strategije EU o otrokovih pravicah, je pomanjkanje podatkov. Zaradi tega so bila organizirana srečanja s strokovnjaki na tehnični ravni o vprašanih „nevidnih“ otrok in nasilja.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložila Karin Kadenbach (H-0120/10)

Zadeva: "EU 2020" in biotska raznovrstnost

Posvetovalni dokument Komisije o prihodnji strategiji „EU 2020“ za rast in delovna mesta poudarja oblikovanje novih industrij, pospešeno posodabljanje obstoječih evropskih industrijskih sektorjev in potrebo po okrepitevi evropske industrijske baze. Vendar pa dokument nikjer izrecno ne navaja, da imajo različna mestna in podeželska območja različne potrebe in da bi k drugim pomembnim dejavnikom proizvodnje v podeželskem gospodarstvu, kot so tla, sladka voda, biotska raznovrstnost in druge ekološke storitve morda morali pristopiti z drugačnimi politikami in instrumenti. Pomembno je poudariti, da posvetovalni dokument Komisije sploh ne omenja biotske raznovrstnosti, kljub temu, da so narava in naravni viri bistvenega pomena za gospodarski razvoj.

Ali Komisija lahko pojasni, kako bo prihodnja strategija „EU 2020“ spodbujala trajnostni razvoj podeželskega gospodarstva in kmetijstva ter zagotovila usklajene naložbe EU za ohranitev in povrnitev biotske raznovrstnosti in storitve ekosistemov?

Odgovor

(FR) Strategija „Evropa 2020“ usmerja delo Evropske komisije proti cilju pametne, trajnostne in vključujoče rasti. Kar zadeva biotsko raznovrstnost, je treba poudariti, da je cilj vodilne pobude znotraj strategije „Evropa 2020“ – „Evropa, gospodarna z viri“ – med drugim tudi ločevanje gospodarske rasti od uporabe naravnih virov. Ta pobuda bo občutno zmanjšala pritisk na biotsko raznovrstnost v Evropi. Cilji varovanja biotske raznovrstnosti in ohranjanja ekosistemov, ki jih je pravkar sprejel Evropski svet in ki bodo v središču nove strategije Evropske unije za biotsko raznovrstnost, temeljijo na tem načelu.

Glede na to mora SKP poleg svoje vloge pri spodbujanju sposobnosti preživetja in konkurenčnosti kmetijskega sektorja odigrati glavno vlogo pri upravljanju kmetijskih površin za spodbujanje biotske raznovrstnosti in drugih naravnih virov, denimo vode, zraka in tal, s pomočjo združevanja medsebojno dopolnilnih mehanizmov kot so neposredna plačila, navzkrižna skladnost in ukrepi za razvoj podeželja. SKP predstavlja glavni instrument za spodbujanje trajnostnega razvoja našega kmetijstva in naših podeželskih gospodarstev, v vsej njihovi raznolikosti. To počne prek kmetijskega sektorja s podpiranjem zagotavljanja okoljskih storitev kot sta varovanje in ponovna vzpostavitev biotske raznovrstnosti.

Zlasti politika za razvoj podeželja zagotavlja splošen okvir, ki ga je mogoče enostavno prilagajati posebnim regionalnim zahtevam in izzivom. Seznam regionalnih prednostnih nalog, vključenih v programe, omogoča celosten pristop, ki je potreben za čim boljši izkoristek morebitnih sinergij med ukrepi. Zamisel „proizvesti več z manj“ s pomočjo boljše uporabe vseh naših virov, vključno z zmanjševanjem pritiska na porabo energije in drugih naravnih virov (vode, tal), ter trajnostna rast, bodo tako v prihodnosti ključnega pomena. Treba je poudariti, da zamisel o trajnostni rasti obsega kakovosten vidik zagotavljanja javnih dobrin. Na primer, vsekakor je treba spodbujati dobro upravljanje zemljišč, da bi ohranili in izboljšali biotsko raznovrstnost in okolje.

Nenazadnje, varovanje biotske raznovrstnosti ostaja temelj strategije Evropske unije pri podpori trajnostnega razvoja. V svojem poročilu o napredku te strategije iz junija 2009 je Komisija poudarila potrebo po krepitevi

prizadevanj za varovanje biotske raznovrstnosti. To vključuje ohranjanje in spodbujanje trajnostnega kmetijstva po vsej EU s pomočjo zagotavljanja bistvenih javnih dobrin, varovanja privlačnega okolja, dragocenih habitatov in biotske raznovrstnosti, nadaljnega razvoja obnovljivih virov energije, upravljanja naravnih virov, denimo vode in tal, in s pozitivnim prispevanjem k podnebnim spremembam.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložil Pavel Poc (H-0122/10)

Zadeva: Kršenje pravil zakonika o schengenskih mejah - mejne in podobne kontrole v nemškem obmejnem prostoru ob češko-nemški notranji meji

Češka republika je 21. 12. 2007 postala del schengenskega prostora, katerega temelj je prosto prehajanje notranjih meja brez kontrol in ustavljanja. Obmejna policija Zvezne republike Nemčije pa na meji brez razloga še naprej izvaja mobilne naključne in sistematične kontrole. Iz izkušenj potnikov je razvidno, da je Zvezna republika Nemčija kršila pravila zakonika schengenskih meja, vključno s pravili iz člena 21, saj je namen teh kontrol nadzorovati mejo ter so veliko natančnejše kot kontrole državljanov tretjih držav na zunanjih schengenskih mejah; prehajanje meje je zadosten razlog za izvajanje kontrol, državljani pa ne vedo, kaj je pri tem dovoljeno. Oktobra 2009 bi morala Komisija predložiti Evropskemu parlamentu poročilo o izvajanju določb iz naslova III zakonika o notranjih mejah.

Kdaj bo Komisija to poročilo predložila, kakšne so ugotovitve poročila in ali te ugotovitve podpirajo prilagajanje člena 21 Zakonika v tem smislu, da bi bili natančnejše opredeljeni pogoji, kdaj so obmejne policijske kontrole dovoljene?

Odgovor

(EN) V skladu s členom 38 Uredbe (ES) št. 562/2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakon o schengenskih mejah)⁽¹⁵⁾, bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 13. oktobra 2009 predložiti poročilo o uporabi naslova III (notranje meje).

Julija 2009 je Komisija v države članice poslala vprašalnik, da bi lahko pripravila poročilo. Komisija je zadnje odgovore prejela šele v začetku leta 2010, po večkratnih opominih. Zato je lahko bil osnutek poročila sestavljen šele po tem in je trenutno v pripravi.

Poročilo bo pokrilo vse določbe, povezane z notranjimi mejami, tj. odprava mejnih kontrol na notranjih mejah, pregledi znotraj ozemlja, odprava vseh ovir v prometu na cestnih mejnih prehodih inčasna ponovna uvedba mejnih kontrol na notranjih mejah, vključno z izkušnjami in razlikami, ki izhajajo iz uporabe teh določb, odkar je Uredba pričela veljati.

Komisija bo pravočasno predstavila sklepe poročila in, kjer bo to primerno, predloge, usmerjene v reševanje težav, ki izhajajo iz uporabe zgoraj omenjenih določb.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Jim Higgins (H-0127/10)

Zadeva: Finančna ureditev za zaščito prejemnikov pokojnine

Kako namerava Komisija glede na nedavno razkritje, da na Irskem in v širši EU ni nikakršne gospodarske in finančne ureditve, zaščititi marljive državljane, ki ugotovijo, da so njihove pokojnine in življenjski prihranki skoraj skopneli, ker ni ustrezne finančne ureditve?

Kako bo Komisija zagotovila, da se takšna odsotnost gospodarske in finančne ureditve ne bo ponovila?

Odgovor

(EN) Čeprav v EU ni „popolnega pomanjkanja gospodarske in finančne ureditve“, kot to namiguje poslanec, se Komisija dobro zaveda, da se je treba iz gospodarske in finančne krize nekaj naučiti. Komisija trdo dela, da bi izboljšala regulativen okvir za finančne storitve. To vključuje opremljanje EU z učinkovitejšim nadzorom

⁽¹⁵⁾ UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

sistemom, krepitev solidarnosti, upravljanje tveganja in notranji nadzor finančnih institucij, pa tudi odpravljanje morebitnih regulativnih vrzeli.

Kar zadeva pokojnine, predstavlja glavni dokument zakonodaje EU, ki ščiti prejemnike pokojnin, Direktiva 2003/41/ES⁽¹⁶⁾ o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje („Direktiva IORP“). Ta Direktiva zahteva, da imajo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje zadostno količino in ustrezna sredstva, da pokrijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, vendar pa ne zagotavlja podrobnih navodil za izračunavanje teh rezervacij. Države članice lahko sprejmejo nadaljnje ukrepe, ki ščitijo prejemnike pokojnin, kot so denimo zahteva za lastna sredstva, sponzorski pakti, pokojninska zavarovanja ali druge oblike varnostnih mehanizmov. Odbor evropskih nadzornikov za zavarovanje in poklicne pokojnine je marca 2008 objavil poročilo o pregledu določb glede zavarovalno-tehničnih rezervacij in varnostnih mehanizmov v različnih državah članicah.⁽¹⁷⁾

Kriza je poslabšala demografski izziv in razkrila šibke točke v sestavi nekaterih financiranih sistemih pokojninskega zavarovanja. Da bi to obravnavali, namerava Komisija objaviti zeleno knjigo o pokojninah kasneje letos. Cilj je sprožiti posvetovanje v zvezi s celo vrsto vprašanj, ki zadevajo ustreznost, trajnost, učinkovitost in varnost pokojnin. Kot del tega je namen zelene knjige sprožiti temeljito razpravo o ureditvi zasebnih pokojninskih skladov, z morebitnim pregledom Direktive IORP.

Treba je dodati, da so prejemniki pokojnin, ki prejemajo denar v bankah – kot ostali vlagatelji – zaščiteni po Direktivi 94/19/ES⁽¹⁸⁾ o sistemih zajamčenih vlog. Ta je bila spremenjena lani z Direktivo 2009/14/ES⁽¹⁹⁾, ki med drugim navaja, da morajo države članice do 31. decembra 2010 zagotoviti, da bodo bančne vloge v primeru propada bank zavarovane do višine 100 000 EUR (trenutna raven minimalnega kritja, ki ga zahteva Direktiva, znaša 50 000 EUR). Komisija namerava kasneje letos predložiti spremembe Direktive o sistemih zajamčenih vlog, da bi tudi v prihodnje zavarovala prihranke vlagateljev in okrepila njihovo zaupanje.

*
* *

Vprašanje št. 49 predložila Nessa Childers (H-0129/10)

Zadeva: Podpora Komisije varstvu duševnega zdravja

V zadnjem času je bilo precej dobrodošlih pobud za spoprijemanje z boleznimi, kot sta rak in sladkorna bolezen, še vedno pa na nacionalni in evropski ravni ni dovolj podpore za duševne bolnike. V preteklem tednu so si v moji volilni enoti vzeli življenje trije moški, ki med seboj niso bili povezani in so živeli v krogu 30 kilometrov. Brez dvoma so bili bolni, vendar jih je na cedilu pustila tudi zdravstvena služba, ki je od njih zahtevala, naj prepotujejo do 100 km do Dublina in pomoč poiščejo tam. Ironija je, da v bližnjih mestih delujejo službe za pomoč bližnjim ob smrti zaradi samomora, v nobenem pa ni služb, ki bi se ukvarjale z depresijo in duševnimi boleznimi in bi pomagale preprečiti te samomore. Že dolgo je potrebna odločna pobuda za boj proti epidemiji samomora in depresije in bi morala zaradi svojega pomena postati glavna naloga nove Komisije.

Kako namerava nova Komisija obravnavati ta vprašanja?

Ali je Komisija pripravljena epidemiji samomorov nameniti pomembno mesto v svojem novem programu o zdravju?

Odgovor

(EN) Duševno zdravje predstavlja pomemben izziv na področju javnega zdravja in glavni vzrok bolezni v EU.

Komisija se zaveda dejstva, da je samomor pogosto povezan s težavami z duševnim zdravjem.

⁽¹⁶⁾ UL L 235, 23.9.2003.

⁽¹⁷⁾ http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf.

⁽¹⁸⁾ UL L 135, 31.5.1994.

⁽¹⁹⁾ UL L 68, 13.3.2009.

Od junija 2008 dalje institucije EU, držav članic in strokovnjakov z različnih področij sodelujejo in izmenjujejo dobre prakse glede vprašanj duševnega zdravja v okviru evropskega pakta o duševnem zdravju in dobrem počutju.

V tem okviru je decembra 2009 Komisija sofinancirala tematsko konferenco „Preprečevanje depresije in samomorov“, ki jo je pripravila skupaj z Ministrstvom za zdravstvo Republike Madžarske. Na konferenci je bilo poudarjeno, da bi morale države članice imeti na voljo politike proti depresiji in samomoru ter razpravljati o okviru za ukrepanje proti samomoru, ki temelji na dokazih.

Seveda pa odgovornost za usmeritev nacionalnih zdravstvenih politik in zdravstvenih storitev v izpolnjevanje zahtev glede duševnega zdravja nosijo same države članice.

*
* *

Vprašanje št. 50 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0132/10)

Zadeva: Potreba po enotnih pravilih za prodajo orožja tretjim državam

Francija se je pred nedavnim začela pogajati z Rusijo o morebitni prodaji štirih vojnih ladij razreda Mistral. Ti pogovori so izzvali vrsto odzivov iz držav članic EU, med njimi Latvije, Litve, Estonije in Poljske, ki trdijo, da bi prodaja ladij razreda Mistral negativno vplivala na njihovo varnost ter varnost nekaterih sosed Evropske unije. Te države poudarjajo, da imajo plovila razreda Mistral izrazito napadalen značaj.

Glede na to, da je v Lizbonski pogodbi omenjena želja po skupni obrambi, v pogodbi pa je tudi določba o solidarnosti na področju varnosti in obrambe, ali Komisija vidi potrebo po enotnih pravilih EU o prodaji orožja držav članic EU tretjim državam?

Ali je Komisija pripravljena sprožiti takšno razpravo?

Odgovor

(EN) Izvoz vojaške opreme iz držav članic EU v tretje države se nadzoruje prek Skupnega stališča Sveta 2008/944/SZVP, sprejetega 8. decembra 2008. Razlaga in izvajanje Skupnega stališča je predvsem zadeva držav članic.

Skupno stališče vsebuje številna merila, ki jih morajo države članice upoštevati pri ocenjevanju zahtevkov za izvozna dovoljenja za orožje. Ta vključujejo ohranitev regionalnega miru, varnosti in stabilnosti, nacionalne varnosti držav članic, pa tudi nacionalne varnosti prijateljskih držav in zaveznic.

Skupno stališče zahteva, da države članice „skupaj v okviru SZVP ocenijo stanje morebitnega ali dejanskega prejemnika izvoza vojaške tehnologije in opreme iz držav članic, pri čemer upoštevajo načela in merila tega Skupnega stališča.“ Takšno ocenjevanje poteka redno, med drugim v okviru delovne skupine Sveta o konvencionalnem izvozu orožja in na ustreznih ravneh, na zahtevo države članice.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložila Mairead McGuinness (H-0134/10)

Zadeva: Brezposelnost invalidnih oseb

Ali lahko Komisija sporoči, v kolikšni meri in na kakšen način meni, da bi morale biti vprašanje brezposelnosti invalidnih oseb ter ukrepi za boj proti naraščanju njihovega števila del strategije Evropske unije za rast in zaposlovanje?

Ali Komisija meni, da bi morale smernice evropske strategije zaposlovanja določiti posebne kazalce za invalidne osebe?

Odgovor

(EN) Komisija se zadveda težav, s katerimi se soočajo invalidne osebe v Evropski uniji v zvezi z dostopom do zaposlitve in ohranitvijo le-te. Po lizbonski strategiji za rast in delovna mesta položaj invalidnih oseb na trgu dela pokrivajo trije vseobsegajoči cilji, navedeni v smernici 17 smernic za politike zaposlovanja držav

članic⁽²⁰⁾. V predlogu Komisije za strategijo Evropa 2020 prednostna naloga vključujoče rasti jasno obravnava tudi invalidne osebe. Komisija je prav tako v celoti zavezana pristopu vključevanja invalidnosti in bo na ta način zagotovila, da bodo lahko invalidne osebe imele koristi od vseh predloženih vodilnih pobud, ki pokrivajo pametno, trajnostno in vključujočo rast.

Posebni kazalniki glede stanja na področju zaposlovanja invalidnih oseb bi seveda lahko bili v pomoč pri prihodnji evropski strategiji zaposlovanja. Vendar pa predstavlja pomanjkanje dosledne opredelitve invalidnosti po vsej EU glavno oviro za ugotavljanje primerljivih kazalnikov. Poleg tega Komisija poudarja, da pet predloženih glavnih ciljev predstavlja tisto, kar skuša doseči strategija Evropa 2020: visoko gospodarsko rast in rast zaposlovanja (cilj stopnje zaposlenosti), ki je pametna (raziskave in razvoj/cilj inovacij in cilj visokošolske izobrazbe skupaj s ciljem preprečevanja zgodnjega opuščanja šolanja), vključujoča (cilj zmanjšanja revščine) in zelena (cilji 20/20/20). Glavni cilji naj ne bi odražali vseh vidikov strategije Evropa 2020 in nabor le-teh bi moral biti že po definiciji omejen.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložila Niki Tzavela (H-0140/10)

Zadeva: Energetska politika

Predstavniki EU so izrazili željo po izboljšanju odnosov z Rusijo v energetskega sektorju ter razpravljali o vzpostavitvi poslovnega odnosa.

V jugovzhodnem Sredozemlju sta dva konkurenčna plinovoda: Nabucco in Južni tok. Po Južnem toku bo usmerjen ruski plin. Plinovod Nabucco je pripravljen na obratovanje, vendar je brez vira zemeljskega plina. Kje namerava EU najti plin za Nabucco glede na zastoj v turško-armenskih odnosih, ki onemogoča dobavo plina iz Azerbajdžana, in glede na nepripravljenost EU za poslovanje z Iranom?

Ali Komisija preučuje možnosti za poslovne pogovore z Rusijo o Nabuccu in Južnem toku? Ali Komisija preučuje možnosti o sodelovanju namesto konkurenčnosti med projektoma? Če je tako, kako bo to dosegla?

Odgovor

(EN) Cilj Komisije je zagotavljanje visoke stopnje energetske varnosti. V tem smislu je Komisija zavezana odprtju južnega koridorja in vlogi povezovalke predlagateljev katerega koli projekta, ki pripomore k doseganju tega cilja, zlasti v okviru svojih stikov s tretjimi državami. Seveda pa za komercialne vidike projektov nosijo izključno odgovornost predlagatelji projektov.

Po podatkih, ki so na voljo Komisiji, je v regiji južnega koridorja dovolj plina za razvoj katerega koli izmed projektov južnega koridorja. Kot je bilo Komisiji naznanjeno, znaša začetna zaveza, potrebna za te projekte, približno 8 milijard kubičnih metrov plina na leto.

Kolikor je Komisiji znano, nobeden izmed projektov južnega koridorja ne temelji strogo na iranski oskrbi s plinom.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložila Ilda Figueiredo (H-0146/10)

Zadeva: Evropsko leto boja proti revščini

Na raznih obiskih ustanov, ki se ukvarjajo z družbenimi vprašanji, in sestankih z njimi, mi je pozornost vzbudila slaba prepoznavnost evropskega leta boja proti revščini, zlasti pa pomanjkanje sredstev, ki bi omogočila več ukrepov in posredovanj na terenu, ob upoštevanju dejstva, da na Portugalskem v revščini živi okrog 23 % otrok in mladih do 17 let.

Še posebej hude so sedanje razmere, v katerih narašča brezposelnost ter negotova in slabo plačana delovna razmerja, kar občutijo zlasti mladi in ženske.

Ali mi Evropska komisija lahko sporoči, kateri ukrepi so sprejeti v okviru evropskega leta boja proti revščini, kateri konkretni ukrepi so predvideni in kakšni so pripadajoči zneski?

⁽²⁰⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10614-re02.en08.pdf>.

Odgovor

(EN) Otroci in mladi se pogosto soočajo z večjim tveganjem za revščino, kot ostalo prebivalstvo. Obstajata dve vrsti gospodinjstev, ki sta bolj izpostavljeni tveganju kot ostali, namreč enostarševska gospodinjstva z vzdrževanimi otroki in gospodinjstva „velikih družin“, kot je to na Portugalskem.

Portugalska je imenovala Instituto da Segurança Social IP, javni organ, povezan z Ministrstvom za delo in socialno solidarnost, kot nacionalni organ, odgovoren za organizacijo udeležbe Portugalske pri izvajanju Evropskega leta boja proti revščini in socialni izključenosti in za nacionalno usklajevanje.

Portugalska izvaja cilje Evropskega leta prek partnerstva med regionalnimi in lokalnimi organi, nevladnih organizacij (NVO) in medijev. Na nacionalni ravni so bile izbrane naslednje štiri prednostne naloge:

prispevati k zmanjšanju revščine (in preprečevati tveganje pred izključenostjo) prek praktičnih ukrepov z dejanskim vplivom na življenja ljudi;

prispevati k razumevanju revščine in njene večrazsežnostne narave ter povečati njeno prepoznavnost;

okrepiti in mobilizirati vso družbo pri prizadevanjih za izkoreninjenje revščine in izključenosti;

domnevati, da je revščina težava vseh držav („presega meje“).

Portugalska bo vprašanje mladih obravnavala aprila 2010 in se bo osredotočila na revščino otrok junija 2010. Trenutno je v teku več dejavnosti za spodbujanje ozaveščenosti, vključno z regionalnimi dogodki za splošno javnost. Portugalska je prejela pozitiven odziv medijev in njena obsežna informacijska spletna kampanja (vključuje glasila, spletna omrežja in socialne mreže), ki je v teku, je najuspešnejša med vsemi sodelujočimi državami.

Proračun za izvajanje Evropskega leta na Portugalskem, ki ga sofinancira EU, znaša 600 000 EUR. Poleg tega pa je nacionalna komunikacijska kampanja in kampanja za razširjanje informacij, ki vključuje seminarje in druge dogodke, v celoti financirana iz nacionalnih sredstev.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložil Jörg Leichtfried (H-0148/10)

Zadeva: Število poslancev v Evropskem parlamentu po začetku veljave Lizbonske pogodbe

V skladu s členom 11 poslovnika Evropskega parlamenta, spremenjenega 25. novembra 2009, lahko 18 prihodnjih poslancev do ratifikacije dodatnega protokola sodeluje pri delu Evropskega parlamenta kot opazovalci brez pravice glasovanja.

Kako namerava Komisija izvajati Lizbonsko pogodbo z ozirom na dodatnih 18 mest v Evropskem parlamentu?

S kakšno pobudo namerava Komisija pospešiti ratifikacijo dodatnega protokola v državah članicah EU?

Kaj namerava storiti Komisija, da bo Francija izpolnila sklepe Evropskega sveta z 18. in 19. junija 2009 ter imenovala dodatne poslance Evropskega parlamenta?

Odgovor

(EN) Evropski svet je v skladu s členom 48(3) Pogodbe o Evropski uniji Komisijo pozval, da poda svoje mnenje glede predloga španske vlade za spremembo Protokola št. 36 o prehodni ureditvi. Komisija trenutno pripravlja svoje mnenje, da bi prispevala, da bosta dodatna poslanca lahko čim prej, po nujni spremembi pogodbe in ratifikaciji potrebnega akta primarnega prava, začela opravljati svoj mandate.

Ratifikacija potrebnega akta primarnega prava je v pristojnosti držav članic. Komisija nima pristojnosti, da bi vplivala na ta postopek.

Sklepi predsedstva Evropskega sveta z dne 18. in 19. junija 2009 v Prilogi 4 določajo, da bo z namenom zasedanja dodatnih sedežev zadevna država članica imenovala osebe v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in pod pogojem, da so te bile izvoljene s splošnim neposrednim glasovanjem, zlasti s pomočjo ad hoc glasovanja, bodisi na podlagi izida evropskih volitev junija 2009 ali pa z imenovanjem potrebnega števila poslancev s strani njihovega nacionalnega parlamenta izmed svojih članov.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Cristian Dan Preda (H-0152/10)

Zadeva: Varstvo pravice do izobraževanja v manjšinskem jeziku v Ukrajini

S katerimi sredstvi in instrumenti Evropska komisija jamči, da je v potekajočem političnem dialogu z Ukrajino pozornost usmerjena na spoštovanje pravice do izobraževanja v manjšinskih jezikih? Kako Komisija spremlja in zagotavlja, da Ukrajina v celoti izvaja svoje zaveze o spoštovanju manjšinskih pravic iz pridružitvenega načrta? Ga. Ferrero-Waldner je 3. februarja v svojem odgovoru na parlamentarno vprašanje ge. Kinga Gál (P-6240/09) v imenu Komisije dejala, da se je Komisija seznanila z vsebino ukrajinske ministrske odredbe št. 461 (2008) in resolucije št. 1033 (2009) ter z novimi določbami glede zaključnih izpitov v šolah in da bo še naprej spremljala razmere. Kakšni so rezultati tega procesa spremljanja in s katerimi sredstvi bi po mnenju Komisije manjšinam lahko izboljšali dostop do izobrazbe v njihovem lastnem jeziku?

Odgovor

(EN) Odnos med EU in Ukrajino temelji na skupnih vrednotah, vključno s spoštovanjem človekovih pravic, pravne države in demokratičnih načel. O teh vprašanjih potekajo razprave u Ukrajino kot del rednega političnega dialoga med EU in Ukrajino in znotraj okvira o sodelovanju, ki ga vzpostavlja Sporazum o partnerstvu in sodelovanju. Zlasti vprašanja človekovih pravic se redno obravnavajo na ravni vrhovnih zasedanj, v času zasedanja Sveta za sodelovanje med EU in Ukrajino in na zasedanju pododbora JLS, pa tudi na dvostranskih srečanjih in srečanjih rednega političnega dialoga.

Poleg tega vprašanje človekovih pravic v veliki meri ureja nedavno sprejet pridružitveni načrt (kot je to veljalo tudi za nekdanji akcijski načrt za evropsko sosedsko politiko (ESP) med EU in Ukrajino). Komisija redno poroča o izvajanju takšnih zavez v svojih letnih poročilih o napredku akcijskega načrta ESP. Poročilo za leto 2009 bo objavljeno v kratkem.

Nadaljno podporo spodbujanju človekovih pravic, pravne države in demokracije EU zagotavlja prek instrumenta ESP (ustreza 20–30 odstotkom Nacionalnega okvirnega programa za obdobje 2011–2013) ter drugih instrumentov financiranja, ki podpirajo lokalne organizacije za človekove pravice, kot so denimo evropski instrument za demokracijo in človekove pravice, pa tudi prek mehanizmov in sredstev vzhodnega partnerstva (na primer platforma za demokracijo, dobro upravljanje in stabilnost).

Kar zadeva vprašanje obravnavanja manjšin, zlasti na področju izobraževanja, Komisija še naprej pozorno spremlja to zadevo. Na srečanjih v okviru političnega dialoga skupaj z Ukrajino dosledno obravnava pomembnost spoštovanja pravic manjšin in zagotavlja, da določbe, povezane z izobraževanjem, niso niti neposredno niti posredno diskriminatorne do neukrajinsko govorečih. Prav tako je o tem vprašanju razpravljala z drugimi pomembnimi mednarodnimi organizacijami (Svet Evrope, Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE)). Komisija bo o tem vprašanju še naprej razpravljala s svojimi ukrajinskimi partnerji, zlasti ob upoštevanju nedavne zamenjave vlade v Ukrajini.

Splošen cilj politike večjezičnosti EU je spoštovanje vseh jezikov, vključno z regionalnimi in manjšinskimi jeziki. Spoštovanje jezikovne in kulturne raznolikosti predstavlja eega izmed temeljev te politike.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložila Iliana Malinova Iotova (H-0153/10)

Zadeva: Ustanovitev službe za upravljanje ribjega staleža Črnega morja, ki bi delovala neodvisno od Generalne komisije za ribištvo v Sredozemlju

Črno morje je podregija, za katero je pristojna Generalna komisija za ribištvo v Sredozemlju (GFCM). Do današnjega dne so se tej komisiji pridružile le tri države, ki ležijo ob Črnem morju (Bolgarija, Romunija in Turčija), le dve od njih pa sta tudi članici EU. Preostale tri države, ki ležijo ob Črnem morju (Ukrajina, Rusija in Gruzija), niso članice komisije. Zaradi tega pogosto prihaja do težav pri zbiranju podatkov o stanju ribjega staleža in okoljskih razmerah. GFCM se doslej prav tako še ni v zadostni meri posvetila težavam Črnega morja, kar je razvidno iz dokumentacije posameznih letnih sestankov, v katerih denimo sploh niso omenjene znanstvene raziskave in projekti o tem za EU dokaj novem morskem območju.

Ali namerava Komisija dati pobudo za ustanovitev službe za Črno morje, ki bi delovala neodvisno od GFCM in spremljala stanje tamkajšnjega ribjega staleža in ekosistema?

Ali namerava Komisija na področju ribištva črnomoški regiji posvetiti več pozornosti, dokler je ta še v pristojnosti GFCM?

Odgovor

(EN) Generalna komisija za ribištvo v Sredozemlju (GFCM) bo dosegla boljše rezultate, če bodo pogodbenice sodelovale učinkoviteje in zagotovile proaktivno udeležbo svojih znanstvenikov v pomembnih delovnih skupinah, saj to predstavlja pomemben prvi korak v celotnem postopku odločanja.

GFCM nenehno izraža svojo zavezanost krepitvi njenega ukrepanja v Črnem morju, zlasti od svoje 32. seje leta 2008 dalje, in v tem okviru so bile sprejete posebne pobude, katerih cilj je oblikovanje in izvajanje projekta za regionalno sodelovanje na področju raziskav. Vendar pa predstavlja dejstvo, da so zaenkrat le tri od šestih držav, ki ležijo ob Črnem morju, članice GFCM, resno omejitve za učinkovitejšo vlogo GFCM v regiji.

Komisija, ki ima izključno pristojnost EU za vprašanja ribištva, je ob krepitvi ukrepanja GFCM v Črnem morju pripravljena raziskati vse možne pobude za nadaljnje spodbujanje sodelovanja v regiji z namenom, da bi zagotovila trajnosten ribolov prek ekosistemskemu pristopa k upravljanju ribištva kot samostojne ureditve ali prek Konvencije o zaščiti Črnega morja pred onesnaženjem (Konvencija iz Bukarešte).

Komisija podpira okrepljen dialog z vsemi obalnimi državami, da bi našla skupno stališče ter se dogovorila o konkretnih projektih sodelovanja, in, vzporedno, da bi spodbujala in krepila ukrepanje GFCM v Črnem morju.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložila Nicole Kiil-Nielsen (H-0157/10)

Zadeva: Varovanje človekovih pravic v Afganistanu

Evropska unija je 28. januarja 2010 v Londonu podprla načrt afganistanskega predsednika Hamida Karzaja za nacionalno spravo in obljubila, da bo prispevala k njegovemu financiranju.

Ali je EU pridobila zagotovila o spoštovanju temeljnih pravic žensk, preden je potrdila ta načrt in se odločila za njegovo subvencioniranje?

Če morajo proces nacionalne sprave voditi Afganistanci sami, kako potem namerava Evropska komisija zagotoviti spoštovanje demokratičnih pravic med posvetovalno plemensko skupščino, ki bo v Kabulu od 2. do 4. maja?

Ali bo na konferenci v Kabulu, ki bo predvidoma junija 2010, Unija pogojila svojo finančno pomoč z izpolnjevanjem zavez, ki jih je afganistanska vlada sprejela za začetek strukturnih reform, s katerimi naj bi zagotovila dobro upravljanje, svobodne parlamentarne volitve in boj proti korupciji?

Odgovor

(EN) EU je močno zavezana podpiranju človekovih pravic – in v tem kontekstu tudi pravic obeh spolov – v okviru svojih programov in političnega dialoga z Afganistanom. Komisija zato pozdravlja to vprašanje –, ki upravičeno poudarja izjemne izzive, s katerimi se afganistanske ženske neenehno soočajo – in to kljub določenemu napredku, ki je bil dosežen na področju zakonodaje, zlasti v letu 2009. Komisija z zadovoljstvom obvešča cenjeno poslanko, da je bila Delovna skupina za človekove pravice⁽²¹⁾, ki se je decembra 2009 sestala v Bruslju, posvečena zgolj položaju žensk v Afganistanu, ob predstavitvi organizacije Human Rights Watch ter v prisotnosti številnih predstavnikov NVO, ki so delili svoja spoznanja s tega področja.

Poseben izziv bo predstavljalo usklajevanje in nadaljnji razvoj pravic v okviru postopkov ponovnega vključevanja in sprave – kot je bilo določeno na londonski konferenci (28. januarja 2010). Ta postopek bo vodil Afganistan, podrobnosti pa še niso dokončno izoblikovane, in šele ko bodo te znane, bo mogoče preučiti morebitno podporo EU sklada za ponovno vključevanje.

Pomemben korak v tem okviru bo predstavljala prihajajoča mirovna plemenska skupščina džirga, ki bo zasedala od 2. do 4. maja 2010 v Kabulu. To bo zgolj prvi korak in – kar je treba upoštevati – nima nobenih

⁽²¹⁾ Delovno skupino Sveta EU za človekove pravice.

ustavnih pristojnosti, ampak bo predstavljala bolj posvetovalen glas pri postopku. Priprave so v teku, zlasti glede vprašanja udeležbe, ki se še vedno razvija, tj. glede sestave delegacij. V tem trenutku je že jasno, da bodo predstavnice imele posebno vlogo in položaj na tem zasedanju. Ob tem je treba omeniti, da je mednarodni skupnosti še vedno premalo poznano, da bi lahko ocenila možen učinek mirovne plemenske skupščine džirge v smislu „spolov in sprave“.

Komisija se prav tako zaveda skrbi, ki jih afganistanske ženske te dni same nenehno obravnavajo javno, vključujoč zlasti parlamentarce in predstavnike civilne družbe. EU bo (skupaj z vodji misije EU) pozorno spremljala sleherni razvoj v tem pogledu, zlasti prek svojih strokovnjakov za človekove pravice na terenu.

EU bo še naprej obravnavala posebna vprašanja z afganistansko vlado, če bo to utemeljeno – leta 2009 je EU večkrat, tako javno kot tudi dvostransko, posredovala pri vprašanjih o človekovih pravicah, zlasti glede svobode medijev in izražanja ter osebnega statusa po šiitskem pravu – in to je do zdaj tudi počela. Skratka, nobenega dvoma ni, da predstavljajo upoštevanje afganistanske ustave in afganistanske mednarodne zaveze o človekovih pravicah mejo za EU v okviru načrtovanega postopka ponovnega vključevanja.

Pomoč EU ni pogojena glede človekovih pravic, namesto tega je pomoč EU namenjena krepitvi afganistanskih institucij – zlasti sektorja pravne države –, saj je to nepogrešljivo pri omogočanju Afganistanu, da podpre standarde na področju človekovih pravic, čemur se je zavezal. Poleg tega EU obravnava ta vprašanja po potrebi prek svojega političnega dialoga z afganistansko vlado – in je do zdaj tudi počela, zlasti glede nadaljevanja misije EU za opazovanje volitev za lanske letošnje predsedniške volitve.

Pomembn je, da bo konferenca v Kabulu okrepila zaveze afganistanske vlade, ne zgolj glede korupcije – osrednja tema v Londonu –, temveč tudi glede standardov političnega vedenja na splošno, vključno z bistvenimi vprašanji upravljanja, kot so denimo preverjanje kandidatov za visoke položaje, pregledna in učinkovita volilna zakonodaja, razoroževanje nezakonito oboroženih skupin in spoštovanje človekovih pravic. Vprašanje o opuščanju podpore eni najrevnejših držav na svetu, kar bi lahko bilo tvegano zaradi opaznega nedoseganja enega ali več ciljev, bi bilo treba pazljivo preučiti. Najpomembnejši cilj – s političnega, gospodarskega in socialnega vidika – mora predstavljati iskanje načina, kako narediti konec nasilju. Brez tega ne bo dosežen noben cilj.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložil Gilles Pargneaux (H-0163/10)

Zadeva: Prepoved proizvodnje in prodaje dimetilfumarata

Pohištveno trgovsko podjetje Conforama je v Franciji prodajalo kavče in fotelje, ki jih je izdelalo kitajsko podjetje Linkwise in ki so vsebovali dimetilfumarat. Po znanih podatkih so izzvali alergijo pri 128 osebah. Zaradi niza resnih zdravstvenih problemov, ki so prizadeli potrošnike več evropskih držav (Francija, Finska, Poljska, Velika Britanija, Švedska), je Evropska unija s 1. majem 2009 prepovedala prodajo izdelkov, ki vsebujejo dimetilfumarat, ter odredila, da se tiste, ki so že na trgu, s prodaje umakne vsaj za eno leto.

Ali lahko Komisija pojasni, če je temu začasnemu preklicu sledila dokončna prepoved na ravni celotne Evropske unije? Ali lahko nadalje pojasni, ali lahko proizvajalci iz tretjih držav ta nedovoljeni biocid še vedno uporabljajo in v Evropsko unijo izvažajo izdelke, ki vsebujejo dimeatilfumarat?

Odgovor

(EN) Kot je bilo poročano v odgovoru Komisije na vprašanje za pisni odgovor P-0538/10 z dne 12. marca 2010⁽²²⁾, prehodni prepovedi dimetilfumarata v potrošniških izdelkih še ni sledila dokončna prepoved. Postopek za takšno prepoved še vedno pripravljajo pristojni francoski organi znotraj okvira Uredbo REACH⁽²³⁾. Pričakuje se, da bo predlog za prepoved podan Evropski agenciji za kemikalije aprila 2009. Ocenjuje se, da bo vrednotenje predloga trajalo 18 mesecev od predložitve le-tega Evropski agenciji za kemikalije. Na koncu postopka vrednotenja namerava Komisija pripraviti predlog o prepovedi dimetilfumarata

⁽²²⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>.

⁽²³⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, UL L 396, 30.12.2006.

po Uredbi REACH in na podlagi mnenja Evropske agencije za kemikalije. Ukrepi, ki jih Komisija utegne predlagati, bodo upoštevali francoski predlog ter mnenja odborov Evropske agencije za kemikalije.

11. marca 2010 je Komisija podaljšala začasno prepoved do 15. marca 2011. Komisija namerava podaljšati začasno prepoved o prepovedi dimetilfumarata v potrošniških izdelkih, kot je določeno v njeni Odločbi z dne 17. marca ⁽²⁴⁾, vsako leto, dokler ne prične veljati trajna rešitev. Posledično bo vsak proizvod, ki vsebuje dimetilfumarat, ostal prepovedan na trgu EU, vključno z uvozom. Prepoved bodo še naprej izvrševali organi držav članic v skladu u ureditvami, določenimi v Odločbi Komisije z dne 17. marca 2009.

In nazadnje, pomembno je spomniti, da je uporaba dimetilfumarata, ki je biocid, v EU prepovedana za obdelavo potrošniških proizvodov v skladu z določbami Direktive o biocidih ⁽²⁵⁾. Težava s snovjo dimetilfumarat je zato omejena na potrošniške proizvode, uvožene iz tretjih držav, ki so bili tam obdelani z dimetilfumaratom. Kot rezultat pregleda Direktive o biocidih je Komisija junija 2009 sprejela predlog uredbe, ki poleg drugih ukrepov omogoča uvoz proizvodov, obdelanih z biocidnim(i) proizvodom (proizvodi), za katere(ga) je bilo izdano dovoljenje v EU ⁽²⁶⁾. Predlog trenutno preučujeta Parlament in Svet.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložil Charalampos Angourakis (H-0165/10)

Zadeva: Stavkokaški ukrepi proti egiptovskim ribičem

Stavkajoči egiptovski ribiči na območju Mihanione v Grčiji so bili žrtev napadov zoper življenje in fizično nedotakljivost, ki so jih izvedli plačanci njihovih delodajalcev, očitno pa je kršena tudi njihova pravica do stavke. Posebej je treba izpostaviti, da je grška Organizacija za zaposlovanje delovne sile (OAED) sprejela lažne izjave delodajalcev o „prostovoljnih odhodih“ stavkajočih, h katerim pa ribiči niso podali soglasja. S tem je bilo omogočeno množično zaposlovanje brezposelnih ribičev, kljub temu da grški zakon št. 1264/82 prepoveduje zaposlovanje v času stavke. Poleg tega je bila sodba o tožbi, ki jo je vložil sindikat egiptovskih ribičev, preložena na 14. april, kar daje lastnikom ladij možnost, da še naprej mirno zaposlujejo stavkokaze.

Ali Komisija obsoja te napade delodajalcev na priseljene delavce in dejstvo, da se je OAED spremenila v stavkokaški mehanizem?

Odgovor

(EN) Komisija ni seznanjena z dogodkom, ki ga omenja poslanec.

Meni, da so nasilna dejanja proti delavcem povsem nedopustna in popolnoma nesprejemljiva.

Vsakdo ima pravico do spoštovanja njegove ali njene telesne in mentalne integritete. Vsakdo ima pravico do svobode združevanja, tudi v sindikalnih zadevah. Poleg tega imajo delavci v skladu s pravom Unije in nacionalno zakonodajo in praksami pravico do skupnega ukrepanja v primerih spora, da bi branili svoje interese, vključno s stavko. Vse te pravice so opredeljene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (členi 3, 12 in 28).

Vendar pa so v skladu s členom 51 določbe te listine naslovljene na institucije, organe, urade in agencije Unije ob spoštovanju načela subsidiarnosti, na države članice pa samo, če izvajajo pravo Unije.

Ne obstaja nobena evropska zakonodaja, ki bi posebej zagotavljala pravico do stavke ali urejala pogoje stavkanja. Člen 153 PDEU se v skladu z odstavkom 5 ne uporablja za takšno pravico.

Zato so pristojne grške oblasti, vključno s sodišči, tiste, ki ocenijo zakonitost zadevne stavke, pa tudi zaposlovanje osebja v času stavke, in ki uveljavljajo pomembno nacionalno zakonodajo ob upoštevanju veljavnih mednarodnih dolžnosti države članice.

⁽²⁴⁾ /251/ES: Odločba Komisije z dne 17. marca 2009 o zahtevi, da morajo države članice prepovedati dajanje na trg proizvodov, ki vsebujejo biocid dimetil fumarat, ali njihovo dostopnost na trgu (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 1723); Besedilo velja za EGS, UL L 74, 20.3.2009.

⁽²⁵⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet, UL L 123, 24.4.1998.

⁽²⁶⁾ COM(2009) 267 konč.

*
* *

Vprašanje št. 61 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0170/10)

Zadeva: Prošnja irske vlade za pomoč ob poplavih

Januarja 2010 je irska vlada predložila Komisiji vlogo za pomoč zaradi poplav, ki so prizadele državo konec leta 2009. Ali lahko Komisija poroča o trenutnem stanju vloge?

Odgovor

(EN) Irsko vlogo za pomoč je Komisija prejela 27. januarja 2010, naknadno pa so jo ocenile službe Komisije. Ker škoda v višini 500 milijonov EUR, ki jo uveljavljajo irske oblasti, ostaja pod običajnim pragom 0,6 % BND – za katerega Irska trenutno predstavlja 935 milijonov EUR –, bi lahko sklad izjemoma mobilizirali le, če so izpolnjena posebna merila, določena v Uredbi o Solidarnostnem skladu.

Službe Komisije so marca 2010 od irskih oblasti pisno zahtevale informacije, potrebne za dokončanje ocenjevanja. Poleg ostalih elementov morajo irske oblasti navesti znesek povzročene škode, ki so ga v vlogi iz januarja označile kot „bo potrjen“ in „na tej stopnji okviren in predmet revizije“.

Komisija bo odločitev glede vloge sprejela takoj po prejemu zahtevanih informacij in – če se izkaže, da so merila izpolnjena – podala predlog za znesek pomoči Parlamentu in Svetu.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložil Ivo Belet (H-0173/10)

Zadeva: Dokončanje antwerpske obvoznice

Flamska vlada je sklenila, da Komisiji, tako kot določa odločba o vseevropskih prometnih omrežjih, predloži osnutke načrta za gradnjo novega predora, s katerim bi dokončali gradnjo antwerpske obvoznice in zagotovili spoštovanje minimalnih varnostnih zahtev iz direktive 2004/54/ES⁽²⁷⁾ glede varnosti predorov.

Ali je Komisija pooblaščenca, da uradno potrdi skladnost osnutkov načrta z omenjeno direktivo?

Kdaj namerava Komisija preučiti osnutke načrta za gradnjo predora in s tem v zvezi izraziti svoje stališče?

Ali morda službe Komisije same opravljajo inšpekcije na kraju samem, da bi preverile skladnost poročila o varnosti pristojne preiskovalne službe z direktivo EU iz leta 2004?

Kako Komisija ocenjuje načrte, da se v okviru vseevropskih cestnih omrežij (TERN) izkoplje predor pod obratom Seveso, v tem primeru naftne družbe Total? Ali je to izvedljivo? Ali obstajajo primeri takšnih predorov ali projektov predorov drugje v EU?

Ali Komisija daje prednost, tako z vidika varnosti kot tudi z vidika varovanja okolja, gradnji mostu namesto predora, da bi uredila prometne razmere v vseevropskem cestnem omrežju?

Odgovor

(EN) Komisija je seznanjena, da se novi predor, s katerim bi bila dokončana gradnja antwerpske obvoznice, trenutno še preučuje. Vendar pa Komisija ni bila uradno obveščena o omenjenem načrtu, niti ni v zvezi z njim prejela nobenih podrobnih informacij.

Ta predor, če bo zgrajen, mora vsekakor izpolnjevati zahteve zakonodaje EU in zlasti določbe Direktive 2004/54/ES⁽²⁸⁾ o minimalnih varnostnih zahtevah za predore v vseevropskem cestnem omrežju.

Člena 9 in 10 ter Priloga II k tej direktivi določata postopek za odobritev projektne zasnove, varnostne dokumentacije in dajanje novega predora v obratovanje. V vsakem primeru „upravni organ“ imenuje država članica na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Ta organ je odgovoren za zagotavljanje, da je poskrbljeno za vse vidike varnosti predorov in sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to direktivo.

⁽²⁷⁾ UL L 167, 30.4.2004, str. 39.

⁽²⁸⁾ Direktiva 2004/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o minimalnih varnostnih zahtevah za predore v vseevropskem cestnem omrežju, UL L 167, 30.4.2004.

Poleg tega po členu 13 direktive analize tveganja, če so potrebne, opravi telo, ki je funkcionalno neodvisno od upravitelja predora. Analiza tveganja je analiza tveganj za nek predor ob upoštevanju vseh projektnih dejavnikov in prometnih pogojev, ki vplivajo na varnost, zlasti značilnosti in vrsta prometa, dolžina predora in geometrija predora ter napovedano število težkih tovornih vozil na dan. Vsebina in rezultati analize tveganja morajo biti zajeti v varnostni dokumentaciji, predloženi upravnemu organu. Celoten postopek analize tveganja sproži zgoraj omenjen upravni organ. Komisija ne posega v ta postopek.

Ob upoštevanju zgoraj navedenih določb Komisija zagotavlja pravilno izvajanje Direktive 2004/54/ES s strani držav članic, vendar ni niti odgovorna niti pristojna za ocenjevanje skladnosti novih predorov z določbami directive. Posledično ji tudi ni treba „podati mnenja“, niti izvajati inšpekcij na kraju samem.

Načrtovanje rabe prostora iz člena 12 Direktive 96/82/ES (direktiva SEVESO II)⁽²⁹⁾ določa, da morajo države članice zagotoviti, da se pri politikah rabe prostora in/ali drugih ustreznih politikah upoštevajo cilji preprečevanja večjih nesreč in omejevanja takšnih nesreč, in zlasti da dolgoročno upoštevajo potrebo po ohranjanju ustreznih razdalj med organizacijami, ki jih zajema ta direktiva, in glavnimi prevoznimi potmi. Člen zahteva med drugim nadzor nad novimi posegi v prostor kot so prometne povezave v bližini obstoječih organizacij, kjer novi posegi v prostor povzročajo večje tveganje ali hujše posledice večjih nesreč. Države članice morajo zagotoviti, da vsi pristojni organi in organi za načrtovanje, ki so odgovorni za odločitve na tem področju, določijo ustrezne postopke za posvetovanje, da bi zagotovile, da so pri sprejemanju odločitev na voljo tehnični nasveti glede tveganj, ki jih predstavlja organizacija. Odgovornost za zagotavljanje skladnosti s temi predpisi nosijo pristojni organi držav članic. Komisiji niso na voljo nobene informacije o takšnih posegih v EU.

Kar zadeva izbiro med predorom ali mostom, Komisija ne daje a priori prednosti nobeni določeni možnosti. Presoja vplivov na okolje in ocena vpliva na varnost morata biti izvršeni v skladu z veljavno zakonodajo EU, odgovore zanj pa mora biti pristojen organ, da bi lahko določili prednostno možnost v vsakem primeru posebej.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložil Peter van Dalen (H-0177/10)

Zadeva: Množična grozodejstva v Nigeriji

Ali je Komisija seznanjena z množičnimi grozodejstvi v nigerijski zvezni državi Plateau – zadnja so se zgodila 19. januarja 2010 in 7. marca 2010?

Ali je Svet seznanjen z dejstvom, da ne gre za osamljene primere, temveč je to del neprekinjenega kroga nasilja med različnimi etničnimi in verskimi skupinami v osrednji Nigeriji?

Ali je Svet seznanjen s poročili, da so lokalni organi včasih vpleteni v nasilje, mnogokrat pa zgolj pasivno spremljajo dogajanje?

Ali bo Svet pozval nigerijsko vlado in njene osrednje organe, naj si intenzivneje prizadevajo za prekinitev kroga nasilja med etničnimi in verskimi skupinami v osrednji Nigeriji, in sicer naj poskrbijo za boljšo varnost ogroženih skupnosti, vključno s tistimi na podeželju, naj privedejo storilce množičnih grozodejstev pred sodišče in naj začnejo reševati temeljne vzroke za sektaško nasilje, vključno s socialno, gospodarsko in politično diskriminacijo nekaterih skupin prebivalstva?

Odgovor

(EN) Komisija je zagotovila takojšen odziv na nedavne izbruhe nasilja v in okoli nigerijskega mesta Jos, do katerih je prišlo januarja in marca 2010. Takoj ko so se pojavile novice o sporih, so službe Komisije, pristojne za razvojno in humanitarno pomoč, stopile v stik z Mednarodnim rdečim križem v Nigeriji in drugimi lokalnimi agencijami. Te agencije sp lahko potrdile, da so humanitarne potrebe večine žrtev zadovoljene in da so bolnišnice sposobne oskrbeti nove ranjene.

Ponovna vzpostavitev demokracije v Nigeriji leta 1999 se sicer odraža v izboljšavah na področju človekovih pravic, a tudi v naraščanju napetosti in nasilnih spopadih, zlasti v državah proti notranjosti. V zadnjih 10 letih

⁽²⁹⁾ Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, UL L 10, 14.1.1997.

je zaradi nasilnih spopadov v Nigeriji umrlo več kot 14 000 ljudi, več kot tri milijone pa je razseljenih znotraj države. Nasilje so sprožili številni dejavniki, vključno z etnično-jezikovnimi skupinami, ki med seboj tekmujejo in s tekmovalcem za dostop do sredstev. Verske razlike pogosto spodbujajo in poglobljajo obstoječe razlike in vodijo v večje spopade. Ukrepi, ki jih izvajata EU in Nigerija, so preplet takojšnjih diplomatskih prizadevanj in dolgoročnega razvojnega sodelovanja.

EU je bila prva med mednarodnimi partnerji Nigerije, ki je javno izrazila svoje stališče o nasilju, ki je izbruhnilo v Josu. Januarja 2010 je visoka predstavnica za zunanje zadeve in varnostno politiko ter podpredsednica Komisije, baronica Ashton, pripravila izjavo skupaj z državno sekretarko ZDA, Hillary Clinton, britanskim zunanjim ministrom Davidom Milibandom in francoskim zunanjim ministrom Bernardom Kouchnerjem ter izrazila globoko obžalovanje zaradi nasilja in tragične izgube življenj v Josu. Ta izjava je vse strani pozvala k vzdržnosti in iskanju miroljubnega načina za reševanje sporov. Prav tako pa je pozvala zvezno vlado, da storilce nasilnih dejanj privede pred sodišče in podpre medetnični in medverski dialog.

EU je izdala še deklaracijo o Nigeriji v februarju in marcu 2010, ki pozivata k stabilnosti in poudarjata pomembnost pravne države, odgovornega vodenja in spodbujanja odgovornosti. Marca 2010 je delegacija EU v Abuji izvedla diplomatsko demaršo z nigerijskim Ministrstvom za zunanje zadeve, da bi na ta način obsodila nedavne izbruhe nasilja v vaseh v okolisi Josa.

Kar zadeva spopade januarja in marca 2010 v Josu, je vojska odigrala ključno vlogo pri ukrepanju, da bi spravila razmere pod nadzor in preprečila širjenje nasilja. Vendar pa se je poročalo o izvensodnih pobojih s strani vojske, pa tudi policije. Zaenkrat število smrtnih žrtev in razseljenih oseb v spopadih januarja in marca 2010 ter obtožbe glede vloge vojske še ni bilo neodvisno, preverljivo potrjeno.

Kakor poslanec ve, se spor znotraj skupnosti v Josu redno pojavlja: večji izbruhi so se zgodili leta 2001, 2004 in 2008. V izbruhu leta 2008 je prišlo do visokega števila smrtnih žrtev, po katerih je vlada zvezne države Plateau sprožila preiskavo. Novembra 2009 je zvezna vlada sprožila preiskavo na zvezni ravni. Rezultati preiskave na državni ravni niso bili objavljeni, preiskava zvezne vlade pa še vedno ni zaključena. EU je od zvezne vlade Nigerije zahtevala, da zagotovi preiskavo vzrokov za nedavne izbruhe nasilja in storilce nasilnih dejanj privede pred sodišče.

V okviru Evropskega razvojnega sklada (ERS) EU podpira razvojno sodelovanje v afriških, karibskih in pacifiških (APK) državah, vključno z Nigerijo. Dva najpomembnejša sektorja za podporo v Nigeriji v okviru programa za sodelovanje sta mir in varnost ter upravljanje in človekove pravice.

EU aktivno spodbuja mir in varnost prek svojega političnega dialoga z Nigerijo v okviru člena 8 revidiranega Sporazuma iz Cotonouja, v katerem politike za podporo miru igrajo pomembno vlogo. EU pripisuje velik pomen pravicam do verske svobode, svobode prepričanja in izražanja v svojih dialogih s tretjimi državami. Svoboda misli, vesti, verska svoboda in svoboda prepričanja predstavljajo temeljne človekove pravice in kot take so zajete v številnih mednarodnih instrumentih. Po členu 8 Sporazuma iz Cotonouja se EU vključuje v redni politični dialog z Nigerijo o človekovih pravicah in demokratičnih načelih, vključno z etnično, versko in rasno diskriminacijo.

*

* *